

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کتاب در بیان پست و ترجمه

مصنف

فرید الدین عارف

طریق نظام الدین

مولانا شمس الدین عارف

مترجم

مولانا عبد الله کمال دین

مکتبہ حقانیت

لاہور و بمبئی
ہندوستان

دا کتاب pdf کول خالص

دالله (ج)

درضالپاره

دټولو لوستونکو اوفائده

اخستونکو ددعا فه هيله

- باب ما جاء من ام قوما وهم له كارهون ۴۱۴
- باب ما جاء ان صلى الامام قاعدا فصلوا قعودا ۴۱۵
- باب ما جاء من ۴۱۶
- باب ما جاء من ۴۱۷
- باب ما جاء من ۴۱۸
- باب ما جاء من ۴۱۹
- باب ما جاء من ۴۲۰
- باب ما جاء من ۴۲۱
- باب ما جاء من ۴۲۲
- باب ما جاء من ۴۲۳
- باب ما جاء من ۴۲۴
- باب ما جاء من ۴۲۵
- باب ما جاء من ۴۲۶
- باب ما جاء من ۴۲۷
- باب ما جاء من ۴۲۸
- باب ما جاء من ۴۲۹
- باب ما جاء من ۴۳۰
- باب ما جاء من ۴۳۱
- باب ما جاء من ۴۳۲
- باب ما جاء من ۴۳۳
- باب ما جاء من ۴۳۴
- باب ما جاء من ۴۳۵
- باب ما جاء من ۴۳۶
- باب ما جاء من ۴۳۷
- باب ما جاء من ۴۳۸
- باب ما جاء من ۴۳۹
- باب ما جاء من ۴۴۰
- باب ما جاء من ۴۴۱
- باب ما جاء من ۴۴۲
- باب ما جاء من ۴۴۳
- باب ما جاء من ۴۴۴
- باب ما جاء من ۴۴۵
- باب ما جاء من ۴۴۶
- باب ما جاء من ۴۴۷
- باب ما جاء من ۴۴۸
- باب ما جاء من ۴۴۹
- باب ما جاء من ۴۵۰
- باب ما جاء من ۴۵۱
- باب ما جاء من ۴۵۲
- باب ما جاء من ۴۵۳
- باب ما جاء من ۴۵۴
- باب ما جاء من ۴۵۵
- باب ما جاء من ۴۵۶
- باب ما جاء من ۴۵۷

- باب ما جاء فيمن تقوته أو كعتان قبل الفجر يصليهما بعد صلاة الصبح ٤٥٩
- باب ما جاء في الأربع قبل الظهر ٤٦١
- باب آخر ٤٦٣
- باب ما جاء في الأربع قبل العصر ٤٦٣
- باب ما جاء أنه يصلهم في البيت ٤٦٣
- باب ما جاء في فضل التطوع ست ركعات بعد المغرب ٤٦٤
- باب ما جاء في الركعتين بعد العشاء ٤٦٥
- باب ما جاء أن صلاة الليل متى متى ٤٦٦
- باب ما جاء في وصف صلاة النبي ﷺ بالليل ٤٦٧
- باب قول الرب تبارك وتعالى إلى المسجد الدنيا كل ليلة ٤٦٨
- بني مسئلة كني في علامه ابن تيمية ^{رحمته} موقف ٤٦٩
- ابواب الوتر عن رسول الله ﷺ ٤٧٤
- باب ما جاء أن الوتر ليس بحتم ٤٧٦
- دلائل دلائل ٤٧٦
- دهور دلائل ٤٧٤
- باب ما جاء في الوتر سبع ٤٧٥
- روايات دلائل أو به هني كني تطبيق ٤٧٥
- بحث في الوتر ثلاث ركعات ٤٧٨
- دلائل دلائل لا تدي ذكر شوي في حقه ٤٧٩
- بحث في أن الثلاث موصولة بسلام واحد ٤٨٤
- باب ما جاء في القنوت في الوتر ٤٨٣
- باب ما جاء في الرجل ينام عن الوتر وينسى ٤٩١
- باب ما جاء لا وتر أن في ليلة ٤٩١
- باب ما جاء في الوتر على الرحلة ٤٩٩
- باب ما جاء في صلاة الضحى ٥٠١
- باب ما جاء في الصلوة عند الزوال ٥٠٢
- باب ما جاء في صلاة الحاجة ٥٠٣
- باب ما جاء في صلاة الاستحارة ٥٠٤
- باب ما جاء في صلاة التسبيح ٥٠٥
- باب ما جاء في صلاة الصلوة على النبي ﷺ ٥٠٦
- مروجه درود أو سلام أو دعاء شري حبيب ٥٠٧
- ابواب الجمعة ٥١١

- باب فضل يوم الجمعة ٥١٢
- يوم الجمعة افضل او كنه يوم عرفه ؟ ٥١٢
- باب في الساعة التي ترجى في يوم الجمعة ٥١٢
- باب ما جاء في الاغتسال يوم الجمعة ٥١٢
- باب ما جاء من كم يولى الى الجمعة ٥١٤
- اوله مسئلة ٥١٥
- تحقيق الجمعة في القرى ٥١٦
- دوم مسئلة الجمعة في القرى ٥١٦
- وقالين جواز دلائل و عدم جواب و قائلينو دلائل ٥١٦
- باب ما جاء في وقت الجمعة ٥٢١
- باب ما جاء في الجلوس بين الخطبتين ٥٢٥
- باب ما جاء في قصر الخطبة ٥٢٧
- و خطبي اركان او آداب ٥٢٨
- و جمعي او اخرون و خطبو كني فرق ٥٢٩
- باب في استقبال الامام اذا خطب ٥٢٩
- باب في المكنس اذا جاء الرجل والامام بخطب ٥٣٠
- المنى روايات و ترجيح وجوه ٥٣٦
- باب ما جاء في كراهية الكلام والامام بخطب ٥٣٧
- باب ما جاء في كراهية التعطى يوم الجمعة ٥٣٧
- باب ما جاء في كراهية الاحتياط والامام بخطب ٥٣٨
- باب ما جاء في كراهية رفع الابدى على المنبر ٥٣٨
- باب ما جاء في اذان الجمعة ٥٣٩
- باب ما جاء في الكلام بعد نزل الامام من المنبر ٥٤٠
- باب في الصلوة قبل الجمعة وبعدها ٥٤١
- باب فمن يعرف من الجمعة وكنة ٥٤١
- باب ما جاء في السفر يوم الجمعة ٥٤٥
- ام اب العيدين ٥٤٦
- وصلوات عيد وحب ٥٤٧
- باب المنى يوم العيدين ٥٤٨
- باب في صلوة العيدين قبل الجمعة ٥٥٠
- باب ان صلاة العيدين غير اذان ولا اقامة ٥٥١
- باب الفوا في العيدين ٥٥١
- باب في التكبير في العيدين ٥٥١

- ٥٥٢ داحتافو كثر الله سواده دلائل
- ٥٥٣ باب لا صلوة قبل العيدين ولا بعدها
- ٥٥٤ باب في خروج النساء في العيدين
- ٥٥٥ باب ما جاء في خروج النبي الى العيدين في طريق ورجوعه من طريق آخر
- ٥٥٦ باب في الاثنت يوم القتل قبل الخروج
- ٥٥٧ ابواب السفر
- ٥٥٨ باب التقصير في السفر
- ٥٥٩ داحتافو كثر الله سواده دلائل
- ٥٦٠ باب ما جاء في كم تقصر الصلوة
- ٥٦١ دمسافت تقصر تحقيق
- ٥٦٢ د تقصر مدد
- ٥٦٣ باب ما جاء في الطلوع في السفر
- ٥٦٤ باب ما جاء في صلوة الاستسقاء
- ٥٦٥ باب في صلوة الكسوف
- ٥٦٦ عهد رسالت ﷺ كسي كسوف صرف يوار شوي دي
- ٥٦٧ باب كيف القراءة في الكسوف
- ٥٦٨ باب ما جاء في صلوة اخوف
- ٥٦٩ د صلوة خوف د ادا كولو دري ظريفي
- ٥٧٠ اوله طريقه
- ٥٧١ دريمه طريقه
- ٥٧٢ دريمه طريقه
- ٥٧٣ باب ما جاء في سجود القرآن العظيم
- ٥٧٤ باب خروج النساء الى المساجد
- ٥٧٥ باب ما جاء في الذي يمشي القريضة ثم يوم الفاس بعد ذلك
- ٥٧٦ به متقل يسي د مقترض اقتداء
- ٥٧٧ د حضرت سعاد ؓ دواقي توجيهاات
- ٥٧٨ باب ما جاء من الوضوء في السجود على التراب والبرد
- ٥٧٩ باب ما ذكر في الرجل يدرك الامام ساجدا كيف يصنع
- ٥٨٠ باب كراهية ان ينظر الناس الامام وهم قيام عند الساجد
- ٥٨١ باب ما ذكر في تطلب المساجد
- ٥٨٢ باب في كراهية الصلوة في خلف النساء
- ٥٨٣ باب ما يجوز من المشي والعصن في صلوة التطوع
- ٥٨٤ باب ما ذكر في قراءة سورتين في ركعة
- ٥٨٥ باب في الاغتسال عند ما يسلم الرجل

بسم الله الرحمن الرحيم

عرضه در برت

احمد بن وکفی و سلام علی عبادہ الدین اصطفتی د یاری تعالی انعام او د هغه شکر دی چه د درس زمذی دوم جلد تکمیل ته اورسیدو د دی په انتظار کښی چه گرانو طالبانو ته کوم تکلیف پور اشت کول یسی شوی وی د هغوی د خطونو ته احقر ته د هغی په اندازه دو و به دی تاخیر باندی احقر د هغوی نه معذرت غوازی د تاخیر سبب یو طرف ته د دی کار گران والی دی نو ورسره د دی سبب د احقر علمی کمزوری او نهی داضی هم ده خکه چه د دی تحقیقی کار دپاره چه د کوم علمی صلاحیتونو ضرورت دی هغه به احقر کښی بیخی موندی نشی د عاقبت لاره خو دا وه چه احقر دا علمی ذمه داری نه وه قبوله کړی خو خپل صفتی ماما او محسن او مربی استاد محترم دام اقبالهم د حکم په پوره کولو کښی مې دا کار شروع کړی دی الله تعالی دی آسان کړی او په خپل فضل سره دی په ښه طریقہ تکمیل ته اورسوی

وما ذالك على الله بعزيز

لحمد لله دا خبرونه د شکر او خوشحالی سبب دی چه په علمی طبقه کښی دا کتاب مقبول گرځی خاص کر د حدیث طالبان د دی نه ښه نفع محسوسوی الله تعالی دی په خپل دربار کښی هم دی کتاب ته شرف ټولیت ورکړی او دا دی د استاد محترم مد ظلههم او د دی ناکاره پوره د آخرت خبره او گرځوی او احقر نمدی د پوره اخلاص سره د نور علمی خدمت توفیق ورکړی آمین

د درس نهمی . دا جلد د اولنی جلد نه په دی حیثیت سره ممتاز دی چه په دی کښی د احادیثو ، اشرو ، د فقهاو د مذاهبو مکمل حوالو ورکولو نسبت زیات اهتمام شوی دی او بقاعده حاشیې هم لیکلې شوی دی کومې چه به اشاء الله مقیدې ثابتي شی دغه شان د استاد محترم په امالی کښی پاتې شوی د اهمو بابونو ضروری مختصر تشریح هم لیکلې شوی ده د بعضو شرح پخپله استاد محترم هم لیکلې ده او د بعضی بابونو شرح د مرتب لیکلې شوی ده داسی ټولو بابونو په آخر کښی د نښې په طرز د اومرتب عفا الله عنه . لیکلې شوی دی

احقر ته د خپلې کم علمی او نااهلی پوره اعتراف دی او احقر دا گمړی چه د دی امالی په ضبط ترتیب او تطبیق او تحقیق کښی به غلطی پاتې شوی وی د دی وجی د خپلو گرانو طالبانو او نورو اهل علم حضراتو په خدمت کښی د احقر دا مواست دی چه د داسی ټولو غلطو خوند واته او گمړی او احسان دی راپاتې او گمړی چه اصلاح تې اوشی

د دی کتاب په ترتیب او تحقیق کښی په هره گرانه مرحله کښی د استاد محترم علمی او لکوی د اتمانت هر قسم شکریه ادا کولو او احسان منلو داظهار نه لور ، ده یعنې که زه هر قسم شکریه ادا کړم خو نشم تر ادا کولې

والله اعلم بالصواب

عليه كسبي حقه - حسن فخر الله به . بعد كسبي و تحصيل سورة
صالحه سوي

مجلس

[illegible]

... که در این راه ...
... که در این راه ...

مجلس علمیه در تبریز - ۱۳۰۲ - ۱۳۰۳ - ۱۳۰۴ - ۱۳۰۵ - ۱۳۰۶ - ۱۳۰۷ - ۱۳۰۸ - ۱۳۰۹ - ۱۳۱۰ - ۱۳۱۱ - ۱۳۱۲ - ۱۳۱۳ - ۱۳۱۴ - ۱۳۱۵ - ۱۳۱۶ - ۱۳۱۷ - ۱۳۱۸ - ۱۳۱۹ - ۱۳۲۰ - ۱۳۲۱ - ۱۳۲۲ - ۱۳۲۳ - ۱۳۲۴ - ۱۳۲۵ - ۱۳۲۶ - ۱۳۲۷ - ۱۳۲۸ - ۱۳۲۹ - ۱۳۳۰ - ۱۳۳۱ - ۱۳۳۲ - ۱۳۳۳ - ۱۳۳۴ - ۱۳۳۵ - ۱۳۳۶ - ۱۳۳۷ - ۱۳۳۸ - ۱۳۳۹ - ۱۳۴۰ - ۱۳۴۱ - ۱۳۴۲ - ۱۳۴۳ - ۱۳۴۴ - ۱۳۴۵ - ۱۳۴۶ - ۱۳۴۷ - ۱۳۴۸ - ۱۳۴۹ - ۱۳۵۰ - ۱۳۵۱ - ۱۳۵۲ - ۱۳۵۳ - ۱۳۵۴ - ۱۳۵۵ - ۱۳۵۶ - ۱۳۵۷ - ۱۳۵۸ - ۱۳۵۹ - ۱۳۶۰ - ۱۳۶۱ - ۱۳۶۲ - ۱۳۶۳ - ۱۳۶۴ - ۱۳۶۵ - ۱۳۶۶ - ۱۳۶۷ - ۱۳۶۸ - ۱۳۶۹ - ۱۳۷۰ - ۱۳۷۱ - ۱۳۷۲ - ۱۳۷۳ - ۱۳۷۴ - ۱۳۷۵ - ۱۳۷۶ - ۱۳۷۷ - ۱۳۷۸ - ۱۳۷۹ - ۱۳۸۰ - ۱۳۸۱ - ۱۳۸۲ - ۱۳۸۳ - ۱۳۸۴ - ۱۳۸۵ - ۱۳۸۶ - ۱۳۸۷ - ۱۳۸۸ - ۱۳۸۹ - ۱۳۹۰ - ۱۳۹۱ - ۱۳۹۲ - ۱۳۹۳ - ۱۳۹۴ - ۱۳۹۵ - ۱۳۹۶ - ۱۳۹۷ - ۱۳۹۸ - ۱۳۹۹ - ۱۴۰۰ - ۱۴۰۱ - ۱۴۰۲ - ۱۴۰۳ - ۱۴۰۴ - ۱۴۰۵ - ۱۴۰۶ - ۱۴۰۷ - ۱۴۰۸ - ۱۴۰۹ - ۱۴۱۰ - ۱۴۱۱ - ۱۴۱۲ - ۱۴۱۳ - ۱۴۱۴ - ۱۴۱۵ - ۱۴۱۶ - ۱۴۱۷ - ۱۴۱۸ - ۱۴۱۹ - ۱۴۲۰ - ۱۴۲۱ - ۱۴۲۲ - ۱۴۲۳ - ۱۴۲۴ - ۱۴۲۵ - ۱۴۲۶ - ۱۴۲۷ - ۱۴۲۸ - ۱۴۲۹ - ۱۴۳۰ - ۱۴۳۱ - ۱۴۳۲ - ۱۴۳۳ - ۱۴۳۴ - ۱۴۳۵ - ۱۴۳۶ - ۱۴۳۷ - ۱۴۳۸ - ۱۴۳۹ - ۱۴۴۰ - ۱۴۴۱ - ۱۴۴۲ - ۱۴۴۳ - ۱۴۴۴ - ۱۴۴۵ - ۱۴۴۶ - ۱۴۴۷ - ۱۴۴۸ - ۱۴۴۹ - ۱۴۵۰ - ۱۴۵۱ - ۱۴۵۲ - ۱۴۵۳ - ۱۴۵۴ - ۱۴۵۵ - ۱۴۵۶ - ۱۴۵۷ - ۱۴۵۸ - ۱۴۵۹ - ۱۴۶۰ - ۱۴۶۱ - ۱۴۶۲ - ۱۴۶۳ - ۱۴۶۴ - ۱۴۶۵ - ۱۴۶۶ - ۱۴۶۷ - ۱۴۶۸ - ۱۴۶۹ - ۱۴۷۰ - ۱۴۷۱ - ۱۴۷۲ - ۱۴۷۳ - ۱۴۷۴ - ۱۴۷۵ - ۱۴۷۶ - ۱۴۷۷ - ۱۴۷۸ - ۱۴۷۹ - ۱۴۸۰ - ۱۴۸۱ - ۱۴۸۲ - ۱۴۸۳ - ۱۴۸۴ - ۱۴۸۵ - ۱۴۸۶ - ۱۴۸۷ - ۱۴۸۸ - ۱۴۸۹ - ۱۴۹۰ - ۱۴۹۱ - ۱۴۹۲ - ۱۴۹۳ - ۱۴۹۴ - ۱۴۹۵ - ۱۴۹۶ - ۱۴۹۷ - ۱۴۹۸ - ۱۴۹۹ - ۱۵۰۰ - ۱۵۰۱ - ۱۵۰۲ - ۱۵۰۳ - ۱۵۰۴ - ۱۵۰۵ - ۱۵۰۶ - ۱۵۰۷ - ۱۵۰۸ - ۱۵۰۹ - ۱۵۱۰ - ۱۵۱۱ - ۱۵۱۲ - ۱۵۱۳ - ۱۵۱۴ - ۱۵۱۵ - ۱۵۱۶ - ۱۵۱۷ - ۱۵۱۸ - ۱۵۱۹ - ۱۵۲۰ - ۱۵۲۱ - ۱۵۲۲ - ۱۵۲۳ - ۱۵۲۴ - ۱۵۲۵ - ۱۵۲۶ - ۱۵۲۷ - ۱۵۲۸ - ۱۵۲۹ - ۱۵۳۰ - ۱۵۳۱ - ۱۵۳۲ - ۱۵۳۳ - ۱۵۳۴ - ۱۵۳۵ - ۱۵۳۶ - ۱۵۳۷ - ۱۵۳۸ - ۱۵۳۹ - ۱۵۴۰ - ۱۵۴۱ - ۱۵۴۲ - ۱۵۴۳ - ۱۵۴۴ - ۱۵۴۵ - ۱۵۴۶ - ۱۵۴۷ - ۱۵۴۸ - ۱۵۴۹ - ۱۵۵۰ - ۱۵۵۱ - ۱۵۵۲ - ۱۵۵۳ - ۱۵۵۴ - ۱۵۵۵ - ۱۵۵۶ - ۱۵۵۷ - ۱۵۵۸ - ۱۵۵۹ - ۱۵۶۰ - ۱۵۶۱ - ۱۵۶۲ - ۱۵۶۳ - ۱۵۶۴ - ۱۵۶۵ - ۱۵۶۶ - ۱۵۶۷ - ۱۵۶۸ - ۱۵۶۹ - ۱۵۷۰ - ۱۵۷۱ - ۱۵۷۲ - ۱۵۷۳ - ۱۵۷۴ - ۱۵۷۵ - ۱۵۷۶ - ۱۵۷۷ - ۱۵۷۸ - ۱۵۷۹ - ۱۵۸۰ - ۱۵۸۱ - ۱۵۸۲ - ۱۵۸۳ - ۱۵۸۴ - ۱۵۸۵ - ۱۵۸۶ - ۱۵۸۷ - ۱۵۸۸ - ۱۵۸۹ - ۱۵۹۰ - ۱۵۹۱ - ۱۵۹۲ - ۱۵۹۳ - ۱۵۹۴ - ۱۵۹۵ - ۱۵۹۶ - ۱۵۹۷ - ۱۵۹۸ - ۱۵۹۹ - ۱۶۰۰ - ۱۶۰۱ - ۱۶۰۲ - ۱۶۰۳ - ۱۶۰۴ - ۱۶۰۵ - ۱۶۰۶ - ۱۶۰۷ - ۱۶۰۸ - ۱۶۰۹ - ۱۶۱۰ - ۱۶۱۱ - ۱۶۱۲ - ۱۶۱۳ - ۱۶۱۴ - ۱۶۱۵ - ۱۶۱۶ - ۱۶۱۷ - ۱۶۱۸ - ۱۶۱۹ - ۱۶۲۰ - ۱۶۲۱ - ۱۶۲۲ - ۱۶۲۳ - ۱۶۲۴ - ۱۶۲۵ - ۱۶۲۶ - ۱۶۲۷ - ۱۶۲۸ - ۱۶۲۹ - ۱۶۳۰ - ۱۶۳۱ - ۱۶۳۲ - ۱۶۳۳ - ۱۶۳۴ - ۱۶۳۵ - ۱۶۳۶ - ۱۶۳۷ - ۱۶۳۸ - ۱۶۳۹ - ۱۶۴۰ - ۱۶۴۱ - ۱۶۴۲ - ۱۶۴۳ - ۱۶۴۴ - ۱۶۴۵ - ۱۶۴۶ - ۱۶۴۷ - ۱۶۴۸ - ۱۶۴۹ - ۱۶۵۰ - ۱۶۵۱ - ۱۶۵۲ - ۱۶۵۳ - ۱۶۵۴ - ۱۶۵۵ - ۱۶۵۶ - ۱۶۵۷ - ۱۶۵۸ - ۱۶۵۹ - ۱۶۶۰ - ۱۶۶۱ - ۱۶۶۲ - ۱۶۶۳ - ۱۶۶۴ - ۱۶۶۵ - ۱۶۶۶ - ۱۶۶۷ - ۱۶۶۸ - ۱۶۶۹ - ۱۶۷۰ - ۱۶۷۱ - ۱۶۷۲ - ۱۶۷۳ - ۱۶۷۴ - ۱۶۷۵ - ۱۶۷۶ - ۱۶۷۷ - ۱۶۷۸ - ۱۶۷۹ - ۱۶۸۰ - ۱۶۸۱ - ۱۶۸۲ - ۱۶۸۳ - ۱۶۸۴ - ۱۶۸۵ - ۱۶۸۶ - ۱۶۸۷ - ۱۶۸۸ - ۱۶۸۹ - ۱۶۹۰ - ۱۶۹۱ - ۱۶۹۲ - ۱۶۹۳ - ۱۶۹۴ - ۱۶۹۵ - ۱۶۹۶ - ۱۶۹۷ - ۱۶۹۸ - ۱۶۹۹ - ۱۷۰۰ - ۱۷۰۱ - ۱۷۰۲ - ۱۷۰۳ - ۱۷۰۴ - ۱۷۰۵ - ۱۷۰۶ - ۱۷۰۷ - ۱۷۰۸ - ۱۷۰۹ - ۱۷

شده هوش من

في حبسها في الحبس المذكور في سنة ١٢٨٥ هـ في حبسها في الحبس المذكور في سنة ١٢٨٥ هـ

[illegible][illegible]

مجلسه در روز شنبه ۱۳۰۲ هجری قمری
در محل اجتماعات و محاضرات

[illegible]

ریاستہائے ہندوستان میں مسلمانوں کی تعداد کا اندازہ لگانے کے لیے ۱۹۳۱ء کی مردم شماری کی بنیاد پر لکھنؤ میں ایک جلسہ منعقد ہوا جس میں مولانا ابوالکلام آزاد نے تقریر کرتے ہوئے مسلمانوں کی تعداد کا اندازہ لگایا کہ مسلمانوں کی تعداد ۱۹۳۱ء کی مردم شماری کے مطابق ۱۰۰ لاکھ تھی۔

۱. حاصل
۲. حاصل
۳. حاصل
۴. حاصل
۵. حاصل
۶. حاصل
۷. حاصل
۸. حاصل
۹. حاصل
۱۰. حاصل

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

۱. ربعه نقد ۲. ۱۰۰ ۳. ۱۰۰ ۴. ۱۰۰ ۵. ۱۰۰ ۶. ۱۰۰ ۷. ۱۰۰ ۸. ۱۰۰ ۹. ۱۰۰ ۱۰. ۱۰۰ ۱۱. ۱۰۰ ۱۲. ۱۰۰ ۱۳. ۱۰۰ ۱۴. ۱۰۰ ۱۵. ۱۰۰ ۱۶. ۱۰۰ ۱۷. ۱۰۰ ۱۸. ۱۰۰ ۱۹. ۱۰۰ ۲۰. ۱۰۰ ۲۱. ۱۰۰ ۲۲. ۱۰۰ ۲۳. ۱۰۰ ۲۴. ۱۰۰ ۲۵. ۱۰۰ ۲۶. ۱۰۰ ۲۷. ۱۰۰ ۲۸. ۱۰۰ ۲۹. ۱۰۰ ۳۰. ۱۰۰ ۳۱. ۱۰۰ ۳۲. ۱۰۰ ۳۳. ۱۰۰ ۳۴. ۱۰۰ ۳۵. ۱۰۰ ۳۶. ۱۰۰ ۳۷. ۱۰۰ ۳۸. ۱۰۰ ۳۹. ۱۰۰ ۴۰. ۱۰۰ ۴۱. ۱۰۰ ۴۲. ۱۰۰ ۴۳. ۱۰۰ ۴۴. ۱۰۰ ۴۵. ۱۰۰ ۴۶. ۱۰۰ ۴۷. ۱۰۰ ۴۸. ۱۰۰ ۴۹. ۱۰۰ ۵۰. ۱۰۰ ۵۱. ۱۰۰ ۵۲. ۱۰۰ ۵۳. ۱۰۰ ۵۴. ۱۰۰ ۵۵. ۱۰۰ ۵۶. ۱۰۰ ۵۷. ۱۰۰ ۵۸. ۱۰۰ ۵۹. ۱۰۰ ۶۰. ۱۰۰ ۶۱. ۱۰۰ ۶۲. ۱۰۰ ۶۳. ۱۰۰ ۶۴. ۱۰۰ ۶۵. ۱۰۰ ۶۶. ۱۰۰ ۶۷. ۱۰۰ ۶۸. ۱۰۰ ۶۹. ۱۰۰ ۷۰. ۱۰۰ ۷۱. ۱۰۰ ۷۲. ۱۰۰ ۷۳. ۱۰۰ ۷۴. ۱۰۰ ۷۵. ۱۰۰ ۷۶. ۱۰۰ ۷۷. ۱۰۰ ۷۸. ۱۰۰ ۷۹. ۱۰۰ ۸۰. ۱۰۰ ۸۱. ۱۰۰ ۸۲. ۱۰۰ ۸۳. ۱۰۰ ۸۴. ۱۰۰ ۸۵. ۱۰۰ ۸۶. ۱۰۰ ۸۷. ۱۰۰ ۸۸. ۱۰۰ ۸۹. ۱۰۰ ۹۰. ۱۰۰ ۹۱. ۱۰۰ ۹۲. ۱۰۰ ۹۳. ۱۰۰ ۹۴. ۱۰۰ ۹۵. ۱۰۰ ۹۶. ۱۰۰ ۹۷. ۱۰۰ ۹۸. ۱۰۰ ۹۹. ۱۰۰ ۱۰۰. ۱۰۰ ۱۰۱. ۱۰۰ ۱۰۲. ۱۰۰ ۱۰۳. ۱۰۰ ۱۰۴. ۱۰۰ ۱۰۵. ۱۰۰ ۱۰۶. ۱۰۰ ۱۰۷. ۱۰۰ ۱۰۸. ۱۰۰ ۱۰۹. ۱۰۰ ۱۱۰. ۱۰۰ ۱۱۱. ۱۰۰ ۱۱۲. ۱۰۰ ۱۱۳. ۱۰۰ ۱۱۴. ۱۰۰ ۱۱۵. ۱۰۰ ۱۱۶. ۱۰۰ ۱۱۷. ۱۰۰ ۱۱۸. ۱۰۰ ۱۱۹. ۱۰۰ ۱۲۰. ۱۰۰ ۱۲۱. ۱۰۰ ۱۲۲. ۱۰۰ ۱۲۳. ۱۰۰ ۱۲۴. ۱۰۰ ۱۲۵. ۱۰۰ ۱۲۶. ۱۰۰ ۱۲۷. ۱۰۰ ۱۲۸. ۱۰۰ ۱۲۹. ۱۰۰ ۱۳۰. ۱۰۰ ۱۳۱. ۱۰۰ ۱۳۲. ۱۰۰ ۱۳۳. ۱۰۰ ۱۳۴. ۱۰۰ ۱۳۵. ۱۰۰ ۱۳۶. ۱۰۰ ۱۳۷. ۱۰۰ ۱۳۸. ۱۰۰ ۱۳۹. ۱۰۰ ۱۴۰. ۱۰۰ ۱۴۱. ۱۰۰ ۱۴۲. ۱۰۰ ۱۴۳. ۱۰۰ ۱۴۴. ۱۰۰ ۱۴۵. ۱۰۰ ۱۴۶. ۱۰۰ ۱۴۷. ۱۰۰ ۱۴۸. ۱۰۰ ۱۴۹. ۱۰۰ ۱۵۰. ۱۰۰ ۱۵۱. ۱۰۰ ۱۵۲. ۱۰۰ ۱۵۳. ۱۰۰ ۱۵۴. ۱۰۰ ۱۵۵. ۱۰۰ ۱۵۶. ۱۰۰ ۱۵۷. ۱۰۰ ۱۵۸. ۱۰۰ ۱۵۹. ۱۰۰ ۱۶۰. ۱۰۰ ۱۶۱. ۱۰۰ ۱۶۲. ۱۰۰ ۱۶۳. ۱۰۰ ۱۶۴. ۱۰۰ ۱۶۵. ۱۰۰ ۱۶۶. ۱۰۰ ۱۶۷. ۱۰۰ ۱۶۸. ۱۰۰ ۱۶۹. ۱۰۰ ۱۷۰. ۱۰۰ ۱۷۱. ۱۰۰ ۱۷۲. ۱۰۰ ۱۷۳. ۱۰۰ ۱۷۴. ۱۰۰ ۱۷۵. ۱۰۰ ۱۷۶. ۱۰۰ ۱۷۷. ۱۰۰ ۱۷۸. ۱۰۰ ۱۷۹. ۱۰۰ ۱۸۰. ۱۰۰ ۱۸۱. ۱۰۰ ۱۸۲. ۱۰۰ ۱۸۳. ۱۰۰ ۱۸۴. ۱۰۰ ۱۸۵. ۱۰۰ ۱۸۶. ۱۰۰ ۱۸۷. ۱۰۰ ۱۸۸. ۱۰۰ ۱۸۹. ۱۰۰ ۱۹۰. ۱۰۰ ۱۹۱. ۱۰۰ ۱۹۲. ۱۰۰ ۱۹۳. ۱۰۰ ۱۹۴. ۱۰۰ ۱۹۵. ۱۰۰ ۱۹۶. ۱۰۰ ۱۹۷. ۱۰۰ ۱۹۸. ۱۰۰ ۱۹۹. ۱۰۰ ۲۰۰. ۱۰۰ ۲۰۱. ۱۰۰ ۲۰۲. ۱۰۰ ۲۰۳. ۱۰۰ ۲۰۴. ۱۰۰ ۲۰۵. ۱۰۰ ۲۰۶. ۱۰۰ ۲۰۷. ۱۰۰ ۲۰۸. ۱۰۰ ۲۰۹. ۱۰۰ ۲۱۰. ۱۰۰ ۲۱۱. ۱۰۰ ۲۱۲. ۱۰۰ ۲۱۳. ۱۰۰ ۲۱۴. ۱۰۰ ۲۱۵. ۱۰۰ ۲۱۶. ۱۰۰ ۲۱۷. ۱۰۰ ۲۱۸. ۱۰۰ ۲۱۹. ۱۰۰ ۲۲۰. ۱۰۰ ۲۲۱. ۱۰۰ ۲۲۲. ۱۰۰ ۲۲۳. ۱۰۰ ۲۲۴. ۱۰۰ ۲۲۵. ۱۰۰ ۲۲۶. ۱۰۰ ۲۲۷. ۱۰۰ ۲۲۸. ۱۰۰ ۲۲۹. ۱۰۰ ۲۳۰. ۱۰۰ ۲۳۱. ۱۰۰ ۲۳۲. ۱۰۰ ۲۳۳. ۱۰۰ ۲۳۴. ۱۰۰ ۲۳۵. ۱۰۰ ۲۳۶. ۱۰۰ ۲۳۷. ۱۰۰ ۲۳۸. ۱۰۰ ۲۳۹. ۱۰۰ ۲۴۰. ۱۰۰ ۲۴۱. ۱۰۰ ۲۴۲. ۱۰۰ ۲۴۳. ۱۰۰ ۲۴۴. ۱۰۰ ۲۴۵. ۱۰۰ ۲۴۶. ۱۰۰ ۲۴۷. ۱۰۰ ۲۴۸. ۱۰۰ ۲۴۹. ۱۰۰ ۲۵۰. ۱۰۰ ۲۵۱. ۱۰۰ ۲۵۲. ۱۰۰ ۲۵۳. ۱۰۰ ۲۵۴. ۱۰۰ ۲۵۵. ۱۰۰ ۲۵۶. ۱۰۰ ۲۵۷. ۱۰۰ ۲۵۸. ۱۰۰ ۲۵۹. ۱۰۰ ۲۶۰. ۱۰۰ ۲۶۱. ۱۰۰ ۲۶۲. ۱۰۰ ۲۶۳. ۱۰۰ ۲۶۴. ۱۰۰ ۲۶۵. ۱۰۰ ۲۶۶. ۱۰۰ ۲۶۷. ۱۰۰ ۲۶۸. ۱۰۰ ۲۶۹. ۱۰۰ ۲۷۰. ۱۰۰ ۲۷۱. ۱۰۰ ۲۷۲. ۱۰۰ ۲۷۳. ۱۰۰ ۲۷۴. ۱۰۰ ۲۷۵. ۱۰۰ ۲۷۶. ۱۰۰ ۲۷۷. ۱۰۰ ۲۷۸. ۱۰۰ ۲۷۹. ۱۰۰ ۲۸۰. ۱۰۰ ۲۸۱. ۱۰۰ ۲۸۲. ۱۰۰ ۲۸۳. ۱۰۰ ۲۸۴. ۱۰۰ ۲۸۵. ۱۰۰ ۲۸۶. ۱۰۰ ۲۸۷. ۱۰۰ ۲۸۸.

عدد صفحات : ۳۹ ط ج ۱

۱۱۰۱ باب فی وکالت وکالتی ۲

نسخہ ۹۵ باب ۱ و ص ۱۰۰ و ۱۰۱

٢٩٩

بمطابق آراء انجمن آئینہ و عادات

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

و ښکوي د دې معنی ته چې په بقی سره مکره ده او بل قسم د دې چه دو ږه بیسي په
 سحر او دوی و په یو بندو کسې به دې دوچه معنی سره په افعاء کسې احداث په
 حدیث مابین و د جمل په نه د د هم علی لافلاق مکره ده لکه مام تهاقی ^{نیز}
 د سحرین په مریح کسې مسور کسې و دوی د سب و سلو مفسد دې چه د سجدتین
 په صبح کسې دواړه طریقې مسور دی فیه ش هم و قف هم دوی سحر په
 ریلو کسې ب (باب رخصه لافعه) کسې رطوبه ^{نیز} دوه سده دې (قبس لافس
 عیس ل لافعه عی بدین لال هی لسه قف ان لره حصاء لال حل لال سل هم سحر
 بیکی)

د جمهور و صرف به د دې خوب داري چه علامه خطابی د ا حد ب مابین اصعب کړجوس
 دې و بعضو حضور یو دې به مسروح کسې د یکه موصافه مام محمد کسې د حضور
 معر من حکم به مروی دی د مائمه حدیث بن عمر یخصی علمی عقیده یی سحرین
 فی نصوصه فلا کرب له فعال انه فاعلمه صمد شکیب دې به معمودیو چه ر نفس اصل کسې
 خو خلاف سب ی

خو حضرت بن عمر ^{رضی الله عنهما} د حضرت د خطبه په دسې کړی و و بعضو عنده به س او
 حضور ابن عمر ^{رضی الله عنهما} باده کسې مسروح ی چه ر یی کسې ^{نیز} په عقیده کسې حفظ
 س دې یحینه جمهور د لیل په حدیث کسې حضرت یسی کریم ^{رضی الله عنهما} رسا ی
 چه کرم دوی حضرت علی ^{رضی الله عنه} په فرمائینې رو چه ((لا یصح بین سجدتین)) خو مام بزمی
^{نیز} په دې بانه ی ا ع جس کړی پ د دې حدیث مابین حدیث ا غور دې چه
 حدیث دې خو د دې خوب دې چه حدیث مابین لیه سو و عینه دو وایو سو و سو و سو و
 دې چه په معنی کسې بعضی صحیح و بعضی جس هم دی به حضور صحت سر دوی کسې
 به رو په حدیث مابین حاکم دې چه کرم بلا سینه صحیح دې (هان رسوون الله ^{نیز} عس
 الاماء فی نصوصه) (۱)

د د به سو د ا حدیث مابین په معامل د احادیث ^{نیز} هم موبد دې خکه چه صحابه کرم
^{نیز} کسې د حضرت بن عمر ^{رضی الله عنهما} په معنی خوب حمد فضاء و سل به دې اردوون به لوی
 کسې هم د بویل کد یسی چه رسیده مراه عد د حایت مس دې وراعه علم

باب ما یقول بین السجدتين

(کاب یقول بین السجدتين الحمد لله العزیز الکریم و الحسب و الهدی و الرقی) دشواهدو
 و حدیثه په سر د مسجده کسې د ذکر په هر نصوص او یو قف دواړه کسې س د
 اود احادیث و د مالکینو به سر د په فراموش کسې هیچ کرم سده دې حدیث مابین
 حیات او سالتکین به نصوص محمول کړی دې

(۱) ص ۱۱۳، باب الجنوس فی النصوصه و انظر سوطه للامام مائث یعیر فی نطقه ص ۷۱ المعین ل
 الجنوس فی النصوصه عربی-

(۲) انظر غلله الروایة مؤیدات اخرى فی معارف السنن ج ۳، ص ۶۴ ۶۳

برہمن روایت کرتی دی (وہو فی عشہ من صاحب السی ^{نہ} فی الروب الناس
 حضرت سادہ صاحب زبنا کرتی دہ چہ د حمہ دیو ری وہم دی خود دی مسئلہ بہ سرب
 اوبہ عدم بیوت ہندی خہ دیو بہ راخی (لوبہ و فصیح صانع حیمہ) فصیح الحہ بمعجمہ
 معری معنی دہ برہمنی کرب و دلہ ہر ددی بہ برہمنی سرہ گوسو سرورہ پور ہندی خوشہ
 وہ عسوں حریفہ دہ () حتی اذ قام من مسجدین کہہ ور فصیح یدرہم) مسجد یسورہ ہر
 کہیں دی لکہ چہ مام برہمنی ہم بصریح کرتی دہ یہ دی موضع رخہ یدین د مام سادہ
 پتہ مسک دی یہ دی وجہ دفع بدین یہ سادہ کسی د حدیث مارت رہی سدا سنی
 کیدی (و قال یو عیسیٰ ہد حدیث حسن صحیح)

مام برہمنی ^{نہ} اگر چہ برہمنی و بصریح کرتی دہ جو ہر طحاوی ^{نہ} (اربعہ سب و
 مجدسو دی تصحیف کرتی دی و داسی مفسر گ خونی دی خہ دھنی وجہ دہ) خہ دمجد
 سب عمرو سماع دحضرت بہ حسنہ سادہ ^{نہ} (لوبہ سادہ دی داسی مفسر سب عمرو
 سادہ د ابوقبہ ^{نہ} (لوبہ سادہ سادہ دی اوبہ دی مکر سادہ ددی یہ سو) یہ کسی
 عبدالحمید سب جعفر راوی دی او حمید دی بصریح سورہ مجیدیسو ددی جیسو ددیہ کرتی
 یہ اودحو بونو ورکولی گوسن یہ کرتی دی
 یہ دہ دی موضع د حریفہ کلام ہر طویل یہ خہ دھنی نقل کوسو یہ صراہ سادہ دی
 کہہ چہ مام سادہ ^{نہ} سدا لال دی حدیث مارت بہ بصریح موفو دی داحسانوہ
 جواب پدی بصریح () واداعم

باب عاشر فی القراءة فی الصبح

دی حانی کسی جہور (باب ۱) ^{نہ} الہی بحرۃ جلال ال تعمر لکاتبہ وہ الیہ ولیم من جمہ
 المسین - دمحتمل موبحوسو کسی د قراب ہقدو موب سادہ معلی دی یہ دی تقریب دیوہ
 مہر گر مو اتفاق دی چہ بہ وجر اوبہ ظہر کسی طراہ مفصل اہ بہ عصر و عتبہ کسی
 لوبہ مفصل و عرب کسی قصار مفصل بوسل مسور دی او دی کسی صل دحضرت

(شرح معانی الآثار طبع مکتبہ الروضہ ج ۱ ص ۱۶۶ و ۱۶۷) باب جمعہ الجہوس و الصلوہ کہہ

(۱) أخرجه البخاری فی صحیحہ (ج ۱ ص ۱۶۴) باب منہ جلمس فی التہجد من طریق محمد بن عمرو بن
 محمد بن محمد بن عمرو بن عطاء وبنس فی سندہ عبدالحمید بن جعفر وبنس فی سندہ دقر فی قتادہ و۹ دکر
 عشرہ من الصحابہ والا ذکر رفع یدین عند الركوع وبعثہ وبعثہ او کتب زعمہ وصف بالقول عند الخفہ من
 معارف المنہ (ج ۱ ص ۱۶۹) بصریح ۱۲ مرتب بحر عدا
 (۲) الباب المذكور (۳) فی القریۃ فی الظہر والعصر (۴) فی القراءة فی المغرب (۵) فی القریۃ فی مغرب الشمس

حدیث مباحث نشان شود که ((لا صلوة من یسر)) یعنی ایستادگی است (۱) و در باب
معلومات چند در سوره هم دیده حکم دین که در سوره مکه است (۲) و در باب
جوانکم فی صوم لیسوا لیسوا فی الفکح (۳) مکه - حیاتی مستند حوصد در سوره
عسوی و جواب در کوسو حور و ربه سری حکم حد (۴) و در باب سوره سوره
مطلب را حور سوری چه کوم سوری مطبو لیسوا که کوی پس تده صوم در صورت کون است حد
سولی دهعه مریح به کسری کوی عدم صلوة حکم در (۵) به بالکل مستفی کسری سوری
(۶) و در باب سوره سوره سوره سوره (۷) حور الفسره (۸) کسری در سوره
دی چند در صوم در سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره
عسری در سوره

دری خبر در سوره ول حور معمر دیو تده دی مکه دی دره دی حور قسب سوره
فره سوری (۹) که حور سوری در او حدیث مریح هم در سوره سوره سوره
دری در سوره قبل سوره دی (۱۰) در ده الفه سوره (۱۱)

دویم حقیقت در سوره دی چه در سوره سوره سوره سوره هم به دی و در سوره
تده راوی سوره هم سوره دی که حور سوره سوره سوره سوره سوره سوره
سوره دی چه در سوره سوره (۱۲) سوره سوره سوره سوره سوره سوره
حور سوره (۱۳)

و بعد از حدیث سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره
کسری کسری سوره سوره سوره

(۱) کما فی تصحیح مسلم ج ۱، ص ۱۶۹، باب وجوب الفرة الضيقة فی کل رکعة و نه ان یمس لقای
ولا یمکن تعینها لراعیها غیرها والس للماتی ج ۱، ص ۱۴۵، کتاب الفاح باب الفاح نوره
انکاب فی الفرة فی کتبها عن طریق مصر سوری؟

(۲) در سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره
لا یفکح الکتاب (۳) در سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره
(۴) کما فی ربه سوره دی و در ج ۱، ص ۱۶۹، باب من ترک الفرة فی الفرة؟

(۵) کتاب الفرة لمیهقی ص ۱۱، انظر معارف المس ج ۳، ص ۲۲۲، وحس الکلام ل ترک الفرة
حلف الامام ج ۲، ص ۲۸، حور علی عنه -

" پورنی حواله -

(۶) معارف سوره ج ۳، ص ۲۲۲، بحاله جزء الفرة خلف الامام وحس سکلام ج ۷، ص ۷۸
بحاله کتاب الفرة لمیهقی ص ۱۱، و فصل الخطاب (ص ۲) مرقب علی عنه

(۷) سوره (۸) الفصا غدا: ریاتی در صریح سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره
بحاله عده الفری (ج ۳، ص ۶۹، فیطلاع من سوره ج ۳، ص ۲۲۷، ۲۳۸، تحب عنوان کسری
فی تحلق غره، الفصا غدا، علی فو عد العرب سوری)

بوی حلف ایستاد و خوب شمع بایست که می آید هر چه میگوید خوب است و نه

در حضرت ابوهریره رضی الله عنه حدیث مبارک است که در این حدیث آمده است که هر چه میگوید خوب است و نه

در این حدیث آمده است که هر چه میگوید خوب است و نه

در این حدیث آمده است که هر چه میگوید خوب است و نه

در این حدیث آمده است که هر چه میگوید خوب است و نه

در این حدیث آمده است که هر چه میگوید خوب است و نه

در این حدیث آمده است که هر چه میگوید خوب است و نه

در این حدیث آمده است که هر چه میگوید خوب است و نه

در این حدیث آمده است که هر چه میگوید خوب است و نه

در این حدیث آمده است که هر چه میگوید خوب است و نه

در این حدیث آمده است که هر چه میگوید خوب است و نه

در این حدیث آمده است که هر چه میگوید خوب است و نه

چه کیدیشی و حدیث مبارک صلوات سریه سره یعنی سانی و به سری مویخوسو نسبی احادیث
مختار مستند و حو. د قرب و فاحه حدیث الامام دی
و شواهد و غیره بود و حدیث بوقلمون ^{بوقلمون} روایت هم دی ^{بوقلمون} به (ان و مسوون الله لسان
القرآن خلی قالو نعم فان فلا تفعلوا الا بما تحموا الکتاب) (۱)

فی نفسه ددی حو ب دی (۱) چه ددی به حو د معدوم سری چه سرب له اب حدیث الامام حدیث
نسی کریم ^{بوقلمون} فصل اوگر حوسو په دی وجه د حدیث مبارک و نسو فاعو حلقه دی په
کسی که دا اب و نسبی سنی چه ددی به په هر حال قرب و فاحه حدیث الامام حو و تاسیم
دی وجه به د احاد و حلقه دی سو ددی جواب دی چه کیدیشی و حدیث مبارک مستند
سریه سره معنی ای ا به سری مویخوسو کسی د حافو محب مسکن دحرر و نسو
د فاحه حدیث الامام دی

د سادع بویو و نسو د حضرت بوقلمون ^{بوقلمون} روایت هم دی (۱) چه (ان و مسوون الله لسان
القرآن خلی قالو نعم فان فلا تفعلوا الا بما تحموا الکتاب)

ددی حو ب دی چه و حو دی کسی یعنی ددی به مستند کسی ضابطه بس یعنی رو
ضعیف دی د سب نسو و دلاتو به مویخو کی کسی د هم په صلوات سیری ددی محسوس
ار محمول کیدیشی

د سرافعوا غره ددی به سو سو هم معدوم دلات سبه دی حو دی کسی یو د هم رسو
رویت شده دی چه صححه هم وی او صریح هم وی یعنی اول حو ددی مستند احادیث
ضعیف دی وجه نسو و ابویه صححه دی خفه غیر صریح دی په حاله د انفرادی به حاله
د امام بامدی محمول کیدیشی دلات و ددی حوافر به به مطلوباتو کسی کسی شی
ددی د سب مویخ سبه دی (۱)

۱) آخره بن ای شبهه فی مصنفه ج ۱ ص ۲۷۴) تحت باب من رجعی فی القراءه خلف الامام عن هب
قال اخبرني خاد عن ابی قلابه مرسل و غرسه عید النوراق فی مصنفه ج ۲ ص ۱۶۶ تحت باب القراءه خلف
الامام و قم الحذیف ۲۶۶ عن الثوری عن خالد الخد عن ابی قلابه عن محمد بن ابی عاتقه عن حماد
صحاب محمد ^{بوقلمون} (مر فوعا) هذا ^{بوقلمون} ^{بوقلمون} قال قال النبی ^{بوقلمون} تعلمکم بقراءه و الامام یقرء موتی نو بلانا قالو له
یا رسول الله ^{بوقلمون} انا لنفعل قال فلا تفعلوا الا بقراءه احدکم یفعل احدکم یفعل ان کتاب رشید نسو (۱)

(۱) سنی کن ی بیعی ج ۲ ص ۱۶۶ باب من قال یقرأ خلف الامام فیم یجهر له رشید سرفه عرب
(۱) فان الامامه العتقی ^{بوقلمون} فی اعلام السنن ج ۱ ص ۱۰۴) تحت باب قوله ^{بوقلمون} و ان قرأه ^{بوقلمون}
فانتم یقرءوا ^{بوقلمون} (۱) تحت باب من قال یقرأ خلف الامام فیم یجهر له رشید سرفه عرب
عن

۱) من کن ی بیعی ج ۲ ص ۱۶۶ باب من قال یقرأ خلف الامام فیم یجهر له رشید سرفه عرب

(۱) فان ابی بحب الفحیل لعین ابی تطالع حسن الکلام فی برز القراءه خلف الامام ج ۲ و اعلام السنن
ص ۴۷ (۱) باب قوله تعالی ^{بوقلمون} و انتم یقرءون فاستمعوا له و انصتوا ^{بوقلمون} (۱)

مجلسه ۱۰۰

فرمان خرم ایست هارک "د حد دو" بولایه په مې ۱۵۰۰ م - کیم ایست

دې لړۍ د قرآن شریف او کتب جامعو نه راغلي دي او په ١٨٨٧ م کې
په پراخه کچه چاپ شوي دي.

مجمع عليه ده، نه دي احمد ر قمر نه. قاضي خلد، الامام صاحب هه معنوي هيري

دې ایام رڼه خاڼو په سیدالذکر علیه الصلوٰه و آلی دی بکد یو مسیو غم اوس
دې چه یس که نه ده و یس ب ځکې به دي بکد د جعې د خطې به خفه یار او دی
یو مطلب دې چه که ام خضه د یو په دی د عوار کرم یو مه هم وړی و دغه د خبسه
ماوش شه

دی جواب دادی چه حاضر است خیر میگوید و امام بنی حاتم میگوید: عمار به خیلو خیلو
میروید کسی از امام میپرسد که چه چیز کار انصاف است کسی میگوید: حضرت معتمد میگوید که
فلان کاری در حد و حدود است کریم میگوید که کسی که معصوم حضرت صاحب امر میگوید
برای حفظ امام گویند بریه بی بی و آید و بریه

[illegible]

الجزء الخامس من الأعمال في الآلة ٤ ٢

[illegible]

مجلس در حدیقه ...
 و در ...
 و در ...
 و در ...
 و در ...

و در ...
 و در ...
 و در ...
 و در ...
 و در ...

و در ...
 و در ...
 و در ...
 و در ...
 و در ...

و در ...
 و در ...
 و در ...
 و در ...
 و در ...

و در ...
 و در ...
 و در ...
 و در ...
 و در ...

کتاب دی : پس چاره وی ذکر کړې داسې موهو دې. اود (رواده) نقه غزله. غزلو
په دې
چې د حضرت قباد (خاندان) د (واد) قمر - قنصتر، درباري دوشن کړو د سیمې
دغه دوشن دې موهو د لاجماتی تغه دې اود (رواده) نقه غزله، لاندې سره دوشن
حضرت دې د حضرت موسی شعری (خاندان) رویت کسې د دې ریاتی نقل کړو
په سیمې متغرد هم به دې حکم چه عمر من عامر (خاندان) اود محمد بن سی عرویه
په موهو د (خاندان) د

[illegible]

الفرس لندار قطبي (ج ١، ص ٢٣٠) باب ذكر لؤلؤ صيني
 في بعض اختلاف الروايات والمسالك الكبرى ص ١٢ (ج ٢، ص ١٥٦) طبع دائرة المعارف حيدر اباد دكن
 باب من باب يترك تأويل القصة البقرة فيها حجة له لاسم بالقرعة -

۱۹۲ کسی ددی مسک جواب ورکړې دي ودا سالم بن سوح روايت يې چې سدال گرځوي دي
شيد اشرف اسمعيلي

شبه اشرف سقوی
تعلیم الیومین شریفہ پہ تعلیق کسی تحریر دی چہ، ا قلت ظفرت بتصحیح ہی عا لہ بوقیق اللہ
قال حدثنا سهل بن یحییٰ عن احمد مابوری قال حدثنا ابو عبد اللہ عن
عائز لو جند ابی مناعہ خبر سلیمان بن علی
عن عائذ عن یونس بن جابر عن خطابی عن عبداللہ الورقانی عن ابی موسیٰ الاشعری قال قال رسول اللہ ﷺ انما القراءۃ
للانام لا للناس واداء قر غیر لمصوب علیہم وایضاً فی بعض النسخ ان السور ص ۸۶ باب فی ذک القراءۃ
عن الانام فی الجہزیۃ من رب حفظ اللہ ورعا

۱ حضرت ابو هريره رضي الله عنه به روایت میآورد که عیسیٰ کبریٰ چه در کسبی (و ادا فراموشی) ریائی
 بود کسی بنو حالد احمد بنقده دی، بنو او حوهمه، لایقی نه - بی او دودی نعره مصر نه دی
 (هم به سنانی ۱۳۶۱) کسبی در ویل د قوله تعالی واد لراء الفراء ارج لانتی محمد بن
 سبط نصری چه گویم بنقده دی دودی متعجب گری دی. همدغه چه ده چه دم همم نه کله د حضرت
 ابو هريره رضي الله عنه حدیث مارت و معجب نا، کسبی نیوس و شو بنو هعون او بر مایل چه شو غندی
 بنو حالد و حضرت ابو هريره حدیثه سی عباد دی سلسله

کیست از آن کس که در غیر محض و در لایه کبد به آن نوبی کوم نسل کیدی شو چه ماه
هست که بگوید که کسی در آن روز و یسد کمر گرتی دی و در مساله ری نفسی در آن
دموط بود و یسد صحیح دی

به ری حدیث است که در رفع من اعترض کن کوی چه دی . فانی است که علی القریه است
بر موب الله ^ع (حمله دمام وهری ^ع) رح دی

دو چوب در ری چه و در که دا حمله دمام وهری ^ع رسد وی با حمله ضاهره در
مام وهری ^ع به در حمله دمام وهری ^ع عمل کند و سرد گرتی و در لایه دویسد واقع
دو چوبه دمام وهری ^ع در چ به دی بیکه در د حصرت سوهریه ^ع فانی قوی دی بیکه
بود و ^۲ کسی د این سر چ به طریق کسی ددی تصریح ده چه (و فانی است که سر چ

وحدیثه قان معمر علی الوهری قان سوهریه ^ع فانی است که (وعضمه حصرت تو به حصرت ری
حصری صدر چ من الوهری ^ع که در چه که به معطیه شوی ده دهقی اصل هم د سرد و ده
واضح گرتی بیکه مام بود و ده ری من کوی چه (فانی است که مام وهری ^ع بیکه
معمره فانی است که فانی است که (فانی است که مام وهری ^ع بیکه

مام وهری ^ع به حمله حمله دمام وهری ^ع که در ری کسی (حمله دمام وهری ^ع که در ری
حمله دمام وهری ^ع که در ری کسی (حمله دمام وهری ^ع که در ری کسی (حمله دمام وهری ^ع که در ری
دی معمر و در مام حمله دمام وهری ^ع که در ری کسی (حمله دمام وهری ^ع که در ری

^ع که در ری کسی (حمله دمام وهری ^ع که در ری کسی (حمله دمام وهری ^ع که در ری
حمله دمام وهری ^ع که در ری کسی (حمله دمام وهری ^ع که در ری کسی (حمله دمام وهری ^ع که در ری
حمله دمام وهری ^ع که در ری کسی (حمله دمام وهری ^ع که در ری کسی (حمله دمام وهری ^ع که در ری
حمله دمام وهری ^ع که در ری کسی (حمله دمام وهری ^ع که در ری کسی (حمله دمام وهری ^ع که در ری

در حمله دمام وهری ^ع که در ری کسی (حمله دمام وهری ^ع که در ری کسی (حمله دمام وهری ^ع که در ری
حمله دمام وهری ^ع که در ری کسی (حمله دمام وهری ^ع که در ری کسی (حمله دمام وهری ^ع که در ری
حمله دمام وهری ^ع که در ری کسی (حمله دمام وهری ^ع که در ری کسی (حمله دمام وهری ^ع که در ری
حمله دمام وهری ^ع که در ری کسی (حمله دمام وهری ^ع که در ری کسی (حمله دمام وهری ^ع که در ری

۱۰ ص ۶۹ توك المقره ختمه لایعام فیما جهه
۱۱ ص ۱۲۰ باب من ری بربا ذالیم

[illegible]

⑦ به مصفاً عید لری کسی و حدیث مارت داسی، ماری دای چه و عید لری ای عید
مورک عن موسی بن یحیی عنه عن عید الله بن شاذل عن الصادق علیه السلام قال انی انزلت من
السموات فاحمل رجل من خلیف ابی مریض ورجل یهودی لیس فی قلبه یاسون الله کب الفریه
وکان هدیه فی راسه رسول الله ﷺ من کان به یعلم قال فسر به الامام به قراءه وددی حدیث
مبارک به علم و معین مری چه و حاکم چه و ای سری مریحوب ذو یو سمویو دینه عام دی
دا بول صریح بکن صحیح دی او دی فیسی به بی کسی هم دجانه حفلی، حیر بی علم او
سبب من بی مسلم بر دی چه د مام بومسکه بریله به مفاهدان بدی چه کلام بی کسی او
ددوی حریف گنل به حیلله ر حاج و فار مخرج کوی بی و چه دذوق به و بیست بید هم
سبه بیسی گیدی و مام بومسکه بریله دحضیم به حاکم و الله حدیث به حاکم حفلی او ده به
سار و بر و عید لری ای به علم ای به گوی دی

المسجد فتنوا به بر وجهه الله بانی الله عکس غیو لوم ، در دوی سه سیم به دای
سیدلال کبری دای حکه چه د حضور می کریم ^{الله} دوی ^{الله} سره به پسر ، عصر و سحر
کرو دوی هم چه بید رسو نو معدرب می اوکر ، معرفت سحر ح ۳ ص ۳۱۱

باب مناجاة فی کراهیه التبر والبراء وایاه الصلوة و التبر من الصلوة

(در حق عن تاشد الاشعار فی المسجد) به ظاهر ، حدیب مبارک دافعی مبارک در چه
هستی د حضور حدیب بن اسب ^{الله} به مسجد کسی د حضور سحر کریم ^{الله} به موحش
کسی اشعار بوسل نقل دی او و کسی بصل دی که سحر حضور آوردی در سحر
به حدیب بن سو دای لومسل حدیب دی ، سحر حضور ، کسی مکرره دی ، زمس بیس
والمرتب فی ۱) ای به کر هب نقل دی ۱

و بنجل (۱) اسب فیه یوم جمعة فی ن صلوة ، دحضور حضور سو به برد دای بهی حد
به حله ، دی هینب کر هب دی د حضور به برد ، دی طساد حطی وید و به سحر
کب ، دی به رومی حورب کسی به حرم هر د حدیب دی و به ، وسم صوف کسی به
د حدیب حطی سره محضوش وی ، الی الی شهر و ۱) عدم

خبره ۱) فی المسجد وهو ابنه یسجد فیه فدخل رسول الله ﷺ لینه فوجد بذر مسجده (واقعی علی ای
نه وهی الا حور ل المسجد فیکه رسول الله ﷺ برجه حتی ستوی جانبا فکله رسول الله ﷺ لا وکله
قال یو در یار رسول الله ﷺ فکلی امام وهل فی ب غیره ۲) (قال احمی) فت فکله ذکر احبب وکلی
فی الحلة فکله ان شاء الله رواء احمد و نظیر ای دوی بعضه فی الکبر و فیه شهرین حارب و فیه کلام و قد و
سفری علی عا و فیه الله حله لست مطهرة

(۱) ان الشیخ ی علامه الکرموی وای انباء نصاته لک حور تان حدیب وهی الیج و شح بان نقل می
حدیب مسجد ۴ بنده فی مسجد لاجن احتجاج اناس فیه واثابه ان یصل فی مسجد بنده فی حدیب
حدیب ۳ کتاب من غیر بظ و شغب کد فی معرفت سحر ح ۳ ص ۳۱۲ عرب علی حد
۱) حور بنیه قال حدیب سفیال عن برهزی عن سعید بن حبیب ان امر عمر بن الخطاب بن اسب و هر بنده
مسجد فحفظ به لقال قد شدت و فیه من هر حیر حدیب م لثقت لی ای هریره فکلی امم رسول الله ﷺ
بقول احب عی الدیم ابن ارج بنس فان بهم نعم بمانی (ح ۱ ص ۱۹۷ ۱۹۸) کتاب مسج
۲) حصة فی بلاد مصر حور فی المسجد رشید اشرفا بصره لله بعبود بنده -

بل دام یکنی فیه ما ینکر شرعاً فجوز انما عن حدیب کلام الصحابة ، ان حور بنای من شح و
دای باب وریه شعر عن می مکرره عرب علی عام
۳) الفقهاء لیج رالس فی مسجد بمعدکب من غیر ان بکسر سحر فکلی عکله حدیب
سحر ح ۳ ص ۳۱۲

۴) تحقیق تقوم فی حدیب حله ، عرب علی حدیب -

کتابخانه آستان قدس رضوی

این کتاب در کتابخانه آستان قدس رضوی موجود است و در سال ۱۳۰۲ هجری قمری به شماره ۱۰۰ ثبت شده است.

این کتاب در کتابخانه آستان قدس رضوی موجود است و در سال ۱۳۰۲ هجری قمری به شماره ۱۰۰ ثبت شده است. این کتاب در کتابخانه آستان قدس رضوی موجود است و در سال ۱۳۰۲ هجری قمری به شماره ۱۰۰ ثبت شده است. این کتاب در کتابخانه آستان قدس رضوی موجود است و در سال ۱۳۰۲ هجری قمری به شماره ۱۰۰ ثبت شده است.

کتابخانه آستان قدس رضوی

این کتاب در کتابخانه آستان قدس رضوی موجود است و در سال ۱۳۰۲ هجری قمری به شماره ۱۰۰ ثبت شده است. این کتاب در کتابخانه آستان قدس رضوی موجود است و در سال ۱۳۰۲ هجری قمری به شماره ۱۰۰ ثبت شده است. این کتاب در کتابخانه آستان قدس رضوی موجود است و در سال ۱۳۰۲ هجری قمری به شماره ۱۰۰ ثبت شده است.

این کتاب در کتابخانه آستان قدس رضوی موجود است و در سال ۱۳۰۲ هجری قمری به شماره ۱۰۰ ثبت شده است. این کتاب در کتابخانه آستان قدس رضوی موجود است و در سال ۱۳۰۲ هجری قمری به شماره ۱۰۰ ثبت شده است. این کتاب در کتابخانه آستان قدس رضوی موجود است و در سال ۱۳۰۲ هجری قمری به شماره ۱۰۰ ثبت شده است.

[illegible]

چرخه دا غلبه یوی بو حله دا حکم دی چه موخ دی موخه کرې شی بو سو ودا ۱ کسی د حضرت
جابر علیه السلام مروی دی چه لا تو حر ۱ انصوة لطعام ولا لغیره کد جبر پد خد صاحب
صاحب وی بو په صورت سادی نه معمول وی چه کله د خو اک اشتها . و مره نه وی چه د صوبح صوبح
توب کرې . و حضرت گنگوهی سره درهانیسی دی چه صحابه کر مو نه ویر کم خو اک کو سو به نه ویر
اشتها نه تی هم راند و و خو اک نه نه در پوره کینل بو س صبا صوبح حلقو به صحابه کر هم سادی
لس کون چه کله خو اک محکمی کجود دی شی بو س هفتشه موخ مبر کرل به دی بکر
صوبح هغه ۱ حب کسی موخ کر بکر دی چه کله شها . و مره ریانه وی چه موخ به رده کرین او
ان سه ۲ بی رده کسی وی لخواک به بی حس ۱۶۴

باب من رزقاً فلا یومهم

من رزقاً فلا یومهم ۱ هه ددی معنی حدیث رو سو سر شوی دی . ولا یوم ۲ الرزق الی منطبه
۱ و ددی حاصل د رزق خو دل دی چه د صاحب سبب برسد . و هغه محکمی کرې بو هم دی حدیث
حدیث یفء علیهم . کر مو هر مایی دی چه سربعت کی و لی بالاقامه چه گوم رزق ساد شوی سی
چه و علم . بی تداء و غیره . صاحب سبب او اقامه مسعد ددی به مسستی دی . معنی صاحب الیب و
صاحب سبب رزق کی سی د صاحب رزق حدیثی اگر چه مقصد سادو کسی و ب ت مقاصد موجود
وی په دی شرط چه صاحب الیب کی سی د صاحب سبب سبب شوی سی بی که صاحب الیب خارج
ور کرې بو ذاکرو فقها . کر مو په سرد رزق هم صاحب کو سو شی حدیث حدیثی لایحوی
حدیث ساد کی سی ظاهر حدیث سادی عمل کون او فرمای چه په دی وجه سی صاحب حساب و کر و چه
د صاحب سبب خارج سرد اگر چه دوم هم صاحب کولی شی حدیث حدیثی حدیث حدیثی حدیث حدیثی
معنوهیری چه صاحب بیب ددی صاحب و کرې و به سبب و بعلی اعلم

(ج ۱ ص ۵۲۷ و ۵۲۸ باب دا حضرت انصوة والعشاء ۱۲)

(۱) شرح الیة کیسی روایت دشان مروی دی چه لا تو حر انصوة بطعام ولا یوم مشکوه لصاحب

(ج ۱ ص ۹۶) اخر لفصل الثانی من باب اخلاصه و فصلها . ضرب و ده الله خلق و علمه

(۲) د حضرت گنگوهی دکلام تانند د او داود شریع ج ۲ ص ۵۲۸ باب ۱ حضرت انصوة والعشاء ر .

به کیسی . عن عبد الله بن عیبه بن عمر قال کنت مع بنی زید بن ابرهیم بن حبیب عبد الله بن عمر فقال

عبد بن عبد الله بن ابرهیم اننا سمعنا به یوم یاءه عشاء قل انصوة عشاء عبد بن عمر و یحک ما

عشاء هم ۴ اثره کان مثل عشاء بیگ زید عمو به الاطعمه ساد کر کثیره حتی لا یترعو مه الا

تراغ انصوة بدل المنجهر ج ۴ ص ۲۴۸ طبع سهار سهر . زید ضرب علی عه

(انظر جامع ترمذی ج ۱ ص ۵۴) باب من احسن الاقامة فی حدیث بی مسعود الانصاری ۱۲ ضرب

باب ما جاء من أم قنوما وهم له كارهون

(عن رسول الله ﷺ ثمة رجل من قنوم وهم له كارهون) حدیث باب حکم به قنوم صورت کسی چه خلق یو امام لره دره دیدن یو چهل یو دوسو دوحی به یلان یس حرمی به وحه به حوسوی خو که دهموی با حوسوی و چه دیوی عده ابوی نویب را حنم به دی که صرح صرح به فی انوار ج ۴ ص ۹۹ دس ملا علی قاری د هم بیگلی ی چه که با حوسویکی بعضی لرا دی یو عسریه دعیم وی اگر چه حقه یواحی دبی بعضی حصر ت و تلی دی چه د عسریه به اگره وی حوشد دی به فرد دعیم اگره واکریب دی خکه چه دجهلا اکثریت هخ عسریه شد دی یو والله اعلم بالصواب

باب ما جاء اذا علی الامام قاعدا مقلوا قعودا

(عن رسول الله ﷺ عن فرس فجحس) د حش معسی د حرمی به حورگنل اسر د اردو یس نه معنوسین چه ددهی دسی ایخ به حورگنل د ابود و د رانی به معنوسین چه ددوی دسی یخ مع حورگنل و حافظ یس حان لرمایی چه د و قعد دی لحدی کن د حرمی ده

به دی دلفه کرموانی دی چه امام و مسرد لره فرجس مریح به قاعده دا کول نعم بعد به صحیح به دی او به دسی صورت کسی به دده عویخ به کنی البیه که امام د حیریه به کسی وضوخ کوی بود عسریه یو اند دده دطریق ساره کبی دهمه ک مو خلاف دی او دی د کبی دی قول مشهور دی

① امام مالک رحمه الله قول: تی چه قاعده امام صدایه هیچ حال کنی حشر به ده پد به به بدولایه نسته که معتقدی هم معذور وی و او به یس یو شعه سبی امام سبی اند کنونی سبی رواه ابن القاسم کب فای یس رسید د ملک امام محمد رحمه الله به هم مسوپی یی امام محمد اس الدسم او کیمو مالکسم حور د معنوسین د معنوسین به صورت کسی هم قتد امام یس الدسم بهی مکرره بیگلی دی سکه معنوس مالک یو حور دی هم دعیم حور قابل دی امام مالک رحمه الله حدیث یی و شعه مسوچ می و دهمه شعی رحمه الله به معنوسین یس مسرد اسدال کوی چه کوهه مرسل مروی ده (لا یسوس حدکم رجل بعدی حالما)

(ج ۱ ص ۸۸ ۸۹) باب امام یس من قعود

کدال معارف السن (ج ۳ ص ۴۱۶) بحال فتح الباری (ج ۲ ص ۱۲۹) مرئب

معنی عباد رواف (ج ۲ ص ۴۶۳) رقم حدیث ۴۰۸۸ ۴۰۸۹ باب من یو الرحان حالما مرئب انداز لفظی ایضا لسته ج ۱ ص ۳۹۸ ر ل ۲) باب صوره عرض حالما بدیم می و قنط ایس حدکم بعدی حالما مرئب -

خو چنانچه راسی چه ددی جدید است که بعد از این حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق
 در حقیقت است. اما در فلسفی و اخلاقی ددی جدید است که به صورت دین و اخلاق
 و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق
 و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق

① دین و اخلاق دین و اخلاق دین و اخلاق دین و اخلاق دین و اخلاق دین و اخلاق
 و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق
 و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق
 و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق

و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق
 و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق
 و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق

② دین و اخلاق دین و اخلاق دین و اخلاق دین و اخلاق دین و اخلاق دین و اخلاق
 و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق
 و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق
 و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق

و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق
 و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق
 و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق
 و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق و حاکم حاکمی است که به صورت دین و اخلاق

این کتاب در فلسفی (ج ۱، ص ۳۹۸) -
 کتاب اعتباری و بیان نسخ و نسخ من آثار من ۱۰۹ باب مذکور من این کتاب در فلسفی و اخلاق

عالمی (عربی) -
 سوره بقره جزء ثانی این کتاب ۲۳۸ مرتب -
 سوره بقره جزء ثالث این کتاب ۲۸۶ مرتب عینی علی -
 سوره آل داد ج ۱، ص ۱۳۷ (باب ۱۳۷) -

با دهنش و یو هم دسل و حضور بی کریم علیه السلام هر چه در دست و پا افتاده ده حمله به نفسی
کسی حضور بی کریم علیه السلام به سینه امشب گریه می شد : یونس صحابه که ام علیه السلام به و
فتداء گریه و داور خود مرض و شایه و فقه ده په دی وجه د حدیث نام دار با سوره و
وجه د حدیث نام و مریض خود با حیات و به شمع اجود و عرقه همد گریه می نمود و
مرض و شایه و فقه مینوح ده

په دی حاشیه د عرقه به عرقه بی کریم علیه السلام (مصفی طبع در بی کسی د حضور
عطاء علیه السلام به هر ملا مریضی در چه حضور بی کریم علیه السلام به سینه امشب گریه می شد : یونس
گرام علیه السلام په ولاء گریه و ده و حدیث حضور بی کریم علیه السلام و شرمایل حدیث
استیلا من امری امامت و شایه لا نمود حضور امام که گمان بعضی قانیه همد
قیام واد صلی قانیه حضور قانیه (دوی به معنومری حدیث حضور بی کریم علیه السلام حدیث
رانی همد ده په دی صورت کسی به عیندی به سینه مینوح گریه

دوی خود با دی چه حدیث کسی ددی خبری همد بصریح حمله د مرض و شایه و
بدکه ظاهر ده ده چه داه و سقوط عن الترس و بعضی سوره علی می حکه چه دی و فقه
کسی حضور بی کریم علیه السلام خود و حدیث حضور امام علیه السلام په شریه و کسی مینوح با
دی وجه د عین ممکن ده چه سوره کسی حضور بی کریم علیه السلام یونس مینوح دوی داسی گریه و
چه صحابه که م علیه السلام په ولاء فتداء گریه می شد : یونس حضور بی کریم علیه السلام رانی همد
مستوی و حضور بی کریم علیه السلام صحابه د رام علیه السلام په سینه مینوح کولر حقم گریه و
خود مرض و شایه و فقه مینوح گریه

با د رانی همد با دی و خطابه بی رانی همد علیه السلام مرانی همد د حضرت حسن بصری علیه السلام
مرانی همد به سینه امشب گریه می شد : یونس حضور بی کریم علیه السلام حکه چه دی و فقه
مشهور ده ده بی بی المصطفی اصحاب می هر ملا حصل عطاء بی بی رانی همد (۱) ای
دی وجه داهمکریه دی چه عطاء په دی رو با کسی پیرواری به عطاء سوری ای او همد
واقعیه د سقوط عن الترس واقعیه د مرض و شایه حلقه گریه می شد و ده بی کریم علیه السلام
نشاکنده (۱) (۱) (۱)

(۱) صحیح بخاری (ج ۱ ص ۹۵ ۹۶) کتاب الاذان باب انما یصل امام یدیه و صحیح مسلم (ج ۱
ص ۷۸ ۷۹) کتاب الصلوة باب استخلاف الامام اذا عجز عن تدبیر مرض و غیره
مرتب علی متن -

(۱) ج ۱ ص ۵۵۸ رقم الحدیث ۴۰۷۸ کتاب هل یوم الرجل جالس مرتب علی متن

(۱) نظر بی بی داود (ج ۱ ص ۸۹) باب الامام یصلی من قعود

(۱) کتابی معارف السنن ج ۲ ص ۲۲۰ با حاشیه تدریس ترویجی و تکمیلی ج ۱ ص ۸۹
باب الامام یصلی من قعود

حاشیه بل عشر می داکوئی چه در (۱) آورد و در (۲) و غیره پند و پیست کسی که ان صحنی فاصتو
نصرت و ان صلی فالت فاصلو قیاد) و حکم بر در نصریع هم سه دی و لا فاعلو کما
بلان من فاس بعظمه (۲)

ن به معنوی چه در مقصدی نو به داسنه د اقتدار کولو عباد من فاس سره نشسته
یچ کیدر دی از دا علت اوس هم ب فی دی به دی وجه دی حکم دمسوح کیدر چه سر
کیدر سی

دری حوب حضرت شاه صاحب کینه و رکب ای (۱) چه به اصل کبسی به سده کبسی چه
ظه حقیق د اسلام طرر رومدرن سرور عبادت به و و دوی به رهبر کسی د اسلامی
تدات و د اسلامی معاصرین یوخ ولسی نه وورید سوئی سر هغه دغیر معلوم سر د معنوی
معدولی مکتب به هم مع کبری شوی و چه چه دله اسلامی بقا د اواسلامی معاصر
کبی رسوخ ر غلورید ددی ضرورت پانی بشو بر ۹ هر من وفات رافعه د مسیح کره

جمهوره طرف به د حدیث باب دوم حوب و رکب شوی به چه ا رو یسد نو قدر
سرا حقو ساسی دشرص مویخ سره به حکه چه بل مویخ کبسی د کیدرشی چه حقمه هم
داده قعده مد به داسنه و کری

فریده دی د اعراض کبیری چه د بوداد (۲) به و بیت کبسی د مویخ دشرص کیدر نصریع ده
یکه حضرت حوب و کینه به عربی دی چه ر رکب رسون له (۳) فوس به عینه فصرعه عسی
حکم نمیه دحکب قد مد فرتیه به ده فوجیه فی مشربه لغسه یسبح حاسباً قال لقما حلقه
مکب عا ثر تیهه مرة اخرى معوده لصلی المختوبه حالب فقعب حلقه فادار لی ففعدده قال
لن انقصی من ذلک فای صلی الامام حاسب فقصو جلوت الخ (۴)

به دی حدیث مینا ب کبسی د سار نصریع اوسوله چه در حضور سنی کریم (۵) بل مویخ سرص
او حد ف اوشوه ددی د حوب ا کوی چه در د حضور سنی کریم (۶) اگ چه سرص
مویخ و حوب صحابه کریم (۷) به دی کبسی بب وعب کبری و چه دهقی دلایل د به چه
موقوف سنی سرص به واقعه کبسی حضور سنی کریم (۸) لر حوب و حوب پوری د حضرت عباسه
فرتیه مشربه کبسی مقیم و او مسجد به سنی شریف سنی وری و حوب دیره به ده چه
به دی مریو او یسوی کبسی مسجد سنی (۹) دجمع به حالی پانی شوی وی بت دحضرت
عباسه (۱۰) مشربه و هره و سبب به و چه یون صحابه کریم (۱۱) هاشم یو حاسبی بهاره یو
حاسبی سنی وی

و حضور سنی کریم (۱۲) سنی سی اقتد کوی وی به دی وجه ظاهره ده چه صحابه کریم
(۱۳) به مسجد سنی کبسی دحیل و حوب مویخ به جمع کوسر به پس د حضور سنی کریم

ج ۱ ص ۸۹ ، باب الامام یحیی من قعود (مربک)
کذا فی معارف النبی (ج ۲ ص ۲۶۶ ، معولا عن حقه الله سبحانه راج ۲ ص ۲۷ فی بحث
مخاطبه مراد
(ج ۱ ص ۸۹) باب الامام یحیی من قعود مراد

کریم علی صاحب، خطاب سولہ صدی ہجری کی تالیف ہے۔
محمد داور و جعفر نسفی نے اس پر تبصرہ کیا ہے۔

کتابخانه ملی ایران

[illegible]

۱- کتب و کتب
 ۲- کتب و کتب
 ۳- کتب و کتب
 ۴- کتب و کتب
 ۵- کتب و کتب
 ۶- کتب و کتب
 ۷- کتب و کتب
 ۸- کتب و کتب
 ۹- کتب و کتب
 ۱۰- کتب و کتب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

باب اربعه * ان يكون المالك في المصنف في المصنف

ومن صلبه نبتت له بعض من ٤ و (من صلبه) و ولد له غلب حم بداد

١٢١ من كتاب آخره عربيا

[illegible]

المعجم المعاصر للأدب العربي ٩ مج ٢٢ باب الإشارة في تصفية

[illegible]

صورت کبکی که فی حدیث دین السیدین و وجهه گویند صورت یونو کبکی و حضور س
 کریم علیه السلام به هیچ راست نه دی. همدی در صام با دعای بسم الله الرحمن الرحیم و دست مفتوح بر سر
 دی و صام سحر و معجزات هم دعه دی. سده گویند صورت یونو کبکی چه در حضور س کریم
علیه السلام به هیچ راست نه دی همدی حعه و امام هادی علیه السلام مطبوعه ۱ لقاء بانوار الابرار
 به استدال: سده فی عمل کوی بهر حال به ثلاثه ر خه به خه صورت کبکی به سده شهر من
 اسلام لاس دی و حضور امام عظم یوحیه علیه السلام به هر صورت کبکی بعد اسلام سده
 عمل کوی و دعه دی به دهی کبکی و چه دی گویند علیه السلام به نسل اسلام بعد اسلام
 دوازه طریق سده دی ۱. سلاله در حق انفس سده

و آنچه ثلاثه استدال در حضرت عده نه این جمله حدیث باب سده دی که دی کبکی و حضور س
 کریم علیه السلام در قعه و سی به پای کدر به وجه نسل اسلام سده کری و ددی به سلاله
 حله و لاس لاندی سده دی

① به ربوبی باب و باب هجاء فی صفة شهر بعد لیل و بکلام ۱ کبکی در حضور
 عده سده معبود علیه السلام در حدیث ۱۰۰ سده صلی الله علیه و آله و سلم به از سده
 بصوة ام سیدت ساجده سجدت بعد سده ۱ فی ابو موسی حدیث حسن صحیح

② در برمندی به سده به تلو صحاح سده ۲ کبکی در عده سده سده معبود علیه السلام به مرفوع و سده
 دی چه (و د ملک مدکم فی صلوة فایجر لصلوة فایتم علیه سده سده سلاله
 البسط نبیخدی)

③ به (۲) اسود و او به ۲ اس ماحه کبکی در حضور توبن علیه السلام به مرفوع روایت دی چه
 لکن سده سجدت بعد سده ۱ به دی در عراض کبکی چه در حدیث مد به اسماعیل
 عیش دی چه صحیف دی و دی خوب به دی چه اسماعیل س عیش به حب طود شام کبکی
 دی و ددی به کبکی محکمی در قول فیصل سده دی چه ددی روایت به همدی شام به
 مقبول دی غیر همدی شام به او حدیث مبارک ددی به عید لاس عید به الکلاسی به
 روایت کبکی دی چه همدی شام به دی به دی وجه حدیث مبارک مقبول دی

(جامع برمندی ج ۱، ص ۷۸، باب ماحه فی لرجل یسمی فی الکتاب من نظهر والامر)

(نظر صحیح بخاری ج ۱، ص ۵۷، ۵۸) کتاب المصنوع باب التوجه نحو القبلة حیث کان المصنوع

لنفس (ج ۱، ص ۲۱۱، ۲۱۲، باب السجود فی الصلوة والسجود به والنس سلالی ج ۱، ص ۱۸۱

کتاب لسه باب التحریف والنس لای داود (ج ۱، ص ۹۶، باب اد حنی حاف ولسر ای ماحه

ص ۸۵) باب ماحه فی سجده بعد اسلام، و خید اشرف علی عنه

(ص ۱۸۸، ۱۸۹) باب من یسجد فی تشهد وهو جالس

(ص ۸۵) باب ماحه فی سجده بعد السلام

② پسر بانی و پنهان (اسود و کبک) حضرت عبداللہ بن جعفر ^{رضی اللہ عنہ} روایت مروی ہے کہ رسول اللہ ^{صلی اللہ علیہ وسلم} من شب فی صلواتہ فلیسجد سجۃً بعدی یسلم ((

⑤ به برمدی (ص ۷۲) کبیری رو ستم به باب ص ۷۲ فی (امام یحییٰ فی الرکنین) سید
کبیری در حصه به شععی ^{الکفر} رو به بر شوئی دی چه را قال علی سید یحییٰ فی سبعة شععی فی
الرکنین شرح به غوام و سبح قلما قضی صلواته سلم ثم سجود سجدة تسهوا و هو جالس م
جذبه م رسول الله فعل بهم علی سیدی فعل ((چه دی رو به کبیری هم در سجده سهر بعد
السلام بصریح ۵۰

۵. حضرت دو لیدنی ^{نشان} ۲، په واقعه کې چې هغه د حضور سې کریم ^{علیه السلام} عمل د سخته
هو بعد السلام خو له شوې دې لکه دې واقعه کې د امانت مری دی حد (۲) فصلی
التي حریرین م مسلم م کسر فساحد خ (۲) د احب موبه دې احاد شو کې قولی حدیث هم
شه دې اء بعضی احادیث هم . دې په حالات آینه دغه سړه حضرت فعلی حدیث دی چه
کوم به جوړ محمول دی به دې وجه د احب هو دلائل به د حج رن او د حضرت عبد الله
بعضه ^{نشان} د حدیث ب ب جواب د دې چه د په بیان د جوړ محمول دې و د هم کیدې شی چه
دې د فعلی نسلام به مراد هغه سلام وی حد کوم د سخته سهر به رویتو د شاهد لوستو به
حر کې کیری

و بقول راي الشافعي هذا لا يمسح لغيره من الاحاديث و بعد كراي آخر فعل النبي صلى الله عليه و آله
 كمال على هذا)) و دي مصدق دي چه دامام شافعي رحمه الله به رد بعد السلام روايت مسوح
 ني راعه دي دي پاره د حضرت عبيد بن جراح و حديث امام مسوح كيري
 هو مسوح دعوى صحيح نه ده محتاج د دليل ده و دله هيخ دليل بشه گر چه امام
 شافعي رحمه الله مسوح نه دليل كسي دامام رهري رحمه الله قول نقل كړي دي " چه)) مسوح قبل
 السلام)) د حضرت سي كريم رحمه الله آخري عمل وو خو دامام رهري رحمه الله د قول منقطع دي و

١ ج ١، ص ١٨٥) باب التمحيص كتاب المسعودي

١ - ١ ص ٩٤٨ : باب من قال بعد التسليم -

٢١٠ ص ١٤٨ باب في قال بعد المصوم
٢١١ ص ١٤٨ باب ما جاء في الرجل يمشي في الظهور والعصر

۲۱. مدنی ج ۱ ص ۷۸ باب فاحشاء فی الرجل یسلم فی البیوت من قبل ان یسلم
عن الزهری قال سجد رسول اللہ ﷺ سجدة فی البیت فیسلم فی السلام وبعده واخر من البیت قبل السلام

۱۰۰ چینه دغلامه ابوبکر حارصی شافعی ^{مؤلف} په کتاب الاعتقاد فی بیان المذاهب و التمسوخ من لائز و ص

۱۵۱) در باب سحر و السحر بعد اسلام و الاحناف فيه ، ياندي دامام رهري كذا دمد كور قول نقل كونه

پس چند محکمی از شیخ موسوی در این باره در این طریق الاتصاف در نقوش این حدیث آمده که در این علم

لقد قطع لنا مع معارض الاحاديث كتاب واي رواية الاحاديث في المسجود قبل السلام وبعد السلام

الكلية لاهية صحيحة ففيها نوع تعارض غير انه يقدم بعضها على بعض

والاقتداء بحل الاسنادات على الوضع وجوار الاميرين

و اما در بعضی کلمات در حرمانی که کلام بسا وی با که جهلا عن احکام وی بود بی مقصد
 تصدیق به دی به دی شرط ددی چه طویل به وی که صرح به السوری (۱) و در عام در اعنی
 لا یستحب ان یشاء ان یصلح فی صلوته بداره وی در مقصد در صلوته به دی دیور و بیست
 مقصد در عام مالک ^{رحمه الله} مکتب هم ددی او د عام مالک ^{رحمه الله} بل رو یست در احکام مطلق
 دی در عام احمد به به دی بسا کیسی خلور رو بسا دی دری رو بسا دی در عام ثلاثه به
 سازدن و خلور رو بسا دی که یسر سیری به دی پوهه وی چه رده موبی ^{رحمه الله} پسودا به ای و
 بی کلام و کیری بود آسی کلام به مقصد در صلوته وی جو که دغه کلام امام به در عام در صلوته
 حکم در کولو پاره وی سو بسا که یو سیری به دی یقین سره خبری و کیری به دی موبی پور
 سیری دی ^{رحمه الله} و بسا و رتبه معلوم شو چه دده موبی به دی پور سوی سو آسی کلام به مقصد
 در صلوته به وی بهر حال به ثلاثه به خدب خد صورت کیسی و کلام فی الصلوته عن مقصد
 به دی قایل دی ^{رحمه الله} و بسا یسر دی قعی به استدلال کون امام شافعی ^{رحمه الله} و سی چه د
 اندین د کلام جهلا عن احکام و از در حضور سی کریم ^{رحمه الله} و است و در امام مالک
^{رحمه الله} فرمائی چه د خبری سیری به ای حیال و چه موبی سو ^{رحمه الله} سوی دی در حضور سی کریم
^{رحمه الله} هم حال و چه خور و کعتد سره شوی دی و در حضرت ذوالنبدین ^{رحمه الله} هم و خیال دی
 چه موبی پوره شویدی حکه چه دغه و حدب و حدب و حدب در کعتد سو به حدب کیسی
 نمی سوی دی و دی حضرت سو به خلاف جافردا واقع موبی گر خوبی ده او به اندی
 در کون شری و لایو سرد استدلال کوی

(۱) عن ربك يا عبد الله في جدد و قوموا لله فائقين)) دت رفوت معنی مکتوب ده او دیر
 سیرم د حدب پویه دی شاهد دی چه د آیت مبارک به موبی کیسی و کلام به دمع در و در
 سوری و رقی کیسی همت تعبیل شه دی به دی و چه ددی به به بهر حال بوعیب و کلام
 معنی دی

(۲) به صرح به (۱) کیسی در حضرت رید من رقم حدیب دی چه د قال کننا متکلمین فی الصلوة
 انتم المجل صاحبیه و هو الی حیه فی الصلوة حی رب ^{رحمه الله} و قوموا لله فائقین ^{رحمه الله} فامرب ^{رحمه الله} مکتوب
 اقب عن الکلام (۱)

(۳) در حضرت معویه بن الحکم بنی ^{رحمه الله} (۲) دروایت من هم داحد نو استدلال دی حدب (۱) قال
 یا ابا عبد الله مع رسول الله ^{رحمه الله} ان عظم رحن من انقوم قلبه بوجه الله فرمائی انقوم بایضاهم

قال النوری انما ن بکم ناسیا ولا یطول بعد هب انه لا یصل صلوته ربه قال جمهور العلماء عنهم ان
 صلوته ^{رحمه الله} و ان عیس ^{رحمه الله} و من لزی ^{رحمه الله} و احد ^{رحمه الله} بروایه و اسحاق ^{رحمه الله} و برقوری ^{رحمه الله} و انجم و عد شرح
 هدایت ج ۱ ص ۱۷ -

اللفظ یسلم فی صحیحته (ج ۱ ص ۱۰۴) باب تحریم الکلام فی الصلوة و سجع ماکان من اباحه و
 الرجح البخاری فی صحیحته (ج ۱ ص ۱۳۷) و غیا عن الکلام فی الصلوة (۱)

صحیح مسلم (ج ۱ ص ۲۰۳) باب تحریم الکلام فی الصلوة و سجع ماکان اباحه و المخرجه النسانی
 ص ۱۵ من ۱۶۹، ۱۸۰ باب الکلام فی الصلوة عرب حفظه الله -

در بعضی به پس خود بر دگر ۶ ده چه دسبح دگلام حکم د عبد الله بن مسعود رضی الله عنه و در بعضی به روایتی به چه لیس محکمی باری سوزی و چه دهعی تا بعد کریمه ۳ ده چه معاریه بن الحکم لسانی رضی الله عنه انصاری صحابی و د حضور بنی کریم رضی الله عنه د حضرت به پس به اسلام کسی د حل شوی و و ظهیره ده چه دوی و قعه به هم د حضرت به پس رپیبه سوزی دی با روی دو قعی به معلومی به چه دگلام حرمت ددی افعی به چه سرحینسی باری سوزی ددی به سو به دی دتوسو علماء کر سوا اتفاق دی چه تقدیر بیان (۱) و فرموده که (۲) به مدینه منوره کسی باری سوزی و و بکده علامه مسعودی رحمته الله علیه به جانان اکرری ۲ ص ۴۸، کسی دسبح سعید بن منصور به جو به سره د محمد بن کعب قرظی قوی عن کعب دی چه ((قدم رسول الله صلی الله علیه و آله علیه و الناس بنکسرون فی الصلوة فی حوائجهم کما یکنم اهل کتاب فی الصلوة فی حوائجهم حتی یروا من هذه الامة و یروا الله فالتب)) (۱) و

کسی باری به چه بحریم دگلام به مدینه منوره (۲) کسی سوزی دی باری شوق دا و نی کند هم و مسلمی سی چه سبح دگلام به مدینه منوره کسی به سره بدر به معنی شوی و به ساء دو لیدین رضی الله عنه واقعه ددی به رو سوزی چه دهعی دسبح ددی چه دی و قعی باری حضرت ابوهریره رضی الله عنه به دی و دوی د رو به به بغضو طرق کسی ((می لنا رسول الله صلی الله علیه و آله)) (۱) معصو کسی (۲) صلی بنی الله صلی الله علیه و آله (۳) لویه بغضو کسی د (یا ابی صلی مع رسول الله صلی الله علیه و آله)) (۴) باط مروی دی ددی به معلومی به چه حضرت ابوهریره رضی الله عنه به چه د دوا بیدین به واقعه کسی موجود و و اودا سر مسلم دی چه حضرت ابوهریره رضی الله عنه به کان رومه هجری کسی مسلم شوی و و سوزی و حی به د واقعه دکان و زمی هجری به پس کسی سی به دی صورت کسی هم دسبح دگلام حدیث چه نو د کال دوی هجری به محکمی دی ددی واقعی دپره سب به شی کییدی ددی حواب ددی چه حواب ددی چه د دو بیدین واقعه کلام د کال دوی هجری به محکمی به چه دهعی دلیل د دی چه حضرت دوا بیدین باری صحابی دی و همد به سره

مندی بر دستور (ج ۱ ص ۳۰۹) نظر معارضه ج ۲ ص ۵۱۹ (مرب علی عنه) -
- سار محکمی د حضرت ریری ارقم رضی الله عنه حدیث دگر سوزی دی چه دهعی به معلومی به چه دگلام -
- من الصلوة حرمت به قومو لی انش شایس سره شوی دی و دی به مدنی کسی یقی دی ، به دی چه ددی یقی خاصیری چه سبح دگلام مدینه منوره کسی سوزی دد ، مرب علی عنه -
که له رویه مسلم (ج ۱ ص ۲۶۳) فصل من ترک ترکین او کفرهما فلیتم ما لیس فی سجدتین بعد السجده مرب علی عنه -
که ل رویه الثمالی (ج ۱ ص ۱۸۱) ما یفعل من مسلم التبعی سجدتین و تکلم مرب علی عنه -
که دی رویه مسلم (ج ۱ ص ۲۱۴) فصل من ترک ترکین او کفرهما فلیتم سجدتین بعد السجده مرب علی عنه -

منه د لاس قطعیه سره نه سی رد کويي خد کوم ددي واقعي به گان دایمه خبری به به غیر
 وایم کندی ساندې نه دی
 بپ خبرت ساد صاحب عیسیٰ شریعی چه ما سر ا مور نه مسعد د سی د لاس سده بی چه دهی به
 معلوم کوي چه د خبرت دو سدی د لاس و فعه یه گان دویمه خبری به دیو محکمی بیسه سوې و د سکه
 د صبح په رو یو کبی مروی دی چه حضور سی کریم ^{علیه السلام} کله په دوه رکعه سلام اکر خو
 بر (قسم ی خشیة) معروفه ل مسعد فانک عیسیا کنه اتصال)) و دست خد ^{علیه السلام} رو به نه
 بعد موی چه د احسنه معروفه استخوانه حسانه وه (و دا خبره سانه د دجه سطابه حسانه دم
 حیدر په پس داس شوی و) نه دی وحد و افعه ر حمر خو په دوه محکمی کندی سی و مسرد
 کال دوی خبری به خو سوې ۱۱ حکم چه په رو کبی صریح ده سی ^{علیه السلام} سوې قبی غلا
 دمبر به کپی وو ۱۱ او خوین د قبی به کال اهری کبی شوی وو ۱

صحیح بخاری ج ۱ ، ص ۶۹ ، باب سیک لأصابع ل المسجد وغيره کتاب بصوة ودمسم ووی
 کپی د بظای چه ر عم ای جید ل قیلة مسجد الیه معصیه ج ۱ ص ۲۱۳ (باب تسکود
 بصوة والحدود مراب عقی عنه
 بکه دمسم احمد ج ۲ ص ۲۴۸ . روایت اوط دین چه (عم ای جید ل قیلة مسجد الیه
 معصیه ارج معارف نسح ج ۳ ، ص ۵۲۸ دی کبی د (کال سده الیه ظهره) بظای د حمر
 طاهرون چه د حنینه معروفه د حضور سی کریم ^{علیه السلام} دوی بکول دسره وه ار اسطراره حسانه هم
 دی مقصد رپاره وه یو معلوم شو چه ددی حنینه به استخوانه حسانه به هر دد وک اعین درشید
 سرک عقی عنه
 ا کذا ذکر دانت حدیث انس ^{رضی الله عنه} فی عوانه راس خریقه و فی نعیم و فی ر ثم امر بن فقه کنا حدیث
 ب حدیث عند الداء می رد طاهریه لک بخبر نه ویدش (ج ۶ ص ۱۱۳ ، تنقیح من معارف السنن ج ۲ ،
 ص ۵۲۹
 کما فی رایه سعید بن ابی عیسیٰ عن مزار و الطرائق فی مکیه (ر طال کا بعد علی عهد رسول الله ^{صلی الله علیه و آله} غس ل
 لمسجد فنعی لیه فمرده یوف (و ورسول الله ^{صلی الله علیه و آله} لاسد علی من) لقان نقد حدیث یوه امر عظیم قدیوب
 من سی ^{صلی الله علیه و آله} لاسد هدهس الایه ر غدری نقب وجهک فی السماء ا حق فرغ من من لایه یخ عارقه هیمی
 مجمع الزوائد ج ۲ ، ص ۱۲ ، ۱۳) کبی د باب صاحب فی بقعة الدی ددی ر ش د ذکر کدوه
 پس شرمایی چه ر وحدت بی سعید ا لیه عید لک من صاخ کاب سب الله عاموا (د حباب مبارک
 دخریل نقده و دغروه مدر به محکمی به وجود دمبر باندی دال دی دکنه لک من صاحب دوحی به
 دی کبی اکر چه یو به به ضعف هوندی کوی خو په طو دتند ا یقی طور پس کیدی سی
 به کال د هجری کبی به دی به محکمی دمبر وجود خود صحیحیو په رایه سره ثابت ده حکم
 چند و افعه د علی کبی ذکر دی چه (رسول الله ^{صلی الله علیه و آله} قائم عی نوره) ج ۲ ص ۵۹۸ کتاب
 السعاری باب حدیث الاثک او دو قعه د افک نه گان د خبری کبی ر بیسه سوې د بھر حدیثو

په دې وجه د روايتدين عليه السلام په واقعۀ لارم په کابل کې د هجري هجری په رومي د ولسي د کلام د حدیث د پاره هم باسح دی. اټول حدیث دسات په یو جواب منی وه یعنې د جده د دو لیدین عليه السلام واقعۀ مسو د.

بعضو حضراتو ددې حدیث عبارت بل قسم جواب ورکړې دې و معده د جده د حدیث عبارت مضطرب لیس دې لکه په بعضو و یو و کسې دې جده د ظهور واقعۀ ده او بعضو به معلومېری جده د واقعۀ د عصر د) په موح کسې پیښه شوې ده او بعضو و یو و کسې د احدى صرتی العشاء ر) انعطاف راغلی دی.

بعضو کسې د حضرت د حضرت ابو هریره رضی الله عنه تصریح کړې ده جده دده دې په عربیة بعین هیرو شوې دې. په بعضو کسې محمد بن سیرین رضی الله عنه په جده حضور ابو هریره رضی الله عنه کړې وو خو په کوم موح در جوړه نه هیرو شو.

په دې کسې هم مضطرب موندلې کسې چې حضور نبی کریم صلی الله علیه و آله په رکعت ددې سهر سلام گرځونې وو د حضرت ابو هریره رضی الله عنه په روایتونو کسې په دوه رکعتو سادی سلام

دسیر په کابل هجری کسې وی یا په ۲ هجری کسې یا دده محکمی. په هر صورت ددې دلس په جده د روايتدين په واقعۀ کسې حضرت ابو هریره رضی الله عنه په حینله نه وو ځکه جده هغه بالاتفاق په کابل او دده هجری کسې مستند شوي وو. ولید عمده.

۱) ځکه جده رو یو و کسې تصریح ده جده د هجری نه پس شپاړس یا اوولس ماشت پورې حضور نبی کریم صلی الله علیه و آله په مقدس په طرف موح کړې وو. ددې نه پس د تحویل قبلی حکم تار سو اویست الله شریف ته یې موح دا کول شروع کړن لکه د حضرت عبد الله بن عباس رضی الله عنه ده روایت دې چې د قال کان رسول الله صلی الله علیه و آله بعضی وهو ځکه کابیت المقلی و لکه یې یدیه و بعد ما هاجر الی اشدنه سه عشر خیم هم صرف الی الکعبه واه حمد رالقم ل و بکیر والنرا و وحاله و حال لصحیح کذا فی مجمع الرواک (ج ۲ ص ۱۲).

۲) باب هجاء فی القبلة انشعب فی بعضی فی باب هجاء، بناء القبة، و بعد انشرف علی خه

۳) کذا فی الصحیح مسلم ل رویه فی هیره ۱۶۱ رسول الله صلی الله علیه و آله و کتب من صلوة الظهر ثم سلم (ج ۱ ص ۲۱۴) باب یسوء الی الصود و السجود و یسوء علی خه.

۴) کما فی وایه مسلم من حدیث فی هیره (ص ۱۶۱ رسول الله صلی الله علیه و آله صلوة العصر فسلم رکعتین) (ج ۱ ص ۲۱۳).

۵) بعضی موح بعضی و کسر الی و بعد لیا قال لا هری صلی الله علیه و آله بعضی عند العرب ما بین و ال الشمس و غروا کذا فی شرح مسلم بنوری (ج ۱ ص ۲۱۳) موب علی خه.

۶) کذا فی بعض روایات لصحیحین نظر لصحیح البخاری (ج ۱ ص ۱۶۴) باب یکر فی سجدة الصلوة و الصحیح مسلم ج ۱ ص ۲۱۳ موب علی خه.

۷) حقر نه په جېن باطن لاس سره داسې روایت د ابو هریره رضی الله عنه ملاو شو چې په هغې کسې د بعضی صلوة دسیان تار کسې تصریح وې. موب علی خه.

۸) کما فی البخاری فی صحیح ج ۱ ص ۶۹ باب ثبت الاصاب فی مسجد ریره کتاب الصلوة موب علی خه.

استحب قبول غسل گری دی خود جمعو، فیه کرم او حاشو و سافعیو او محاسو
په سرد داحرف مباح دی مستحب نه دی او هغه س هم په دې شرط چه دمسجد د ثلوث ویر
نه ری و پیری ناکی وی

تر کونې چه دحرف سد رس اوس د حدیث مبارک بعضو دې اول خو ددې په سد کسی
مرو رس معاریه دې و مدس دې او غصه کوی او په دې کبی بعضی س شد دهم دې چه
دهی باره کسی حفظ دهی بخاطر س چه (۱) بعضی الاصله ترفک فی الاحتجاج بخبره س دې
حدیث عبارت کبی د واضح سوی دی چه دصلو فی افعال حکم د مخالف دیو و په
غرض س را وړ کونې گری چه دې به معنوی چه اصلاً فعل مباح وړ خو دیو حاشی په
سبب مستحب شو او س سنا یهود و صرا سوا پری په پیوسته مذکور کوی په دې وجه
مخالفت تقابط جلع نعل ده (۲) که حقه السخ الغتای فی فتح المضم (۳)

ددې په مو ول حویه عهد رحلت کبی د مسی خیل په یسو کمدن چه په سجده کبی د
گوتی په پدرمکد دنگدو به سیم ثوبی بل دمسجد بیوتی منزه فرض پوخ نه وړ دریم په
مس کوبویه محبت نه وو و دپاسر دپال سانبو اهمم نه کده ددې سرعکس س سنا
جبر شمه په دې وجه وس دا دتغای داره چه پاسر و سنا او موج وکړد بکه چه
موسر فقه ددې تصریح کړی ده و قرب کریم ایست بار (۴) فاضل (۵) بحسب الفیث بالرد
المقدس علوی (۶) هم ددې تأیید کیری چه په مدس مدهانو پاییر رویمسل ددې خلاصه
ده چه اصلاً حکم ریای نه یات د ارجح و حرم دمحبت د یهود د عارض دوحی نه
ددې په حدیث مبارک کبی هر وشو اوس د عارض بائی به دې سو حکم هم باقی نه دی
دې باندې د شکل کبی چه علامه سوحی (۷) په درمنور (۸) کبی (خداوایسنگم عه
کل مسجد (۹)

(ج ۲ ص ۱۴۷) باب جود الصیوة فی العلین کتاب المساجد ج -

(سورة طه آیت ۱۲ پاره عمر ۱۶ (قال ام لونه فاضل حدیث) زاهر (موسی) عنی لله تعالی علیه وسلم
بذلك فاذا كانت من جلد حمارین غیر مدبوخ کما روی عن الصادق رضی الله عنه عکرمه وحادیة
والمدی معانی الطحطاوی وکلین وروی کولها من جلد حمار فی حدیث غریب لفضاحیح النعمانی بنده عن
لی بن زید کان علی موسی علیه السلام یوکنه به کساء صرف وجبة صوف فی قسوة صغرة وسرازل
صوف وکالت بلاء من جلد حمار و عن الحسن ومجاهد وسعيد بن عمرو وابن جریج اعمام حند بقره دکتب
ولکن امر علیه السلام بکنسها لیأشوق قلبه فخصیه برکه لودی القنس وقالوا لاهم لان صوفه ادخل ان هذا
والفان بالجلية صیوة بالنعال کما جاء فی بعض الآثار فعل لاهم لم یسمع دالک او یجب عنه و قال ابو مسلم
لانه تعالی علیه من الخوف والضح بالوضع الطاهر وهو علیه والمان وقیل من الدیة الاخرة کذا فی روح المعانی
تفسیر القرانی الکرم والسبع الخالی الحمد الناصح الجزء السادس عشر (ص ۱۶۹) ریسلسوف ارسله الله فی
ما کنه وبرعه ووقف له -

ج ۳ ص ۷۸، ۷۹

دسوه من وعشره استدلال دحضرت سید ابن عارِب رحمته الله علیه حدیث به دی (۱) و السی رحمته الله علیه کسان
یقتل فی صلوٰۃ لصبح و عروب (۲)

دشتر ددی استدلال دحضرت ابن رحمته الله علیه په دی و یسره هم دی (۳) (۴) (۵) (۶) (۷) (۸) (۹) (۱۰) (۱۱) (۱۲) (۱۳) (۱۴) (۱۵) (۱۶) (۱۷) (۱۸) (۱۹) (۲۰) (۲۱) (۲۲) (۲۳) (۲۴) (۲۵) (۲۶) (۲۷) (۲۸) (۲۹) (۳۰) (۳۱) (۳۲) (۳۳) (۳۴) (۳۵) (۳۶) (۳۷) (۳۸) (۳۹) (۴۰) (۴۱) (۴۲) (۴۳) (۴۴) (۴۵) (۴۶) (۴۷) (۴۸) (۴۹) (۵۰) (۵۱) (۵۲) (۵۳) (۵۴) (۵۵) (۵۶) (۵۷) (۵۸) (۵۹) (۶۰) (۶۱) (۶۲) (۶۳) (۶۴) (۶۵) (۶۶) (۶۷) (۶۸) (۶۹) (۷۰) (۷۱) (۷۲) (۷۳) (۷۴) (۷۵) (۷۶) (۷۷) (۷۸) (۷۹) (۸۰) (۸۱) (۸۲) (۸۳) (۸۴) (۸۵) (۸۶) (۸۷) (۸۸) (۸۹) (۹۰) (۹۱) (۹۲) (۹۳) (۹۴) (۹۵) (۹۶) (۹۷) (۹۸) (۹۹) (۱۰۰) (۱۰۱) (۱۰۲) (۱۰۳) (۱۰۴) (۱۰۵) (۱۰۶) (۱۰۷) (۱۰۸) (۱۰۹) (۱۱۰) (۱۱۱) (۱۱۲) (۱۱۳) (۱۱۴) (۱۱۵) (۱۱۶) (۱۱۷) (۱۱۸) (۱۱۹) (۱۲۰) (۱۲۱) (۱۲۲) (۱۲۳) (۱۲۴) (۱۲۵) (۱۲۶) (۱۲۷) (۱۲۸) (۱۲۹) (۱۳۰) (۱۳۱) (۱۳۲) (۱۳۳) (۱۳۴) (۱۳۵) (۱۳۶) (۱۳۷) (۱۳۸) (۱۳۹) (۱۴۰) (۱۴۱) (۱۴۲) (۱۴۳) (۱۴۴) (۱۴۵) (۱۴۶) (۱۴۷) (۱۴۸) (۱۴۹) (۱۵۰) (۱۵۱) (۱۵۲) (۱۵۳) (۱۵۴) (۱۵۵) (۱۵۶) (۱۵۷) (۱۵۸) (۱۵۹) (۱۶۰) (۱۶۱) (۱۶۲) (۱۶۳) (۱۶۴) (۱۶۵) (۱۶۶) (۱۶۷) (۱۶۸) (۱۶۹) (۱۷۰) (۱۷۱) (۱۷۲) (۱۷۳) (۱۷۴) (۱۷۵) (۱۷۶) (۱۷۷) (۱۷۸) (۱۷۹) (۱۸۰) (۱۸۱) (۱۸۲) (۱۸۳) (۱۸۴) (۱۸۵) (۱۸۶) (۱۸۷) (۱۸۸) (۱۸۹) (۱۹۰) (۱۹۱) (۱۹۲) (۱۹۳) (۱۹۴) (۱۹۵) (۱۹۶) (۱۹۷) (۱۹۸) (۱۹۹) (۲۰۰) (۲۰۱) (۲۰۲) (۲۰۳) (۲۰۴) (۲۰۵) (۲۰۶) (۲۰۷) (۲۰۸) (۲۰۹) (۲۱۰) (۲۱۱) (۲۱۲) (۲۱۳) (۲۱۴) (۲۱۵) (۲۱۶) (۲۱۷) (۲۱۸) (۲۱۹) (۲۲۰) (۲۲۱) (۲۲۲) (۲۲۳) (۲۲۴) (۲۲۵) (۲۲۶) (۲۲۷) (۲۲۸) (۲۲۹) (۲۳۰) (۲۳۱) (۲۳۲) (۲۳۳) (۲۳۴) (۲۳۵) (۲۳۶) (۲۳۷) (۲۳۸) (۲۳۹) (۲۴۰) (۲۴۱) (۲۴۲) (۲۴۳) (۲۴۴) (۲۴۵) (۲۴۶) (۲۴۷) (۲۴۸) (۲۴۹) (۲۵۰) (۲۵۱) (۲۵۲) (۲۵۳) (۲۵۴) (۲۵۵) (۲۵۶) (۲۵۷) (۲۵۸) (۲۵۹) (۲۶۰) (۲۶۱) (۲۶۲) (۲۶۳) (۲۶۴) (۲۶۵) (۲۶۶) (۲۶۷) (۲۶۸) (۲۶۹) (۲۷۰) (۲۷۱) (۲۷۲) (۲۷۳) (۲۷۴) (۲۷۵) (۲۷۶) (۲۷۷) (۲۷۸) (۲۷۹) (۲۸۰) (۲۸۱) (۲۸۲) (۲۸۳) (۲۸۴) (۲۸۵) (۲۸۶) (۲۸۷) (۲۸۸) (۲۸۹) (۲۹۰) (۲۹۱) (۲۹۲) (۲۹۳) (۲۹۴) (۲۹۵) (۲۹۶) (۲۹۷) (۲۹۸) (۲۹۹) (۳۰۰) (۳۰۱) (۳۰۲) (۳۰۳) (۳۰۴) (۳۰۵) (۳۰۶) (۳۰۷) (۳۰۸) (۳۰۹) (۳۱۰) (۳۱۱) (۳۱۲) (۳۱۳) (۳۱۴) (۳۱۵) (۳۱۶) (۳۱۷) (۳۱۸) (۳۱۹) (۳۲۰) (۳۲۱) (۳۲۲) (۳۲۳) (۳۲۴) (۳۲۵) (۳۲۶) (۳۲۷) (۳۲۸) (۳۲۹) (۳۳۰) (۳۳۱) (۳۳۲) (۳۳۳) (۳۳۴) (۳۳۵) (۳۳۶) (۳۳۷) (۳۳۸) (۳۳۹) (۳۴۰) (۳۴۱) (۳۴۲) (۳۴۳) (۳۴۴) (۳۴۵) (۳۴۶) (۳۴۷) (۳۴۸) (۳۴۹) (۳۵۰) (۳۵۱) (۳۵۲) (۳۵۳) (۳۵۴) (۳۵۵) (۳۵۶) (۳۵۷) (۳۵۸) (۳۵۹) (۳۶۰) (۳۶۱) (۳۶۲) (۳۶۳) (۳۶۴) (۳۶۵) (۳۶۶) (۳۶۷) (۳۶۸) (۳۶۹) (۳۷۰) (۳۷۱) (۳۷۲) (۳۷۳) (۳۷۴) (۳۷۵) (۳۷۶) (۳۷۷) (۳۷۸) (۳۷۹) (۳۸۰) (۳۸۱) (۳۸۲) (۳۸۳) (۳۸۴) (۳۸۵) (۳۸۶) (۳۸۷) (۳۸۸) (۳۸۹) (۳۹۰) (۳۹۱) (۳۹۲) (۳۹۳) (۳۹۴) (۳۹۵) (۳۹۶) (۳۹۷) (۳۹۸) (۳۹۹) (۴۰۰) (۴۰۱) (۴۰۲) (۴۰۳) (۴۰۴) (۴۰۵) (۴۰۶) (۴۰۷) (۴۰۸) (۴۰۹) (۴۱۰) (۴۱۱) (۴۱۲) (۴۱۳) (۴۱۴) (۴۱۵) (۴۱۶) (۴۱۷) (۴۱۸) (۴۱۹) (۴۲۰) (۴۲۱) (۴۲۲) (۴۲۳) (۴۲۴) (۴۲۵) (۴۲۶) (۴۲۷) (۴۲۸) (۴۲۹) (۴۳۰) (۴۳۱) (۴۳۲) (۴۳۳) (۴۳۴) (۴۳۵) (۴۳۶) (۴۳۷) (۴۳۸) (۴۳۹) (۴۴۰) (۴۴۱) (۴۴۲) (۴۴۳) (۴۴۴) (۴۴۵) (۴۴۶) (۴۴۷) (۴۴۸) (۴۴۹) (۴۵۰) (۴۵۱) (۴۵۲) (۴۵۳) (۴۵۴) (۴۵۵) (۴۵۶) (۴۵۷) (۴۵۸) (۴۵۹) (۴۶۰) (۴۶۱) (۴۶۲) (۴۶۳) (۴۶۴) (۴۶۵) (۴۶۶) (۴۶۷) (۴۶۸) (۴۶۹) (۴۷۰) (۴۷۱) (۴۷۲) (۴۷۳) (۴۷۴) (۴۷۵) (۴۷۶) (۴۷۷) (۴۷۸) (۴۷۹) (۴۸۰) (۴۸۱) (۴۸۲) (۴۸۳) (۴۸۴) (۴۸۵) (۴۸۶) (۴۸۷) (۴۸۸) (۴۸۹) (۴۹۰) (۴۹۱) (۴۹۲) (۴۹۳) (۴۹۴) (۴۹۵) (۴۹۶) (۴۹۷) (۴۹۸) (۴۹۹) (۵۰۰) (۵۰۱) (۵۰۲) (۵۰۳) (۵۰۴) (۵۰۵) (۵۰۶) (۵۰۷) (۵۰۸) (۵۰۹) (۵۱۰) (۵۱۱) (۵۱۲) (۵۱۳) (۵۱۴) (۵۱۵) (۵۱۶) (۵۱۷) (۵۱۸) (۵۱۹) (۵۲۰) (۵۲۱) (۵۲۲) (۵۲۳) (۵۲۴) (۵۲۵) (۵۲۶) (۵۲۷) (۵۲۸) (۵۲۹) (۵۳۰) (۵۳۱) (۵۳۲) (۵۳۳) (۵۳۴) (۵۳۵) (۵۳۶) (۵۳۷) (۵۳۸) (۵۳۹) (۵۴۰) (۵۴۱) (۵۴۲) (۵۴۳) (۵۴۴) (۵۴۵) (۵۴۶) (۵۴۷) (۵۴۸) (۵۴۹) (۵۵۰) (۵۵۱) (۵۵۲) (۵۵۳) (۵۵۴) (۵۵۵) (۵۵۶) (۵۵۷) (۵۵۸) (۵۵۹) (۵۶۰) (۵۶۱) (۵۶۲) (۵۶۳) (۵۶۴) (۵۶۵) (۵۶۶) (۵۶۷) (۵۶۸) (۵۶۹) (۵۷۰) (۵۷۱) (۵۷۲) (۵۷۳) (۵۷۴) (۵۷۵) (۵۷۶) (۵۷۷) (۵۷۸) (۵۷۹) (۵۸۰) (۵۸۱) (۵۸۲) (۵۸۳) (۵۸۴) (۵۸۵) (۵۸۶) (۵۸۷) (۵۸۸) (۵۸۹) (۵۹۰) (۵۹۱) (۵۹۲) (۵۹۳) (۵۹۴) (۵۹۵) (۵۹۶) (۵۹۷) (۵۹۸) (۵۹۹) (۶۰۰) (۶۰۱) (۶۰۲) (۶۰۳) (۶۰۴) (۶۰۵) (۶۰۶) (۶۰۷) (۶۰۸) (۶۰۹) (۶۱۰) (۶۱۱) (۶۱۲) (۶۱۳) (۶۱۴) (۶۱۵) (۶۱۶) (۶۱۷) (۶۱۸) (۶۱۹) (۶۲۰) (۶۲۱) (۶۲۲) (۶۲۳) (۶۲۴) (۶۲۵) (۶۲۶) (۶۲۷) (۶۲۸) (۶۲۹) (۶۳۰) (۶۳۱) (۶۳۲) (۶۳۳) (۶۳۴) (۶۳۵) (۶۳۶) (۶۳۷) (۶۳۸) (۶۳۹) (۶۴۰) (۶۴۱) (۶۴۲) (۶۴۳) (۶۴۴) (۶۴۵) (۶۴۶) (۶۴۷) (۶۴۸) (۶۴۹) (۶۵۰) (۶۵۱) (۶۵۲) (۶۵۳) (۶۵۴) (۶۵۵) (۶۵۶) (۶۵۷) (۶۵۸) (۶۵۹) (۶۶۰) (۶۶۱) (۶۶۲) (۶۶۳) (۶۶۴) (۶۶۵) (۶۶۶) (۶۶۷) (۶۶۸) (۶۶۹) (۶۷۰) (۶۷۱) (۶۷۲) (۶۷۳) (۶۷۴) (۶۷۵) (۶۷۶) (۶۷۷) (۶۷۸) (۶۷۹) (۶۸۰) (۶۸۱) (۶۸۲) (۶۸۳) (۶۸۴) (۶۸۵) (۶۸۶) (۶۸۷) (۶۸۸) (۶۸۹) (۶۹۰) (۶۹۱) (۶۹۲) (۶۹۳) (۶۹۴) (۶۹۵) (۶۹۶) (۶۹۷) (۶۹۸) (۶۹۹) (۷۰۰) (۷۰۱) (۷۰۲) (۷۰۳) (۷۰۴) (۷۰۵) (۷۰۶) (۷۰۷) (۷۰۸) (۷۰۹) (۷۱۰) (۷۱۱) (۷۱۲) (۷۱۳) (۷۱۴) (۷۱۵) (۷۱۶) (۷۱۷) (۷۱۸) (۷۱۹) (۷۲۰) (۷۲۱) (۷۲۲) (۷۲۳) (۷۲۴) (۷۲۵) (۷۲۶) (۷۲۷) (۷۲۸) (۷۲۹) (۷۳۰) (۷۳۱) (۷۳۲) (۷۳۳) (۷۳۴) (۷۳۵) (۷۳۶) (۷۳۷) (۷۳۸) (۷۳۹) (۷۴۰) (۷۴۱) (۷۴۲) (۷۴۳) (۷۴۴) (۷۴۵) (۷۴۶) (۷۴۷) (۷۴۸) (۷۴۹) (۷۵۰) (۷۵۱) (۷۵۲) (۷۵۳) (۷۵۴) (۷۵۵) (۷۵۶) (۷۵۷) (۷۵۸) (۷۵۹) (۷۶۰) (۷۶۱) (۷۶۲) (۷۶۳) (۷۶۴) (۷۶۵) (۷۶۶) (۷۶۷) (۷۶۸) (۷۶۹) (۷۷۰) (۷۷۱) (۷۷۲) (۷۷۳) (۷۷۴) (۷۷۵) (۷۷۶) (۷۷۷) (۷۷۸) (۷۷۹) (۷۸۰) (۷۸۱) (۷۸۲) (۷۸۳) (۷۸۴) (۷۸۵) (۷۸۶) (۷۸۷) (۷۸۸) (۷۸۹) (۷۹۰) (۷۹۱) (۷۹۲) (۷۹۳) (۷۹۴) (۷۹۵) (۷۹۶) (۷۹۷) (۷۹۸) (۷۹۹) (۸۰۰) (۸۰۱) (۸۰۲) (۸۰۳) (۸۰۴) (۸۰۵) (۸۰۶) (۸۰۷) (۸۰۸) (۸۰۹) (۸۱۰) (۸۱۱) (۸۱۲) (۸۱۳) (۸۱۴) (۸۱۵) (۸۱۶) (۸۱۷) (۸۱۸) (۸۱۹) (۸۲۰) (۸۲۱) (۸۲۲) (۸۲۳) (۸۲۴) (۸۲۵) (۸۲۶) (۸۲۷) (۸۲۸) (۸۲۹) (۸۳۰) (۸۳۱) (۸۳۲) (۸۳۳) (۸۳۴) (۸۳۵) (۸۳۶) (۸۳۷) (۸۳۸) (۸۳۹) (۸۴۰) (۸۴۱) (۸۴۲) (۸۴۳) (۸۴۴) (۸۴۵) (۸۴۶) (۸۴۷) (۸۴۸) (۸۴۹) (۸۵۰) (۸۵۱) (۸۵۲) (۸۵۳) (۸۵۴) (۸۵۵) (۸۵۶) (۸۵۷) (۸۵۸) (۸۵۹) (۸۶۰) (۸۶۱) (۸۶۲) (۸۶۳) (۸۶۴) (۸۶۵) (۸۶۶) (۸۶۷) (۸۶۸) (۸۶۹) (۸۷۰) (۸۷۱) (۸۷۲) (۸۷۳) (۸۷۴) (۸۷۵) (۸۷۶) (۸۷۷) (۸۷۸) (۸۷۹) (۸۸۰) (۸۸۱) (۸۸۲) (۸۸۳) (۸۸۴) (۸۸۵) (۸۸۶) (۸۸۷) (۸۸۸) (۸۸۹) (۸۹۰) (۸۹۱) (۸۹۲) (۸۹۳) (۸۹۴) (۸۹۵) (۸۹۶) (۸۹۷) (۸۹۸) (۸۹۹) (۹۰۰) (۹۰۱) (۹۰۲) (۹۰۳) (۹۰۴) (۹۰۵) (۹۰۶) (۹۰۷) (۹۰۸) (۹۰۹) (۹۱۰) (۹۱۱) (۹۱۲) (۹۱۳) (۹۱۴) (۹۱۵) (۹۱۶) (۹۱۷) (۹۱۸) (۹۱۹) (۹۲۰) (۹۲۱) (۹۲۲) (۹۲۳) (۹۲۴) (۹۲۵) (۹۲۶) (۹۲۷) (۹۲۸) (۹۲۹) (۹۳۰) (۹۳۱) (۹۳۲) (۹۳۳) (۹۳۴) (۹۳۵) (۹۳۶) (۹۳۷) (۹۳۸) (۹۳۹) (۹۴۰) (۹۴۱) (۹۴۲) (۹۴۳) (۹۴۴) (۹۴۵) (۹۴۶) (۹۴۷) (۹۴۸) (۹۴۹) (۹۵۰) (۹۵۱) (۹۵۲) (۹۵۳) (۹۵۴) (۹۵۵) (۹۵۶) (۹۵۷) (۹۵۸) (۹۵۹) (۹۶۰) (۹۶۱) (۹۶۲) (۹۶۳) (۹۶۴) (۹۶۵) (۹۶۶) (۹۶۷) (۹۶۸) (۹۶۹) (۹۷۰) (۹۷۱) (۹۷۲) (۹۷۳) (۹۷۴) (۹۷۵) (۹۷۶) (۹۷۷) (۹۷۸) (۹۷۹) (۹۸۰) (۹۸۱) (۹۸۲) (۹۸۳) (۹۸۴) (۹۸۵) (۹۸۶) (۹۸۷) (۹۸۸) (۹۸۹) (۹۹۰) (۹۹۱) (۹۹۲) (۹۹۳) (۹۹۴) (۹۹۵) (۹۹۶) (۹۹۷) (۹۹۸) (۹۹۹) (۱۰۰۰)

(۱) گویا نه صلوٰۃ لصبح کسی به دی ر. به من کوی او په صلوٰۃ المغرب کسی په دی ر. و یسره
پری و او دمغرب په حق کسی و شرح گری یی و دا حدیث حدیث ددی په مرد هم دقبول نار له
سره تعین ساتی که عند الخليفة مرتب عقی عنه

من در قضا (ج ۲، ص ۳۹) کتاب الوتر باب صفه الفوت ریال هو جمعه مرتب عقی عنه
(۲) بحاری شریف کیمی جمع ته په جیل بافص بلاش کسی به دی لفاظو دسی و یسره صلاو بنو الله
بحاری شریف (ج ۱، ص ۱۹۰) باب یلایرحیه کسی دحضرت ابوهریره رحمته الله علیه پوریه په دی
الفاظو مروی دی (۱) لاقرن صلاه النبی صلی الله علیه و آله (۲) لاقرنکم صلاه النبی صلی الله علیه و آله و ماقرن صلاه النبی صلی الله علیه و آله و ماقرن صلاه النبی صلی الله علیه و آله
صلی الله علیه و آله یقتل فی الركعة الاخره من صلاه انظر وصلوة العشاء وصلوة الصبح بعد ما یقول سمع الله من حمده
فیدعونهم و یصلون الکفار (۳) او ددی به علاوه ظفر حمد عثمانی رحمته الله علیه په اعلیٰ السی (ج ۶، ص ۶۲، ۶۳)
باب حناء بدوت فی الوتر و ذکره لفظه و ان القنوت فی المغرب لم یکن الا نداء له (۴) کسی ددی
جواب و رگرتی دی چه (۵) فله حکایه لصلاة النبی صلی الله علیه و آله فی کتاب عند توارل بدیل قوله تعالیٰ و یصلون الکفار
و القنوت یصلون الکفار لم یکن و ابی ما فی حدیث من ان ابوهریره رحمته الله علیه و اصبح و سرت الله صلی الله علیه و آله ددت یوم فلم یصل
هم فذكرت له ذلک فقال اوفی براهم فلم یصل و قد تقدم فی کتابهم ان القنوت بانفس علی الکفار لا یقر
الشافعی رحمته الله علیه بدوامه ایضا فلم یصل من حناء ای سلمه عن ابوهریره رحمته الله علیه علی حکایه لصلاة عند التوارل بحسب
په سس کسری بیقی (ج ۲، ص ۶۰) باب الدلیل علی نه یقتل بعد الركوع کسی دحضرت
ابوهریره رحمته الله علیه پوریه یسره تقریب هم به دی لفاظو مروی دی چه کوهو مفاظو حیره د مسد محرم په تقریب
کسی ذکر دی (۶) و الله لا الاقرنکم صلاه (۷) خو ددی به آخر کسی د (۸) فیدعونهم و یصلون الکفار (۹)
الفاظو سرت هم دقبول نار له سرت معلی گرجی - رشد اشرف بخاور (ج ۲)

(۱) فتح القدر (ج ۱، ص ۳۰۶) طبع المکیة لکبری لامیره بصر باب صلوٰۃ الوتر مرتب عقی عنه
(۲) شرح معانی الآثار (ج ۱، ص ۱۹۰) باب القنوت فی صلوٰۃ المغرب حدیثا یحکم بن سیمان قال حدیثا
عسان قال حدیثا تبریک عن ابی حمزة عن ابيهم عن عقیقه عن عیاشه مرتب عقی عنه

و عندهما ^{عليه السلام} و علي بن ابي طالب ^{عليه السلام} ههنا بالكلية نحو من خمس مئتين اكلوا يقتضون ؟
 نهى ^{عليه السلام} اي بي محدث (ر)

پ. بي. سو دستور افرو وغيره ادا نه سو بر کومي چه د حديث ذات تعني دي هعه به سوت سره
 سدي محصول دي و بهت کي به سمر ر د دوام سدي دالت به کوي لکه چه علامه سوري
^{عليه السلام} به سرح مسلم کسي به متعدد و مفاد سو کسي ددي بصريح کري ده و دحضر ^{عليه السلام}
 حديث ((عزال رسول الله ^{عليه السلام} يمسك في الفجر اخ)) او هعه توب رو سون کومي
 کسي چه معمولات انبي ^{عليه السلام} به دلشوب و حجر سبب شوي دي سو دهغي به طوب و سون سون
 دي : دحضر و حضرت ابوهريره ^{رضي الله عنه} (لال افریکم صلاه رسول الله ^{عليه السلام} فکمال ابوهريره
^{عليه السلام} اخ) د و سب موقوف دي ((فلاحجه)) پاتي سو داس اي نديک رو سون هعه
 صحت دي (ضعف عبدالله المقرئ كما به عنه ابن ابي عمير في الفتح) (۱)

خلاصه د چه دستور دالت ب حوسد صحيح به دي يا هعه به قوت سون سون و
 يا به هغي کسي دقوت به سر د دعاء قوت لوستل به دي به کي طول قوت سون سون دي
 به سرح حافوشو افرو به د حوسد و رکري دي چه قوت بي الفجر مسوخ دي و دحضر
 حضرت انس مسعود ^{رضي الله عنه} روايت دي دهاره سرح دي حوسد جواب محل نظر دي (۱)

۱ باب في بون قوت من ۷۹ د ر : سب بر انشوب في الفجر سره بعلق سني چه دهغي دليل د دي چا
 دارو سب به سس س صاحبه کسي هم را علمي دي چه هغي کسي د ((فکماله يسوب ل الفجر في لقايم اي
 بي محلب) افط ر غني دي و گوري من ۷۷ الفجر في الصلوة باب ما جاء في بقوت في صلاه
 الفجر مرتب عني عه)

(من دار لقلبي ح ۲ من ۳۹ باب عمقه لصلوة القوت مرتب عاله الله

۱ اول است با صلاه الصبح طول الصلوة عباد ، نو قوت به معني د قيام کسي هم را علمي ده لک
 محکمي د باب ما جاء في طول القيام في الصلوة لاندی تير سوي دي ، دحضرت جابر ^{رضي الله عنه} حديث
 هيرک سر سويدي چه ((قال فلين ^{عليه السلام} اي صلوة فصل : لال طوب القوت)) به دي وجه وس به
 جمهور به سرد طوب قوت به سرد طوب قسم دي هکي ههنا به دي وجه وس به دحضرت انس ^{رضي الله عنه}
 رو سب مطلب داوي چه ((ما قال رسول الله ^{عليه السلام} بطول القيام في الفجر حتى تارى القرب عني عله))
 (دحضرت ابوهريره ^{رضي الله عنه} د پورسي رو سب او ددي جواب محکمي حاشيه کسي بير شوي دي مرتب
 عني عه)

((ج ۱ من ۳۰۷) فقا و خواب او ال حديث ابن ابي عمير الذي هو المعنى في مطلوبهم ضعف الله لا
 ينجح بصلاته ههنا انهن دانش به جيله من فظ بن حجر ^{رضي الله عنه} نه حصص لخير (ج ۱ من ۲۱۹)
 حديث ۳۷۹ کسي دمسند بر حاکم به حواله سره دعه نه من سعد انعموني روايت نقل کري دي او
 لکي د من اتمکم صحيح وليس كما قال فهو ضعف لاجل عبدالله فهو كان فقد لکان اخذت صحيح
 ()

۱ اما حابه محس ضعف من ان قوت الفجر مسوخ لغیر متعدد به لال اي اما امر جبرک اندی عه
 کان عني حواله قوت رحمت و ما کان المفسر علي اکثرهم هو لا سلام في قوتهم ههنا الله تعالي عن ذات لا فخر

سلام د مولو و د افعو به به عتد او جت سی و د به قابل عتد پانی سی و خه به
 بیب عتد السلام اتحد و طمیدن پاتی سی و به به - ی کوم حاجی و
 خونی خانی کبی داسول پیدا کسری چه د هراں پاک خو په د سر و یتو کبی د مسدد
 اسلام عتد سلام مقلد سی و عتد ر کر کری دی چه دهقی به معلوم سوری چه دوی به
 کد شری ده ، به بعضی وقاب د به د طرفه به دوی عتد هم شری دی و بعضی
 و خوو کبی د عتد به به سر و به سریدی نک حصر آدم ^ع حصر به سر ^ع
 عتد یوس ^ع و شرهم که بیب عتد السلام دوا د سرتی او و پ هری کد به
 عتد دی او هم مقلد یو د افسه و عتد چه مطلب شو

بی خوب داری چه دد سی و افعاتو حاصل به اتفاق دد دی چه د غلط دهی به
 خط و دسیان دو وحی به کد کد در سی لعین بود صدور اگر چه ددی یو حلقو به هم
 کبری حو پیچر قصدا عمدا کله هم د به عتد حکم حلالی عمل به کوی غلطی اجبا
 و که دخط بود سبب او دسبب به سبب وی سو قابل مقلد و دی به به اصطلاح دشرع
 کبی گاهی ریلی کبی او د مهر و سید ددوی به به سی کد یو کبی به سی
 کبی چه د کومو عتد د نسیم او د شریعت سر و دی به ددوی به به سی کار و به
 عتد کبی د سی به و سار کد سی

مود به به سرد انیب ، عتد سلام مقام دیر او جت دی او د لوی به به عتد هم
 اسی به به دیر غلطی گری کبی به دی چه به هراں کریم کبی دد سی افعاتو به به
 مقلد او به کد سر به به شری دی و به عتد هم شوی دی گر چه د حقیقت به
 سار به به کد به وی

فصل دسه داجره دی به دهن کبی وی اگر چه تزل حضرات انیب عتد سلام مقلد
 و مقلد دی خود محلی روسو د مولو به شری به د معانی و مقلد ریری به د
 کبی صرف حضور سی کریم ^ع ته و رلی شوی دی و حضور سی کریم ^ع به سار سی
 دد به دد کبی د ریری به دی و کبی شوی و دی احبار کبی حکم د مقلد چه
 حضور سی کریم ^ع دد به به ورخ دد عتد کبری دیر چه کوم دوی سر مخصوص دی
 و راندی سی نکد علامه حلی به نسیم الزیاض ح ۴ ص ۱۷ کبی یکی چه د
 قال ابن عبدالسلام ^{رحمه الله} لم یخلف الله احد من الانبياء عليهم السلام بمعصية و سدا لئلا یقلوا فی
 انفسهم انهم انفسهم اذ هو الی محمد فقد غفر الله عما تقدم من ذنبه و ما عره (کد فی معارف
 سنن ج ۲ ص ۵۱)

از لویه افلا کون عتد شکورا دعلامه ر مشری به سر ددده هره د استقام چه کوم
 سدرت د کلام عواری به پس او دد چه کوم دوسط د کلام نقاب کوی به پس و اندی
 حله معدود ده او بقدر د عتد به داسی دی چه (فلا کون عتد شکورا با کفار العتد
 ددی صورت کبی به هره د استقام نک دی به سی داخل شی ارد سوت مانده به رگری
 او مطلب به د شی چه د به اکثر عتد سره عتد شکورا جوریدن حوسوم (۱۱) هس
 البت کله ما خود من معارف انصاران العظم (ج ۱ ص ۱۸۵ ، ۱۹۶) و معارف
 السنن (ج ۲ ص ۴۹ / ۵۱) بغیر و راده من عرب عتد الله عتد

باب ماجاء ان اول بحاجب به العبد يوم القيامة الصلوة

((ان اول بحاجب به بعد الخ ، ددي حديث هارت به معوضون چه په قیاسا کسې دیولو به په مې سوان د صوغ وړ خو بحای ، کتاب لرقن کسې د حضرت عبد به س مسعود رضی الله عنه به مرفوعا مروی دی چه (اول ما یقفی بین الناس بالصداء) چه هې به معوضون چه د یو به پدې حساب په دریو یو یو لوی ددي ظاهر بعرض د ربه دېر بعضو حضرت نو وینې دی چه حساب د یو به ول به د صوغ وړ و فیضه به دیو به محکمی د قتل وی خو راته صحیح حرا دده چه حقون به کسې به دیولو به پدې حساب د صوغ وړ او به حقون العبد کسې به دیولو به ول د قن په دې وجه په ساسی کسې ده دواړه روایتونو یو حای دی حضرت انس رضی الله عنه د رضی الله عنه فرماني چه حضرت سې کره رضی الله عنه او فرما بل چه (اول بحاجب به بعد الصلوة واول ما یقفی بین الناس فی صداه فان اتفق من فريضة ثلث قال الرب سارك وتغن انظر واهل تعد من تطوع فيكمل ثلاث السبع من الفريضة) بعضو بحاجب ددي به انس رضی الله عنه کړې دي او فرماني یې دی چه آخرت کسې د فراتسو بلاقی په برهغه سره کیږي او کیدېسې چه دحی سربکر یې لغوی هم نه قبول دي خو سوره غلبه کړامو لکه د تمام بیله رضی الله عنه د ویت ده چه په فراتسو کسې کتاب نقص پانی شوی وی یعنې فراتسو مای شوی وی مو دي بلاقی به گوښو وادمو سره هم شې کیدی اله که کسې پانی شوی وړ سو و فلو سره ددي بلاقی کیدېسې اړه حدیث مارت واپ کسې غلضر د کسې مارت دي . ددي باند د صوغ وړ د حساب فرض الصلوة به ب حدیث مارت سره کیږي چه کوم به حواءه طبر یې کسې د حضرت عبد به س قرط رضی الله عنه مرفوع روایت دي چه (من حی صوة م یسها بعد عیبه من مباحه) (علامه هیسې رحمته الله ددي بحای به لغات وینې دی

ارحظ ان ابا عبد البر په دو پر فو لوسو کسې داسې تطبیق کړې دي که فراتسو سهو پانی شوی وی سو به و فلو سره یې تلاقی کید شې خو تعد پر یو دې شوی وی سو یې نې تلاقی شې کیدی

حضر عرض کوی چه دایولو حسری فصل صابطنی باره کسې دي چه د لدر حمت دغه دصابطنی باند به دي هغه دیو فلو په دریغه د فراتسو دکم و د کسف د دواړو بلاقی او کړی سو شه بعد ده خو دې کسې عمل د صابطنی په لحاظ سره کول ضروری دی

(ا ح ٢ ، ص ٩٦٧) باب القصاص يوم القيامة مرقب عفی عنه -

(ج ٢ ، ص ١٦٢ ، کتاب جهاد) باب لعظيم الدم من طرية سريح بن عبد الرحمن الخصى قال حدثنا اسحاق بن يوسف الاورقي عن خريث عن حاتم عن ابي رائق عن عاتقة ان روافقه رضی الله عنه قال اول ما بحاجب الخ فقلت ان فتيش هذا حديث وهرت الان فاعلمتة ، رشيد الشافعي مرقب عفی عنه ٢

(ج ١ ، ص ٢٩١) مرقب عفی عنه ٢

(مجمع الزوائد ج ١ ، ص ٢٨٨ ، ٢٩٩) د مصحون په دریم حدیث ما ی کسې هم مروی دي مرقب عفی عنه ٢

باب هفتم فی تکلیف رکعتی النحر والبراء

حدیث دسابع به دو حریبه سبزو کسی بخصه ناشی که چه حصرت این عصر
 درانی چه چه دیوی میسی پوری ما حصود نمی گیریم **نکته** کسل چه دبحر به ستر کسی بی
 حریه کتور و سوره احلاص بلاوت کربو ، د جمهوره فقها ، که امویه بر د عمل هم به دی
 داجا بویه کتوبو کسی بکه بحر عسرا کسی بی هم بخصه مسند ، الکلی بی
 به مام طحوی **نکته** د عدم بر حصفه **نکته** ایست دانیل کرب دی چه ددوی به د ، بطویل
 مسند دی ، بچیده دمام طحوی **نکته** به د مسند دی عرس و دحس بی رید و رویت
 بی بلن گری دی چه ، (ر) مسند به حصفه بقول دی قرآب فی رکعتی النحر جوائی مس لقرآن
 حو حصرت شاه صاحب **نکته** ۱۱ رویت به دی صو ب مضمون کرب ، بی چه کله یو سیری
 به چه عادی وی او به کوهه ورخ سری به چه پانی می سو د ، بی بلافی بی قعیر به ستر
 کسی به بطویل صرة ستره و کرب عدم حکم ، بخصه ، بی لکه ، مام صاحب مدکور قور
 کسی د رت هرات لسط به دی دلاب کرب چه دسه دی د ه و اصح وی چ بعضر حص
 درجوبو کسی چه کوه خاص سوریوه و سل مایو دی دهوی به ، کسی سحر الزانو ح
 صه بصود قسلی لامرعه ، کسی لکبی دی چه اکثر دی مطبق عمل کون پک ر دی حو
 که چه بی بود هم پک ر دی چه ددور سو بوه حرم لام ششی به دمامه
 مدف به شیخ لای بی ، ج ۳ ، ص ۲۸ ، کسی د مقبول دی چه دبحر به ستره کسی صه د
 سرت شبه دی حدیث باب دهوی حلاله حبیبی

باب هجده فی الکلام بعد رکعتی النحر

باب مام برمدی **نکته** دهغه فقها ، که مو د توبه دیر ، نام کرب دی چه دهوی مدف
 ددی چه دهجو مستو به پس که حول حری سری و کرب بودی ستره بی ستره شرد قول
 مام حمد **نکته** او عدم سجدی **نکته** مسوب او به در محار و به بحر کسی دهجو احابو
 هم قول مقبول بی خود جمهور به د د لول محار به وی سوه به در محار کسی دا
 عصر به ده ، لکه به ثوب کسی کسی دخی هم به دی فسوی ده او ، قول دهید به دسابع
 ماحود دی حکه چه حصرت عسه **نکته** قورمانی چه (ر) گمان السی **نکته** ادا عسلی رکعتی
 افعل لال کات ده الی حاحه کلمتی ولا عسرج ی الصوة)) معلوم سو چه حضور بی گریه
نکته عسرد ضرورت به حیره به کوله اوصاف ده چه دسبو مشد ، د کیری چه ددوی به
 بیه بوجه الی الله قانعه و به حضور دسب و ب سبط ستره به فر بصو کسی حرکت
 ششی اود سسونه پس به حیره سو ستره ددی مقصد فوت کیدر حظه د او د حضور ستر
نکته د کلام سسده دسامو سسایو به کلام ششی کندی به دی و چه افضل ددی چه
 سرت دبحر به ستره کسی به ثور کسی به هه ددی بحاظ او کرب بی چه فر بصو به

عز ابن عمر قال سمعت النبی ﷺ یقول من قرأ الفاتحة قبل النحر غفر له ما تقدمه من الذنوب و ما تلاه من القرآن

شرح معانی الآثار ج ۱ ، ص ۱۴۶ باب لفظة رکعتی النحر ، بی ان عم ال لال حدیثی محمد بن
 سعید عن الحسن بن زیاد عن عقیقه

محققي بعد در ردی به نه شد حری بری اونه شی، به سحر بری کسی د سینه هم
داشت بدن شوی ده

باب ما جاء لا صلوة بعد طلوع الفجر الا ركعتين

(لا صلوة بعد الفجر الا ركعتين) د حضرت ابن عمر رضی اللہ عنہما حدیث است که میگوید
نبی دی چه د طلوع فجر به پس بسو به سو بل یکل کول مکروه دی امام برمدی کتاب به
دی اجماع انقل کری به جو دشو معر ملک ددی خلاف دی، امام سووی کتاب سو معر
مفتی به مذهب انقل کری دی چه د طلوع فجر به پس دفر صر دفر به محکمی معلوم
کویو کسی هت کر هت نه دی داس حضرت امام حاکم کتاب به مدونه رح ۱۸
۱۱۸ ر، کسی لیکنی می چه د کوم سپی تهجد و عادت وی د شد و حی به دده به چه
قصا شی بودا پیرا د صلوة دصر به پس دشو سو کولو اجر ددی جو عام حکم ددی چه
طلوع فجر به پس بلو مکروه دی دجلو دبل د حضرت ابن عمر رضی اللہ عنہما حدیث است
دی چه دی کسی بی صر حد سون فجر د سو به علاوه ۱۸ سور د موخو سو معر کری به
د حضرت ابن عمر رضی اللہ عنہما به دی حدیث است که میگوید حضرت ابو کلام کری دی جو حافظ
ریضی کتاب به نصب الراية ر، کسی د حدیث به سو معاصو طریقو سر، نقل کری دی
اوست برسانی چه ددی د امام برمدی ددی قول برمدی کری چه د حدیث مبارک قدما بر
موسی به علاوه بل چه نه دی و بس کری دی به علاوه ددی حدیث مبارک نه به
صحیحینو کسی د حضرت حفصه رضی اللہ عنہا دروایا به هم کری چه ((ک ل و سون الله کتاب را
طع الفجر لا یصلی الا رکعتین))

حافظ ریضی کتاب د علاء د دقیق کتاب به نقل کری دی چه د حضرت ابن مسعود رضی اللہ عنہ به
منهو حدیث به هم دجمهور به مسلک د استدلال کون چه معی کسی ر شاه دی چه (لا
یتعن احدکم و احدکم ذل یلال من سجوده فانه یؤذن او یناد و یبیل لیرجع فانکم
ولیه مالکم) وجه استدلال ده چه که دفر به سی فعل حار ری سو د فیر حج قنمکه
و تر حج ضرور به وو (معصو شرافع به جو ر دقتل سدی به سو داود و به سسی

کذا نقل فی معارف شی ج ۶ ص ۶۴) مررب علی عنه

(ج ۱ ص ۲۵۵ ۲۵۶) احادیث عدم لمقل بعد طلوع الفجر ما عدا رکعتین، طریق اول و می چه
کوم برمدی دی باب کسی ذکر کرده، طریق ثانی طبرانی به معجم اوسط کسی ذکر دی او نه
هم طبرانی به جبل معجم کسی ذکر کری به کد فی اریضی علی انهد ی ی نصب الراية، مررب
علی عنه.

(اللفظ مسلم ج ۱ ص ۲۵۰) باب اسحاب رکعتی افجر و الحث صیهما (ج ۱ و خرجه ابن عسری به
اللفظ فی صحیح (ج ۱ ص ۱۵۷) کتاب التهید باب اطلوع بعد لیلکوة باب الر کعتین قل الفجر
و خرجه نسائی لفظ مسلم (ج ۱ ص ۹۷) فی باب الصلوة بعد طلوع الفجر مررب علی عنه.
(صحیح بخاری (ج ۱ ص ۸۷) کتاب الاذی قبل الفجر و صحیح مسلم (ج ۱ ص ۲۵۰) کتاب
الصوم باب ان الدخول فی الصوم یحصل بطلوع الفجر (ج ۱ ص ۲۵۰) مررب علی عنه.

واجب هو او جمهورو رو يک نه دي. جواب دادې چه دصصعي د امر رو يک شاد دي. اصل کسې د روايت فعلی دي او دي کسې صرف د حضور سي کریم ﷺ د عمل بيان شوي دي. لکه چه حضور عاصه ﷺ د حضور سي کریم ﷺ د عمل داسې بيان کړې دي چېس د ان الی ﷺ کان اذا صلی رکعتی الفجر فی بینه اصطلاح عسی یسه ((کما ذکره ترمذی فی المساب)) ددي ټولر حباب دي. صطلاح یسه د حضور سي کریم ﷺ په حضور روايت کړی او صیغه د امر خو یسه رو يک کړی. دا دقوسی حديث په طور د صیغه د امر سره نقل کوس کسې عبدالواحد بن ریحان مفسر دي. وعده لوحد اگر چه د روايت د حساب کسې دي خو اعمال رهندوي رو يک مکلف ښه دي. و دوی د روایات د محقق نه مروی دی. او که بالعرض دي مطلق غږه تسليم کړې شي. هم ده دله ددورو صحتو محاليت کړې دي. په دي وجه ددوی د رو يک شاد دي. په دي وجه چې په علامه بن تبعیه هم په دي د عبد الواحد بن رید په مفسر سره جعل کړې دي. و علامه سوطي ﷺ په تدريس الروی کسې دشار په متن کسې هم د حديث مبارک پس کړې دي او د شاد کم ار کم حکم دادې چه دي کسې دي توقف وکړې شي او که بالعرض د حديث مبارک صحيح مسیم کړې سي نو يک هم را امر په شفت او په ارشاد محمول دي چه دهقي دس داري چه حضرت عائشه رضی الله عنها فرمائي ده ((کان رسول الله ﷺ اذا طلع الفجر یصلی رکعتی حقیقتی ثم یضطجع عسی یسه الاکس می یاقیه الله ان یؤذنه بالصلاة)) بصطلاح یسه ونکه کان یداب (الداب معناه الحمد و لتعب. موجب نیله قسم یح ۱۱۱)

ددې رو يک اگر چه يو راوی غیر معلوم الاسم (۱) دي خود رو يک موبد بالعامل دي حکم چه د صحابه کرم رضی الله عنه په چرسه هم نه دي مقول چه دوی په طور دست ددي عمل فعال کړې وي (۲)

او ددي ياندي نې کړې دي. بلکه بعضی صحابه کرام رضی الله عنه او ديرو تابعينو خود بدعب گرځولي دي لکه حضرت ابن مسعود رضی الله عنه او حضرت ابن عمر رضی الله عنه و اسود بن یزید رضی الله عنه او اسرم بن حمی رضی الله عنه سعید بن مسیب رضی الله عنه سعید بن جبیر رضی الله عنه او ثمه بن عمار رضی الله عنه هالنهم ددي قابل دي بلکه خاصي خاص خود او جمهورو قول گرځولي دي. حضرت حسن بنصري رضی الله عنه اگر چه د بدعت نه دي گرځولي خود خلاف ولسي کيدو هم دعوی قابل دي. بې د حضور سي کریم ﷺ دي عمل داضطلاح په رو يک کسې هم د عام غری رضی الله عنه

(مصنف عبدالرزاق (ج. ۳، ص ۴۳، رقم ۱۷۲۲)، باب الصحيح بعد الفوتر وینب لنافیه من الثلب موجب عفی عنه) -

(۱) خو غیر معلوم الاسم راوی هم ددي درجه قابل شمار دي چه اس حریج دده نه روايت کوی او فرمائي چه (۲) بخیری من صدق ان عائشه دلب خ، انظر مصنف عبدالرزاق (ج. ۲، ص ۴۳، باب الطهارة بعد الفوتر رقم ۲۷۲۲، موجب عفی عنه)

(۲) البته د بعضو صحابه کرام رضی الله عنه په مرددا عمل مستحب ضروري يانې شوي دي لکه حضرت ابو موسی رضی الله عنه، حضرت ابو هريره رضی الله عنه، حضرت رفیع رضی الله عنه او حضرت بن عمر رضی الله عنه، انظر معارف السنن (ج. ۴، ص ۶۸، رشد اشرف معارفه عنه)

① (طحاوی کسی حضرت باقر علیہ السلام فرماتی ہے ((ایقظک اس عمر بصرہ الفجر
وقد اقبل الصبوة فقم لصلی الرکعتین))

٦) ((جاء عن أبي اسحاق قال حدثني عبدالله بن ابي موسى عن ابي حنيفة عن ابي سعيد بن العاصي عن ابي اوسى و سليمان وعبدالله بن مسعود قيل ان يصى الله ثم يخرج من عهده الى الميت الصلوة فحنس عبدالله بن اسطرالة عن المسجود فصى ثم كف عن صلوة))

١٥) ابو عثمان بناري ^{عليه السلام} في عاصي چه اجاء ^{عليه السلام} عيماله بن عباس ^{عليه السلام} و لامام في مسجد
بغداد و يكى صلى الركعتين فصلى عبدالله بن عباس ^{عليه السلام} امر كعتين خلف الامام ثم دخل معهم

(۳) طحاوی کیسے دحضرت یوالدرد = بارہ کسی مروی دی چہ (۱) کمال مدخل مسرور
والس محمد صلوۃ الفجر فیصلی الکریمی فی ناحیہ المجد ثم مدخل مع لقوم فی الصلوۃ (۱)

⑤ دھرم پہ طحاوی (۴۸) کہی: دی چہ سوعمار بھدی شرمادی چہ در کتا مائی عمار بر
خطاب لیل ان نصی الرکعتین لیلۃ الصبح وهو فی الصورة الفصلى الرکعتین فی احراج
بمسجد ثم فاعل مع الفوم فی صلواتهم

ددي تير اثار سايد صحيح دي او دي به عذو عيسري چه د حضرت صاحبه گرم غزل
عزل داوو چه دوی به د جمع بود ريدو به پس هم د فخر سب کرل ، ددي به علاوه نکه حکم
چه مومر عرض و کرو چه د فجر سمب آکد السس دی و په فجر کيسې هر به هم طويل وی نو
په دي وچه که دستو د فخر د حديث د باب به عيسري وی تر خه بعد به د ۵۳ مرحو چه
حديث د باب د عموم نعلی دي نو به دي بادي به چيه شو مع عمل کوونکی به دي خکه که
يو سري د جمع او ريدو به پس په چس کور کيسې سمب وکړی ولاړنسي نو د اعم شافعي
به سرد جندری د) حال دا دي چه د حديث باب په حکم کيسې د هم داخل دی ودي کيسې به

(ج، ١، ص ١٨٣) باب الوجع يدخل المسجد والامام في صلاة الفجر ولم يكن ركع الركع الاول
 (رب على عهده) -

(شرح معاني الآثار (ج ١ ، ص ١٨٢) باب المرحل يدخل المسجد و لأحاديث في صفوة الفقهاء ، أمام طهارة
 تلك ذي راية نفس كولو به من ثمراتى چه (عهد) عبدالله قد فعل هذا وعنه خديجة وابوهوسى لا ينكر
 ذلك عليه لعل ذلك على موافقها فاه ،

د رویت حافظ عبدالبرای هم په مصنف کښې د الفاظو په هری سره ذکر کړې دي او کورنی ح^۲
ص ۴۴ باب هل یصلی رکعتی الفجر اذ سمعت الصلوة . مرتب علی عبد-

(طحاوی ج ۱ ص ۱۸۳) باب الرجل يدخل المسجد والامام في صلاة الفجر ولم يكن ركع الركع لا يركع مرتب على غيره -

(ج ١ ص ١٨٢) باب الوجه يدخل بالمسألة الخ

(٢) غالباً ما عدم متاعه كقوله اقول دحضت ابو عمرو وعمل به رسا كمنه دي (ر) من فاقع ان من شعره
هو ليس للصحيح ان يبيع الامامة ، فعلى في العجز كمنه في العجز ثم خرج فقصني مع الناس ، قال وكان امره

کود و مسجد کبکی هینخ لرق نشسته دی بیل دد لا لکنه به (الفظو کبکی صلوة د ب هم
 اصل دی چه ددی مقاصد داده چه اصب دصلوة به پسر و نه کو، جئاتر وی حد ددی چه
 به به دی ته هه باختر وانی گوی چه د حدیث مبارک ده م حص عنه البعض به درجه
 کبکی دی په دی وچه که احباب دقعبه صعبه کرام (ع) تعامل دوحی به به دی کبکی
 بدریات بعضی او کړی سو دی خه حرج دی " بعضو حصراتو داحب نو به مسندک سیدی د
 بهی (دیو رویت به استدلال کړی دی چه هعی کبکی د (فلا صلوة الا لکنوبه) به
 من (الارکعی الفجر) استثناء ده خو دا رویت دیر معتمد دی ، م م بیهقی ددی
 رب عل کولوبه پس فرمائی چه ر همه بربادة لا اصل ها))

دلسر یو رویت بعضو شواهدو پیش کړی دی چه هعی کبکی دحدیث داب به پس دکر
 کړی دی چه (۱) زایل یارسول الله (ص) ولا دکنی الفجر ؟ قال ولا دکنی الفجر (ح
 دیو رویت معتمد د رومی روایت به هم ریب دی محضر داحه دا دو په رویت به
 مابین استدلال دی

باب ما جاء من تنويه الركعتين قبل الفجر بصلتهما بعد صلاة الصبح

خرج رسول الله (ص) قالتم الصلاة لصلى اى صلى قيس (معه لمصح ثم
 انى (ص) لوجدى صلى فقال (۳) مهلا يا قيس اصلوا بها " قلت يا رسول الله (ص) انى به من
 ركعتي الفجر اهلا (۴)
 سر لغو او حدیثیل په سرد که یو سړی د فجر د صلو دفرص به محکمی و نه کړی شی سو
 معده د نوصو به پس دظنوخ شمس به محکمی دا کوی شی د حصرات د حدیث داب به
 استدلال کوی وهعی کبکی شی د حضور نسی کریم (ص) رشاد دی چه (فلا دن سی د فلا
 بیان دن) به معنی محمول کوی یعنی دغه دوه رکعتنه پانی شوی دی سو دی به کولو کبکی
 دحرج سینه دی دائن بعضو روایتو سر کبکی دلته د (فلا دن) په ځای (۱) د

۱) او وجد الامام يصلى ولم يكن ركعتها دخل مع الامام ثم يصلها بعد طلوع الشمس مع عبد الوراق
 (۱ ص ۴۴۳) رقم ۱۹ باب هل يصلى ركعتي الفجر اذا قيمت الصلوة مرتب على غا
 (۲ ص ۴۸۳) باب كراهية الاشغال فيما بعد ما قيمت الصلوة مرتب على غا

من كبرى بيهقى (حولا بالا -
 ۱) قوله (مهلا يا قيس ، قال الشيخ الا نور لكشمري من قوله صلى الله عليه وسلم وهذا له ليل شروع في
 الصلوة بعده او عند ؟ الا خلاف نص الحديث والثالث خلاف ذوق السليم فعين الثاقب وهو الظاهر قلنا فصد
 خلاف من يفته بعد الفراغ لقال نه مهلا لمعناه اكثف فاصولفنا معارف المنس (ح ۴ ص ۹۰ مرتب على
 غا

۱) من ابن ماجه (ح ۸۰) باب ما جاء فيمن لانه الركعتان قبل صلاة الفجر متى بصلتهما مرتب على غا

چه ربع رکعت قبل الظهر او رکعتين قبل الظهر دو پر موقوفه حد حد دي خلر حر
س بيه دي او دوه صيوه برول يات تحه المسجد دي
صافه بي (حرير) فرماني چه د حضور بي کریم ﷺ سه دواړه حشري شمس دي دظهره
محکمي خبر رکعت کول هم ددوه رکعت هم نشه د حضور رکعتو روپونه يات دي
د دوه رکعتو کم دي . په دي وجه دواړه طريقې صحيح دي ولله اعلم

باب آخر

عن عائشة ان النبي ﷺ كان اذا صلى اربع قبل الظهر صلاها بعدة (ددي حديث
ماون مطبق) حضور مسلت دي چه دظهر س قبله پياي شي سره دي روپو اکري
سي ددي به روپو ده کوو ساره کسي داحد دوه سوال دي . روپي قول دادي چه
ري اذکون به د رکعتو به محکمي وي ((وهله المسوب الي محمد بن الحسن و حازه حاشه
شور)) دويم قول دادي چه پخپله امام ابو حنيفه رحمه الله به مسوب دي چه ددي حضور
رکعتو سلتو د کون به ددغه رکعتو به پس وي . د قول مفسر به دي او حضور عايشه
رضي الله عنها روپي (به ددي قائم هم کيري) (قال کان رسول الله ﷺ اذ لماهه الاربع قبل
الظهر صلاها بعد اربعين بعد الظهر) والله اعلم))

باب ما جاء في الاربع قبل العصر

((كان النبي ﷺ قبل العصر ربع ركعات بفصل بينهم بينهم على الملائكة المقربين ومن
بينهم من المسلمين وامويين ، بالتسليم)) به مراد معروف سلام به دي بکله تشهد دي حکه
چه تشهد کسي دا ايف ظ هم شمه دي چه ((السلام عيش ايها النبي ورحمة الله وبركاته و السلام
عنه وعلى عباد الله الصالحين)) به دي وجه د دواړه به يو سلام سره کړي . البته د رايعر
رد حاشه په سر د سدي فصل بهر دي کتابه عليه السلام
(ارحم الله امرا قبل العصر اربعه)) حضور حکيم الامم قدس سره فرماني چه چه ددي
شور رکعتو شه معين قضيت سولر په رنگه کسي مطبق رحمت ذکر ددي حشري بسل
دي چه ددي ثواب دومره زيات دي چه په قيد ديون کتي شي و انقو

باب ما جاء انه يصليهم في البيت

چه بولوسس او بوالو کي هم داه چه کور کسي دي او کري سي لو س سجا خو ددرمتو
غيه ده سو په دي وجه مسجد کي په کولو بادي فتوى ورکړي سوي ده خو چه دکوم سوي

معارف لس (ج ١ ص ١٠٥) مرتب على عنه -

من ابن ماجه ص ٨٠ باب من لائته الاربع قبل الظهر . ابو عبد الله امام ابن ماجه ددي روپا ذکر کوو به
من فرماني چه ((لم يحدث به الا في شعبة)) بهر حال کس يو صدق راوي دي بکه حافظ ابن حجر
درو باده کتي بهر کوي چه ((القرب التهذيب (ج ٢ ص ١٢٨) حواله المقادير رقم ١٢٦ ، قيس
في الترمذ لاسدي ابو محمد الکوفي صدوق بهر لما کور مرتب على عنه -

اعمال وی چه کور رانه سبب به فوت کبری سوخته دپاره من هم به کور کبی دستور کبی
فصل دی

باب ۱۰ جاء فی فصل التطوع بت رکعات بعد المغرب

(۱) من صلی بعد المغرب بعد رکعات لم یکنکم فیما بینهن یسوء علی بعباده ثنی عشره سب
دی حدیث مبارک کبی دمعرب به پس دستور رکعات و فصل یکبار شری دی چه معبر
دولو کبی دعوات برابری دی مویج به په عرف کبی (صلاة الاوابین) و سی حویه
صاحب احادیثو کبی صلوۃ الاوابین د حاجت مویج ته و سبب شوی دی، او مفسرین د
بعضه ککلی ده خد د حاجت د مویج د سوم دوی به به ماحوا دی چه هعی کبی دحصر
د و (کتاب به کبی و سبب شوی دی چه ر) (۱) اما مسخرنا الجبال معه یصبح بانفسی
والاخری (دی د سبب دوحه مسح ذکر دی با ارساد به چه (۲) (و نظیر مختصره کل له
اوب) دمعرب به پس د و دو د مویج دیار د صلاه و سبب بار کبی لفظ به معرو کبی
د حدیثو کبی به ملاویری خو علامه حسی (کتاب به شرح) (۳) مسه کبری کبی د معرب
به خو به مره د حضرت انس عمر (رضی الله عنهما) مویج حدیث نقل کرب دی چه (۴) من صلی بعد المغرب
بست رکعات کب من الاوابین، وکلا انه کتب الاوابین عشرا (خو علامه سوری ککله به
(۵) معارف المسک کبی فرمائی چه مسه دی چه محد به کب یو کبی فلاوه شری
بهر حال اصطلاح کبی هخ مکی بسته دی و چه دوم سره د مویج یادون شد رت به لری
بله مسند د د چه د شری رکعتونه به دی دو مسو مکتوبه علاوه وی با به دا ورسر دی
شامل مو سبب رکعت به سار شی ۲۰۰ دفعه ذکر مودوره قوا به ملاویری حوط دادی چه

۱. بکه مصنف ابن بی شیه (ج ۲ ص ۴۶) باب من کان یصلیها (ی صلوۃ الصبح) کبی
د حضرت زید س رقم ته مروی دی چه (۱) قال عرج بن لی (رضی الله عنهما) علی عمل قیاء وهم یصلون فقال صلوۃ الاوابین
او مضی الفصل من الصبح، واما مصنف ابن بی شیه (ج ۲ ص ۴۰۸) کبی د حضرت علی
(رضی الله عنه) کبی مروی دی چه (۲) انه (اهم یصلون الصبح عند طلوع الشمس فقال هلا برکاکها حتی تکانک
الشمس قد دمج او دخی صلوها لئلا تک صلوۃ الاوابین رشید اشرف میمی،

(۳) این غر ۱۸ سوره من پاره ۲۳ لوجه بیسکه مویج مسح کرل د لره غرو به چه تصبیح وانی سر پر یونو
او بر راجتر کبی (۴)

(۵) این غر ۱۹ سوره من پاره ۲۳ لوجه او هدر غل جمع شری دو هر یوده ته حواب و رکولو دپاره ایضا
اعنی المستغنی لروح هیه نفی ص ۴۸۵، فصل فی التوفیل طبع سهیل اکبوی لاهور پاکستان
ی مرتب هعی عبد

(ج ۴ ص ۱۱۳) مرتب هعی عبد

۱. البیه د محمد بن السکندر به مرسل مروی دی چه (۱) من صلی مابین المغرب و المعصره لاقا من صلوۃ
الاوابین (۲) رگوری جمع انجوام طبع هیئت مصریه انعامه الکتاب (ج ۱ ص ۷۹۴) مرتب هعی
عبد

و جهرد عبد به یس متصل ^{بالتی} ددی معروف حدیث به مسند آل کیمدی سسی چه هعی کیمی ارشاد دی چه (۱) بحر کن اذک صلا لیس یساء (۱) ددی به معلوم شد چه دعاء به محکمی هم مویح است دی و در خور و رکعتو بعین داسی محکمی دی چه تولو مریعوس کبی دستر قبله بعد از دعا و حجت دد ص سره براسر دی بکه په بحر کیمی دوه به ظهر کبی خور او عصر کبی خور رکعتو مویح دی ددی بقصد دد چه دعاء به قن هم خلر رگند دی و دمعرب دمویح به است، هم ددی حدیث به بقصدو طرفو کبی سته (۱) چه ددی متصل بعد مسلسل (۱) لاندی ترسوی دی هم صرح باب

باب ما جاء ان صلاة الليل مثنی

(۱) عن ابن عمر ^{رضی الله عنهما} ان قال صوته الیل مثنی مثنی (۱) ددی حدیث سارو مطابق چه خور و دد صاحب مسند ددی چه د سبی بطول دد دوه رکعتو کوی متصل دی خود صام بوحسبه ^{بما} به صروی دی چه ددی خلر و خور و رکعتو به فصل و س او ددی دلین په صحیح خو کبی (۱) د حضرت عائشه ^{رضی الله عنها} روایت دی چه په هعی کبی فرمائی چه (۱) ما کاب رسول الله ^{صلی الله علیه و آله} یوم فی رمضان و لا ال غره علی حد عشر رکعتو یسری و بها فلا سأل عن حسبه و طهره ث یسری بها فلا سأل عن حسبه و طهره ث یسری لایقا و لفظ استخاری (۱)

جامع ترمه‌دی ج ۱، ص ۱۶۶، باب ما جاء فی الصلوة قبل المغرب مرتب عفی عنه (۱)
 (۱) اس ده قضی ج ۱، ص ۲۶۴، کیمی د (۱) باب بحث علی الركوع بین الأدلین فی کل صلوۃ و اثر کعبین لیل المغرب و الاختلاف فیہ (۱) لاندی، اومه سس کبری سقیی کیمی (ج ۱، ص ۴۷۴) د باب هر جعل لیل صلوۃ المغرب و کعبین لاندی د روایت به دی ایضا طر سره صروی دی چه (۱) ان عدد کل الأدلین کعبین عا خلاصه المغرب و فی الیهقی ما خلا المغرب (مرتب عفی عنه) (۱)
 (۱) ازگورنئ درس موحدی ج ۱، ص ۴۳۰، ۴۳۱، طبع ما جاء فی صلوۃ قبل المغرب مرتب عفی عنه (۱)
 (۱) صلوۃ النبل مثنی مثنی هذه الجملة مفیده لتعصر العصر المجد فی الخبر لعمدة السالکین علی ان التعصر بالظنیه کذا اجمعه الجمهور کما فی الفتح (ج ۲، ص ۳۹۸) وقال هادک العصر لیل و جنوری لا یجوز غیر ذلک باللیل کذا فی معارف سس (ج ۱، ص ۱۹۸) مرتب عفی عنه (۱)
 (۱) بکه صام مالک ^{رحمته الله} د شیعی خلور و کعبه نفس په یو سلام مره کویو به د جابر و س چه (۱) کما حکاه ابن دلق العبد فی شرح بعده و العراقی فی شرح التقرب انظر معارف السس (ج ۱، ص ۱۹۷) مرتب عفی عنه
 (۱) صحیح بخاری (ج ۱، ص ۱۵۴) باب اقام النبی ^{صلی الله علیه و آله} باللیل فی رمضان و غیره کتاب التجهیز (صحیح مسلم (ج ۱، ص ۱۵۴) باب صلوۃ لیل و عدد رکعات النبی ^{صلی الله علیه و آله} فی الیل مرتب عفی عنه (۱)

مردم بواجب و فائده دای نرد صاحب احدیت گز خوشی دای اوید امام بخاری ^{رحمته الله علیه} می خستد گری دای
دای هره په صفت کسب سیرلی دای و امام بن علی ددوب ^{رحمته الله علیه} د کسب شومانی چه (ه هره علی

۱۶۸ هـ
بهر حال د خارجو په حد بله کسب د وی خوشی کوونکے تعدد ریاست دای به دای چه
دای حدیب ناسد بدلای دای او د همد وجهه چه همد سو داود ^{رحمته الله علیه} به ری سگون
گری دای چه کوم د دوی په نرد حدیث تصحیح یا کم رکم حسن کسب دیس دای و م م حکم
دید صاحب عمی سرحد السیاحین گز خوشی دای ()

بهر عم ص د گری چه سور حق سلو سراجو به سسری حکه چه حق معنی سسده
دای خوب دای چه حفظ حق و حبه کسب به کسب مستطمان سوپ دای و دای
معنی م دده دای دحضرب بر یوب مرثوع رو یب کسب د بقط صرای دای چه (السرر
حی وحب علی کل مسلم ()

۱۷۰ هـ
حاکم بن حسن دحضرب یوسعید حدیب ^{رحمته الله علیه} روید دای چه (قال قال سون له
تکلم من هم عن ویره اوسیه قلبیه ادا صحیح و د کسب) دای کسب دصوح د ویره قضا حکم
رکب سیر دای دای دای حکه به و حدیب کسب کسب به سس کسب به

۱۷۱ هـ
دای تیر شون ساد کسب د حضرت خارج بن حدقه حدیب مبرک ^{رحمته الله علیه} سیر سوپ دای قضا
دعائی چه ر خرج عتد رمون الله ^{رحمته الله علیه} فقال ان الله امکم بمشوره هی خير بکم من هر
الهم انور جهده الله لیمابیر مشوره العتد فی ان یطلع الفجر دای کسب دای دای
امده سوپ ده و دهمد ریسون په معنی کسب دای و دای سس دای سوپ دای کسب دای
سبوز سو دای سسب به دای عتد په خاسی حضرت جی گریم ^{رحمته الله علیه} سوپ و دای کسب فی فویه

تکلم فی انسانی وامن حیان و العقبی و وثقه غریب نظر نصب لونه دص ۱۵۴ باب دای سسب به غری
حزب صلو الوب و علاء استی دج ۶ ص ۹ ابواب الوتر باب وحب الوتر رب و فقه مررب علی

۱۷۲ هـ
علاء طفر حمد عتد س ^{رحمته الله علیه} به علاء سس ر ج ۶ ص ۱۱ باب رجب نور وینا و فقه بر
دای دحضرب بریده دای رویت بدل کوی به پس مرربی چه (رواه حاکم فی مستدرک و مسند و قال

ابوالبیبر عتدکی مروری فقه یجمع حلیه و م یجراه مررب عقی هه
احمره احمد و ابن حیان و اصحاب السنن الا السعدی کتد دای دای فیه فی السریة فی تفریح حادیث اعدایة
تلفیض مقاب الرایة الجزء الاول دص ۱۹۰) باب صلو الوتر و خرجه بودارد او دای سسب ایضا فویه

فی امره لثانی من مسنده ص ۸۹ و فیه انور عن او و احب مررب علی هه
سش نار لطی دج ۶ ص ۸ کتاب الوتر من بانه غری ویره او سسب
جامع ترمذی ج ۹ ص ۸۵ باب دای و فی فصل الوتر

کړه نه ترې سړ هم کسي وکړو او دې همدو سې سرب خپور رکعتونه وکړل ددې رسالې عمل پدې او تر پېغ ۱

لفظ سره پاتې شوي دي (۱) موږ سړوخ کسې پاتې کړي دي چه په دې سړوخ کسې پاتې صرف دصومو موږ په معنی کسې هم استعمال سوي دي و پوره صومو الیل په معنی کسې هم دي نه سي دي و صبح وي چه محبوب تېل پور و پوره پوره سوږ کسې پاتې سړوخ پوره صومو الیل دي ، البته چه کوم روایو مو کسې په دې سړوخ علی دی هغې دیت په صومو صومو موږ دي او دي کسې روسی دود رکعتونه نفل سي هم دوسو سېغ جوړ کړل و دوسو دي پاتې کړل و د ورسېلاب روایو په خپل حقیقت محمول دي و د دوسو سېغ مضمنا دي چه حضور سي کړیم ترې نه دې همدو موږ دوه رکعت کول و چه کله به دوسو و چه غلو مو حضور سي کړیم ترې نه دوه رکعتونه سړوخ و رکعتونه سړوخ پاتې شامل کړو مو دا چه يو خي مو رکعتونه سي کومو داسې په پور ۱ موږ کسې پاتې پاتې دي

په دې سې او تر ثلاث رکعت

د ترو بعدد سړه کسې ثلاث دي د سه ثلاثه سړه دوسو ديو نه واحد ۲ ترو و د کعه پورې جاور دي دي سه ربات په وپه عام طور سړه ددي حضور مو عمل دي چه په دوه سلامو سړه درې رکعت د کوي دوه کعه په يو سلام او يو کعت په يو سلام سړه و جاور په سړه درې رکعت سمعین دي و هغه هم په يو سلام سړه په دوه سلامو سړه درې رکعت کړل و جاور په سړه درې رکعت او سه ثلاثه په هغه روایو ستد لال کړل چه په کومو کسې او سړه رکعت په واحد تر پېغ پورې بعدد مرون دي

ويلو هولا الايات ثو او تر ثلاث الخ رشيد اشرف علی عه

۱ کتا في واية عالمة ترې ان رسول الله ﷺ کان يوتر بضع رکعات ثم يصلي رکعتين وهو جالس فله صحت او تر بضع رکعات الخ مسالی (ج ۱ ص ۶۵ باب كيف او تر بضع و تر بضع ۱ په معمله سوجه و حضرت عائشة رضي الله عنها يوسل روایت دي چه (۱) ان رسول الله ﷺ کان اذا صلى العشاء دخل المن ثم يصلي رکعتين ثم يصلي بعدهما رکعتين اطرب منها ثم او تر ثلاث يحصل بيها ۱ باب التيمم ۱ و ۵۱ احد بنسناد يخرجه اثار السنن ص ۹۶۴ باب او تر ثلاث رکعات (موجب علی عه) -

۲ صرف امام سمعین حجة لله عليه په رکعت واحد سړه دوسو په حوا سدي جاور و د کړي دي او د امام مالك رحمة الله عليه په سړه دوسو رکعت جاور سي هو استهله صرحو دي سکه دموط امام مالك رحمة الله عليه دعمار نه خود معومې چه و تر رکعت ددوي په سړه حاتم دي لکه دموط (ج ۱ ص ۶۱ باب الامر بالامر کسې و حضرت سعد بن بن وقاص رضي الله عنه يار کسې سروي دي چه (۱) کان يوتر بعد النعمة بواحدة (۱) دي نه پس د امام مالك رحمة الله عليه سړه ذکر دي چه ((و پس علي هذا الفصل عند ويكي في او تر ثلاث (۱) تر شو چه امام حنبل رضي الله عنه دي نو د هغوي يو روایت اگر چه د حضور سړه مطابق دي هو علامه بيوري رضي الله عنه به يعرف السنن (ج ۱ ص ۲۲۰) کسې نفل کړي دي چه ددي يو روایت د جاور مطابق دي ((قسم بي لي الاية الاربعة الاستسقاء في الجرم على لايتان برکعت رشيد اشرف سمي کان الله له وهو الله

بیتکوین و لایت کویین

① به صحیحین (۱) کعبی و حضرت عائشه رضی الله عنهما روایت چه گوید به برمدی شروع کرد کعبی
 در نشوئی دی چه (۲) عن ابی سیده رضی الله عنه بن عبدالمطلب انه اخبره انه سال عائشه رضی الله عنها کیف
 كانت صلات رسول الله صلی الله علیه و آله فی رمضان ، فقالت ما كان رسول الله صلی الله علیه و آله یصلی فی رمضان ولا فی
 غیره عنی حد عشره رکعه یصلی اربعه فلا یسار عن خمسین رکعه ثم یصلی بعب فلا یسار
 یسار و طویس ثم یصلی ثلاثه رکعه (۳) (المقطب البحری)

په کسې صراحت دې چه حضور بی کریم دوترو درې رگفتوبه د بهر دود جدا کول

① رومى ر كسى مى كىسى دى حصص عى (الذات) حديث مصاد راخى چه (ر كاں رسول الله ﷺ) بقر
بثلاث يقرأ فيها بسبع سور من الفصل بقر و كل ركعة بثلاث سور آخره قل هو الله احد

٥٨ به ترمذی (١) کبیری د: هم دی دسات ماحده فیما یقر لاندې دحضوره عید الله من عباس
 (٢) حدیث مروی دی چه (٣) قال کان رسول الله یقرأ فی الوبر بسبح اسم ربك الاعلی وقل
 یا ایها الکافرون ، و قل هر الله احد فی کعبة)

⑦ باب ماجاء فيما يقرأ في السوتر لاسدي حديث مروى دي چه (ر) هس صد تعبير اس جريج
لال سال عالشة باي ضي كان بوئر رسول الله ﷺ؟ قال كان يقرأ في لاري صبح اسم
يك الاعلى ، وفي الثانية نقل يا ايها الكافرون وفي الثالث بقل هو الله احد والمرددين)

① به سس ای دارد () کنسپ د عبد الله س ای قس به مروی دی چه () قال لائب نهانسه
لکم کان رسول الله ﷺ یوتر ۴ قانت کان یوتر بربع وثلاث وسمت وثلاث وثمان وثلث
وعشر وثلاث ولم یکن یوتر بانهض عن سبع ولا بأكثر من ثلاث عشرة () ددی حدیث عبید
به عمر میسوی چه دته حدو د رکعتی سو بعد ادحو بدلیدو حودا ترو د رکعتی سو شمار کی به
خاسی به رتله ، بلکه ددی بعد اد به همیشه هم د ی و

صحیح بخاری (ج ۱، ص ۱۵۴) کتاب التَّحْلِيلِ باب قِيَامِ النَّبِيِّ ﷺ بِالْمَاءِ فِي رَمَضَانَ وَغَيْرِهِ، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ (ج ۱، ص ۲۵۴) باب صَلَاةِ النَّبِيِّ وَعَدَدُ رَكَعَاتِ النَّبِيِّ ﷺ فِي اللَّيْلِ مَرَّتَيْنِ عَشْرًا (ج ۱، ص ۸۱) باب مَا جَاءَ فِيهِ وَصْفُ صَلَاةِ النَّبِيِّ ﷺ بِالْمَاءِ مَرَّتَيْنِ عَشْرًا (ج ۱، ص ۸۶) باب مَا جَاءَ فِيهِ أَنْ يَتَوَضَّعَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ عَشْرًا (ج ۱، ص ۸۶) أَوْ دَدِي مَقْهُومُ دَوْدَ أَحَادِيثُ صَحِيحُ دَحْصَرَاتِ أَبِي بَرْكَةَ كَعْبَةُ اللَّهِ أَوْ دَعْدِ الرَّحْمَانِ (ج ۱، ص ۱۶۱) باب يَوْمَ ثَلَاثَ رَكَعَاتٍ مَرَّتَيْنِ عَشْرًا

کسی و دیگر دماغی دی نفس قعدہ نہ لکھ چہ معقول دی چہ ع : دماغو بہ مرکب
 به کجوب بیکه دماغو به پس کیس
 جواب دی چہ علامه نسر احمد غفرلہ به فیض المعتمد کسی و گویا ده چہ
 دماغی مطهر دی چہ (ماکاره بعضی سیاه پس هده نقصان خائب الا برکتها
 درخشان فانه کمال بصیرت جالسا) (د روحه ریبه نسر ده)

ج ۲، ص ۲۹۱ نام عبادہ بن عبد اللہ بن مرثد بن عبد

سلامه عمادی ^ع کلام په دې کسې ددې توجه ریاب وخت ته کړې ده هغه د دې چد
دخبر سی کریم ^ع په دې وروسته راښوونو کسې ویعتی وخت د وروسته محکمی صوبه بدل په
داسه د کون اود داسه هی الصلوة نه دې په دې فاعل و ف الصلوة احب و لو لکد ر کسین بعد له
داسه په داسی ح ۱ ص ۲۵۳ د کتاب قیام نیل مصوب لکد ریاب داحه الصلوة بین لوی
رکعتی بفجر کسې د حضرت عاتشه ^ع روایت په داسی ح ۱ کد یصی رکعتی
دکات عالم یو تر فیها دوکتی حالت اد اراد ال یرکع دم فرکع و مسجد و یصل داسه بعد لولر اخ
و یصل و حیو صوة النیل به جانب کولو د حضرت عاتشه ^ع روایت په داسی ح ۱ کد یصی رکعتی
صالح بخاری ح ۱ ص ۱۵ د اب یصیر الصلوة رب د صلی فاعل ثم اصبح او و حد حقه
داسی نه تر رسول ^ع صوة النیل فاعل فظ حق اس لکان یفرا فاعل ح ۱ د اراد ال یرکع دم اخ
دې دواړو روایتو د مجموعی به معلوم شو چه خصوصیت کریم ^ع د وروسته یمن نه دره جنوب او
د خبر و حیو کسې صلوه لیل په دې هم حالت د کون

پس چو کسی منکره بلیل به بی هم حاکم از کون
 به بی بوهه سه چه حصص رکعات و لا عیوب علیه رو یما حضرت عایشه رضی الله عنہا در حدل عیوب
 چه دفع وعود چه کوم به حضور بی کریم صلی الله علیه و آله به معصو و هاتو به بی ذقیدم به خانجی کولم به پسخو
 کسبو دوترو تری اودنقله دوه کسی به صرف به جری رکعتو کسی رو بعی س دوترو به پس
 غیره خو به حضور بی کریم صلی الله علیه و آله حالسأ از کول خو روترو رکعتیه به بی دوترو به پس از کول
 دوترو لا یجزر لعود فیہ نندرو عی القیام) خو دحس رکعات دفعه بی اوسلام حکار مقصود به بی
 عنه دبی اظهار پیشی نظر دی چه دوسرو رکعتیه به حضور بی کریم صلی الله علیه و آله سالی د کولر به حالسأ به
 شید شرف علی عنه)

نید شرفه علی عنه (۱) کتب نو رو با نقل کری دتی چه
 به نام مدعی رحمة الله علیه په چپل مسجد حس ۱۲۳ کتب نو رو با نقل کری دتی چه
 به عهد ابن خریج عن هشام بن عروة عن ابيه عن عائشة مرفوعا کان یوتر بحس رکعات ولا یحس لا یسم
 فی الاخرة یس (چه علامه ظفر احمد عثمانی ^{رحمته الله} ددی حدیث صواب دیر بیا تو باره کسی سکی چه
 رحاله رجال خصامة الا ان ابن خاری لم یخرج بعد یحیی وهو قد اخرج له حسد ریزه (اعلاء السراج)
 ص ۴۴ باب الثلاث موصولة وعده بقصص یس کرم ^{رحمته الله} به په پدجو رکعتو کسې به
 ظاهر محمول کری سې نو ددی فصل ه داوی چه حضور یس کرم ^{رحمته الله} به په پدجو رکعتو کسې به
 صرف په خری رکعت کسې جلوس او هم دې به نې سلام ولو اوساوی رکعتو کسې به سې یو رکعت
 سې به هم به جلوس و او به سلام ددی معنی به لحاظ دپوره ذکر شوی دو رو برخهجو تردید به
 اوس حکم چه د رو می توحید مدار به په دې حشره وو چه د لایحس به هر د دوسرو به پس دجلوس
 قبل یل نفس به ده دا چه دمن جلوس او دسلام او به بده توجه کسې هم جلوس او سلام ثابت می و

چه هغه به د نورو درې رڼه دود سلامو سره کوي. و دا عمل یې مني کړم ﷺ طریقه مسجود شوی دی
خو د تحقیق نه داسې معلومیږي چه هغه یې پخپله حضرت یې کړم ﷺ په داسې موخه کړلونه و چې د
نور د حربه هم باندې و چې دعوی د عمل د حضرت یې کړم ﷺ نه اړه کړې وی یا حضرت یې کړم
و د دې تحقیق کړی دی ښکته هغه د صحیح مسلم ۲ کسې د حضرت یې کړم د رسد راولي چې
(النور رڼه مني خو لیل ۱) د دې وحده به ظاهر د ده چه دوی د حضرت یې اکره ﷺ د رسد مطلب د
و سره چه یې رکعت دې مشهور او کړي شي او دې کعته و تر دې هم د حضرت یې کړم ﷺ نه باند
وو به دې وحده په دې او کسې دې بطریق دې او کړو چه د دې رکعونه دې په دود مسجود سر
اوسې سو په دې وحده ۱ دوی چې احب دې (۲)

کلام کتب مجمع اورالہ ج ۲، ص ۲۶۲) باب عدد الوتر، خود موسکری د ضعف سره هم د حدیث
صاری قدس سیدلال کیدی سو حکم چه د دې حدیث عبارت مفهوم دضعف و صحابه کړم ﷺ به
موجع مروي دی مني ښکته حضرت ابی مسعود رضی الله عنه د دې س عا بر ﷺ او کورنی موطن امام محمد
ص ۱۳۶ باب اسلام فی النور رشید شریک کړم

(اب کان یفصل بین شعبه وریه تسبیحه و غیره ابن عمر ان النبی ﷺ کان یفعل ذلک (السموی رحمه الله)
الطحاوی و فی مسنده مقلد ثار السن (ص ۱۵۹) باب الوتر برکعة داسان د حضرت عمر رضی الله عنه علاوه
د حضرت سعد بن ابی وقاص رضی الله عنه کسې هم مروي دی (ابو تر بن حنبل بعد صیوة المعاء لا یزید علیہ
حتی یقوم من خوف اللیل قال السموی) دوازه ابی هاشم
بقره و مسنده صحیح ثار السن ص ۱۵۹ باب الوتر برکعة مرتب علی عنه

(ج ۱ ص ۲۵۷) باب صوره انیل الخ و سن سانی ج ۱ ص ۲۶۷) باب کم الوتر مرتب علی
عنه

۱) حوالته سند محمد دروایت به به ظاهره د دې تر یدر معلومیږي حکم چه هغه دحیل ظاهر په عتار
سره به دې حال دې چه (ابن فضل بن زکری الوتر و تر کعته) دا د حضرت ابی عمر رضی الله عنه جهده به دې ښکته
واضح د حضور یې کړم ﷺ عمل دې چه دوی رو یې کړي دې چه (ابن عبد الله بن عمر فان کان
رسول الله ﷺ یفصل بین الوتر و السجدة یسجد و یسجد فان النبی واه احمد باسناد قوی ثار السن (ص
۱۵۸) باب الوتر برکعة

مورود طحاوی (ج ۱ ص ۱۳۶) په حواله سره د حضرت ابی عمر رضی الله عنه ساره کسې نقل کړی دی چه
(اب کان یفصل بین شعبه وریه تسبیحه و غیره ابن عمر ان النبی ﷺ کان یفعل ذلک) د دې سلام باره
کسې امام طحاوی ښکي چه (ابن عمر ان یكون التسبیحة یزید فی الشهد مطلب دا چه دسلم به شهنه
سلام مروي دې یعنی (ابن سلام عین ابی هاشم الخ) چه د دې توضیح د ده چه حضرت یې کړم ﷺ
د شهنه سلام تره قسح دصلوه کړی لکه چه په مصنف عبد الرزاق ج ۲ ص ۲۰۴ کسې داب
الشهد لاندې مروي دی چه ((لا یسمی فی المثنی الا ان قال یزید ذلک فسخات فصلوته)) داسان به مصنف
بن ابی شیبه ج ۱ ص ۲۹۳ ۲۹۴) کسې د باب الشهد فی فصلوته کف هو؟ لاندې د حضرت
بن عمر رضی الله عنه کسې مروي دی چه ((اب کان لا یقول فی المثنی السلام عین ابی هاشم عین ابی
عبد الله الصالحین)) د دې حدیثو د مجموعې به د تبشیری چه د حضرت ابی عمر رضی الله عنه په شهنه
و کسې السلام عین ابی هاشم الخ موصول به قسح دصلوه کړی. په دې وحده کیدی شي چه حضرت

در چه حالی احیاء د ب بر کعبه من حراسه امضیست سببون چه دینند و د سبب و دین
 کعبه حراسه و شعی و دا در کعبه من حراسه شعی د سبب و دین سبب و دین
 کعبه حراسه شعی و دا در کعبه من حراسه شعی د سبب و دین سبب و دین
 کعبه حراسه شعی و دا در کعبه من حراسه شعی د سبب و دین سبب و دین
 کعبه حراسه شعی و دا در کعبه من حراسه شعی د سبب و دین سبب و دین
 کعبه حراسه شعی و دا در کعبه من حراسه شعی د سبب و دین سبب و دین

این عمر علیه السلام کله سی کریم علیه السلام و سیدو چه حضور سی کریم علیه السلام به شهید و کبی داکتباته سی و
 کله در حال و کرد چه حضور سی کریم علیه السلام د مریح به خارج و ا و م یکن هم سیم القطع و بدی
 چه حضرت عمر ق روی دو یست کول شروع کرن چه حضور سی کریم علیه السلام د مریح به دوه و به دیم رکعت
 د مریح به سلام سره فصل کوبو س به بی د شهید د سلام کله به روی و سنی و حکه چه حضرت ابن
 عمر علیه السلام رو بت کول شروع کرن (کاا رسول الله صلی الله علیه و آله یفصل بی سقم و یور بسینه و سقمه و دین
 به حدیث ابن عمر و احتیاده) دق تشریح سره به مسند محمد کبی د حضرت ابن عمر علیه السلام دپرو به دگر
 مور دین به ه د حافو به مسند چه اسر ص به سی کیدی د سبب مد کوره شو التی به هم بعد د
 به کیفیت به صحیح شعی

مکن بر به دق شکل کیری چه به موطا هم ماری ص ۷۳ باب لمشهد فی القصور کبی د مریح
 از بت به معلومیری چه حضرت ابن عمر علیه السلام به قنده ونی و به اجیر د وپو کبی به السلام منلی
 سنی و حقه به و مریک ته و سنی بکه ساق به د حضرت ابن عمر علیه السلام هغه شهید چه به هعی کبی السلام
 ابن سنی الح هم دکر بدل کوبو و دین عمر علیه السلام باره کبی به سی و نیل چه (بقر ای یقوا ای عمر
 لد ل ترکتی لاریین ویدعوا ان قلی یشهده عا بانه لادا اجلس ل اخره صلاته لمشهد ککالک ایها)
 دین د حضرت ابن عمر علیه السلام د واپ و و اشرو کبی بغار ص ایی به دی چه حو حضرت کشمیر
علیه السلام مریانی چه (فاسکن الامر و یظهوری و حه التوفیق یشهد و م بعد تفصل مذهب ابن عمر من خارج لکی
 نور الاشکار) معارف السنن رج ۱ ص ۲۹۱ حو حضرت کشمیری علیه السلام به (الکشف) کبی
 لرفانی دی چه (رفقانه رجع عنه او عده فیه تفصل لاسلم ل الطالع بوزقة الفصل ۶ فی لکوبه مقلا
 مریح مریح رو به موطا ص ۷۴ ثم برد عینی لاعاد والله علم معارف لمرح ۴ ص ۲۹۱) یعنی
 مکن ده چه حضرت ابن عمر علیه السلام پد شروع کبی به شهید کبی دنده د سلام القاط وینی و وسته
 سبب به شهید کبی دسلام لفاظ پرمودنی لث اود مکتوبه کبی سی به رکعتو ولسو کبی
 سی به سلام دشهد سره فصل به کوبو و ددی سبب دند برد لاهم لفاظو به کیری به هم
 بکه صحیح مسلم رج ۱ ص ۲۵۷ باب صلوا اسئل رج د حضرت و مریح به روایت دی
 فرمونی چه (سالت ابن عباس عن ابیو یوسف و مرزا الله صلی الله علیه و آله یقوا د کعبه من اخیر النبل عرتب عقی عنه
 ددی مریح هغه دوبرو رکعت پد بر سلام سره قابل دی و مریح د بیوت ل ابن حاتم و و لا
 سی کبی حضور سی کریم علیه السلام دصلو النبل یا یوئو به پس فرمانی چه سم او بر بسلات صحیح ج
 ص ۲۶۱ باب صلوه لینی علیه السلام د حضرت یوهریز و دانه لیل ددی رو بت ظاهر دی چه د
 ب کعبه به به بر سلام سره شری و و د حضرت یو عباس علیه السلام پد دق کبی حرکت پد ای کبی
 مریح دی د شادی موطا هم ماری ص ۱۴۶ باب لسلام فی لوبر حضرت عباس علیه السلام رو بت

کسی و عیال من محمد در حرمی (۱) اندی ددی حدیب من میوید که کسی ددی جنه دهوی
 در باب دی آنسه عیال من محمد (۲) حدیب من میوید که کسی ددی جنه دهوی
 کسی ددی جنه دهوی و عیال من محمد عیالی په ده حرج کیری ده و ددی باده کسی ددی جنه دهوی
 په حرج کسی حشمتد ددی ددی سره ددی په ده بادی په حرج کسی ددی جنه دهوی
 نیردن یقی در الثالث علی حدیب النور (۳) په ددی و ده حدیب من میوید که
 می ددی من میوید باب ددی

بعد از آنکه مذکور شد فی نفس رویا سره ددی تابد کیری در باب حدیب من میوید که کسی ددی جنه دهوی
 در باب دی آنسه عیال من محمد (۲) حدیب من میوید که کسی ددی جنه دهوی
 کسی ددی جنه دهوی و عیال من محمد عیالی په ده حرج کیری ده و ددی باده کسی ددی جنه دهوی
 په حرج کسی حشمتد ددی ددی سره ددی په ده بادی په حرج کسی ددی جنه دهوی
 نیردن یقی در الثالث علی حدیب النور (۳) په ددی و ده حدیب من میوید که
 می ددی من میوید باب ددی

در باب دی آنسه عیال من محمد (۲) حدیب من میوید که کسی ددی جنه دهوی
 کسی ددی جنه دهوی و عیال من محمد عیالی په ده حرج کیری ده و ددی باده کسی ددی جنه دهوی
 په حرج کسی حشمتد ددی ددی سره ددی په ده بادی په حرج کسی ددی جنه دهوی
 نیردن یقی در الثالث علی حدیب النور (۳) په ددی و ده حدیب من میوید که
 می ددی من میوید باب ددی

در باب دی آنسه عیال من محمد (۲) حدیب من میوید که کسی ددی جنه دهوی
 کسی ددی جنه دهوی و عیال من محمد عیالی په ده حرج کیری ده و ددی باده کسی ددی جنه دهوی
 په حرج کسی حشمتد ددی ددی سره ددی په ده بادی په حرج کسی ددی جنه دهوی
 نیردن یقی در الثالث علی حدیب النور (۳) په ددی و ده حدیب من میوید که
 می ددی من میوید باب ددی

در باب دی آنسه عیال من محمد (۲) حدیب من میوید که کسی ددی جنه دهوی
 کسی ددی جنه دهوی و عیال من محمد عیالی په ده حرج کیری ده و ددی باده کسی ددی جنه دهوی
 په حرج کسی حشمتد ددی ددی سره ددی په ده بادی په حرج کسی ددی جنه دهوی
 نیردن یقی در الثالث علی حدیب النور (۳) په ددی و ده حدیب من میوید که
 می ددی من میوید باب ددی

۵) صحابه کرام: ابو موسیٰ بن جابر چه دعویٰ کسی حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه
 حضرت عمر فاروق رضی الله عنه ۱) و حضرت علی رضی الله عنه ۲) و حضرت ابن مسعود رضی الله عنه
 حضرت عبد بن اس رضی الله عنه ۳) ۴) و حضرت حذیفه بن الیمان رضی الله عنه ۵) و حضرت انس بن مالک رضی الله عنه

ص ۵۱ ۵۵ دصوة بسر = دوم تفسیر د شوی دی چه (ف کاتب علی رکعه) یعنی دیو رکعت
 مریح = اختراع به بود تفسیر و حج هم د حدیث مرفوعه شوی دی یعنی (ا ان یصلی الرجل و رفته
 یوم یوم) ظاهره داده چه د تفسیر او اگر خولی شی ب د راوی د حدیث تفسیر دیو و تفسیر دیو به حدیث
 کسی به حج وی ، پدی وجه کذا صوة بسر = باره کسی د حضرت انس عمر رضی الله عنه تفسیر که ثابت وی
 و یا هم جمع د حضرت ابو سعید خدری رضی الله عنه د تفسیر به معانیه کسی مخرج دی حکه چه حضرت انس
 عمر رضی الله عنه د حدیث ، بتبراء راوی به دی ، والله اعلم مرتب علی عنه ۲
 ۱) به کابوس د حدیث کسی د حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه حفر نه دیش کولو به پس حج
 ملا تشویرسد شرف به

۱ عن عمر بن الخطاب رضی الله عنه انه قال لما حبس فی مکتب النور ثلاث رات فی حفر النعم موطا امام مالك رحمه الله
 عنه ج ص ۱۴۵ ، ۱۴۶ باب السلام فی الوقت عن منصور بن عزمه قال دفت ابو بکر ثلاث فقال عمر ان لم
 انور فقام و صفا رواه تلمیذ ی ثلاث رکعات م یسم الا فی اخرهن طحاوی رح ۱ ص ۱۴۳ باب
 انور ولی الاز المس ص ۱۶۳ ، من باب الوقت ثلاث رکعات سجاده صحیح مرتب علی عنه ۲
 ۲) د حضرت علی رضی الله عنه روایت به سوپ دی ، اوگورتی برمدی (ح ۱ ص ۸۶ ، باب مجاء ل و
 ثلاث ، د شاد د رادی بر عمر به روایت دی چه (ا ان علیا کان یوتر ثلاث کما العمل (ح ۱ ص ۸۶ ،
 رقم ۱۲۸۵ ، و مصنف بن ابی شیبہ ح ۲ ص ۲۹۳) من کان یوتر ثلاث او اکثر مرتب علی عنه ۲
 ۱) عن علفه قال اخبرنا عبد الله بن مسعود رضی الله عنه ان اهل اهل مکتب النور ثلاث رکعات موطا امام محمد ص ۱۴۶
 باب اصلاح فی یوم

د بر علامه عینی رحمته الله د مصنف ابی بن شیبہ به حواصی نقش کوی دی چه (ا انور الحق لا یفرها علی الله
 رسول له صلی الله علیه و آله معارف السن (ج ۴ ص ۲۲۵) مرتب علی عنه ۲
 ۱) د حضرت عبد بن اس عیاس رضی الله عنه سره معینه روایت شوی دی داندن به مصنف ابی بن شیبہ کسی
 ح ۲ ص ۲۹۹ باب فی الوقت ما یقرأ فیہ کسی د حضرت انس عیاس رضی الله عنه به مروی دی چه (حضرت
 عبدالله بن عیاس ان الی رضی الله عنه کان یوتر ثلاث یقرأ فیهن (صبح اسم ربك الاعلی ، قل یا ایها الکافرون
 ، و قل هو الله احد) داندن حضرت سعید بن جبیر رضی الله عنه د حضرت انس عیاس رضی الله عنه باره کسی نقش کوی
 چه (ا ان کان یوتر ثلاث یصبح اسم ربك الاعلی و قل یا ایها الکافرون ، و قل هو الله احد ، حواصی بالا)
 د حضرت انس عیاس رضی الله عنه به مروی دی چه (ا انور کصوة المغرب موطا امام محمد ص ۱۴۶ ، باب اصلاح
 فی یوم و شهد امری -

۱ ان العلامة بنوی رحمته الله فی معارف السن (ج ۴ ص ۲۲۶) بیل باب مجاء ل و انور برکعات ، انور
 حدیث حدیث ثلاث کما یظهر من المعتمد رح ۳ ص ۲۲۲) کشف المس ، مرتب علی عنه ۲

۱۰ د فاسم موخ ته ورسېدو وپسې شوی دی و دوسر موخ به ورسېدو (۱) په دې وجه که د به فاسم کېدې شي نو به د دې رکعته به سلام و حد ناستی خویه دي د سکان کېدو چه په عصي روايتونو کې دوسرو باره کېدې حصر بېسي اکرم په ده بيا طحتول دي فرماني چه (۲) لا تشبهوا به صلاة المغرب (۱) علامه غصني په صبح منهج کېدې دا جواب (۲) وکړې دي چه دته مقصد دا دي چه ((ورسېدو)) دسره د فاسم په باره حصر نه صرف د دې رکعې باندې اکثرا نه کوي بلکه د دې به محکمي به حد (۲) هم اوکړي ځکه چه په حصر د حصر بېسي اکرم علامه به د دې رکعته ورسېدو

دات د عمدي د فقه کرامر سعه و مسلف هم د دې چه (ان الزمر ثلاث لا يسلم الا في اخرهن طحاوي ج ۱ ص ۱۴۵ باب لو تر قيل باب المزة في رکعي الفجر داتن ابو الراد به مروی دي چه (ز تبت عمر بن عبدالعزیز زوتر بالمدينة بقوا انعقد ثلاثا لا يسلم الا في اخرهن (حولا بالا) وفي اثار السنن ج ۱ ص ۱۶۴ باب الزمر ثلاث رکعات اسناد صحيح . دشان مصنف ابن ابی شيبه کېدې شته په رح ۲ ص ۲۹۴ ۲۹۵) من كان يوتر ثلاثا او کتر کېدې د بواسطې به مروی دي چمن (ر قال كان اصحاب عني ثلاثا و صحاب عهد لا يسلمون في رکعي الزمر)

بهرجن که ددوی درو يادو اور اثار که اجماع هم به دې ناسه به هم د حصر ضروري ثابتې چه جمهور صحابه کرامر علامه دنسب مسلك د حادو مطابق دي . واند عدم لعند لصيف رشيد اشرف .

(کاک في رواية ابن مسعود ثلاثا عند نداء لظني في سنة (ج ۲ ص ۳۷ ، ۳۸ ، الزمر ثلاث رکعات کتات مغرب ، قال قال ابی بکر ورسېدو ثلاث کوتر انهار صلوه المغرب ، علامه سوري علامه په معرف لسس ج ۴ ص ۲۲۴) کېدې ددې حديث عديل باره کېدې فرماني چه (هم في رواية کتات وصحيحه موقر فامع الزوائد (ج ۲ ص ۲۱۲) باب عند الزمر مرتب عني عنه)

ومن حديث ابن عمر ثلاثا ايضا ، وحضرت عمر فاروق ثلاثا د رويت مرفوعه علامه سوري علامه په دې حدی باندې محکمي دسب د سس کېدې په حواله سره ذکر کړې دي . ((قال قال رسول الله صلاة المغرب ثلثة ركعات))

(سنن دار لظي (ج ۲ ص ۶۵) کېدې لا سهر او تر صلاة المغرب چه پوره حديث مبارک داتن مروی دي چه (عن ابی هريرة ثلاثا عن رسول الله ثلاثا زوتر بکس اوسع ولا تسجرو صلاة المغرب مرتب عني عنه)

(علامه عثمانی علامه د حوا و طحاوي په حواله سره عمل کړې دي د جواب د دريت تفصل اور صاحب د باره اوگورس صبح الملهم (ج ۲ ص ۲۹۳) باب صلوه الزمر مرتب عني عنه) -

(ځکه چه حصر بېسي علامه علامه دامدهوم په دې الدظويان کړې دي چه ((لا يوتر ثلاثا بخره)) من هه (دکتين او اربعه)) مصنف ابن ابی شيبه (ج ۲ ص ۲۹۴) من كان يوتر ثلاثا او کتر ، دشان طحاوي (ج ۱ ص ۱۴۱) باب الزمر کېدې دحصر بېسي علامه داتن په دې (او لا کتره) يا يکون ثلاثا ولكن معها اربعه مطلب هم عه دي مرتب عني عنه)

کودیه رویانو صاحبو کثیر سره تاسدی لکه چه تر شر په دی وجه (لا مشهور) نصیر
 وادعیت حاصل چه دوتر رکعاتو به داسم دموخ به شد در ی به ی کمال بکر هیچ
 هم صحیح به شی کمدی
 و در خا فو به مذهب سدی دیولو رو یوسو بطریق کسری و دشو افه به مسند سدی
 به درو شوی بکن پانی کپی

مقدم نویسنده کسبی د حقاقد دالمر خلاصه پوره ذکر شود خور قعه راده چه به و سر
 بر تیرو دخیوه دخدم بشو به مسکله ترین رو یوسو کسبی ده و آنکه محمده پیر کسبی دی
 به دی هم د سبی به دی چه کوم به دغه تولو روایوسو بلا تکلف معین شی هر مذهب به
 یوب نو روایت خلاف ظاهر بوحیه کوی سر خم چه در کعوسو دوسو به فیض کسبی فصل
 کسبی بعلو دی نومجموعی صور پدی درو یاتو حدیث کتوبه سس د سبی معلومیری
 به به رو یاتو حدیث کسبی فصل او عدم فصل دوازه طریقو احسان شد دی خود اسم
 به به طریق ظاهر عین عام طور به د سبی خاپو کسبی داوی چه دعوتی طریقه
 امیروی چه کومه دقو عند کلیه سره مطبق وی او در ی رکعت کسبی اصل دی چه به دا
 غیر فصل به وی ، به دی وجه عدم اصولو سره مطابق بروکی طریقه عدم فصل ده
 به دی وجه عام او حقه و در دا اعتبار کسبی ده از دویسه طریقه نی بر سر دده اود احیاء
 ناقص هم ده چه دینار ص به وخت طریقه از ره حیار نی چه به کومه دموخ صاحب بشکه
 با و عدم فصل به صورت کسبی صحت دموخ هم د سبی مشککه دی و فصل به صورت
 سبی خلاف اصولو کیدو به ب کسبی به دی مشککه دی به دی وجه حساب کسبی دی
 سبی تدوین لاره اختیار کسبی ده و الله اعلم

باب باحای فی الثبوت فی الوتر

از عینی رسول الله ﷺ کتاب اقبول فی الوتر (دی باب کسبی دی مسائل مختلف به
 دی
 الله علیه : اوله مستنده ده چه داحاهو به سرد د فست و تر پوره کال مشروع دی () د اسم
 دینار حقه به عینه به سرد صریح و معین کسبی و احادی و دست دعیو او دحاله به سرد به

مسلا دینار بسبع رکعت او کورنی ستر سانی (ج ۱ ص ۲۵۰) باب کف الوتر بسبع او ۲ احدی
 عشره ولا روایت چه به هعی کسبی ارشاد دی چه () کتاب الوتر باربع و ثلاث (ای بسبع و ثلاث و ثلاث) ای
 ده عشره (ج ۱ ص ۱۳۹) باب الوتر او دینار ثلاث عشره یسر محسن عشره
 ثلثه او یسر بسبع عشره رکعة والا روایت سلحشور الحبر (ج ۲ ص ۱۶) باب هیئة الطلوع
 من دهم ۱۰۵۹۴ اشار حدیث دینار (تصب الریه (ج ۲ ص ۱۶) باب صلوة الوتر (ج ۲ ص ۱۶)
 ۱۶ باب صلوة الوتر و غیره و الله اعلم بالنصواب و الله المرجع و المآب راجع ان شاء الله
 داسم شامی کتبه روایت ددی مطابق دی او هم محمد هم مشهور روایت ددی دسان دسلیان
 دی و الله اود اسم محلی مسلک هم ددی مطابق دی او کورنی معارف النسخ (ج ۱ ص ۲۵۱)

رمضه کی هم به نصف حر کسی مروح (دی را و بعضو حصرت ددی فاسل دی چه
قبه در مصان صرف به نصف ول کسی مروح دی)

دب لغیر و غیره استدلال د حصرت علی (علیه السلام) تر به دی چه کوم ماه نرمدی (علیه السلام) به دی
باب کسی بعد نقل کر دی () به کان لا یفت الا فی نصف لا غیر من رمضان)

اور احادیث استدلال د حصرت حسن بن علی (علیه السلام) حدیث د باب به دی (در خلصی رسوین الله
بخیه کمینان قرص فی سوتر الخ) دی کسی در مصان بود غیر رمضان هیچ حصرت شده
دی (در شانی حصرت حصرت بن مسعود (علیه السلام) به دی کان قنوب و تر باب دی)

مرکومی چه د حصرت علی (علیه السلام) دور به یکت دی هغه داروق حیل احیاء دی و کیدیسی
چه ودا هم ممکن ده چه د غلبه دقنوب به مر دسام طوبیل دی (چه ددی مظنه دادی چه
حصرت علی (علیه السلام) به در مصان به نصف حر کسی دومره طوبیل فام کون چه دومره به بی به
کام و رجو کسی به کولو مرتب علی عنه)

دویمه مظنه " به مسنده ناده چه د حاشیو به بر د قنوب و تر قلل مرکوع مشرود دی و
مذهب د امام هادی رحمه الله علیه حصرت سفیان ثوری (علیه السلام) عنه به من غیرت (علیه السلام) و د
بام اسحق (علیه السلام) دی

شابعیه و حدیثه قنوب بعد الرکوع مروحی دیوین قول مطهری ماه حمد د قنوب بین
مرکوع و بعد کسی د حر قاسل دی ددی حصراتو استدلال به دی دویمه مسنده کسی هم
د حصرت علی (علیه السلام) تر به دی چه کوم به باب کسی مدکور دی (به کان لا یفت الا فی
نصف الاخر من رمضان و کان یقف بعد الرکوع)

د احادیث استدلال به بن ماحه () کسی د حصرت بن مسعود (علیه السلام) رویت به دی () ال
رسوین نه (علیه السلام) کان یوتر ثقیب قبل الرکوع () ثانی نصف بن مسعود (علیه السلام) کسی

۱۵۱ ماه تفعی (علیه السلام) مسهر روایت دی و د حاشیه رویت غیر مشهور ، معارف السنن ج ۴ ص
۲۴۲ مرتب علی عنه)

۲ () ج ۱ ص ۸۷ ددی استدلال د حصرت بن عمر (علیه السلام) د تر به هم دی چه د () به کان لا
یفت الا فی نصف بعد من رمضان انظر نصف الاخر ای شبهه ج ۲ ص ۲۵ من من قال القنوب فی
النصف و بعد من یقف علی عنه)

۳ () کما فی مجمع الزوائد ج ۲ ص ۲۴۴ باب لغت فی ایو من یقف من سنخی ان ابن مسعود (علیه السلام) کان یقف
السنه کلها فی یوتر () لا بیقی ، و الا انظر فی السنخی م یسمع من ابن مسعود و منه فی معنی ابن
صبوح ج ۲ ص ۳۶ من قال القنوب فی نصف من رمضان)

و من الأسود قال کانه عبد الله یقرأ فی آخر رکعه من یوتر (و من هو الله حمد) ثم یرفع یدیه یتقب قبل الرکعت
قال حمی (و به ابن بن سبیر و هو مدلس و هو یقف کذا فی مجمع الزوائد ج ۲ ص ۲۴۴
د د هو نور الدلیل به مع کسی مسی لاندی رسی ، مرتب علی عنه)

۴ ص ۸۳ باب ماحه فی قنوب قبل الرکوع بعد د سال و کورتی سنن مسانی ج ۱ ص ۲۴۸
ب کف لور بیلان مرتب علی عنه)

صورت علقه ^۱ به روایت دی چه (۱) این مسعود و امیر صاحب السی ^۲ کتاب به صورت
رو فی الرکوع (۱)

دی به معلوم سو چه د خدا سو سره به دی مسئله کسی م نوع حد به هم شده دی او تعاض
صورت کرم ^۳ هم و د محب بقیمو سره صورت د حضرت علی ^۴ شردی و ددی هم دا
صورت کرم ^۵ سو دی چه دا ددوی خیل جهاد وی چه ددی مست ، داکند نفسی چه دوی ،
صورت بی اکرم ^۶ صورت باره د رکوع به پس و بیل لیدی وی او به دی سی د صورت کرم
صورتی و صورت باره کیمی موسی هم د صورت بعد بر کرم و شل یو د حضرت علی ^۷
و چه د حکمی مسئله کسی هم تیره شوه

زیب مسئله ^۸ دریمه مسئله د ده چه د شرافتو په سر د قنوت و سر د غاء (۱) السیم هدی لبس
سید خ (۲) ده ، اود خدا په سر السیم (۳) سید خ ده و د اختلاف صورت به
صیبت کسی دی کسی د فریقو په سر د رو به دی کسی حاشی دی البته د خدا په سر
خ ، سعادت به ترجیح حکه حاصل ده چه د انبیه بالقرن ده بلکه علاقه سیوطی ^۹
لا تعاد ، کسی ^{۱۰} نفل کرمی دی چه دا د سورة بلع و اخلاص به به سره د قرآن کرم
مسئل سر توبه رو ^{۱۱} چه د کرمی بلات مسوحت شوی دی

فار انصی دراه این بی شبه و اساده صحیح ، الدامس ج ، ص ۱۶۸ باب قنوت الوتر قبل الرکوع ،
انسان به هم د حضرت ابن مسعود ^{۱۲} به کسی رو به دی چه د کان بقص سدا کلها فی یوتر
بر و کرم قال انصی) روه عمد بن الحسن فی کتاب الاثار و اساده مرسل جید حوالا بالا مرتب علی
ه -

کتاب روایة اصحاب ج ، ۱ ، ص ۸۷ مرتب علی عنه -
خاند بن بی عمر د حدیث به معنومیری جهس را قنوت حضرت حریب ^{۱۳} حضور بن کرمی
محدود دی رو (ذکره الخوارزمی فی کتابه الاختصار فی بیان النسخ و المنسوخ من الاثار ج ، ۱ ، ص ۸۹ ، ۹۰
باب دعا لعلی ^{۱۴} علی احاده الکثرة و فی هذا مرسل اخرجه ابو داود فی التماس و هو حسن فی التماس
انسان د حضرت عمر فاروق ^{۱۵} د حضرت عباس و حضرت علی ^{۱۶} و د حضرت ابن بن کعب ^{۱۷} و د
صی رو به دی چه هدی به د قنوت و بیلو ددی به به معله روایه به کسی و کورنی مصنف
بن بی شبه ج ، ۲ ، ص ۳۱۴ باب ه یذعونه فی قنوتهم لعلی رشید شرف علی عنه -
ذکره فی النوع السابع و الاربعین من الجزء الثاني من المختار فی کتابه النسخ و المنسوخ قال ابو
ما لیع من القرآن و لم یفرغ من القلوب حفظه سوا القنوت و سوا صرخی المنع و خلفه ذکر نسوی
القرآن فی القرآن من ضامة الجزء السادس فی فصله لا یوجد فی غیوه ف ذکرهما فی مصنف ابن کعب کتاب
د مصنف عنهم و امر بهما - بن مالک ^{۱۸} حریب من عن القنوت فی لوتر کدی معارف ابن ج ، ۴ ،
ص ۹۵۵ (مرتب علی عنه) -

دی به سید کسی و مصنف ابن ابی سیه ج ، ۲ ، ص ۳۱۴ ، ۵ باب ما یذعونه به قنوت الفجر
سید تغید بن سعید د روایت به هم کجیک (۱) قال سمعت عبد یصف فی الفجر یسم الله الرحمن الرحیم
انیم لا نستعینک من ویر من بک و نکل عینک و نکل عینک و نکل عینک و نکل عینک و نکل عینک
سید مالک بعد ج ، ۲ (رشید اسرف علی عنه) -

مشهد امام اسحاق بن اهو به به داسي صورت کيسي دقص دوتر قائل دي چه افغي مقصب
دې چه داسي سرتي چه بهحد وله بهد رشي سو ول دي يور کعت به بهد دغلو اوکړي ديو
کعت دغش پسي سوي ودر سره لا پسي اوپو خاني به شي دسغ به سري حوراسي اويده
به به کيسي سوي ودر به مقصو ص شي ، په دي وجه داسي سري لره دصلوة نتهصد
کيو به پي احر کيسي دي دوباره ودر د کړي

بدي متدلال دحصر بې کرم عليه السلام د ارشد دي چه ^۱ ((اجعلوا اخر حلالکم باليس
سر)) به دي ، ودي معصيه کيسي ددوي مفيد اس عمر عليه السلام دي حکه چه مع هم دقص
به قائل دي لکه مسدا احمد کيسي رايب دي چه (عل اس عمر عليه السلام د کان داسي
من اتر قال فلو اوتوت قبل ان نام ثم اردت ان علي باليس مقصب بواحدة ما مضى من
روي ثم صليت مني فاد قص صلاتي ودر بواحدة) ^۲

بوصهور دي بعض دوسو سره صحيح به کړي ودر حديث ديت به استدلال کوي چه افغي
کيسي حصر بې اکرم عليه السلام ارشاد فرماني چه ((لا ودر ان في ليلة)) چه دي ظهر مضموم
دادي چه په يوشبه کيسي بوخل ودر کائي دي و ^۳ ((اجعلوا اخر حلالکم باليس ودر
چه ودر دحصر بې اسحاب سره مضموم کوي حکه چه پچينه دحصر بې اکرم عليه السلام
به ودر به روسو دوه رکعه کول ثابت دي ^۴

وکرمي چه دحصر بې عمر عليه السلام دعمل نموي دي سو امام محمد بن نصر مروزي رحمته الله په
ثابت ليد

کيسي قائل کړي دي چه پچينه حصر بې اس عمر عليه السلام فرماني چه دا نقص ودر به مسند ف د
مبل خان به راسي به مسبط کړي ده غالب داجعلوا اخر حلالکم باليس ودر بهدر
کيسي مرمب په دي دحصر بې اکرم عليه السلام به سره خه رايب شته دي ^۵ اهدغه وجه
دچه سور صحابه کرام عليهم السلام دحصر بې عمر د رسي ترديد کړي دي دحصر بې عمر د رسي

صحيح بخاري ج ۱ ، ص ۱۳۶ ، باب ليعمل حر صلوة ودر صحيح مسلم ج ۱ ، ص ۲۵۷

لا صلاة الليل وعدد ركعات النبي عليه السلام ج ۱ ص ۱۳۶ ، باب ليعمل حر صلوة ودر صحيح مسلم ج ۱ ، ص ۲۵۷

وقال الفقيه (روه احد وقته اس اسحاق وهو مدني وهو ثقة رقبه ر حاله ر جان لصحيح كذا في الجمع
البر) ج ۱ ، ص ۲۴۶ ، باب فيمن وتر ثم اذ ان يصلي مرتب علي عنه ^۶

بخاري ج ۱ ، ص ۱۳۶ ، باب ليعمل حر صلوة ودر (وسيد شرف علي عنه)
وادي معينه رايب په دي ب کيسي محکمي ر و دي چه گو دحصر بې م صلوة عليه السلام به رايب

علم مرتب علي عنه ^۷ -
انظر معارف النسخ ج ۱ ، ص ۲۵۷ ، عن مسروق قال قال ابن عمر عليهما السلام شي اهد به بران لا اويده

مرتب علي عنه ^۸ -

عاصی رضی الله عنه رو یسه دې چه کله دوی ته د حصار بندنه پس عمر رضی الله عنه د عمل اور سیدو
 بودی ولس چه داسې خو به به یو سیه کسې درې حل و سر کوی حال دادي چه د حدیث
 د باب مصیبت د دوه حل دویرو کولو به مع کړې دې ، و نه اعم

(ع ۳ م سینه رضی الله عنه رسول الله صلی الله علیه و آله کتاب بصری بعد السور رکعتین) د نوره به ریاضه

دو رکعتو به اعم رضی الله عنه رحمه الله علیه بک رکوی معوی فرمائی چه (لا اصبهم)

د اعم ابو جعفر رضی الله عنه و د اعم ثبانی رحمه الله علیه به دې باره کسې شیخ رد . شخړه
 د م . حد رضی الله عنه سره یو حل کوی باب دې (۱)

حو حقیقت دې دجه د دې رکعتو په ثوب کسې متعدد حدیث موجود دی

① د حصار م سینه رضی الله عنه حدیث د باب دې

② د حصار یو امامه حدیث (۱) (۲) د لوی رضی الله عنه کتاب بصری بعد السور وهو جالس یقر

فیهم د و رلب و قل یا ایها الذکاة (۳)

③ د حصار عائشه رضی الله عنه رو یسه (۱) کتا بصری ثلاث عمره رکعة یصلي ثلث رکعات ثم

یوتر ثم یصلي وهو جالس قاد . ان ان یزکع ثم یرکع ثم یصلي رکعتین بین الذان و لا قامه من
 صوة یصبح (۲)

④ د حصار ثوب رضی الله عنه رو یسه (۱) کتاب مع رسول الله صلی الله علیه و آله فی سفر فقال ان

اسفر جهد وقل فان وتر حدکم فیرکع رکعتین فان سقطت الا کتاب له (۲)

۱ . نصف عبد الرزاق (ج ۳ ص ۳۰) بال المجل یوتر ثم یوتر ان یصلي فان لوهزی فیبلغ ذلك ان یصلي
 فلم یجده فقال ان ابن عمر رضی الله عنه یوتر فی الیه ثلاث مرات

د سان حصار عائشه رضی الله عنه فرمائی چه ((الدین مقضوب وتره هم ان یصلي یسعون بملاقم ومنه عن ابن
 عباس رضی الله عنه داک اندی یعب یوتره معارف یس (ج ۴ ص ۲۵۶)

د شان د حصار ابویکم حدیثی رضی الله عنه باره کسې روایت دې چه (یوتر ارباع الیل و یسقع اخره یوتر بذلك
 یصلي حتی ولا یسقط وتره . کواعمال (ج ۸ ص ۳۸ رقم ۲۵۶) برمر دق . اوتر

د دې حقرونه علاوه د حصار عمر رضی الله عنه . حضرت سعد بن ابی وقاص رضی الله عنه . حضرت یوهریره رضی الله عنه
 و غیرهم ملک هم د اعم مقضی دې . رکعا للیل فی معارف السن ج ۴ ص ۲۵۵) باحاله یفنی

لای قدمه (ج ۱ ص ۶۹۹) رشید اشراف عفی عنه -

۲ . کتا ب معارف (ج ۴ ص ۲۵۸) برمر عفی عنه

۳ . قال الشیخ السروی رحمته الله و ان حرج اوالیه عزاته لم یقلد عیبه باله یعلم انه لم یذهب الیه و رد ذکر السوی د
 شرح المسلم و غیره طراز فقط لامل وردها فی الحدیث کذا فی معارف السن ج ۴ ص ۲۵۸) برمر
 عفی عنه

۴ . طحاوی (ج ۱ ص ۱۶۸) باب ان تطوع بعد نوم مرتب عفی عنه

(صحیح مسلم (ج ۱ ص ۲۵۴) باب صلاة اللیل مرتب عفی عنه

۲) کسی که در حصر است آنرا سه روایت دی چه ((ان السی کسان یحیی بعد الوتر الزکی و هو حاس و یقرأ فی لركعة الاربعین بقدر یسر و اذا قرئت فی فیه قیل یدب (الکافرون))

والبینرا یتوجه به رکعتین بعد نور به تسبیحی در دی اوجه در حصر سی گرم (ع) در کعبه به تسبیح کور تسبیحی به دی وجه معصو حصرانو در زمانیلی دی چه دی رکعتیو کسی سبب خلوس دی قیامه دی حصرت شاه صاحب (ع) به دی چه ((سوست رکعتان بعد الوتر فالیسمة فیهما خلوس ذول ثقیام فان خلوس فیهما لصدی علی ان یتردد فی نوحه (تقدم))

ب معصو حصرانو دی دوه رکعتیو کسی هم قیام فصل گر خولی دی (لا عسلاقی حدیث ۱ عمران بن حصین قال سالت رسول الله (ص) عن صلاة الرجل وهو قاعد فقال من صلی قائم یقرأ الفرض و من صلا قاعد فله نصف اجر القائم و من صلاها قائم فله نصف اجر القاعد) م شرح الباب برهانة من مرتب

باب ما جاء فی الوتر علی الراحة

کنت مع ابن عمر فی سفر فبحققت عنه فقال بی کنت فقلت اوتر فقال السی لست فی رسول الله (ص) اربعة حنة ۲ رأیت رسول الله (ص) یوتر علی راحته ۱) و دی حدیث مبارک له استدلال کوی ثمة ثلاثة او دسر علی الراحة حنة گر خولی ۲ ی ۱) و حصرت امام یوحنا (ع) به سه ۱) حنة به دی بلکه لاندی کوریدل بری ضروری سی حکه چه وتر و جی دی سدی حده احده به شی ادا کندی

۲) ما صاحب (ع) دیل هم ۲ حصرت من عمر (ع) یوس رو سادی حه کوم به طحوی ۲) کسی ذکر دی چه هغه به حد به ر حنه به ی کور تر دی چه کنه دوسر و حب و غی سو در حله بدکو شو و به رکعتی ویر ادا کرل و اسفل بی و حصرت بی اکرم (ع) به مسوب کوه

۱) اس دار قطعی (ج ۲) ص ۳۹ باب الزکی بعد الوتر رضی بیعی (ج ۲) ص ۳۳ باب و الزکی بعد الوتر مرتب علی عنه

۲) ج ۳ ص ۳۳ باب و الزکی بعد الوتر مرتب ۲۵۹ و حصرت ساه صاحب (ع) سرد و و در رجله تفصیل دیار ۱) کنایه (ج ۲) ص ۴۰ باب ما جاء فی الوتر علی راحته علی عنه ۲) و کوردی معارف لسی (ج ۲) ص ۲۱۴ ۲۰۵ باب ما جاء فی الوتر علی راحته علی عنه ۳) سنی بر ترمذی (ج ۲) ص ۷۴ باب ما جاء فی الوتر علی راحته ام لا ۴) عن ابن عمر (ع) انه کان یصلی (ج ۲) ص ۲۱۸ باب انزل من یصلی فی السرا علی الرحة ام لا ۵) عن ابن عمر (ع) انه کان یصلی علی راحته و یوتر علی الارض و یرحم الله رسول الله (ص) کان یفعل کذا لث مرتب علی عنه ۶)

صلوة لاوابیس هم وئی وکبدیشی چه د سوم هم دی به محکمی ایب و انظیور کسل سه
 اواب (سورة من ایب غیر ۱۹) به خود وی () ر به علم

باب حاجاء من الصلوة عند الزوال

و ان رسول الله كان يصلي اربعاً بعد الظهر لشمس قبل الظهر فقام ما ساءه انتهى فيها
 ابواب السماء وحب ان يصلي فيها عمل صالح ()

() وروی عن امی عجم نه کان یصلی ربع رکعت بعد الزوال لا یسمی الا فی اخرها
 به دی دو پر حادثو کسی چه د کوم خم و کعتو د مریح - گردی عام الوحیمة بکله دی
 نه دظهر من نیده حتی و شوقه به سردی منی درال دی عام عرالی بکله هم به
 احب - انعمم کسی دی را سحاب بصریح کرپ ده به کباب لاور د کسی او حافظ عرفی
 هم او به مدکی مدسی نیده علاوه کر حوس دی
 بو و حیرت کنگوهی و کافر در حسان هم دی طرفه پ چه ددی مقصد و دسی ظهر به علاوه
 دی هر مانی چه ()

و ان بعضهم هذه اسن الظهر و حتی ای عر ها اما عند سبانی فظاهر از هم فاسوب بان
 سنة الظهر رکعتان وهذه ربع بسینة و اما عندا فلم ورد من نه ال سمن به قریش ()
 شرح باب از مر مرتب علی عه () و در الاحاد و عرب صاحب ظهور فی التفسیر لکلی یکتب
 و احد () اییها بون بعد و وقت میده و الله اعلم () و عرب علی الله عه د طرفه

لا صدق تصحی سره شه متعلق کلام د ر باب حاجاء فی فضل تطوع رکعت بعد المغرب لاسی
 تر شوی دی ، دی مریح به صلی احادیث د پارد و گوری صحیح مسلم ج ۱ ص ۲۴۸ ۲۴۹
 باب استحباب صوة الصبح ، فرمدی رح ۱ ص ۸۷ ۸۸ ، باب حاجاء فی الصبح مصنف عبد الوهید
 ج ۲ ص ۸۶ ۸۷ ، باب صلوة مضی مصنف ابن ی شیه ج ۲ ص ۱۰۵ ۱۰۸ ، باب من
 کان لا یصلی الطحی و باب من کان یصلیها او مجمع الزوائد (ج ۲ ص ۲۳۴) باب صوة الصبح مرتب
 علی عه -

() لکم کتب الدری ج ۱ ص ۱۹۳ مرتب علی عه ()

() حتی قال صاحب الترمذی انکم بی الله و انقضی لکن یقضی لونها و کذا کن علی بنای
 التحریر علی لاصبح و فی الخلاصة لو اضلع بیع و شواء او کل اعداء قال من عده من لوله و لیل لسط ای
 فیهما برقیله و لو کانت بعدیه فالظاهر ان تکون تطوع و انه لا یومر به علی هذا القول ، و حکمی حاجب
 البحر عن الخط لو یصلی رکعتی القهر مرتین بعد التطوع فالسنة اخر زمان لانه اتم ب فی حکونه و لم یجعل بهما
 صلاة السنة مائة دی متصلاً بالمکونة

تعلیمات علی الکواکب الدری بسبح موب محمد رکرن نکانه لوی حفظ الله ج ۱ ص ۱۹۳ موب
 علی عه ()

اسی ہم گیری چہ بہ حملہ ددی کہ کرسو خندہ ددہ بہ بہ کبھی مصرطہ شی ی ددی بہ
 نکس ددی بہ و ددی د سی صوب کبھی وارہ کبھی نہ دہ چلہ د طرفہ او ددک
 محبت گنہ پکار دی او کتہ اسحاری بہ پس دندہ کبھی وں سو با ددی مسحار
 کرس وچہ مرکومی یو خبرہ ددہ سوچہ بہ ورو بومرہ حوی سر قدم ددی بہ کری
 راجہ ددی چہ دوحب و مدوب دکوسو او د حرم او مکرورہ دہی بوسو ددی بہ مسحار
 بہ ددی خکہ چہ اوں کول او حری معین کوی او ستارہ کوی سر بہ مر حاج کوی
 بہ کوی کبھی یو دسرحج دپارہ وی یو و حبت عسر عوقت کبھی دوحب متعل دپارہ وی
 ی علم دمرتب لخوا

باب ماخاۃ من صلوۃ النسیح

اصولہ تسبیح بارہ کبھی چہ خومرہ رہا بہ پدی ہفہ مسد یوں صعیف دی بکہ چہ حدیث
 باب دہویسی من عسہ دو حسی صعیف دی (۱) ددی د خادیشو دصعب دوحی بہ علامہ اس
 بحوری (۲) ددی مومح د رو والی بہ بکار کپی دپی بہہ حاقط اس حجرہ کتہ بہ مس
 نہ کتہ کبھی بکی چہ تعدد د ط قہ بہ بہ د حدیث مارت حدیث باب حجرہ کتہ
 لہی ددی بہ سواد مؤید العمل ہم دی بہ دی وجہ دصلوۃ السبیح تہ بہ عتب
 دلال سب و تین یا ددی دقت سب بہ بکار کوی مسیح بہ دی
 بہ بہ صلوۃ النسیح کبی سادی د دی دچہ بہ ہر کعب کبھی بہتہ ارب حلتہ سح
 ادرالحمہ نہ ولا الہ الا بہ واثہ اکثر (۳) اوسلی شی تردی حہ خلور کفریو کبھی دطر
 سو عدد بود سی

جادی وہ طریقی دی یرو حصر بہ اس عیسی (۴) دواس کبھی یان سوپ دہ چہ د
 نفی مظاہر بہ قسام کبھی بہ شخص حل او ددی بہ پس سجدی پوری بہ نعل ار حرکت کبھی

- ۱) وگورسی معر الحدیث ج ۳ ص ۳۶۵ - ۳۶۸
- ۲) اعتبار السب ج ۴ ص ۲۷۸ بہ سب عفی عنہ
- ۳) قریب التہذیب ج ۲ ص ۲۸۶ عفی عنہ
- ۴) طر د احدثر بہ محقق کتب یونو کبی مکرر ای بعضی طرہ حوالی بہ سب ائہ سورہ
- ۵) کبھی بہ حاشیہ کبی ذکر کرو مررب عفی عنہ
- ۶) کمال روایت بن عیس (۷) و اب داؤد سہ ج ۹ ص ۹۸۴ باب صلوۃ النسیح د حود بور مع (۸)
- ۷) حدیث باب کبی اسہ کبر و محمد شہ و سحان اللہ العاطہ نقل دی او سنن ابی داؤد ج ۱ ص ۹۸۴
- ۸) باب صلوۃ السبیح کبھی دحضر بن عمر (۹) د قول مروی سی حہ راہ لا نقیم لہ کعبہ التانیہ حن
- ۹) سب عشر و محمد عشر و تکبر عشر و سب عشر دچہ رتی بہ ظاہر دہ چہ دصلوۃ سبج دعاء بہ لفظ
- ۱۰) سر جہ ویء حو چہ سبج دحمد تہلیل او یہ نکسر بہ دی مسمن شی
- ۱۱) وگورسی سنن ابی داؤد (ج ۱) ص ۹۸۳، ۹۸۴ و سنن ابی داؤد ج ۱ ص ۹۹۱ باب ماخاۃ
- ۱۲) صلوۃ النسیح د اس عیسی (۱۳) د روایت و لا طرہ د ابور دح پد وہ کبھی ہم غی دد وگو یو سن
- ۱۳) ابی داؤد ج ۱ ص ۹۹ باب ماخاۃ صلوۃ النسیح او حصر بہ اس عمر (۱۴) و یب کبھی ہمہ جہ
- ۱۴) بہ مروی دہ وگورقی سنن سی داؤد (ج ۱) ص ۹۸۴ باب صلوۃ النسیح دحضر بہ جعفر بن

سین لسن جل دا سبب به او نمایی سی و ددینی سجدی به پسر به حلقه اسیر خدا اوستی
 دی کسی هم د سبب به لسن جل او سبب شی س
 دویسه طریقه هم دی باب کسی (دحضرت عبداللہ بن مبارک به حلقول رو دی کسی حلقه
 سیر حلقه به دی او ددی به خاسی به نام کسی به خویسمب سجدات دی چه پشعس
 دقره به ماسکی او اوس بعد نماز د دوا به صریقی بلا کرب خاطر دی و سد علم

باب ماجاء من صفة الصلوة على النبي ﷺ

(عن كعب بن عجرة قال قنا يا رسول الله ﷺ هذا السلام) عليك قد علمت فكبر
 نضوة عليك عزة فان هولاء لهم صلى على محمد (عليه السلام) كعب (عليه السلام) صلى على
 ابراهيم ابن حميد بن عبد الله بن محمد الخ

روایت به قنده کسی به درود شریف اخیر کسی و نیلو به حیثیت دی بهودی کسی دفعه
 کر مو احتلا دی و حلقه مالک کو حلقه و دهمهورد مسند دی چه چه دانست دی او
 مدام به دی به دی در صفت قائل دی و الیه ذهب حمد فی احد القویس عنه او
 اعمام سحاق به مسند دی چه که عمداً به پروردی مو عویج به می گیری به (۲)

به دی مسند کسی به نام شاهی به مسند به سقید (۳) کر دی و دودی دالیه
 فصل او حلقه دپزد و گوری عسقه مصلی (۴) شرح صفة المصلی

میت به جل به عصر کسی درود شریف و میل حلقه به ی سره فرص دی و دسرم سرق
 د وید و سره راجب دی سو که به مجلس کسی سوم به راشی مو به دی کسی احلاف دی

اسی ظان به روایت کسی به طریقه مروی به او گوری مصف عبد شراق (ج ۳ ص ۱۲۳) رقم
 ۵۰۰۰ باب الصورة التي تكفر عرب عني عنه

(۱) برید به قول اسلام علیه السلام و رجه الله وبركاته و في الشهد و هو الظاهر هو الصحيح و عبارة
 البيهقي و بن عبد البر و الفاسي حياض و نحو هم الذين يردد به سلام التحمل من الصلاة وهو بعد كذا في المعارج
 (ج ۲ ص ۲۹۳ و ۲۹۴)

(۲) قال الشيخ النوري رحمه الله كذا صحت الخ ، اشكل على الناس وسمه التشبيه فان عبد ﷺ هو المصل
 المسمى وسمه وسمه آدم المسمى افضل وسمه من ابراهيم وسمه له سببا قد احيى ان محمد و ذ كان هو المصل
 لا الصلاة بطهوية عليه تكون افضل من كان صلوة غيره وقد ذكر الحافظ ذلاله عشر وجهها في الجواب راجع فتح
 الباری ج ۱۱ ص ۱۳۹ باب الصلوة على النبي ﷺ كذا في المعارف النسي ج ۲ ص ۲۹۶
 مرتب على عنه

(۳) آمد غیو د تفصیل دپاوه و گوری معارف النسي (ج ۴ ص ۲۹۱) و غیبه مستملی (ج ۱ ص ۳۳۳)
 صفة الصلوة مرتب على عنه

(۴) وقد صد الشافعي ولا سبب لحد اقرب و ۹ ص جعب و شیع به به جماعه فیه الطبری و النسری و ساقه
 من اهل مدینه الخطای و لا اعلم فی نقوه كذا في الكبير ج ۳ ص ۳۳۳ صفة الصلوة مرتب على عنه

(۵) المعارف الكبير ج ۱ ص ۳۳۳ و ۳۳۴ باب صفة الصلوة مرتب على عنه

انعام صحابی علیه السلام په سر د هر څل واجب دی و د شمس الانس په سر د باندې یو ځل و ځب دی
 ابی سید دی دروایو یو نه د حضرت م م طحاوی علیه السلام د مسند کسې لکه چه په
 من بریدی (۱) کسې د حضرت موهبره علیه السلام په مرقوف روایت دي چه (رعم صف رجل
 بکرب عنه فلم یصل علی)

و په ترمذی شریف (۱) کسې دعسی بن سی طاب علیه السلام په مرقوف روایت دي چه (لیجلس
 فی الدی ذکر عده فلم یفشی علی)

امام ابن نسبی په سند حسد سره روایت نقل کړي دي چه (من (۱) ذکر عده و یصل
 علی البه دي سره تفحص د ده چه یو مجلس کسې دي صرف یو ځل و ځب سی (۱)
 اصح دي وی چه د تفصیل په دي صورت کسې دو چه دسی کریم علیه السلام نوم م ث په مجلس
 کسې ذکر شی و عام حالات کسې دي کسې درود شریف ور په کثرت سره مساجد دي
 و نه موفق

پروچه ابرو او ستم اوه فضیلتی

په بعضو مسجودو کسې څه حس داسې کړی چه دعویج به پس ثلخصه و جمعې د
 مویج به پس په السلام سره په یو ځای و ر پری و په اوچت اوار سره لاندیې سلام داسې و
 صی الله علیه و آله رسول الله صلی الله علیه و آله غلبت یزید رسول الله (و عمره دوی که د ډیر و حلقه د عسده
 و چه حضرت بی اکرم علیه السلام د لیه تشریف راوړي دي ی هر حاتی حاضر باظر دي په دي وجه
 حضرت بی اکرم علیه السلام په چپه سلام وړی و حوب و کوی
 ازی په دي عمل کسې به شریعت کوی تر هغه وری مطعون اویدن مری چه د دي په وجه
 الیه مسجودو کسې چنگ پند اکیری حاضر کړ په دي د سو په دي دور کسې سو دي
 اصح دی چه د بدعت و گمراهی ده ، و العباد له
 م دي توصیح د ده چه دیو مویج به پس لتمام سره اریه حت مع سره په و چه او درود
 سلام و تل به رسول الله صلی الله علیه و آله به ناست دی او به د اصحاب کرام علیهم السلام به ناست دی او به د انچه
 محمد پیوسته که د عمل د الله صلی الله علیه و آله و در رسول الله صلی الله علیه و آله په محمود او حسن و چه مو صحابه کرام
 الله و سابعیو او دغه مجتهد یو به د دي پایندی کوله حال د دي چه د دوی په پو اتاریج
 فیسی یوه واقع هم د سنی به ده چه دهی به معصوم شی چه د در و سلام د پاره جمع او
 سلام دي حضرتانو بدعت کسې دي چه دهی معصیت د حضرت بی اکرم علیه السلام ارشاد د

(ج ۲ ، ص ۲۱۶) باب بالا تر چه ابواب الدعوات
 حواله بالا د درود شریف معصو معصی روایت د پاره او گورنی حسان درود شریف بالغ فتح
 حدیث مولانا محمد رکنی کاندھلوی رحمته الله علیه
 علیه مستطی (ج ۱ ، ص ۳۳۴) باب علیه الصلوة
 لای فی الکافی لم یرم الامرة و اجلة فی الصحیح لان نکراد اسم و احب حفظ منه ای ما قوام بشرحه
 و احب الصلوة فی کل مرة لافضی ای طرح علی الله بدت نکراد بخلاف السجود ی سجود التلاوت که فی
 التذکیر (ج ۱ ، ص ۳۳۴) حوب غنی عنه

اوجب و د سلاوت ب جهریه اگر چه د سوه په ه ب یخ ب تسبیح کبکی شرقی اوجب و د
شامی خلاصه مقابله

سو چه د سلاوت پاك د ذکر په مسجد کبکی په رور د اوجب شقه دي سو د درود شریف په مسجد
وی بکه حضرت ابن معبود عليه السلام فرمائی چه د (ب حرح) جماعه من المسجد عليه السلام
و مقصودا عمی بی عليه السلام و قال لهم ما اراکم الا مبتدعین ((یعنی حضرت ابن معبود
عليه السلام یوه چه د مسجد په صرف په دي ویسی په چه دعوی به رور دانه لا سوئمن و ب
اوجب او ر سې در د شریف ویلو او دوی به تی مدعیان و و نیل

و س چه کوم سړي به د حجاب او ر په جمع سره وندیو حجابی سره درود شریف نه وای سو هن
مدعیان دي د مسجد په اوجب و حضرت ابن معبود عليه السلام په اوجب و د درود په
و موکی د مسجد نه ویسی و و وی فرمائی چه ره تاسو مدعیان گنیم و فی ذالک بعضه
لاوی لا بصر بم شرح الدار

۱- استعاج الواضح ج ۱ ص ۱۲۷، بحواله شامی (ج ۲ ص ۲۵۱) فتاویٰ اورد (ج ۳ ص ۲۷۵)
علی هاشم الله م رب علی عه

۲- د مریات شرح لیکنو کبکی د دی لاندې کتابونو اعداد جسمی سړي دي
معارف السن ج ۴ ص ۲۴۰ ن ۲۹۷

۳- شبه مستعجل المعروف بکوی شرح میه نصی ج ۱ ص ۳۲۳، ۳۳۴، مکه المطبوعه
جوامع الفقه (ج ۹ ص ۲۹۱ ن ۲۱۸)

۴- منهاج الموضح یعنی راه سعیا (ج ۱ ص ۱۲۷ و ۱۲۸) عرب علی عه
من العرب عه الله عه

ابواب الجمعة

جمعة مشهور لعن کسی به صمد (۱) دهم سرد (۲) و درویش به مکتوب به سردهم ده
 که به دهم عصمت (۳) قرب دی و دالغظ بقصو حلقه به صبح الجسم بسوه مصط (۴)
 در دی ریح وانی رالغظ به کسر دسرد و ثلثی سوسدی (۵)
 دهم به رمانه کسی ددی سوم یوم لغزیه (۶) روسو ددی سوم یوم الجمعة
 مصو حیل ددی چند سلامی سوم دی ددی وحی تمسبه حمصیح اساس بقصوه (۷) ده
 و بعضی حشرات وانی حبه سبی جمعة لان حلی العلم قدتم و حیح قد (۸) بقصو دایحه
 مکتوب ده چه کعب بن لوی به ده دغه و ریح حلقه ریح کعب (۹) و دغظ به سی و ربه کوبو به دی
 ده دی سوم دایحه (۱۰)

هر لا یصح ولا کثر الشافع و به قرۃ جمہور کند فی جمعة الرابع عشر من روح المعانی نجوم الکائن
 (ص ۹۹) رقم خطوب عبدالله بن عباس من سورة جمعة عرب علی عنه ۱
 ریحک فرأ بن الزبیر و یو حیوة و بن ابی علقه و رید علی (روح المعانی حوالا ۶۶ عرب علی عنه ۲
 و قرأ به روح المعانی حوالا بالا عرب علی عنه ۳
 اشراف بنی (ج ۴ ص ۲۰۳) خلاصه ده چه د جمعه به بعضی کسی حور لعاب د

- ① اصحبه بضم الهم
- ② اصحبه بکون الهم ، چه ددی در پرد رصو بوبو کسی به دی معنی المصنوع ، یا یوم نقوح المصنوع
- ③ اصحبه بفتح الهم
- ④ اصحبه بکسر الهم ، و گوری روح المعانی (ج ۲۸ ص ۹۹) سید اشراف علی عنه ۱
- ⑤ لغزیه بضم سرین معرب و قال سهل بن وهب المریه المرحلة فیما یلغا عن بعض هل لعم الکلی و هو
- عرب فلیحفظ المظفد من روح المعانی بتغیر یسر حوالا بالا عرب علی عنه
- عن بن سیرین قال جمع أهل المدينة قبل یلقم رسول الله ﷺ و قبل ان تترى الجمعة وهم التمس الله الجمعة
- قلبت لأخبار اليهود یوم یجتمعون له کل سبعة ایام وللتصادق ایضا مثل ذلك فیهما فلتجتمع یوم یجمع سکر
- ال و یصلی و یشکره فیه او کما یوم یجمعهم فقالو یوم السبت یبهود دیره الاحد یصغری فیصغر یوم العروبة
- کفر یسحقون یوم الجمعة یوم العروبة فاحتضروا ان اسعد بن زرارة فملی بهم یومئذ و ذکرهم فاسوه جمعة الخ
- عن عبد الوارث (ج ۳ ص ۱۵۹) رقم ۴۴۵۶ کتاب الجمعة باب لو من جمع عرب علی عنه ۱
- عن اشراف بنی (ج ۴ ص ۲۹۳ و ۲۰۴) عرب علی عنه ۲

ابواب الجمعة

جمعة مشهور لعبد کبیر په صفة (۱) المیم سره ده او دین یس په سکون د میم سره هم ده
 بکه چه مام عیش (۲) قرأت دی او د اعظم بعضو حلقو په فتح المیم سره صفة (۳)
 پې- ی- ر ح ج وانی دانتظ په کسره سره وینلې شویدی (۴)
 حافظه شپه ریانه کسې ددی نوم یوم لغویه (۵) وروسته ددی نوم یوم الجمعة شو
 بعضو خیال دی چه د اسلامی نوم دی ددی وحی سببه جامع اباس لفظ ده (۶)
 بیتصی حضرت وانی چه سبی جمعة لان حلق انعلم قدیم وجمع فیه وبعصو وجه
 لکړي ده چه کعب بن سری به په دعده ورغ حلقی اجمع کور و وعظ به یی و به کوسو په دې
 وجه ددی نوم داشو (۷)

وهو الاصح ولا کفر انما سمی ویه قرأ الجمیع کذا فی تفسیر الراجح علی من روح المعانی جزء الثانی
 والعشرون ج ۱ ص ۹۹ رقم حضرت عبدالله بن عباس من سورة الجمعة مرتب علی عنه
 رفعت قرأ من لایز وانه حیوة واین فی علته (وید علی روح المعانی ج ۱ ص ۱۰۱ بالا مرتب علی عنه)
 ویه قرأ به روح المعانی ج ۱ ص ۳۰۳ خلاصه را ده چه د جمعة په نطق کبیر حلقو لغوات دی
 ① جمعة بضم المیم

② جمعة سکون المیم ، چه ددی دواړو حضورونه کبیر په دې معنی المصنوع دی یوم الموح متجموع
 من

③ جمعة فتح المیم ددی صورت کسې په دې معنی الحامی ری یعنی یوم لومعة المیم مع
 ④ الجمعة بکسر المیم وگورس روح المعانی ج ۱ ص ۲۸ رسد اشرف معنی عنه
 العروبة اسم سريانی معرب وقال السیسی ومعنی العروبة الترجمة فیهما تلفظ علی معتز اهل لغو انشی وهو
 عرب فیه حفظ المتلفظ من روح المعانی بطریق یسیر (حوالا بالا) مرتب علی عنه

من ابن سیرین قال جمع اهل المدينة قبل ان یقدم رسول الله ﷺ و قبل ان یؤتی الجمعة واهم مدین سکون الجمعة
 فقلت الا لیس یهود یوم یجتمعون فیه کل سعة ایام وللعبری ایام مثل شاک فلیهم فلیجمع یوم تجمع ویدکر
 له و لکنی ویشکرا فیه او کما یوم الجمعة لیس یهود یوم السبت لیس یهود یوم الاحد لیس یهود یوم الغروبة
 کانو یستقون یوم الجمعة یوم الغروبة لاسمهموا ان اسمع بن ربنا فکسې هم یومک و ذکرهم لسموه الجمعة الخ
 مصنف عبدالرزاق ج ۳ ص ۱۵۹ ، رقم ۴۴۵۱ کتاب الجمعة باب زه من جمع یوتب علی شته
 معرب الصن ج ۱ ص ۲۹۳ و ۳۰۴ مرتب علی عنه

قد اختلف الصحابة والتابعون ومن بعدهم هل هذه الساعة ماضية أو رافعة؟ وعلى الأول
برأي كل جمعة أو واحدة من كل سنة؟ وعلى الأول هل هي وقت أو ماضية؟ وعلى
الآخر هل يستوعب وقت أو ماضية؟ وعلى الأول هل هي وقت أو ماضية؟ وعلى الأول هل هي وقت أو ماضية؟
مستوفى في الوقت أو بعضه؟ وهذه من الأقوال.

و بعدې بنه حلو يستوفى قول البر کسی یورلس مشهور دی ده کوف ايس بن عليم ^{رحمته الله} ۱۵۵۱
سهر دي چه همه علامه سوری ^{رحمته الله} په معرفت لیسر کسی ذکر کړی دی چه ج ۴ ص ۳۸

|| الأول انه بعد صلاة العصر أي غروب الشمس (۱) جاء سور مام بوحيدة ^{رحمته الله} و
امام احمد ^{رحمته الله} كوفي سوي دي

|| الثاني انه بعد ان يحبس الإمام ان تقضى نصوه (۲) دا تون سراجو حبيب كوفي دي
داون سور دسبل د ترمه دي مریف حدیث دسب د حضرت انس ^{رضی الله عنه} دي او سانی (۳) کسی
حضرت ابوهریره ^{رضی الله عنه} درو سده هم کیری ددی باید چه به همی کسی عید لیس اسلام
نقل د قول مری دي چه ((ای لا علم بنت الساعة فقل ای ابوهریره ^{رضی الله عنه} یا انتی حدیثی
قال هی اخر ساعة من يوم الجمعة قبل ان تعیب الشمس فقل لیس قد سمعت رسول الله
ﷺ يقول لا يصدقها مؤمن وهو في نصوه ريس بلث ساعة صوة قال ایس قد سمعت
رسول الله ﷺ يقول من صلی وحس ينظر لصوة فهو في صلاة حتى فاتته الصوة التي
عقبها قلب بنی فهو كذا))

و دوم قول لیس په صحیح مسلم (۴) کسی د ابو موسی ^{رضی الله عنه} سوری ^{رحمته الله} و بعدې چه د عس
کا بده ^{رحمته الله} ای بی موسی ^{رضی الله عنه} الاسعری ^{رحمته الله} قال قال فی عبد الله بن عمر ^{رضی الله عنه} سمعت بیاك وکد
من رسول الله ﷺ فی شأن ساعة الجمعة قال قلب لعمم سمعت رسول الله ﷺ
يقول من صلی وحس ينظر لصوة فهو في صلاة حتى فاتته الصوة التي عقبها قلب بنی فهو كذا

بعد هم القول الخامس وشاركون في ذكره حافظ في شرح الصحيح لعمدة (ج ۳ ص ۳۹۷) و
فتح ج ۲ ص ۲۸۸) كذا في معارف السنن ج ۲ ص ۳۰۸ موصى عنه
هو القول الخامس وشرروا لقریب حافظ في اشرحین وین یزد علی الثاني دس دانك رفا
شكك وحيث بان الدعاء عند هم يجوز في مكاتب خطبة وكذا يجوز عندهم الدعاء أثناء الصوة وان لم يكن
من التور عندهم في الدعاء بكلام الناس سجد ماعد من تطبيق لعمد الصوة عند الدعاء ينه كلام الناس
وشرروا على عنه (۱)

ج ۱ ص ۲۹۰، ۲۹۱ باب ذكر الساعة ای مستحضرت ابوهریره يستجاب فيها الدعاء يوم
الجمعة موصى عنه

ج ۱ ص ۲۸۹ كتاب الجمعة فصل في ذكر الساعة قبل فيها دعوة العبد اذا وقفها ويأله ولها حرف
موصى عنه (۲)

|| ج ۱ ص ۲۹۰ مرتب موصى عنه (۳)

امام شافعی رحمه الله به را حشره منسوب ده چه گنوم سري ديمار به دومره لري از سري چنه بيا به
موج به رشي و سسه و پس گور به رسولي نسي نريه ده جمعه واجب ده و چه حرك ديه
ريتا سوي وي مور به هعه جمعه کيسي سرکند و جب به دي و د معصو حصار مسته هرد
دي کنه امام ابو يوسف رحمه الله قون ددي مصلو دي ددي حصار نو استدلال د حصار اسوه بره
والله اعلم رو به شروع ملى الب دي . الجمعة على من اواه الليل اي هلته (حواء بر احمد رحمه الله)
و غره د حديث مارت حنيف گر حوسي دي اودي باره کيسي ددوي مست دادي چه جمعه
به هعه چا و جب ده چه حرك د جمعي اذان وري او چه حرك دمار به دومره لري وي چه ده به
اذان به نسي نو پيه ده جمعه واجب ده امام برمدي رحمه الله امام شافعي رحمه الله عليه
بن لعربي رحمه الله (در ممالک رحمه الله هم د نقل) (کري دي)

د حصار امام نو جمعه رحمه الله دي چه د جمعه به هعه چا واجب ده چه سار کيسي
اوسري يا ديت به تاء کيسي وسيري ددعه به بهر رسيدونکي ندي جمعه واجب ده
و دعه چه حد مقرر سده دي بلکه دمار ضرورت چه برکومي پوري کيري بر هعي خاني
پوري ماري دي پدي باب کيسي امام برمدي رحمه الله معصو دا مسته ساول دي
تحقيق لجمعه من القرى *

نوربه مسته جمعه من القرى * د حاقوبه سرد دجمعي ديا د بيا ي قريه کري شرط ده به
سده و غيره کيسي دجمعي مريته خار به دي بيا د عصر به تعريف کيسي د مشايخ حنبه
کمر نه سواد هم محلف اقوال دي معصو د تع به کري دي چه هعه کلي چه به هعي
مستدر يا دده نائب وي و معصو ويبي دي چه هعه کلي چه ددي د بوي به لوني مسته
دپاره کافي به وي حيسره سلي دو چه هعه کلي چه به هعي سارار وي (دسي محلف
تعريفه نوي حو حليو دي چه د عصر جامع و ماع تعريف به شي کيدي بلکه دي به
به عرب دي که به عرف کيسي به کلي سار يا قصه گرعي کري هلته موخ با حائر دي
د امام شافعي رحمه الله عليه و غيره به سرد دجمعي دپاره عصر شرط به دي بلکه به کلي
کيسي هم جمعه کنديشي بي مسته کيسي د موسي در ماني عصر مستدين دغوبه کار حلي
شعوي به صرف به نديه کيسي بلکه به حنک کيسي هم دجمعي تاس دي

د فقير حصار رحمه الله ددوي اي استدلال دقرار بال تيب (ميارک دي چه ار اذا بودي بمصنوه
من يوم الجمعة لا يصح ان يذکر الله و ذر و بيع) دي دسعا دغوم سره دي (چه به کسي
دمصر او دغير مصر معصن دي

(کافي مبدء نظر معارف الناس رح ۴ ص ۳۴۵) مرتب عفي عه

(دهقي حصار نو استدلال غايه د حصار عيد بن عمرو مرفوع حديث ماري به دي کرم چه دمن
اسي دآرد (ج ۱ ص ۱۵۱) باب من قبح عليه الجمعة کيسي مروی دي الجمعة على کل من مع
الداء مرتب على عه)

(وفيل ما به اربعة الال رجال الکوب اندري ج حصار بن اكرم ص ۱۶۹) و ج جمع بر موري ش
المصر ب قوته لف و جل ايضا حاشه کربک (ج ۱ ص ۱۶۹) مرتب عفي عه

حره ۶۸ رقم الابه ۹ سورة الجمعة عرب سلي عه

بویو بیا بویو کی وی و حقیقت داری چه حوائی بویو لوی سار وو (۱) بلکه علامه بصوی
 په آثار اسم ۲ کسی د ورو اصحاب السیر په حواله د ثابت کړي ده چه د بار درمادي
 د جیب داسي د تجرب بویو هر کړ وو و د جیب شعراء هم ددی په چلو اشعار
 کي تذکره کړیده (۲) د حضرت صدیق اکبر علیه السلام په زمانه کي د حضرت علامه پس
 حضرت می ددی جی گورنر وو (۳).

(۱) علامه بصوی رحمته الله نقل کوی چه (۲) د علامه العی فی عمده القاری حتی قبل یمکن فیها فوی اربعه
 الاف نفس القرية لا ینکوب کلمات اهی کلامه ، علامه بصوی رحمته الله بیکی چه (۳) قال ابو عبد البکری فی جمعه
 معجمه فی مدینه مایحری کده فی آثار السن والتعلیق الحسن (ج ۳ ص ۲۳۹) باب الامه جمعه فی القری
 رید اشرف

(۱) ص ۲۳۹ باب فامة الجمعه فی بوی علامه بصوی رحمته الله په په دي مقدم دحو رشی باده کي
 محققانه کلام کړي دي ، فبر جع ۱۲ مرید
 * قال امرؤ للی

ورحنا کانا من حماني عشية

على الحاج بين مدن وعقب

قال العی ، طرد ری مر نقیس کاز من تجارت حوائی بکثره ما معهم من الصيد و اراد اکثره لمتعه تجار
 حوالی قلب کثرة لامعة بدل عی کثرة التجارة و کثره التجار تد علی ان جی علی عیدة قطع لآب القرية لا
 ینکوب فیها تجار کثرون غالباً عادة عمده القاری (ج ۶ ص ۱۸۷) باب الجمعه فی القری لندن مرید علی
 حنه

(۲) د حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه په زمانه کي چه کله فتنه د ارمه د روچمه شوه نو دهرتد بویو لوی
 حصاعت دحو ثی محاصره و کړه حوالی و لا په یعار مضبوط په دي وجه دوی په مضبوط یعار لایم
 وو و ددی دحو ثی په فتنه کي پاد و حسنه او چه کله دهرتد بویو په مقدمه کي کمر و شو نو
 عمده من خرق بویو شاعر دمد دپاره حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه ته یو قصده ولیکله چه دهی
 دوه شعرونه دادی

الا یح باکر سلاما

ولتاک اندیه اجمیا

لهل نک فی سباب من امو

ساری ل جوث محاصره

چه په دي حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه حضرت علاه بن حضرت می رضی الله عنه لوه د هرید بویو مقابلې ته
 اویرلو حضرت علاه رضی الله عنه دسخت جنگ نه پس مریدین معلوب کړ او فتنه وخت پوري نه دي حوائی
 کي د گورنر په حبش او سیدو او گورنری السعید الحسن علی دار لسم ص ۲۳۹ مرتب علی
 حنه ۲

محققین در پی وجوه سره راجع دی ۱۰ یور حه سور دلائل جمععی به پاره یه اشرف حد معسر
دالالت کوی گما سیدی

۱۱) سر ددور و حی به د اقام شب قعی ر حه لک علیه و تحصن به پس هم د دوی مسند به
ناسری حکه چه ددوی به مسند بادی هم به هره فرید کبی جمعه به ده بنگه چه
خلو بنشویه رباب سری به کبی وی بلکه به معصو روایسو کبی ددی حدیث مبسوط پسر
رغمه به چه دحضر عمر فاروق علیه السلام به زمانه کبی د حضرت سوهر بره علیه السلام
لحضر من به غامی د بحریس گور بر مقرر سو (۱) اودوی ددعه جایی به د حضرت عمر فاروق
علیه السلام سو کپی وو چه موید دلیله جمع و کرو گده به و قه هره ده چه کرم جایی گوی
مسموی طبعه دجمعه به کیدو سو به پیدا کبی حکه جواب کبی دحضرت عمر فاروق
علیه السلام بر مائیل چه (۲) جمعا حیث کنیم) یعنی حصو حب کنیم من آمدن

۱۲) بی رو به به عسر مقیدین چه به خگل کبی دحور کوه اسد لال کری هعه دیک عیب
چکه که فامت جمعه کبی دومره عصوم وی سو حضرت حضرت سوهر بره علیه السلام ددی
سوال به هبیح شه عقی به ۱۰ داسو ر بچیلده به دی دالالت کوی چه صحبه کرا علیه السلام به
حبه هر خانی حاثو گمرله

۱۳) سر جمع به چیل دسل کبی عصو سو اشرف (۳) هم وری خو سندا هعه یون صعب دی از
غلافه سوری بکلا به اشرف اس (۴) کبی ددی مقصص جو مدور کپی دی

۱۴) هم جواب د قانقنو دلائل

① صحیح رو یانو به شامه ده چه د حه البرداع کبی دیوف عرف به جمععی به وریغ
۱۵) بی به دی هم تپو رو یات متفق دی چه حضرت سی کرم علیه السلام به دغه روح جمعه به دا

۱۶) کدی معجم البلدان لابن مردویه انظر التعقیح حسن علی الاو بحث ر ج ۱ ص ۲۳۴
نکه چه به مصنف عدا سر فی (ج) ۲ ص ۶۶۰ کتاب جمعه باب الفوی بصدر رقم ۶۸۵
کبی دحضرت ساهع به مروی دی چه در فان کان بن عمر علیه السلام بی اهل بیت مکه و انبیهه بجمعه
باب عیلم) جو غلافه سوری بکلا لره بی چه (۱) اقلو من (ج) ۲ ص ۲۳۵ قف یصاره به دراه بی
لدری عی بر فان حافظ فی التخصص ج ۲ ص ۵۴ کتاب الجمعة عا رقم ۶۲۱ باب علی عت
عن ابن عمر انه کان یقول لا جمعه الا فی مسجد الاکبر الیدی یضی لیه الامام رسد ثم ف عرب علی غله
" (ج) ۲ ص ۲۳۵) باب اقامة الجمعة فی الفوی و گورسی السعید الخمس مرتب علی شه ۲
کنا فی رواية عمر بن الخطاب علیه السلام و رجلا من اليهود قال له یا سیر لومین ایه ل کتابکم لهر اوف لم عیت
مسنو علیهود نزلت لا یخذه و دالت الیوم عید قال ای یه فان لیوم اکمل بکم بیکم ج ۱ ص ۱۰
فرک دلف الیوم و لکان الیدی نزلت لیه علی الی و هو یانم بهر به یوم جمعه صحیح بخاری ج ۱ ص ۱۰
۱۷) کتب الامان باب زیادة الاعمال و نصف به دایمان دمرید رو یانو و مقصیل دپ به و گورسی السعید
حسن عی اشرف سسی سیموی متا ص ۲۳۷ باب الجمعة الا فی مصر جامع رشید اشرف رفقه الله
خلقه مع الیه انظره

بیت حوالی کسی جمعه قدمت کس همه هجری کسی وید به کال سپهره هجری کسی
شوی ده وس د شور حیره ده چه د جمعی موبخ به پس به رو شوی دمسجد سوری ^ع به سر
را حال دادی چه به کال شومیه هجری پوری اسلام تر سری پوری حو. شوی رو و سی شوره
کلی دمسلمانان به فیضه کسی وو او کال اوومه هجری کسی حو حیر هیر ^ع شوی
رو بی دومره رو د حوت کسی دمسجد سوری ^ع به مو پرتیه هم دجمعی موبخ به رو شوی
دادی حیره واضح دمل دی چه به مخکسو کلو کسی جمعه به ده جائز

⑤ صحیح بخاری (۱) کسی د حضرت عباس ^ع معارف رویت دی چه ((قاصد کمال
انسان بنایون (۲) الجمعة من مناسکهم والعوی (۳) (خ) و دی به معلوم مو چه اهل عدالی به به
مصر مصر جمعه کنی دشرکت دیاره مدیسی موبخ به رثلل سو که به و دو به و کسی جمعه
مانزوی سو دوی به و روار مدیسی به در سو حیرورت به و و بلکه دوی به عوالی کسی
جمعه کرلی شی

⑥ مصنف من اسی شیه کسی د حضرت علی ^ع اثر مروی دی چه (۱) لا تشریق ولا جمعه
لا ان مصر جامع ((دا روایت گر چه موقوف دی حو دعر مدرن بالقیاس کدو به وجه به
مربوع به حکم کسی دی

مقدمه سوری ^ع به دی عرص کپی ای چه د اثر سید صغیف دی حو او قعه به
چه د اثر سید دو مسایدور (۲) مروی دی دی کسی (حدوث اعور (۳) سید یقی صغیف

الذی فیه ان الواقعی حجة فی المقاری والنسر لا یسما وقد رافقه ای اسحاق ایضا فانه ذکره رافقه عبدالمجید
لا یستوفی کما فی سیرة ابن هشام ج ۲ ص ۳۶۶ فتد نو فقا علی رفوهم بعد فرض واحتلف فی تعیین
سنة قتال الواقعی من عام احد ثم قل الفتح ونحوی بعد کما بعده کما بین ذلک بمحافظه ایضا و طالع
لتفصیل اغلاء المصنف (ج ۸ ص ۱۹ باب عدم حوار الجمعة فی القریة عرب علی عنه)
دگری سیرة لمصطفی ^ع لتشیخ ابن کاندسوی (ج ۲ ص ۲۹۵ و ۲۹۶) موب علی عنه -
ج ۱ ص ۱۲۳ باب من این لومی الجمعة وعلی من عیب عرب علی عنه
لوه بتایون الجمعة ان یحضروها بالثوبة وهو من الانبیاء من الثوبة وهو الخلی لوه و لوه یتلوه من التوبة ایضا
طالع بخاری (ج ۱ ص ۱۲۳) بحواله علی عرب علی عنه -
در الموبی جمع لغالبه وهی مواقع رفری لقرب مدینه لوی ^ع من جهة المشرق من مدینة من ثلثه امال اختلاف

بازینه ایضا، حاشیه المجلد، ج ۱ ص ۱۲۳
ج ۲ ص ۱۰ من قال لا جمعه ولا تشریق الا فی مصر جامع عرب علی عنه
دگوری لتعلیق ابن حسی علی دار ج ۱ ص ۲۳۹ باب لا جمعه الا فی مصر جامع عرب علی عنه -
لتفصیل دایره اوگورنی لتعلیق الحسی علی دار باب لا جمعه الا فی مصر جامع عرب علی عنه -
هو حارث بن عبدالله لا عور الممدان یسکون انهم الخوی بضم الخ و لاشک فی الکوی بوزهر صاحب
کتبه بالعشی فر راید وزعی بالوفض وک حدیث صحیفه ابی ل عبد التالی سوی حدیث من فی
ملاط بن لویو ^ع لقرب التمدید (ج ۱ ص ۱۴۱ من حرف الحاء المهملة

دی (۱) جو مصنف اسی سے سب سے (۲) مصنف عبد الرزاق (۳) المعروف للبقیہ کیسی
 ہند اثر د عبد الرحمن مسمی بہ سند سرہ مروی دی ہے بالکل صحیح دی لکہ چہ حافظ سے
 حصر یکتا ہے اندر ایہ (۴) فی بحریح اح دیث لہد یہ مصنف عبد الرزاق ہے حواسہ دی اثر
 بل کولرہ سے لیکی چہ ((وابدہ صحیح))

④ صحیح بخاری (۵) کی دحضرت سے روایت بارہ کیسی روایت دی چہ (۶) کتاب انفس
 فی قصہ حیانہ یجمع و حیانہ لا یجمع وهو (۷) قصہ، الراویہ علی فرسحی (۸) او حیث یجمع
 د (۹) مصنف سے اسی شہدہ ہے روایت کیسی د مروی دی چہ دی ہے دحمی دیارہ مصریہ
 بلر، واللہ اعلم

ری حاشیہ الضرب و احارث الاغور و یقال الخار فی مہ فی بطر من ہمدان و یقال اخوتی سبہ الی اخوت بطر
 من ہمدان ان یقر و کان الخارث فقیہ و عصبہ و یفضل عبدہ علی بن بکر متشیعاً شافیا و لدہ فقہ ابن معین
 و السانی و احمد صا و ابن ابی ذر و وغیرہم ہم تکتب فیہ الشوری و ابن المذہبی و ابو زرعة و ابن عدی و لدہ لفظی
 و ابن سعد و ابو حاتم و غیرہم و عن حرجہ ما تسمیہ و ما لہو ذالک و الصحیح ان التبع لیس یخرج فی الروایہ
 و اندر علی الطر یصدق الروایہ رکبہ و یخرج لہی م یصر لم یقل و لدہ قول من کتبہ علی التکذیب
 و اثر و انصوبہ و لدہ قال لدعی یکتب و الجمہور علی توطیہ ہمت رواہم حدیث فی الابواب قال و یظاہر ان
 لسنۃ کذب حکایاتہ لا فی الخلیف رسید، اشرف علی غنہ

(۱) أخرجه عبد الرزاق فی مصنفہ ج ۳ ص ۱۶۷ رقم ۵۱۷۵ باب القری الصغار رلفہ لا جمعة ولا
 بشریق الخ مرتب علی غنہ

(۲) ج ۲ ص ۱۰۱) من قال لا جمعة ولا شریق الا فی مصر جامع،

داسان بن ابی شیبہ دکناد سے لغوامہ علی من عامر حماد عن ابرہیم یہ طریق سرہ دحضرت حدیثہ
 اثر ہم نقل کری دی چہ ((قال لیس علی ابن القری جمعة امم الجمعة علی اهل الاقصاء علی المذائب مرتب
 علی غنہ

(۳) ج ۲ ص ۱۶۸ رقم ۵۱۷۷ باب القری الصغار مسمی علی غنہ) او کتاب (او کورنی التعین
 لحسن علی اندر اسم ج ۱ ص ۲۳۸)

(۴) ج ۱ ص ۲۱۴ رقم ۲۷۵ باب جمعة مرتب علی غنہ

(۵) ج ۱ ص ۱۲۳ باب من یروی فی جمعة و علی من تجب داشن دعائشہ (۶) کتاب من یروی
 وقاصیہ روایت دی چہ رد ثابت کتاب فی یكون من المدينة علی سہ امیال او عمالیہ امیال فکان رقی یشہد الجمعة
 مدینہ روزنا لم یشہد ہا مصنف عبد الرزاق (ج ۳ ص ۱۶۳) رقم ۵۱۵۷ باب من یجب علیہ شہود
 الجمعة و أخرجه ابن ابی شیبہ فی مصنفہ ج ۲ ص ۲۱۶ باب من کم توی الجمعة یضی رسید اشرف علی غنہ

(۷) ج ۱ ص ۱۰۲) منکم یروی الجمعة عن ابی حنوفی قال رأیت امم (۸) شہد الجمعة من الروایہ و فی
 فرسحان من بصرة کرب دہام بخاری یکتب درو یب عطیہ دی چہ (۹) وقد یصلی الجمعة و لدہ کما یتروکہ
 وقد یصلی یظہر فی الروایہ و یصلی الجمعة بل جماع بصرة مرتب علی غنہ)

باب (٤) ما جاء في الجلوس بين الخطيبين

[illegible]

مهر و اسدلال د (۱) «اسمعوا لی ذکر الله» د اطلاق سره دې چه د جمعی دموخ دپور
نه کومه خطبه شرط ده هغه د مهر و نه سره په معنی ذکر د سره د کسری چه په کوم
نظم وی (۲) او شوافع د حضرت نسی اکرم علیه السلام په موافقت سره اسدلال کوی که بدل
په حدیث ثبات ، وایه عمیم (د مرتب تعقی غه د طرفه)

باب ۲۰۰ باحاثہ فی نصرۃ احطیہ

عن جابر بن سمرة رضي الله عنه قال قال ابي ابي سعيد رضي الله عنه فكتاب الصلاة لله وعظيمة
 فله (خطبه مختصر وبيان سبب دى او حدی د دې چه طوال مفصل خو یوو کبھی دیو
 سر براس روی ددی ه ریت و سبب مکرره دى) شامی بخواله عدلیگیری لکه چه
 منو شریف () کیسی د حضرت عمر بن ابی سلف رضي الله عنه به مرفوع روایت دې چه (ان رسول
 ملا الرحمن و فخر خطبه من فمه فاطموا الصلوة واقصر الخصة) یعنی مومنان آورد
 کرد او خطبه مختصر کرد پس به فاعل دلالت کوی

کفر از حقه محض کفر دسری به قضاوت دلائل کوی
 با حدیث دسات او د حضرت عمار بن یاسر ^{رضی الله عنه} به مذکور روایت کیی چه تصاد مسته دی
 که چه علامه موی ^{رحمته الله} د مسلم درو پیاده کیی لیکی (۲) چه (د رئیس حد حدیث
 لاله با حدیث مضمون فی الامر بتخفيف الضموة لقوله فی الروایة لا تحری . کاتب صلیو
 تصاو خطینه قصده به مراد به حدیث لدی بحس فی حدیث عمار ال الضموة کقول

شرح باب (زمر) مرقب اعلى عنه -

مسورة ١٠٠٠ يت ع ٩ عرب عه

شرح باب از مرتب عقی عنه (۲)
 مسرور علیه السلام است عمر ۹ مرتب عقی عنه (۲)
 ابی د امام صاحب پاه برد طویل وی او که معاصر و صاحب بیرونه برد حیوین ذکر چه عقی نه حقیقه
 زینبی شری شرط دادی چه کد فی الهدایه ج (۱) ص (۱۶۸، ۱۶۹) باب صلاة بیسته مرتب عقی عنه
 شرح باب از مرتب عقی عنه (۲)
 فی القصر بالقصر معتقد من باب بصرو که فی القصور من باب
 ۳۶۲ مرتب عقی عنه

المرج باب ر مرتب -
المرج كتاب مصر من باب كرم لازم و القصر بالفتح معتقد من باب مصر كند في القصور من باب
مصر معتد وينظم انظر الصحاح والقاموس رشو من كتابي للمعاني ج ٤ من ٢٩٢ مرتب على عنه
ج ٩ من ٢٨٦ كتاب الجسد فصل في انهار الحظية واطالة الصورة مرتب على عنه
المرج باب ر مرتب -

الامام لوقع الخرج في سوية الصوف بعد فراغ الامام عن الخطبة عند اقامه جماعه كمال
البحر عن التجميع ()

معصوم شرحه ددی حصر بویه سرد تسویه دصوف و واجب ده سو ددی داهم د و جی مام ده
صوجه کیدن بی تر کپل

لله حصر بگوهری () فرمانی چه () پس امراد بدلت امعب عن الاسم پس
امبال جهه لا یرم علی الاول من الخلق قبل الجمعة المنهى عنه بحديث اخره () پس
جده دباب کیسی مرد . مستقر جهت الامام دی () جهت قسه به دعین امام به صوجه کیدن
خکه حه که عین امام ته متوجه بکدن مرد وی سو دی به خو تحلق خلقه حورو لا مین
چه دهعی به حدیث کیسی مصعب راعلی دی

() می رسول الله ﷺ عن الخلق قبل الصلوة يوم الجمعة () مصعب د طرفه شرح د د ب ده
و ل علم

باب فی الركعتین اذا جاء الرجل والامام بخطب

() بینما لنی خطب یوم الجمعة اذا جاء رجل لقائ منی ﷺ اصیب ؟ قال فلیم یرکع
ددی حدیث مبرک به یسء دشت تعب و د حسانه عین د دی چه جمعه ته رالوکی دی
خطبی به دور کیسی تحه بسعد اوکری سود مصعب ی ددی به خلاف مام
ابوحنیفه () امام مالد حقه له علیه د کوی فیهاء کرام و نی چه د جمعی د خطبی
دور از کیسی کلام و موبخ ب و دی () دجمهور و اصحاب و د بفسو هم د مصعب دی
د حدیث دلالت د لاندی دی

① دمرال پان () آیت مای ن دی حه و د قرئ انشرون فاستمعوا له و انصرو () دی باره کیسی
بعث محکمی بیر سوی دی چه د جمعی خطبه هم دی حکم کیسی شامل ده بدکه شافعی
خودا آیت مای د جمعی د خطبی پوری خاص کری دی الهه موسر دا حیره د بشه کری و ده
آیه مای د موبخ باره کیسی باره سوی دی خود دی به عموم کیسی خطبه هم شامل ده
② به رالوکی مای کیسی حصر ابوهیره () روایت رحی چه () لا رسول الله ﷺ
لان یوم الجمعة والامام الخطب انما یقتضی () چه دهعی کیسی حصر بی کرم ﷺ د امر

() انظر بتحقیق المعارف ج ۱ ص ۳۶۴ تا ۳۶۶) مرتب علی عنه -

() الکوکب للاری ج ۱ ص ۲۰۱ و ۲۰۲) مرتب علی عنه ،

() سنن ابودود ج ۱ ص ۱۵۴) باب فسمعی یوم الجمعة قبل الصلوة مرتب علی عنه ()

() وهو مروی عن عمر بن الخطاب و عثمان بن عفان و علی بن ابی طالب کما ذکره النوری فی شرح معانی () ج ۱ ص ۱۸۷
() وحکاه عن بیث والنوری وحکاه ابن خضاعة فی المعنی رح ص ۱۶۵ () عن شریح و ابن سور و ابن
وقادة البغد کما حکى الثانی () مای د ذهب الیه شافعی واحد () عن الحسن و ابن عیبة و مکحول و سحاق و ابن
تور () ابن خنوس مرتب علی عنه ()

() سورة عراف جزء حضرت عبدالله ابن عباس () مرتب علی عنه ()

() باب ماخوذ فی کربة الکلام والامام خطب ترمذی رح ص ۱ ص ۹۲) مرتب علی عنه .

مستوفی به صبح گری ده حلال داری چه عمر با معروف و معروف دی اوجبه مستوفی
 مستوفی به صبح گری ده حلال داری چه عمر با معروف و معروف دی اوجبه مستوفی
 مستوفی به صبح گری ده حلال داری چه عمر با معروف و معروف دی اوجبه مستوفی

در کوی چه
 در کوی چه
 در کوی چه

در کوی چه
 در کوی چه
 در کوی چه

در کوی چه
 در کوی چه
 در کوی چه

در کوی چه
 در کوی چه
 در کوی چه

در کوی چه
 در کوی چه
 در کوی چه

در کوی چه
 در کوی چه
 در کوی چه

در کوی چه
 در کوی چه
 در کوی چه

در کوی چه
 در کوی چه
 در کوی چه

در این صحابه کرم علیهم السلام ددی حالت سه او بیس . په دې و خه نې دوی ته د اود بدو اود مریخ
 هم ورکړو . (۱) او چه خومره ده مویح کولو نو تر هغه وخت پوري حضرت سی اکرم علیه السلام
 د خورش روځ . و خطبه نې به شروع کوله . سا روسو حضرت سی اکرم علیه السلام صحابه کرم
 په دغه ډول ور کولو تر غیب ورکړو . (۲)

په دې موقع صحابه کرام علیهم السلام ده به سه صده ورکړه . ددې به معلوم شو چه ور خړه یو
 حاصی راغله وه چه دعصومی قو غږو کیسه خلاف به سی پیش کولې . په راجه د حضرت
 سیدک دراللو په رخت حضرت سی اکرم علیه السلام خطبه به شروع کړې به وه اودهغې دلیل ددې
 دا صحیح مسلم (۳) کسې پرروایت کسې دا الفاظ مروی دی چه ((جاء سبک القطنان يوم
 الجمعة ورسول الله صلی الله علیه و آله فاعلدا علی المنبر)) اود معلوم شو چه حضرت سی اکرم علیه السلام به همیشه
 د روزه خطبه ورکوله . (۴)

په دې رجه د سستی مطلب هغه ددې چه حضرت سی اکرم علیه السلام لا خطبه به وه شروع کړې . (۵)
 اود خبره چه حضرت سیدک علیه السلام په ډیر حیرت حالت کسې وو سردا په برمدی کسې . (۶)

نکه د حضرت جبر علیه السلام په رو یب کسې د الفاظ مروی دی چه ((فقال له انی صلی الله علیه و آله صیت ؟ قال لا
 قال لم اراک من سانی (ج/ ۱ ص ۲۰۸) باب مخاطبه الامام رسته و هو علی ابو مرتب علی عنه)
 لکه چه محمد بن قیس فرماتی چه ((ان انی صلی الله علیه و آله حب امه ان یضی الوکعین امک عن الخطبه سی
 و من رکنه الخ ، نصف بی ای شیه (ج/ ۲ ص ۱۶۰) فی یحیی يوم الجمعة بالامام بخطب بضمی
 رکعتی ، علامه ربیع رحمته الله ص ۱ لرایه (ج/ ۲ ص ۲۰۴) باب صلوة الجمعة کسې لیکنی چه ((و
 برب النالی فی سنه الکبری علی حدیث سیدک صلی الله علیه و آله باب الصلوة قبل الجمعة رشید اشرف علی عنه)
 نکه چه پرروایت کسې د ، الفاظ مروی دی چه ((و حب النبی صلی الله علیه و آله الداس علی الصلوة و القبر ثابم الخ
 من سانی (ج/ ۱ ص ۲۰۸) باب حث الامام علی الصلوة يوم الجمعة فی خطبه مرتب علی عنه)

ج/ ۱ ص ۲۸۷) کتاب الجمعة مرتب علی عنه .
 رح ای عیه بی کتب بی عجره قال دحس مسجد و عبدالرحمانه ابن ام الحکم بطلب لاعد ، فقال فی عده
 خطب لاعدوا و قد قال الله عز و جل و اذا اوجاره و هو انقصوا ابها و ترکوا قالمها ، من سانی ج/ ۱ ص
 ۲۰۷) قام الامام فی الخطبة

و عن ابن عمر رضی الله عنهما قال کان النبی صلی الله علیه و آله یخطب ثاب یقعد ثم یقوم کما یضی فی الان صحیح بخاری (ج/ ۱ ص
 ۱۲۵) باب الخطبة لاند

لال حافظ فی الفتح (ج/ ۲ ص ۲۳۹) و جیب بان القعود علی المنبر لا یخص بالایماء بل یخص ان
 یكون بین الخطبتین ایضا و تعلیه البدر المبین فی الامعة فکان و الاصل ایفاء قعود و القعود بین الخطبتین معجل
 لا یحکم به علی الاصل علی ان امره صلی الله علیه و آله ایاه بان یضی رکعتین سؤاله ایاه هل جلیب ؟ و امره اناس
 بالصلوة قد یضیق عن القعود علی المنبر لا یخص بالایفاء بل یجوز ان یكون بین الخطبتین ایضا ، و تعلیه البدر
 المبین فی الامعة فقال و الاصل ایفاء و القعود ، و مرده بین الخطبتین معجل فلا یحکم به فی الاصل علی ان امره
 رسول الله صلی الله علیه و آله ایاه بان یضی رکعتین و سؤاله ایاه من صیت ؟ و امر بناس بالصلوة یضیق عن القعود بین الخطبتین
 هذا من معنی مای معارف فیس ج/ ۲ ص ۲۷۱ ۲۷۲

باب (۱) حاجاء ی کراهیة الکلام والامام یخطب

والله اربعة به سرد به اثب، دخطبی کسی کلام خبر به دی لسته د امام شافعی رحمه الله علیه به جون حدیث کتبی جو ر شته دی او دجوو ساره کیسی ددوین استدلال به هغه رایانو دی چه کوسو کیسی د حضرت سی کرم ^{علیه السلام} به کلام لست دی (۱) به، احصافو په سرد به معینو ته د کلام اجرت خو شته دی لسته امام ددوسی ضرورت دپاره دلاک کوبی شی

ب. د خطبی به وخت دسلام ویر بهی دجواب وړ کولو اجرت شته دی و د امام شافعی رحمه الله علیه، حضرت امام اوزاعی ^{رحمته الله علیه}، او حضرت امام یوحیفة ^{رحمته الله علیه} او یو یو یو امام احمد ^{رحمته الله علیه} هم به دی وئیل دی البته امام یوسف ^{رحمته الله علیه} غیره دد سلام نسبت دعا طس قائل دی ددویری استدلال به دی خبره دی چه د سلام خوب و تشعیب دشمن کم به کم سم موکد دی، په دی وجه دیرک احرار به وین

دجمهورو استدلال به رو یته دباب دی، (من قال يوم الجمعة والامام یخطب انقضت صلاته) ددی به سوا امر بالاتصاف د امر بالمعروف کیو په وجه واجب کیس پکار وه خو چه که د بدو شویو بر دد سلام و تشعیب د دعا طس به همد حکمون و لله علم

باب حاجاء من کراهیة الخطبی يوم الجمعة

(۱) من تعطی رقاب الناس (۲) يوم الجمعة اتعبد جسو فی جهنم (۳) تعطی رقاب یعنی به شپو و ویریدل به مکروه کیسو یا سدی دجمهورو اتیان دی یب بعضو ویرد مطرود بحریمی و بعضو ورتبه مکروه تر بهی و بیلی دی حو اول قوور حج دی، البته دامام دپوره دخطبی جوو شته دی (۴) یب د تعطی رقاب معنی حدیث هیدرک دباب اگر چه ضعیف دی خو چه

شرح باب در مرتب -
(۱) فصلت الشافعی لمجول فی کتاب الامم ج ۱، ص ۱۸ (۲) کذا فی محضر لکوی علی قاض لامام (۳) ج ۱، ص ۱۳۸ (۴) بان الی ^{علیه السلام} کم لعله ان الی الحقیق فی الخطبة و کلام سید الشافعی ^{رحمته الله علیه} حرم م برکی ر استدلال الشافعی ^{رحمته الله علیه} فی شرح المهدب بحدیث انس فی انسان من الباعة و یحدثه فی الاستسقاء ثم ان لعله انشائی فی الامام وان تکلم رجل و لامام یخطب لم یحب به و ذلك لم یکن علیه الا اعتداء الخ و قد علی کراهة الکلام و الرخصة عند الضرورة والله اعلم و کذا فی معارف السنن ج ۱، ص ۳۸۲ (مرتب غنی عنه -
التخصیص بیوم الجمعة قبل عروج عروج النعال لا اعتبار من الجمعة بکثرة الناس و فی التخصیص لاعتبار قبل سطر فلا یکره فیما داه و انشائی الاظهر و به اکتفی بعضهم معارف السنن ج ۱، ص ۳۸۹، ۳۹۰، (مرتب غنی عنه -
و یجوز انشائی م یجوز لوجه الا یخطی صف او صغیر لتعبد القوم ما خلا الفرجة معارف السنن ج ۱، ص ۳۸۹ (مرتب غنی عنه -

دعویٰ درہیب بارہ کبھی ددی نہ د جسور بارہ کبھی دیر حدیث و غلی دی (۱) یہ
دی وجہ دی وایت نہ ہم نہ پر درجہ کبھی قوت حاصل پری (۲) و لہ اعلم از مرتب عفی عنہ

باب ملجاء فی کراہیۃ الاحیاط والامام یخطب

(۱) عفی عنہ (۲) طوۃ یوم جمعۃ والامام یخطب (۳) حبیۃ یہ عاصو مرحۃ شو کبھی یہ عاصو
خاتر (۴) ادہ جرد جمعی د خطی یہ وحد حدیث دباب نہ ددی کراہی معلوم پری

حو یہ دی یو اشکان دی جہ داسو دلود (۵) وغیرہ دصحیح رو یو نہ تاسدہ جہ د اصحاب
کر مو ثلث یو لوی جماعت حنبہ دجمعی یہ ورخ عم مکروہ نہ گتیری و من د خیرہ حو بعدہ
معار پری جہ د اصحابو ثلثہ در سورہ سونی حبیۃ نہ ددی حدیث علم نہ وی خاکہ جہ معصو
حضر یو ویلی دی جہ نہ حدیث کبھی بھی ذکر ہب تریہس دساترہ دہ و معصو ویلی دی جہ
دنی علیہ دحوب جمال او ظہارت دانتفص خطرہ دہ اسو جہ د علی نہ وی یو بیا خاتر
(۶) (۷)

امام صغوی ثلثہ یہ یو بدہ طریقہ طبوق کرے دی جہ بھی ددبہ نہ جہ دخطبی دشروع کپد و
نہ سن اصحاب حنبہ او کیری جہ د کومو صحابہ کر مو ثلثہ نہ حبیۃ منقول دہ دعویٰ نہ د
خطبی نہ محکمی حنبہ کوبہ یہ دی وجہ دوی یہ دی بھی کبھی داخل نہ دی (۸) (۹)

باب ملجاء فی کراہیۃ رفع الیدین علی المنبر

کتاب عمارہ نہ دوہہ وینو بن مروان یخطب لرفع یدینہ ل استدعاء لقبال عمارۃ قبح اللہ ہتین
ایمن الفصرتین نقد بیت رسول اللہ ﷺ و ما یروی عنہ ل یقول ہکذا و اثرہم بالبابہ (۱)

اوکوری سرعہ واسرہ ج ۱ ص ۱ کتاب جمعۃ باب الترغیب ل الصلوۃ لجمعہ واسعی الیہا
و ملجاء ل فضل یومہا و صاعقہ ج ۱ ص ۱۸۶ (۲) و باب الترہیب من خطی الترغاب یوم جمعۃ (ج ۱ ص
۱۵۰۳) مرتب عفی عنہ

(۳) ددی د تفصل دپارہ اوکوری معارف السنن ج ۱ ص ۳۸۹ و ۳۹۹ مرتب عفی عنہ
طوۃ بالنص الکعب معاً و الجمیع حین بالنص و الکسر و النسر لاحتیاء ان یضم الانسان رجلیہ الی بطنہ
بنوب یجمعہا مع ظہرہ و یشدہا علیہا و تكون الیدین علی الارض قد یكون الاحتیاء بالیمن بدل الثوب کما فی
النهاۃ و الجمیع لرفع الیدین فی ہذہ ائمہ علی الارض صرافعہ کما تقدم ففسر ذلک و حکم ذلک ل
اصلوہ معصلا کما فی معارف السنن ج ۱ ص ۳۹۳ مرتب عفی عنہ

(۴) یہ دی شرط جہ دکشف عورت او خطرہ یا مکبر دوحی نہ دہ دو مرتب عفی عنہ
(۵) عفی عنہ بن شداد بن راس قال شهدت مع معاویہ بیت المقدس فجمع بنا فیظن فاذا احل (ای اکثر) من فی
المسجد اصحاب الرسول اللہ ﷺ فرائیم یحتمل والامام یخطب قال «داود و ابراهیم النخعی و مکحول و یحییٰ بن
عمر بن مالک و شریح و صفصہ بن صالحان و سعید بن المسیب و قال یو داود لم یلقی ان احد کرامہا الا
عبادۃ بن یسٰی سن اللہ داود (ج ۱ ص ۱۵۸) باب لاحتیاء والامام یخطب و سعید اشرف عہد اللہ عنہ (۶)
(۷) و اجاب بقضیہم یحمل حلیہ علی الطمط (۸) و فی السیخ کذا ل حاشیۃ لکرب الدری (ج ۱ ص ۲۰۳)

۲۰۳

(۹) قد فی حاشیۃ لکرب الدری ج ۱ ص ۲۰۳ مرتب عفی عنہ

حافظ د رویت منقطع که خوبی دې (۱) بعضو حصرتانو ددې سکت صحاح ورماد طرفه
کړې دي (۲)
پیاوړتیا د عمار دې عمل نه بدعت سی دېلی ځکه چه دا د حلیه را اشدین احیاء
دې چه دې نه د صحابه کرم عليه السلام د صحاح (۳)
تأیید حاصل دی علامه شاطبی رحمته الله علیه په کتاب الاعتصام (۴) کیسې لیکي چه د حلیه
راشدینو یو عمل هم بدعت نه شی کدی اگر چه په کتاب اوسن کینسې ددې څه نفس نه وی
لکه چه حصرت سی اکرم عليه السلام څنگه د حیل سکت داتباع حکم دي ، داسې شی د حلیه
راشدینو هم کړې دي لکه (۵) ددې چه ((عینکم بسنی رسمه خلفاء الراشدین المهتدين عضو
عليها بالقرآن))

باب ما جاء من الکلام بعد قول الامام من الصبر

((قال النبي عليه السلام يتكلم ما صاحبه الله ان من الصبر))
د حطبي په محکمی او د حطبي په پس د جمهورو په مرد کلام حاضر دی
لکه د امام هانک ، امام شافعی رحمه الله علیه ، امام احمد عليه السلام ، امام اسحاق عليه السلام ، امام
ابو یوسف عليه السلام و د امام محمد عليه السلام هم مسند دي خود امام ابو حنیفه عليه السلام په مرد د حطبي
شروع په مرد موصح د حانسی پوری هیت سلام او کلام حاضر نه دي (۱)
د جمهور استدلال د حدیث دیاب نه دي خود حدیث مبارک ضعیف دي لکه د امام بریدی
بحیله تراشوی چه (۲) هذا حدیث لا یعرف الا من حدیث جریر بن حازم (۳) بی امام بریدی عليه السلام
امام بخاری عليه السلام قبول هم نقل کړې دي چه دي حدیث مبارک کسې جریر بن حازم نه هم

چه ۲- خوب رویت ددې ثابید کوی چه ددې آخر حصرت عثمان عليه السلام کړې وو (۴) فتح الباری ج ۲
ص ۳۲۸

۱- فتح الباری ج ۲ ص ۳۲۸ مرقب

۲- ذکره الفاکهای لک قول من احدث الاذان الاول بمكة الحجاج وبالبصرة زياد ، كذا في الفتح ج ۲ ص

۳۲۷ باب الاذان يوم الجمعة او في صلاة (ج ۶ ص ۲۱۱) باب الاذان الخ مرقب عقی عنه ۲-

۳- علامه عسی عليه السلام عبدة انقاری (ج ۶ ص ۲۱۱) باب الاذان يوم الجمعة ، کسې هرسائی چه (۲)
للم نعم هو ، الاذان اول في الوجود لکه ثالث باعتبار شرعيته باعتناء عثمان وموافق سائر الصحابة بالمعكوت
وعلم لا تكمل قصور اجتماعا بمعكوت الخ رشيد اشرف عقی عنه-

ج ۱ ص ۶۲ كذا في المعرب ج ۱ ص ۲۹۸ مرقب

۴- من ابن ماجه ج ۵ ص ۵ باب الباغ منت خلفاء الراشدین المهتدين مرقب عقی عنه ۲-

۵- امام ابو حنیفه عليه السلام استدلال د حصرت ابن عمر عليه السلام د هروم رذایت نه دي چه ((د دخل احدکم
المسجد ولا امام علی الخبر لا صدق ولا کلام حتی یفرغ الامام ، یجمع الروالد ج ۲ ص ۱۸۴) باب بین
یدخل المسجد والامام یخطب ، ددې رویت معتدله بحث مریب روستو باب فی الركعتین اذا جاء الواحد
والامام یخطب لاتدي بیکلې دي مرقب عقی عنه ۲-

فرموده مروی دی چه در قال کان رسول الله ﷺ ی رکع قبل الجمعة اربعاً یفصل فی سبیل صبیح ، و حدیث مبارک اگر چه دست بردار ط سره ضعف و دی خود صحابه که راه ﷺ ات روی باید گوی لکه امام محمدی رحمه الله به دی باب کسی و حضرت محمد بن اسن مسعود رحمه الله سر کسی فصل کړی دی چه

(در الله کان یضی قبل الجمعة اربعاً و یفصل اربعاً)

او ام طحاوی په مشکل الآثار کسی و حضرت بن عمر رحمه الله به در رو یصل کړی دی چه (در من کان یفصل قبل الجمعة و یفصل اربعاً) هم اگر چه ضعیف دی و دی حور بنید دپاره بهر حال گاهی دی ، دانش و حضرت صفیه بنت حبشی ، ساره کسی مروی دی چه (صباح اربعاً رکعات قبل خروج الامام للجمعة ثم صلیب الجمعة مع الامام رکعتین و ده من بعد الطلوع كما فی نصب اربعه رج ۶ عن ۲۰ مرتب

ددی نه سراجهم شریف (کسی و حضرت ابوهریره رحمه الله درو یصل به هم دسین قبله بیوت ملاویری (در عن النبی ﷺ قال من غسل ثم اتی الجمعة فلیصل فالدینه ثم یصل الخ))

بهر حال ددی رو یسوسو او آندرو به معنومیری چه و جمعی رو یصل به سبیل اصل به دی نه ددی و دلالت شده دی ددی به سوسو به ظهیر دقباس نقاص هم ده چه و جمعی به معکسی ظهور رکعت مسنون دی و الله اعلم و عینه انما حکم

و من بعد ساره کسی دا اختلاف دی چه امام شافعی رحمة الله علیه او امام احمد بن حنبل و من دوه رکعت مسنون دی ، ددی حصرانو استدلال و حضرت بن عمر رحمه الله هر سوع حدیث مبارک دی چه (له کان یضی بعد الجمعة رکعتین)

معرف استی ج ۴ ص ۱۴ مرتب

۱. حافظ ربیع په معجم طبرانی د وسط حولی سراج روایت و حضرت عید الله بن مسعود به مرفوع نقل کړی دی . قال کان رسول الله ﷺ یضی قبل الجمعة اربعاً و یفصل اربعاً ، فلیطأ معجم الوسیط حوبی سراج و فی روایت و حضرت عید الله به هم مروی دی بزيادة اللفظ و گوری نصب لریه ج ۲ ص ۴۰۴ (ج ۲ ص ۷۹ باب صلاة قبل الجمعة احادیث سنة الجمعة مرتب علی عنه)

(معرف استی ج ۴ ص ۱۴)

۲. لسکن طحاوی رج ۱ ص ۱۶۵ ، ۱۶۶ باب انظفوخ بالنیل و لیهو کیف هو لا کسی و حبه بن سحیم و حضرت بن عمر رحمه الله ساره کسی فرمائی چه (ان کان یضی قبل الجمعة اربعاً لا یفصل بینهم بسلام) ددی رو یصل به ساره کسی سلامه بیسوی رحمه الله فرمائی چه (رواه الطحاوی و سادات صحیح انوار السنن رج ۱ ص ۲۱۷) باب السنة قبل المصنوعة و یفصل اربعاً مرتب علی عنه

۳. (ج ۱ ص ۲۸۳) کتاب الجمعة فصل من غسل او توضأ و اتی الجمعة و ضی ما لدله به الخ مرتب علی عنه

۴. حافظ ربیع رحمه الله و جمعی دسین ضیبه به ثبوت یانندی و وضعه دسلیک به استدلال کړی ده (در چه سلیک انطفاقی و رسول الله ﷺ یضی قبل ان یتیم ؟ قال لا یضی و کتب)

نصب اربعه ج ۲ ص ۲۰۶ باب صلاة الجمعة احادیث سنة الجمعة مرتب علی عنه)

دامم ابو حمزة رضی الله عنه به نرد د جمعی نه پس جلوس رکعت (۱) مسووردی لیل به دی باب
کسی د حضرت ابو هریره رضی الله عنه مرفوع صحیح حدیث مبارک دی ((من کسان مکن مصیبا
بعد الجمعة لیصل الله الیه)) د حضرت محمد به اس مسعود رضی الله عنه عمل سره هم
دی چه در انه کان یصلی قبل الجمعة اربعاً وبعده اربعاً (۲)

نو د صحت حسنو به نرد د جمعی نه پس شپږ رکعت مسووردی ددهوی دلیل د حضرت عباس
رضی الله عنه دی ((قال رأیت ابن عمر رضی الله عنه صلی الله علیه و آله بعد الجمعة رکعتین ثم یصلی بعد ذلک اربعاً
(۱) داسان امام ترمذی رحمته الله د حضرت علی رضی الله عنه مایه کسی هم نقل کړی دی چه (۲) سه لیس یصلی
بعد الجمعة رکعتین ثم اربعاً (۳)

به حدیثو کسی علامه سره هم رضی الله عنه به شرح (۱) مسة المصلی کسی دصاحبو په قیون قیوی
ورکړی ده ځکه د جامع قول دی او ددی به احتیابو سره د جلوسو رکعتو وډوه (۲)
رکعتو والا په تونو رویتو کسی تطبیق کړی ،
ب ددغه شپږو رکعتو په ترتیب کسی دمشهور اختلاف دی اوبتی شوی دی بعضو
حدیثو مشنحو پوهی ، څلورو رکعتو وپ د دوه رکعتو ناند دی (۳)

دامم شافعی رحمه الله علیه یو قول دی سره مطاب دی کف فی معارف المسج ۴ ص ۴۶
عرب غنی عنه -

برمدی (ج ۱ ص ۹۵) باب الصلوة قبل الجمعة وبعدها ، دارو یب موی محکمی هم مرفوع د
نصب الراية ج ۲ ، ص ۶۰۶ ، حواله سره عمل کړی دی داسان ددی مفهوم یو مرفوع روایت
حضرت علی رضی الله عنه به هم روایت شوی دی حربه محکمی سره شوی ده عرب غنی عنه -
داسان معجم طبرانی کسی د یونید لرحمان ته مروی دی چه ((قال کان عبدالله بن مسعود رضی الله عنه
یصلی ان یصلی اربع رکعات بعد الجمعة حتی یصلی ثلثاً قال ابو عبد الرحمن نعیمی سنا مجمع الزوائد ج ۱
ص ۱۹۵) باب سنة الجمعة)

داسان د رویت نه داسی معلومیږی چه د حضرت محمد به اس مسعود رضی الله عنه عمل هم د جمعی نه پس
شپږ رکعتو کولو وړ

(۱) عن قتادة بن مسعود رضی الله عنه کان یصلی بعد الجمعة ست رکعات (قال طحیانی) رواه الطحاوی فی الکبیر وفتاوه

دجمع من ابن مسعود الزوائد نهیسی (ج ۲ ص ۱۹۵) رشید اشرف -
(غیة المصلی المعروف بالکبیر ج ۱ ، ص ۳۸۹) فصل فی التوالت وغنه ان یوسف السنا بعد الجمعة ست

رکعات وهو مروی عن علی رضی الله عنه والافضل ان یصلی اربعاً رکعتی للخروج من الخلاف عرب غنی عنه -
ان یصلی احدکم الجمعة لیصل بعد اربعاً من سانی ج ۱ ، ص ۲۱۰ ، باب عدد الصلوة بعد الجمعة

د مسجد مرتب غنی عنه)
نکه چه حضرت عبدالله ابن عمر رضی الله عنه به مروی دی چه ((قال کان رسول الله صلی الله علیه و آله یصلی بعد الجمعة

رکعتی فی بیته من سانی (ج ۱ ص ۲۱۰) باب صلوة الامام بعد الجمعة مرتب علی عبد -
معدانسان سنانک دی د امام ابو یوسف او امام طحاوی رحمته الله لکه امام طحاوی رحمته الله لکوی چه ((

فصل بما ذکرنا ان الطلوع انسی لا یصلی ترکه بعد الجمعة ست وهو قول ابن یوسف الا انه قال احب الی ان یصل
الامام اربع رکعات لانه هو بعد من ان یكون قد صلی بعد الجمعة مثلاً علی ما قد فی عنه) باب امام

و بعضی روی به خلاف اصل گرفته اند یعنی و می دود گفته و با خبر رکعت
حضر و شاه صاحب ^{رحمه الله} خبری است که شرح و تفسیر ده چه . . . حضرت علی ^{رضی الله عنه}
و ده حرف است بر عمر ^{رضی الله عنه} که به تورو میبرد اذن

باب بیست و نهم در بیان اجماع رکعت

در من ادرك من الجماعة ركعة فله ترك الصلوة (یعنی باشد که در جماعت رکعت از نماز بگذرد)
و این چه گفته یوسری جمعی به داریم رکعت کسی است که سوخته دهان صاحبش موجب است
سو (یعنی از روی عجز استیفاء)
و در تمام اوجمه ^{رحمه الله} و در تمام یوسف ^{رحمه الله} به یاد که بعد از آن کسی در نماز است که کسی
محکمی شریعت شود و در این به ده دود رکعت به صی ^۱ جمعی کوی
آنچه ثلاثه است حدیث دین و مفهوم مخالف به سه دل کوی یعنی چه یو رکعت هم ملازم
یو گویا دهه به موجب ملازم شو

اول ^۱ اساسی به روی کسی در نماز جمعی بصریح هم شده است
در اخبار استدلال در حضرت السجده ^{رحمه الله} یو من هر دو حدیث مبارک به روی چه به همی
کسی رسالتی چه در اجماع الصلوة ^{رحمه الله} میگوید که در کتب معتبره و ما استانکم فاشو ^۱
دی کسی جمعی او را غیر ضروری هیچ تعقیبش نشده است به چه حیه دخیب است و به
استدلال نعلی دی بود دی حو ^۱ به چه د استدلال به مفهوم مخالف سره دی مفهوم
رمو بر نبرد جحد ^۱ به ^۱ یو و به علم

معاوی ^{رضی الله عنه} به جمل سند سره قل کوی دی چهل ^۱ با خبر بکوه از یضی بعد اجماع صلوات قال یو
جعفر ^{رضی الله عنه} فکره با مقدم الوکلاء ^۱ بعد من اجماع خرج معانی لا تاروح ^۱ ص ۱۹۹ باب الطرح
بعد اجماع کوی هو ^۱ رشید عارف علی عنه

درای عن علی بن ابی طالب ^{رضی الله عنه} با امر از یضی بعد اجماع رکعت ثم اربعاً یومدی ^۱ ص ۹۵
باب و الصلوة من جمعة یومدی

من عطاء قال کان ابن عمر ^{رضی الله عنه} یضی جمعة یضی یضی ص رکعتی ثم اربعاً یضی من یضی ^۱
ص ۹۳۴ من کان یضی بعد اجماع رکعتی

دانش حضرت عبد الله بن مسعود ^{رضی الله عنه} عن هم داسی مروی دی (عن عبد الله بن حبيب قال کان
عبد الله یضی اربعاً فلما قدم علی صلی ^{رحمه الله} رکعتی و انما یورده حوله ده مرتب علی ص
رو عن محمد رو ^۱ و ابیه کا جمهور روایه کلاماً کما فی البدایع ^۱ ص ۲۶۷ -

^۱ و ابو محمد و ابی و ابیه کا جمهور روایه ۴۵ لاه کمال البدایع ^۱ ص ۲۶۷ هفت

ج ۱ ص ۲۹۰ من ادركه ركعة من صلاة الجمعة عن النبي ^{صلی الله علیه و آله} قال من ادرك من صلاة الجمعة ركعة

دركه مرتب علی ص

^۱ اصحیح بخاری ج ۱ ص ۸۸ کتاب الاذان باب ما در کتب معتبره فانکم فانتم و ارباب علی عنه ^۲

استاد دهی ویت به ظاهره دچ عن شیه دی حکه چه ددی ظاهر به دی دلالت کوی چه صرف
یو رکعت بیدیه لا دیولو موجب کورویکی به سان دی چه دی بقاصد ده چهل ده دوم رکعت کوی

باب (۱) حاجاء من انظر يوم الجمعة

عن النبي ﷺ عبد الله بن ربيعة في سرية فوافي ذاك يوم الجمعة بعد اصحابه فقال انطلقوا معي مع رسول الله ﷺ ثم اتفقوا على صلح مع لبي ﷺ راءه ، فقال له ، ما صنعت ان تعبد مع انك انت قال وذاك ان اصلي معك ثم اتفقوا فقال لبي اتفقت معاك في الارض ما تركت فعمل عذركم

اجمعوا روي به سود دحمي به ورج درول به محكي به سفر من بلاكرهه حابر دي حواء به به دحمي دموخ د ملاويد و اميد وي و كنه به وي ، البته چه به گوم سري جمعه و حب بي دسي سري لره دروال به پيم دحمي د اد كور به محكي به سفر بليل مكروه (بحري دي حمود د ام م احمد ﷺ به به درو به به محكي هم به سفر بليل دشان مكروه ي بكه خكه چه دروال به به (۳) مكروه دي

حديث داب د آينه ثلاثه ت مسلك مصابق دي دشان دحضر عمره روي ﷺ لري اود عده (۴) بن الحراج ﷺ به هم ددي بته كيري و به اعيم بالصواب

عزرب نشه دي به دي وجه دي كبي به باويل كيري چه د (لقا ادرك الصلوة) به هر د ادرك الصلوة) به د چه د (ادرك حكم الصلوة) موب عقي عنه

شرح باب (۱) عزرب

اول د المختار بنهي ان يسطي ما ذ كات كبرته رفته نو صلاها ولا يكتفه انهاب تام معارف المني ر ج ۴ ص ۶۲۳ (مرتب عقي عنه)

دحضر عشته صديقه ﷺ ديو روايت به د ام م احمد دمسك نايد كيري ، فا ادرك به الحقه فلا يخرج حتى يصل الجمعة (اوگورني ددي رويت دپارد اور نامستور دپارد دپاره مصنف ابن ابي شيبة ر ج ۲ ص ۱۰۶) من ذكره ادا حضرت الجمعة ان يخرج حتى يصل الجمعة مرتب عقي ف ۱ عن الاسود بن ليس عن به قال قال الجمعة لا تمنع من سفر

عن صالح بن كيسان ان اب عبيد خرج يوم الجمعة في بعض سفارة ولم ينظر الجمعة مصنف ابن ابي شيبة ر ج ۴ ص ۶۱۵ من وخص ما يش لسفر يوم الجمعة (۴) دشان به مصنف عبد لرداه ر ج ۳ ص ۲۵۰ رقم ۵۵۳۹ باب باب السفر يوم الجمعة) كيسي د يو رو به د لاني دحضر عمره روي ﷺ قول مروى به چه د (الجمعة تمنع سفر ما لم ينظر ولها)

سام هري نقل كوي چه (خرج رسول الله ﷺ صافرا يو الجمعة صهي بن الصلوة ر ج ۳ ص ۱۵۱ رقم ۵۵۴۱ مرتب عقي عنه)

عن الاسود بن ليس عن ابيه قال الجمعة لا تمنع من سفر ، عن صالح بن كيسان ان اب عبيد خرج يوم الجمعة في بعض سفارة ولم ينظر الجمعة مصنف ابن ابي شيبة ر ج ۴ ص ۶۱۵ من وخص قش سفر يوم الجمعة (۴) دشان به مصنف عبد لرداه ر ج ۳ ص ۲۵۰ رقم ۵۵۳۹ باب باب السفر يوم الجمعة) كيسي د يو روايت د لاني دحضر عمره روي ﷺ قول مروى به چه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ابواب العبدین

عبد د عباد یعو به ماحود دی، د په صل کسې عو و و د و او د سگون و د م قس
د کسری د وحی به و و په بیا د س شولکه میرا او ددی جمع عباد اخی دق عی مطس
عو د ایل یگر و و خود عود چه به معنی د برگی جمع سره فرق کور دپاره جمع عباد
راخی

مقصود حضور نو ولسی دی چه عبد ب عبد حکه وانی چه داسا ی و یس راخی و د معص
په سرد د عود یو خو سو د برگی) به معنی دی او و حه د تمسیه د ده چه په دی کسې
کثرت بهر عود سور و سی شی

خو جمع قول دادی چه د عباد یعو به ماحود دی و ددی سوم بولا عید یسودی شوی
دی گویا چی د ر' بودا ره چه به غله دی او کس چه د ورخ دی یا یا رسی نکه چه
قدیم نوم چه بولا نانه یسودی شوی ددر

سا یر حل د لغط د مطس خوشحالی د ورخی په معنی کسې هم د اسم سوری نکه چه یو
شاعری وانی

عبدو عبد و عبد و جمعة

وجه الحیب و يوم العید و جمعة

به هر مذهب او ملت کسې حرو و حی د خوشحالی کور دپاره مقرر کسې حو اسلام په یو کال
کسې ووه ورخی مقرر کسې دی او د و و ورخی هم د عظم لثا عبادو د کعبیل په
و ح کسې شروع دی نکه عبد عطر د مقار د ورو د کعبیل په موقع او عبد نصی
د حج په موقع سا د و و مذهبو به عکس د دواړه ورخی هم د عبادو حری شوی دی چه
ددی اعر دوه رکعونه د اختر کسې (برباد و مقبر من المریه)
د عباد عید و جواب

د احمر مویح د مام یو حیله بِحَقِّهِ په سرد و حب دی نو قههء حافه، ظاهر یو یه گرجوی
او په دی تشوی و رکوی او د مام د حیله بِحَقِّهِ دلیل رویت مطابق داسا دی ا مام حاکم
رحمة الله علیه او د مام شافعی رحمة الله علیه په سرد د احمر مویح فرض کف دی او
مام مالک رحمة الله علیه یو رو یه ددی مطابق دی او د معصوشو دعو مسکن هم د دی
د قرآن پاک او د حدیث مدارکه به د وجوب مانتد کسې

(در ان ایامه تعینت اسمو مام یحظر وقتها)

مام و هر ی نقل کسې

چه (خرج رسول الله ﷺ مسافر یو الجمعة صبحی قبل الصلوة (ج ۳ ص ۱۵۹) و لم ۵۵۱۰ مرتب
عمی هند)

(ومن حسن رجوه التسمية انه نبي عبادا، الكثرة تواتر الله فيه اي الكثير نعم الله اليه مرتب على عا)

باب فی صلوة المہدی (قبل الجمعة)

((كان رسول الله ﷺ وبنيكم وعمر يصوب في العيدين قبل الخطبة ثم يخطبون)) د حلف راشدين
، ائمه اربعه و د حنبل و اماميه به دي اتفاق دي چه داخرويه خطبه دمروج د اعب به پس
جسور د ب د اعب هو او مالکيه به سرد دمروج به محکمي خطبه که وويي شي به بيا
هم صحيح ده اگر چه خلاف سنده و حکم ده
(ويقال ان من خطب قبل الصلوة مرويه عن الحكم) د دي به معلوميري چه داخرو
مروج به محکمي خطبه و رکوع مروا پس (لعکم شروع کړي ده او د سورويست به
معلوميري چه دا کار يولي به محکمي حضرت عمر بن الخطاب رضي الله عنه کړي وو او د يوبل
روايت به معلوميري چه د کار يولي به محکمي حضرت عثمان بن عفان رضي الله عنه کړي و
داش به بقصوده بنويو کيبي د دي سنده کسي د حضرت امير معاويه رضي الله عنه نوم وپه
بعصو کيبي دريد (نوم اعلي دي د اش به ظاهر تعارض کيبي او داش دمروج
د حنبل محکمي د خطبي حوال معلوميري

(شرح باب از مرتب عقی عنه)

(د ا بول تفصيل د معارف لیس به ماحود دي (ج ۴ ، ص ۱۲۷) د ساقم و د حسانه به برد که
دموئخ ن محکمي خطبه و رکړي شي نو موئخ صحيح کيبي او خطبه که عدم ده که چه علامه سوري
کيبي ليکي چه (رها عبد السامعي فالصلوة والخطبة غير محسوبة وارجح مني کما في المهدب (ج ۵ ص
۶۵) وکذا احمد في المعنى (ج ۲ ص ۲۴۴ ، معارف المس (ج ۱ ، ص ۲۹۷ ، ۲۹۸) مرتب عقی عنه)
(مروان بن الحكم بن ابي العاص بن اميه بن خلف لامي لامي و في الخلافة في نحو سنة اربع وستين رماصة
خمس في رمضان و نه ثلاث او احد وستون منه لا يثبت له صلاة في صلاة من الفاليه ، تقريب المهدب (ج ۲ ص
۲۳۸ ، ۲۳۹ ، رقم ۱۰۱۶) مرتب عقی عنه)

(عبد البرق عن ابن جريج قال اخبرني يحيى بن سعيد قال اخبرني يوسف بن عبد الله بن سلام قال اول من بدأ
بالخطبة ليل الصلوة يوم الفطر عمر بن الخطاب الخ ، مصنف عبدالرزاق (ج ۳ ، ص ۲۸۳ ، رقم ۵۶۴۴
باب اول من خطب ثم صبي) مرتب عقی عنه)

(فتح الباري (ج ۲ ، ص ۳۷۶) باب عشي و اركب في العيد والصلوة قبل الخطبة مرتب عقی عنه)

(ابن شهاب اول من بدأ بالخطبة قبل الصلوة معاوية مصنف عبدالرزاق (ج ۳ ، ص ۳۸۴
رقم ۵۶۳۶) مرتب عقی عنه)

(قال الحافظ وروي ابن اسير عن ابن سيرين ان اول من فعل ذلك زياد بن ابيهره فتح الباري (ج ۲ ص
۳۷۶) مرتب عقی عنه)

دوبی خوب د دی چه بعضی علم کړم ددغه حصص اړو معلی روایتو سره یو کلام کړي دي او بعضی فرماني چه په اصل کبسي حضرت عثمان رضی الله عنه دسرب سري به راځلو کي حلقو دپاره د رعایت ددوی حصصه محکمې کړې دي دپاره چه روستو راسونکی حلقو په موع کبسي شامل شي بلکه ددوی پاره کبسي مروي دي چه (اول من خطب قبل الصلوة عثمان بن النّاس ثم خطبهم بنی عقی العاد فرأى صالحاً يسير في الصلاة ففعل ذلك في صر خطب قبل الصلوة) لسه د حضرت عمر فاروق رضی الله عنه دندیدم د خطبي وحد بیان شوې ده لکه میدانن مسلام فرماني چه (قال قال كمال الناس يدعون بالصلاة ثم سبوا بخطب حتى ذكروا عمر و كثر الناس في زمانه فكان اذا ذهب يخطب ذهب جفاه الناس فسموا رأيي ذاك عمر بك بالخطبة حتى بالصلاة)

خو راجع د دی چه حضرت عمر فاروق رضی الله عنه به دقدیم دحضبي نسب شاد و د حدیث بیان خلاف دي (لنه دحضرب عثمان رضی الله عنه به دقدیم دحضبي نسب دی و ددوی به روستو دحضرب معاویه رضی الله عنه به هم غالب دوی د حضرت عثمان رضی الله عنه به اتباع کبسي و کړد پد ربار د حضرت مبر معاویه رضی الله عنه به دغه کبسي د حضرت کورن و دده هم دحضرب معاویه رضی الله عنه به اتباع کبسي به دقدیم دحضبي نسب عمل کړي وو دانش دمدی کورن مرون هم په دغه رها کبسي دحضرب معاویه رضی الله عنه به اتباع کبسي وپه قور د بقصو چیر بعضو مصالحو په بدء باندی دقدیم د خطبة عی الصلوة احب کړې وو

لکه حضرت سوری رضی الله عنه دحضرب عمر رضی الله عنه متعلق رویت باره کبسي فرماني چه (وهو شاذ مخالف لرواية الصحيح وهو حديث الباق وقال ابن خزيمة وروی عن عثمان وابن الزبير انهما فعلاه ولم يصح ذلك عنها) الخطب من معارف السنن (ج ۴ ص ۴۲۸ مرتب علی عهد)

(رواه ابن المنذر باسناده صحيح إلى من البصري انظر فتح الباری ج ۲ ص ۲۷۶) باب الثاني الركوب في العيد ولصده قبل الخطبة في مرتب علی عهد

مصحف ابن أبي شيبة (ج ۲ ص ۱۷۹) من رخص يخطب قبل الصلوة مرتب علی عهد

شکه چه مبر تره شوي خاشبه کبسي د معارف احسن په حق به سره نقل کړي دي مرتب علی عهد) حواله محکمې بیرد سوي ده اگر چه اوس دلامه فرماني چه (روی عن عثمان وابن الزبير انهما فعلاه ولم يصح ذلك) معارف السنن (ج ۴ ص ۴۲۸ مرتب علی عهد)

ح م آله بالا مرتب علی عهد

قال الخطب راف مروان و رافعي مصححهم في اصحابهم الخطبة لكن لم يهتم كعبا في راف مروان يصحون

لوك صحاح خطبة لما فيها من نسب من ال يستحق نسب والا فراط في مدح لئلا يفتنى فدان ان رافعي مصححة

نسبه ويجعل ان يكون عصان فعل ذلك حيانا خلاف مروان فواظب عليه فذلك نسب اليه فتح الباری (ج ۲ ص ۳۷۹)

باب العشي والركوب في العيد الخ

بحاري شريف هم د مروان متعلق دحضرب موسعيد حذري رضی الله عنه واقعه رویت کړي ده (ر عن أبي سعيد

خفري لان كان اتى يوم الفطر و لا ضحى إلى بلصلى غارا شين يلبا به الصلوة ثم ينصرف فيقوم

مقابل للناس و الناس جلوس على صفوفهم فيمظلمهم و يوصهم و يأمهم فان كمل الناس يربد ان يقطع بها فطمة او

بشر بشي امر به ثم ينصرف فقال ابو سعيد فلم يزل الناس عني ذلك حتى خرجت مع مروان و هو امر المدينة في

یہ دحضرت عثمان رضی اللہ عنہ حضرت امیر معاویہ رضی اللہ عنہ مروان و ربیعہ سرداروں میں حضرت
مصدق گر حور دروۃ و حنین چیل عثمیہ عثمان سرہ کنیدی سر و شہ دہم معکی و چہ
حضرت معاویہ بہ حبیبہ علاکہ کسی دتوسر بہ ول یہ تقدیم دحضرت سندی کرد و وہ یہ
و چہ دہ تہ ول میں خطب و سینی سر و مروان و ربیعہ ہم ددوی گوربر و و و یہ دغہ
زمانہ کسی پہ چپو چیلو علاکو کیسی تقدیم ہتصا حۃ ذوی ہم تقدیم دحضرت حنیار کردی
و و یہ دی و چہ دوی بہ ول میں خطب سست ہم اوسر و بہ علم ہتصو
(مرتب علیہ بہ علم)

باب ۱ ان صلاة العیدین بغير اذان ولا اقامہ

(صیبت مع النبی ﷺ غیر موع و لا مرتین بغير اذان ولا اقامہ)
بہ دی حصص دہ چہ پہ خبرو کسی بہ درستہ و بہ و مت علامہ بن قداسہ یوسفیہ
المعنی فرمائی چہ (ولا تعلم ان هذه ا خلافاً من بعد خلافاً لا بد وری عن ابن تیرہ نہ اذان
و لا قبل راء من اذان ربادر) و ہذا دلیل علی العقاد ، لا یتباع ببد علی الہ لا بغير اذان ولا
القامہ (خ)

بہر حال دجمهور مت پہ دی نفاق دی چہ داحتر موخ بہ بغير اذان او و مت بہ کسی
حد لہ دی داحترہ واضح و تی چہ دحیر موخ کسی د اعلام بطریق مخصوص (اذن و اقامہ)
حوشی دی حریم اعلیٰ یعنی د علان ہم شتہ دی خکہ چہ د ہر لو یلوسو د جمعی
سرہ مسرور دہ بکہ تراویح ، مسعود کسوف و سسقاء و غیرہ د سبچہ پہ دی کسی
دن او قامت بہ خانی اعلیٰ مشروع دی دامن دحیر موخ کسی بہ ہم د علان و غیرہ کن
و حق خبرو صحیح وی (۱) و انہ علم و مرتب علیہ

باب الفراءة فی العیدین

(کذا النبی ﷺ یقرأ فی العیدین و لا یسجد مع اسم بہ الاعلیٰ ، و ہل انک حذیب الغالیۃ
ورما جمہ فی یو واحد لیسرا جمہ) دی بہ معلوم شو کہ جمہ و احترام و روح ی سو دوارہ
موجودہ نہ ان کیری لکہ چہ دجمهور و ہذا مسکت دی

اصحی و قطر لہما انہ یصلی الی منہ بناہ کثیر من الصلوات مروان ان یرید ان یصلی فاجبت
بوی لہم من فارتع فخطب قبل الصلوۃ ثم قہم و اللہ فکان ہا سجد لڈھب ہا تعیم لفت ہا اعلم ر اللہ خو
لا اعلم فقال ان اناس م کونوا یجسرون لنا بعد الصلوۃ فجعلنہا قبل الصلوۃ (ج ۱ ، ص ۱۳۶) و ہذا
الطیروج ہ الصلوۃ یصلی بغير کتب العیدین مرتب علیہ
شرح باب از مرتب

(ج ۲ ، ص ۲۲۵) مہارف سنن (ج ۴ ، ص ۴۶۹) مہارف سنن (ج ۴ ، ص ۴۶۹)

عمدۃ القاری (ج ۶ ، ص ۲۸۲) باب النسی و الركوب ان العید الصلوۃ قبل الخلیفہ بغير الاذان و الاقامہ
وفتح الباری (ج ۲ ، ص ۳۷۷) باب النسی و رکب کسی (ول من احدث الاذان مارہ کسی متعدد اقو
مدکور دی فقبل معاویہ و قبل ریان و قبل ہمام و قبل مروان و قبل عبد لہ ابن التیرہ و اللہ اعلم
بمقرب مرتب علیہ)

(کذا فی کونک اندری (ج ۲ ، ص ۲۱۶) ۲۰۷ مرتب علیہ)

دې حديث مې څه كسې دخلوړو بگړو سو د كړې دي درې كسې يې بگړي بحرېم دي او درې
راندې دي دا حديث مبارك دده حديث قديم مقام دي حكه ده دې كسې د كړې دي چه
صورت خديفه د حضرت ابو موسيٰ شعري رضي الله عنه مصديق لوكړو
په دې د عتر ص شوي دي چه ددې مدار په عبدالرحمن بن ثوبان دي چه هغه ته ضعيف
وېي شوي دي

دې جواب د دي چه عبدالرحمن بن ثوبان يو محض قبيح وړي دي چه حكه ده دده دېرو
محدثو بصعيف كړې دي سو گنړو محدثينو سې بونې هم كړې ده بكه حضرت رحم
الو حاتم دي نه گړځوني دي و اهم سوده او دده ددوي باره كسې فرماني چه ((كاك يېه
رانه و كان لهاب سدعه او ايس معين رضي الله عنه فرماني چه ((لسان له يان)) په دې وجه دده د
حديث درجه د حسن نه كم نه ده

په دې حديث مبارك دويم اعر ص د شوي دي چه ددې راوي سر عايشه د ابن حنبل او د ايس
بن عتيقون دي

دې جواب د دي چه د محمد بن س عايشه او موسي بن ايس عايشه پلار دي حافظ س
صورت رضي الله عنه په كمي په تقريب دي كسې ليكنو دي چه ((ابو عالمه لاهي مولا هم
جيس ب هرو مقبول من قابله)) د شن په هديت ((كېي دده باره كسې بكني دي چه
او درې عبد مكنولي و خاصه س معدان و په اصول حديث را حره ثابت ده چه دكوم سړي
په دې روښ روايت او كړي دهغه جهاب عرفع كړې په دې وجه دجهال عمرا س نه دي
د حديث مدارك د حسن نه كم نه دي

اسم سفي رضي الله عنه په ده بدي يو عر ص را كړې دي چه دا حديث نه اصل كسې به
صورت عايشه ابن مسعود رضي الله عنه سدي معروف دي چه دهغه تفصيل دي چه د روايت په
تصنيف سدي بروي كسې د علقمه و اسود بن زيد نه دشن مروي دي چه ((كاك ايس

مرو عشان بن سعيد بن عبي ضعيف و فان احمد حاديه من كرو و فان التتالي لیس بالقوى مروان
الاعتدال وج ۲ ص ۵۵۱) وفان عمر بن علي حديث السهم ضعيف الا نكروا فاستاء منهم وقال صالح بن
سفي صدري الا ان منعه الفهر رواكروا عنه احاديث يروها عن ابيه مكحول
قال خالف ابن حجر لقب ووقع عنده في اسناده حديث علقمة في الجهاز لقان و دكر عن ابن عمر حديث
عن روى تحت ظل رعي ، الحديث واصله ابو داود من طريق عبد الرحمن بن ثابت بن ثوبان وذهب اليه
١٦٩٦ ص ١٥٩ ، ١٥٢ ، ر استاد محترم دام ابخله

الح ۲ ص ٤٤٤) رقم ٢٠ مرتب عفي عنه
عزوف السنن ج ٤ ص ٤٣٩ ، مرتب عفي عنه
حافظ ريلعي رحمه الله نصب الراية (ج ٢ ص ٢٩٤ ، كمي د روايت دابود و د په حواله سره س
دې دي نو فرماني چه ((سكت عنه ابو داود م شدي ل مختصرا رواه احمد في مسنده مرتب عفي عنه))
السنن الكو (ج ٣ ص ٢٩٠) باب ذكر الخو سري وى التكرير اريما مرتب عفي عنه
١٠ (ج ٣ ص ٢٩٢ و ٢٩٣) باب التكرير في الصلوة لام الفيد واصلح دي ري چه وى په س
نهي نه و عبدالرحمن بن ثوبان واسطه ده وده د ابو عايشه مرتب عفي عنه

معمود عليه السلام حالت وعده حديقه را بموسى الاشعري فاسطفا سعيد ابن عباس عسى لتكثير لى العباد
يو الاضحي جعل حد يقرب من هذا وهذا يقرب من هذا ، فقال له حديقه عمل هذا . بعد الله من
معمود ، فانه لقال ابن معمود يكثر اربعا ثم يمر بكثر فروع ثم يقوم في ثابته فمرا ثم كبر اربعا
معد الفراء) دي به معلوم شو چه دارو بت موقول علي ابن معمود دي و صرف هم ددوى به

مردى دي
سلامه سوى عليه السلام ددي دا جواب () ور كرى دي چه ابو موسى اشعري عليه السلام رو يى مرفوع
رويت او دحضرت بن معمود عليه السلام موقوف و يى كسى بطريق دى اى ممكن دي چه
حضرت بن موسى عليه السلام دحضرت عبيد له ابن معمود عليه السلام محكي دى اى حاموس رو و چه
كه حضرت عبيد به بن معمود عليه السلام دى اى حكي حكم او حودلو بو حضرت ابو موسى
اشعري عليه السلام ددوى دقوب به باسد كسى چيل مرفوع رو يى كرو بيا عسى سيل
بسميم كه دارو يى صرف به حضرت عبيد به ابن معمود عليه السلام موقوف او ملى شى
بو يى هم دغير حدرك بالقياس رو يى كرو دوجي به به صرف به حكم كسى دي يى دي
رو يى كسى صحابه كرم عليه السلام بى دى هم د بن معمود عليه السلام موقوف كرى دي چه ددي
به روايت به ثوب حاضرين

دا حاضرين دويم استدلال دحضرت ابن عباس عليه السلام حضرت معاوية بن سفيان عليه السلام او
حضرت عبيد له بن معمود عليه السلام وعمره () و عمل به دي يى دى اى كسى بعد
صديق هم د حاضرين مطابق ادى

نعين الحسن علي ابن الحسن ج ص ۶۵۸) باب صورة عيد بس تكبير اب و الله مرتب على

عنه

عنه عبيداه بن الحارث ابن عبيد بن عباس يوم عيد تكبير سبع تكبيرات خمس في الاولى واربع في الاخرة
والى بين القرائين مصنف بن ابي سفيان ج ۲ ص ۱۷۴) باب في التكبير في العيدين واحكامهم فيه مرتب
على عه

() دى اى عبيد به بن الحارث فرماني چه () وشهد بالغرة بن شعبة بن ثابت ايضا مصنف عبادي (ج)
ص ۲۹۵ ، رقم ۵۶۸۹) مرتب على عه -

() اوگورسى مصنف بن ابي شيبان ج ۲ ص ۱۷۲ ، ۱۷۶) في التكبير في العيدين واحكامهم فيه مرتب
على عه

() مصنف عبادي (ج ۳ ص ۲۹۳ ، رقم ۵۶۸۶) مرتب على عه

بو و سه بو دي چه مومر - گوهو صحابه كرامو عليه السلام روايتونه يى دهقوى عمل ذكر كرى دي دهقوى
معد كرمى دى حضرت عبيد له بن معمود عليه السلام حضرت ابو موسى اشعري عليه السلام حضرت
حديقه عليه السلام حضرت معاوية بن شعبة عليه السلام حضرت عبيد الله ابن عباس عليه السلام بيا د مصنف بن ابي
سه ج ۲ ص ۱۷۱) باب تكبير في العيدين اى به يعصو و ايتونو كسى دحضرت سعيد بن
الحاحص به و فقه كسى دحضرت ابو معمود عليه السلام الانصاري او عبيد الله بن عباس ذكر هم دي يى به اس
ابى شيبان ج ۲ ص ۱۷۴ كسى دحضرت حارث بن عبيد الله عليه السلام حضرت بن عليه السلام عمل هم دان

سرد رسو و سوا ح نه شته دي بيا زوی کسي اختلاف دي داخافو ، سفیان سوري ^{کوفي}
 امام اور عی ^{کوفي} او د سورو هل کوفه مسکت د دي چه داخافو سو به محکمي خو کر هس
 دي روسو کسي شته دي () او روسو کسي هم د امام ابو حنیفه ^{کوفي} په نرد دا تفصیل دي
 چه کور کسي خو مکروه به دي بکي په عتدگه کسي بو دل کون مکروه دي ()
 د حضرت حسن بصری ^{کوفي} او قهه کر مو ^{کوفي} په سرد د خبر د صوح به بس خو کر احمد دي
 خو د دي به محکمي به دي ()

د امام احمد ^{کوفي} ، امام رهبری ^{کوفي} او د اس جریح ^{کوفي} په سرد مطلق گراهب () دي د خبر
 محکمي هم او روسو هم د امام هاشم رحمه الله علیه په سرد عتدگه کسي مطلق مکروه
 دي ()
 عتد فی المسند روایان

بهر چه دانعه بلانه عی د امام ابو حنیفه ^{کوفي} امام مالک رحمه الله علیه او د امام حم
^{کوفي} مسکت مریت قریب دي ودا حضرت د چه ذکر اهت فانی دی
 د حدیث د باب و سورو روایانو به () د مسکت د جمهور د بصری
 تر خو حد د امام ت فعی رحمه الله علیه د مسکت عی دي بو کر چه د بعضو صیه کر اسو ^{کوفي}
 او د سورو ثربه د دي د مسکت تائید کیری خود حدیث مرفوع به وجود کسي حدیث
 موقوف به استدلال به نسی کندی () او دا دلیل چه د حدیث د باب و د داسی د سورو
 روایانو به چه کوم () اهت معلومری هغه د امام سره خاص دی ، بلا دلیل دي او د دلائلو به

د پ مسکتی د موی و سورو د پاره او کور سی مصنف بر اسی شیه (ج ۲ ، ص ۱۷۹ ، فیص کان
 یعنی بعد اربعه مرتب علی عنه
 () بکه په سی این ماحه (ج ۲ ص ۹۲) باب ماحه ل نصوة قبل صلاة العيد و بعد کسي د حضرت
 موسی حدیث ^{کوفي} و سوره د دي باند کیری : فان کان رسول الله ^{کوفي} لا یصلي قبل العيد خیرا لان
 مع ان یؤنه علی (کفیی) د سان د مصنف بر اسی شیه (ج ۲ ، ص ۱۷۹) فیص کان یعنی بعد
 العيد رها کسي د حضرت عبد الله بن مسعود ^{کوفي} عمل موی دي () کان عبد الله ^{کوفي} اذ رجع يوم العيد صلی
 ل الله اربعه مراتب علی عنه ،

() عن ابوب فان (ایت اس بر عاتب ^{کوفي} و حسن یسنان قبل خروج الامام یعنی يوم العيد مصنف بر اسی
 شیه (ج ۲ ، ص ۱۸۰) من اخص فی الصلوة قبل خروج الامام مرتب علی عنه
 () کما فی رونه الباب () داس رویت مرفوعه لا یصلو قبل ولا بعدها معارف السن (ج ۲ ، ص ۱۱۱)

بو نه مفی اس لنامه به هم د دي استدلال باید کیری مرتب علی عنه ()
 هغه عاتب د رویت ذکر اهت به په گراهب استدلال کون و س د حضور سنی کریم صلی الله علیه
 وسلم به په کور کسي موی کون لست دی په دي وجه د گراهب صرف تر عتدگه پوري محدود سانی
 مرتب علی عنه ()

() و کور بر مصنف این بر شیه (ج ۲ ، ص ۱۷۷) من کان لا یصلي قبل العيد ولا بعدها مرتب علی
 عنه ()

() معارف السن (ج ۲ ، ص ۱۱۱) مرتب علی عنه ()

۱۰۰ ی تردید کیوری لیکہ وحضرت ابن مسعود رضی اللہ عنہ اسر دی فرمائی چہ ((لیکن میں نے نہ
 الصلوۃ قبل خروج الامم یوم العید (۱) ، دشان پہ روپا کیسی د [لا صلوۃ] قبلہ ولا
 بعدہا)) لعاقد مروی دی چہ ددی نہ د امام شافعی رحمۃ اللہ علیہ دمسند تردید کیوری
 ولہ علم (ار مرتب عما اللہ عنہ)

باب (۲) فی خروج النساء من العید

عنی ام عطیہ بارسوں رضی اللہ عنہا کان یخرج الانکار والعواقب دواب الخلدور وحیہ فی یومین لایام
 ایمن فیعزلن عینی ویسہدن دعوة المسلمین قاتل احد اہل یرسوں رضی اللہ عنہ ! نام یکس ہا
 حباب ؟ ان فتنہا احتیاج من جناب

عراقی دعائی جمع دہ ((ایسا بقیہ الخیم (الارینہ) وفیل لقی لم تروج ولین ہی الکوعۃ عسی
 اللہا))

(۱) الحمد بانظم جمع بانکمر صتر فی ماحیۃ البیت تقصد الکبرور دہ الخیرات مکسر الخیم ویکون
 الام الخمار وقیل الثوب لو سح دواب التودد وقیل المیمس و یصح حلائیب))

۱۰۱ حدیث مارک پہ عہد سری رضی اللہ عنہ کیسی دسجوا پہ خروج الی لعصی ہادی ہی اوردی
 بہ خروج لی لمسجد استحبہم معلومیری

دیسخود خروج بعدین بارہ کیسی پہ سلف کیسی حلالی غنی دی حصو مطلق حارت
 (۱) وکریری دی و حصو مطلقا ممنوع اگر خیر ہی ہی (۲) وحصود مباحث شہ باباسر
 خاص کریری دی (۳) پہ دی بارہ کیسی د امام برحمۃ اللہ علیہ یورا یسہن جو رہی وہ عدم
 سوار (۴) او د امام شافعی رحمۃ اللہ علیہ پہ عید گاہ کیسی عہد ہر عہدیں مستحب
 (۵)

قال امیٹی رواد الطبرانی فی الکبیر ورجانہ نقاب مجمع الزوائد (ج ۲ ص ۲۰۶ باب الصلوۃ قبل العید
 بعدہا مرتب علی عنہ) -
 (۱) معارف العید (ج ۱ ص ۱۵۵ بحوالہ ملقب ابن دمامہ مرتب علی عنہ)
 شرح باب از مرتب -
 (۲) مهم نوینکر وعی (ہان ص ۱۵۵) و غیرہم معارف العید (ج ۱ ص ۱۵۵) مرتب علی عنہ -
 (۳) معارف العید (ج ۱ ص ۱۵۵) و غیرہم معارف العید (ج ۱ ص ۱۵۵) مرتب علی عنہ -
 (۴) معارف العید (ج ۱ ص ۱۵۵) و غیرہم معارف العید (ج ۱ ص ۱۵۵) مرتب علی عنہ -
 (۵) معارف العید (ج ۱ ص ۱۵۵) و غیرہم معارف العید (ج ۱ ص ۱۵۵) مرتب علی عنہ -

بهر جان د جمهور په سردسار په د جمعې د اخیرونو موخو په رڼا د خروج حارب
 شبه دې اوسه د خه بل مروج افره په عالي (۱) قرون د یسوتکي (۲) وچه هم د (۳) جه ددوی حروب
 د فني سمدې م د عجاتو په حق کسې د بعد په ده پدې وچه دوی په دخرج
 لعدین احارب سبه دې نېسه داخو په بو ددوی نه جن هم عدم خروج فصل دې (۴)
 امام طحاوی فرمائی خه دسجوه مروج دپاړو درېو په د سلام په شروع کسې بمسب به
 نظرونو کسې دمسب (۵) د کثرت ظاهرونو دپاړو (۶) کسې سوی وو (۷) دا عبت اوس سانی به
 دې پسي علامه عیسی (علیه السلام) فرمائی چه ددې عبت دوحی به هم د حارب به هغه حاتو کسې
 وو چه کله دامن د خه وو اوس خو دراره عبت جسم شوی دی ، پدې وچه حات به دی کور
 بکار حصار عبت (۸) فرمائی (۹) چه (۱۰) لور اړه موم الله (علیه السلام) ما حد السبب مسنن سجد
 کف معت ساء بوی سراسر (۱۱) مطلب ددې چه به عهد رسالت کسې یو خو دوسی حصار کم
 وو ، بل یخې به بعبر دترن نه بهر ولسي به دې وچه دوی به د جمعې په مروج کسې
 دحاصریدو احارب وو خود حصار سې اکرم (علیه السلام) به پس دو د سربس طریق حصار کره او
 فني مواقع ریاتي سوی پدې چه دوی ساء س اوس به جمع کسې حصاریدنه دی بکار
 وکه حضور سې کریم صلی الله علیه وسلم حیات وې سو حضور سې کریم صلی الله علیه وسلم
 (علیه السلام) به هم بحو به دخرج لیسوه حات به وو و کړي بکه ماحرین عبت سوی ورکون
 چه به دې زمانه کسې ددوی مسجودو ته بلن صحیح به دی ، (ار مرید علی غه

باب د چاه فی خروج الفین (۱) الی القیدی فی طریق ورجوعه الی طریق اخر

(۲) کان رسول الله (ص) ذا خرج يوم اعيد فی طریق رجوع فی غزوه (۳) مطلب ددې چه حضور سې کریم صلی
 الله علیه وسلم د حصار د مروج دپاړه په کومه لاره عبسگده به شریف او (۴) سو په واپس کسې به سې لار
 پرېښوده او په نېه لار به بلل د حضور سې کریم صلی الله علیه وسلم د عمل په بحارې شریف کسې
 عروې (۵) دې (۶) عن جابر قال کان لنبی (ص) اد کاب یا عبد خالف الطريق (۷) به دې وچه دانند ریغ او
 دجمهور په نرد د عمل مسجود دې

(۱) بیا د امام ابو حنیفه (علیه السلام) په نرد په عامو موخو کسې د فخر مغرب ، د عبت دپاړه د عجاتو
 حصاریدلو کسې خه حرج سبه دې اوسا حین حویه پخرو ورو موخو کسې ددې حارب ورکړي
 دې کما فی الهدایه (ج ۱ ص ۱۲۶) باب لا اذله
 (۲) لانا حرج یصلین صلاة لعد فی روایه الحسن بن یحیی و فی روایه ابی یوسف کما فی غه لا یصلین او
 بکثرون سواد المسلمین وینعن بدعائهم معارفه ابنس (ج ۲ ص ۴۴۶) عرب غفی غه (۳)
 (۴) موط امام مالک (ج ۱ ص ۱۸۴) ماجاء فی خروج النساء فی مساجد عرب غفی غه (۵)
 (۶) (ج ۱ ص ۱۲۴) باب من خالف الطريق دا رجوع يوم اعيد عرب غفی غه (۷)

دیده گزیده آیت مبارک دشواری استلال به دویم جواب ده و در کبری شوی دی چه در حقیقت و
 آیت در قصر فی السمع متعلق به دی بلکه در صلوٰه خوف سره متعلق دی و دی سره کسی
 مبارک شوی دی کرب دی آیت مبارک کسی قصر به مراد قصر فی لکثیفه دی قصر فی
 الکثیفه به دی اودهعی تسل دی چه دی کسی محکمی میر سو چه را آن قسم
 یقینکم لدر کفر و القید بگویی دی حال دی چه قصر فی قصر دی چه سره هم حاسد
 صوف سره مشروط به دی، به دی صورت کسی به سره ایمن عینکه حاج به جبل
 حقیقی حالت محمول دی اودی به هم د ایجاب معنی سر دی حافظ ابن خریز ^{رحمته} و
 حافظ ابن کثیر ^{رحمته} هم دا تفسیر کری دی و در حضرت معاهد ^{رحمته} او در مقصود سرور ناصر
 همدا تفسیر نقل شوی دی به حافظ کسی صاحب د به نع هم دی به ترجیح و در کبری ده ۲
 البته به دی تفسیر کسی مسلم ۱ ربو حدیث مبارک به شک کید پس چه کرم و حضرت
 یعنی س امه به مروی دی (فان قلبه لم یغور بس خطبات) فیس عینک جرح ان تقصروا
 من الصلوة فقد امن الناس فقال عجب ما عجب به لسان عن ذلك فقال صدقه تعقل الله
 ما علیکم فاقبلوا صدقه ۱ دی به به صاهره معصومیری چه حضور بی کریم صلی الله علیه
 و سلم هم دا آیت در صلوٰه انصر سره متعلق کربوی دی در صلوٰه خوف سره به
 دی جواب دادی چه در صلوٰه اجازت دی آیت در ول به محکمی اعلی دو ۲
 بیا چه کله دا آیت مبارک بار شو مو و حضرت عمر فاروق ^{رضی الله عنه} به دهی - سیه پید شوه چه
 شاید دی بیا مبارک در صلوٰه عمومی حاج مسح کپو او در صلوٰه خوف سره بی
 مشروح کرم به دی با - دی و حضور بی کریم صلی الله علیه و سلم به سول او کپو
 حضور بی کریم صلی الله علیه و سلم به جواب کسی و فرماییل چه د صدقه تعقل الله ما
 علیکم فاقبلوا صدقه ۲ چه دعوی حاصل دی چه قصر سره دان ^{رحمته} د طرفه به تسویو
 صدقه ده چه کومه وس هم ده و دی آیت همه مسح کپی به ده خکچه چه د آیت مبارک
 در قصر سره بار کسی به دی بلکه در صلوٰه خوف با ه کسی دی
 دشواری دویم استلال به سس معانی ۱ کسی در حضرت عائشه ^{رضی الله عنها} دیو رو به به دی چه
 (ما اخبر مع رسول الله ^{صلی الله علیه و سلم} من الهدية اى مكة قال يا رسول الله ^{صلی الله علیه و سلم} اى اى است وامی قصر
 واقمت و لظرب و عجب فان حسنت يا عائشة وما عاب علی ۱ دی به معلوم شوچه به سر
 کسی اتعاب جدر بلکه بهتر دی

۱- در تفصیل دی. و اوگورنی معارف بسن (ج ۴، ص ۴۶۱) برت عقی عنه ۱-

۲- (ج ۱، ص ۲۲) کتاب الصلوة المسافرین و قصره برت عقی عنه ۲-

۳- اوگورنی معارف بسن (ج ۴، ص ۴۶۱) برت عقی عنه ۲-

۴- (ج ۱، ص ۲۱۳) کتاب القصر فی سفر بعب المقام الی قصر عنده الصلوة و سس کبری بیهقی ۴-

۳- ص ۱۴۲) باب من ترك القصر فی سفر غیر رجة عن ثمة جواب علی عنه ۲-

و سلم به دی سحر کبیری د پندلوس و روحو یی د دی سه ربات په مکه مکرمه کبیری عقب وړ
دغه وخت حضور بی سحر کبیری صلی الله علیه و سلم د خیال کړی وړ چه حصه حور سی کریم صلی
الله علیه و سلم به یو طویل حدب په مکه مکرمه کبیری قیام بیت به وړ کړی .^(۱)
حوممکن ده چه حضرت عائشه صدیقۀ (رضی الله عنها) خیال کړی وی چه حضور بی کریم صلی الله
عیه و سلم به یو طویل حدب په مکه مکرمه کبیری قیام کوی به دی بیت دوی به تمام عمر
او کړ و روژي بی ساتلې وې . و حضور بی کریم صلی الله علیه و سلم به دی حبیب سره
د حضرت عائشه (رضی الله عنها) تحسین کړی وې .

دشو قعود یریم سدال په دار قصی^(۲) کسې د حضرت عائسه (رضی الله عنها) دیوس رویت به دی چه
(۱) د بی (رضی الله عنها) کتاب بقصر فی السفر وستم و یقظرون و یقوم . (۲) مام ۶ ر قطنی (رضی الله عنه) د دی حدیث
صداوت سید صحیح گرجولی دی .

۵- دی جواب د دی چه د حدیث مبارک مطلب د کیدیشی چه حضور بی کریم صلی الله علیه
و سلم به وړوکی سحر کبیری چه کوم ددري هر حلو به کم وی تمام کولو و د دري مواخربه
ریب سحر کبیری به نی قصر کویو .

د حضرت عائشه (رضی الله عنها) پورته ذکر شوی روایتو مو یو مشترکه حراف د دی چه حضرت
عائشه (رضی الله عنها) به سحر حج کسې تمام کولو چه د حضرت سره (رضی الله عنها) سول و کړو چه (۱) ما
بان عائشه (رضی الله عنها) نعم^(۳) ۴ د ناریت مایول عصفان (یعنی چه په کم تاویل سره حضرت عثمان
(رضی الله عنه) په مکه مکرمه کبیری تمام کویو ددغه روایت وویل به ما د بادی حضرت عائشه (رضی الله عنها) هم
انعام کوی اوس ته د حضرت عائشه (رضی الله عنها) سره په جوار د تمام پاسدی چه حدیث مرفوع وی
سو حضرت عروه به د به وشی چه د ناریت مایول عصفان . ثم ان النسیبه فی نفس التویل لال
اتحاد ناریت کما فی المعارف . بلکه ددی حدیث مبارک حواصه به نی و کوله د حضرت عروه
د نوبه ظاهره ده چه د حضرت عائشه (رضی الله عنها) سره په دی بده کبیری هیچ مرفوع حدیث مبارک
به وړ (بلکه د ددی چېر احبها د) و په دی وجه پورته ذکر شوی دو په احادیثا چه

^(۱) إقامة خمسة عشر و سبعة عشر أو ثمانية يوماً على اختلاف الروايات كذا في المعارف (ج ۴ ص ۱۶۰)
بم ت غنی عنه .

^(۲) لانه کال یوم یا ان یخرج فی حین مرتب غنی عنه .

^(۳) بی در قطنی (ج ۲ ص ۴۴ کتاب الصیام باب القیبه لیسانم مرتب غنی عنه) -

^(۴) صحیح البخاری (ج ۱ ص ۱۴۸) البوب انقصر الصدود باب بقصر اذا خرج من موضعه د عرو
به سول کویو و الا حضرت رهري کویو کما فی البخاری حوله بلا مرتب غنی عنه .

^(۵) کما فی النسخ من غیر (ج ۲ ص ۴۴) (رقم ۶۰۳) کتاب الصلوة مسافری، مرتب غنی عنه .

^(۶) حافظ ابن حجر (رضی الله عنه) فرمای چه په حقیقت کبیری د حضرت عائشه (رضی الله عنها) په برد د قصر مدار په وجود
د مشقت پاسدی دی و دا ددوی احتیاج دی . بلکه چه د حضرت عروه به د حضرت عائشه (رضی الله عنها) باره کسې
و پاسدی چه (۱) انما كانت یحیی فی السفر بها فلما ذا لوصیت رکعتین لقلب ی ای ایها الله لا یثنی
غنی بهی (ج ۳ ص ۱۴۳) باب من لزم القصر فی السفر غیر و غیره عن نسبه کذا فی المعجم الباری (ج
۲ ص ۴۷۱) باب بقصر ان خرج من موضعه یوماً من الزمان .

گوم حضرت عتیشه ^{عليها السلام} ته مسموم دی یا خو صحيح به دى يا دى قهاسي مطلب دي
علامه بن تيمية ^{رحمه الله} خود دي په جواب کسي وصاحبه سره د ويلي دي چه رهو کسب عتسي
رسول الله ^{عليه السلام} کما حکاه ابن القيم اهدي رح ۱ ص ۱۸۱)

شو وهو حبيرم اسدلال دحضرت عثمان ^{عليه السلام} عمل دي چه عتسي به مکه مکرمه کسي
نمام کوي ۱۲۲ دي جواب دي چه حضرت عثمان ^{عليه السلام} په مکه مکرمه کسي کوي چوپ کړي
وو ددوي ختبه د اورو چه کوم کار کسي دچ کور وي سو به هغه پ کسي نمام وخت
دي ۱۲۳

بعض حضرتانو تر مائسي دي چه رخصت عتسي ^{عليها السلام} نمام احد د ره چه عتسه دحج به
موقع د اعرسو ختبه کيدله او که دوي عتسه خاني کسي قصه کوي سو دي حربي حضره ره
چه عرسو به دا حال کړسو چه بون مويونه دود رخصت کوي په دي وجه دوي ^{عليها السلام} دهمون
دتعلييم په خاطر داق عتسيب اوکړو و تمام ئي مناسب حال کړو)
بعض عتسه الله لافل

① په صحاحينيو ^{عليها السلام} کسي دحضرت عتسه ^{عليها السلام} په مسموم ئي حذر المصنوعه او م
لرصب و کتاب قارب مصنوع السفر و اتمب صوة السفر و لبيخاوي)

کذا في معارف ابو جعفر ^{عليه السلام} ج ۴ ، ص ۴۵۹ مسموم عتسي عه)

ع عتسي ^{عليها السلام} بن يزيد فان صبي عتسه عتسي ارها ليکن عتسي نوحصان نو به مسموم چه (۱) حي پنج
دالت عتسي ^{عليها السلام} فدان بعد صبي مع رسول الله و کتب من ماني (ج ۱ ص ۲۱۲ ، کتاب نفوس المصنوعة في
السفر باب المصنوعة عتسي مسموم عتسي عه

② من ابراهيم قال ان عثمان صلي الله عليه وآله التقى راي عتسه و عتسه اس في دود ج ۱ ص ۲۷۰
کتاب حداثت باب المصنوعة ماني ، دشان عبد لرخصت بن يزيد فرمائي چه ران عتسه بن عتسه عتسي اربع
رکعت دتکره الناس عليه فدان بالله الناس ا بي لاهب عتسه عتسه فدت واني عتسه رسول الله ^{عليه السلام} بقول من
ثامن بيد فليصل صلوة القيم راء احد

علامه هيشمي ^{رحمه الله} په مجمع الروند ج ۲ ص ۱۵۶ باب فيمن سافر حاشي في يله کسي ددي
روايت د ذکر کولو به پس په دي سکوت کړي دي خو همد رو به ددي ددي اندلسو په مرق سره
دمسند ابو يعلى ^{رحمه الله} به حواله سره هم ذکر کړي دي خو په دي دتکرعه بن ابراهيم ^{رحمه الله} دصعب
عراصل کړي دي که ددي راي صحت ثابت ش شي نو دحضرت عثمان ^{عليه السلام} حديث مرفوع به
قابليتي خو حافظ اس حجت ^{عليه السلام} دمسند حمد نو د يه يه يه په حواله سره ددي روايت دتکره کولو به پس
سکي چه (۱) فهدا الحديث لا يصح لا به منقطع راي رواه من لا ينج به)) و که د حافظ قون صحيح
اوملي سي نو د مسموم وي چه حضرت عثمان ^{عليه السلام} ددي حيل اجتهد وو بيا ۱ جهاد خه وو ۲ نو
ددي باره کسي متعدد احوال دي چه دهني تفصيل په قبح اماري ج ۲ ص ۴۶ ، ۴۷ باب
يقصر اد حرج من موضعه کلي دي چه کيديس رسد اشرف)

فتح الباري (ج ۲ ص ۴۷۱ مسموم عتسي عه)
فتح الباري (ج ۱ ص ۱۴۸) باب نفوس المصنوعة باب ان حرج من موضعه صحيح مسموم (ج ۱ ص
۲۵۹ کتاب المصنوعة مسموم و قهرها مسموم عتسي عه)

اود جسم به رو یا کسی ((و بعد فی صلوة اخر)) نفاظ مروی دی دی به معلوم شویچه
سفر کسی دوه رکعت د بخلاف به بقاء به ری بلکه به چله صلی فریضه پاس ده ، دی به ده
عزیمت دی به رخصه

④ سن سانی (۱) کسی د حضرت عمر فاروق رضی الله عنه مروی دی چه ((صلاه الجمعة رکعتان
و الفطر رکعتان و الفجر رکعتان تمام غیر قصر علی لسان النبی صلی الله علیه و آله))

⑤ به سانی (۲) کسی د حضرت عبد الله ابن عباس رضی الله عنه مروی دی چه ((قسما ان الله
مخرج من الصلوة علی لسان بیکم صلی الله علیه و آله فی احصر اربما ولی السفر رکعتی اخ

⑥ د حضرت عمر فاروق رضی الله عنه هغه حدیث مبارک محکم کسی بیه شویچه چه به هعی کسی
حضور سی کریم صلی الله علیه وسلم صلی الله علیه و آله اور مانیل چه (۳) ((صلاه لصلى الله عليه وسلم
لا یفر عن صلاته))

⑦ دعورق رویت دی فرمائی چه ((سالت ابن عمر رضی الله عنه عن الصلوة فی السفر فکان رکعتین
رکعتی من خالف السنة کفر)) (۴)

⑧ دجهور (۵) سجده کرام صلی الله علیه و آله مسئل هم داجا به مطابق دی ر لند اعلم اتم

باب ما جاء من کم تلحق الصلوة

ما م ترمذی رحمته الله به دی ساد کسی د کم تمیر به دی ذکر کری سودا تیسر که مسأله هم
کندیشی او کم مده هم کیدیشی او د دوار مستثنی مختلف به دی
مستثنا بقدر احتیاق

تعیس به خومره مسأله کسی حاکم کسی (۶) دی کسی (۷) امام بوحیینه رحمته الله مسئل رادی
چه کم ار کم ددریو (۸) مرحسو سفر موجب د عصر دی او آنه ثلاثه شپاس (۹) ترسعه

(۱) دی مفهوم یو ر است د حضرت سائب بن یزید کدی به هم مروی دی چه دهمی دره کسی علامه
همی رحمته الله فرمائی چه ((ووه الطوائ فی الکبر ورجاله الصحیح لجمع الروا (ج ۱/ ۶ ، من ۱۵۵) باب
صلوة السفر مرتب علی عه))

(۲) (ج ۱/ ۱ ص ۲۱۱) باب صلوة السفر مرتب علی عه -

(۳) (ج ۱/ ۱ ص ۲۱۲) باب صلوة السفر ، مرتب علی عه -

(۴) صحیح مسلم (ج ۱/ ۱ ص ۲۴۱) کتاب صلوة المسافرین وقرها مرتب علی عه

(۵) ووه الطوائ فی الکبر ورجاله الصحیح لجمع الروا (ج ۲ ص ۱۵۴ ، ۱۵۵) باب صلوة المسافر

دانشان به طحاوی (ج ۲ ص ۲۰۴ ، باب مسافر کسی د حضرت صفور بن محرز نه مروی دی چه

هعی د حضرت عمر رضی الله عنه به دصلاة فی السفر بده کسی سوال کری وو بر هعی وهرمانیل چه ((

اختی ان یکذب علی رکعتان من خالف السنة کفر مرتب علی عه -

ر دی حضرت ابو سهره معلی روایسویه اهورنی به طحاوی (ج ۱ ص ۲۲ تا ۲۰۸) باب صلاة

لمسافر کسی مرتب علی عه -

(۶) دانا اقوان مصالح ختیفة رحمته الله فی لکثرة ذکرها صاحب البحر منها خمسة عشر فرسجا ومنها ثمانية عشر

فرسجا واول بحر فی العمدة وفتح القنبر والعمدة احد وعشرون فرسجا کدای المعروف (ج ۱/ ۴ ص ۱۷۳

مرتب علی عه -

موجب قصر گر خولی دی اود د پره اقوسه منقرب دی حکه چنه شپاس فرسخته سی اده
حلیت مینه جوریری

راهن ظو هر پنه سرد د سفر هسغه مضد ر شنه دی بلکه د قصر د پره منقص سفر کیدل کاس
دی (وین داود مطلق السفر و قدر بالیل) معارف المسرح ۴ ص ۴۷۳

د بعضو (هل ظواهر و صرف د د ری عینر مقدار مقرر کسری دی عائب دوی استدلال
و حضرت نس (د و یبه دی چه (کاس رسول الله ﷺ) عروج مسیره ثلاث اصال و
الالة فراسخ (شبه شکت) یصمی (کسری) مو جمهور ددی خوب ورکوی چه ددی مطلب
یدی چه صرف د دریو میلو په سفر کسری قصر و کسره بلکه مطلب ددی چه سفر د دریو
میلو په ریاسته وو خود وی د دریو میلو په دریو فرسخو په فاصله باندی قصر کول مشروح
کری دو هر حال په دی باب کسری شه صریح خدیب هیارل عروج سینه دی ایسه د جمهور
په حق کسری د صحابه کرم (الله علیه و آله) (رحم الصیق محمد) ۴ ص ۶۲۷
حاشیه امام هانک رحمه الله علیه (باب المسافر بدجن قصر لاشیره می بم الصلاة فیه نقص
السنه)

+ قصر بدست *

مر حل د مرحله جمع ده سی دیو ورختی مسافری منقرب فاصله ته وائی کفایه تحت فتح تقدیر رج ۲
ص ۴) حرب علی سده ۲

(و الفریخ ثلاثة مین بالیل المسافر معارف المسرح ۴ ص ۴۷۳ بحواله شرح المذهب مرتب علی عه

۱) وقال شيخنا رحمه الله في فتح المذهب ما منحه الاول المسافر بقدر ما لم يترك من على الله ثم يرضوا بالطلاق
المطهرية بلهم كما ينبغي على الله لا بد للمسافر من تحديد حتى يحدوه من حرم قبل مع مدة جود على ظهريته
ونكهم بم يحدو في ذلك ايضا صريح ومع ذلك راي انه صلى الله عليه وسلم قدر ثلاثة ايام واليه يرجع
المسافر في تحية وما احل لامرأة توس بالقاء ولهم الاخر بان المسافر و هذا لمدة الا معناه عموم ما ظهر ان هذه
مدة دحلا في تقدير المسافر فانما زوده الحيلة من محضا من فتح الباري رج ۲ ص ۲۵۳ كتاب

الصلوة المسافرین وقصرها او استاد محترم حرب علی عه

۱) فتح الباری رج ۲ ص ۲۶۷) باب کم بعض مبلو (مرتب علی عه

۲) من اب ذره رج ۹ ص ۱۶۷) باب مق بعض المسافر مرتب علی عه ۱

۱) ملا علی سالم ان ابن عمر و خروج ای ارض له بما نصب قصر وهي ستة عشر فرسا ۴۸ من نصب ان

ای ضیه (ج ۲ ص ۴۱۵) ان مسیره کم بعض الصلوة وعن ضی بن ربه الوی قال سالت عباده ای

عمر من فی کم نقص الصلوة فقال اعراف الصلوة قال لا ولكن قد سئلت ما قاله فی الوی قال قد سئلت

خرجها ایها قصر الصلوة قال النبی (ص) رواه حماد بن الحسن فی الاثر واستاده صحيح الآثار بس (ج ۱
ص ۳۶۴) باب ما استدل به علی اب مسافة القصر ثلاثة ايام

وای ثلاثة ايام ذهب عثمان بن عفان وابن مسعود ومريدان من غيلة وحديقة ابيان و شعبي و سفيان بن
حمر ومحمد بن سفيان وابو غلابه و ثوري و ابن حنبل و شريك بن عبد الله وهو ايه عن عباده عمر كذا فی معارف
(ج ۱ ص ۴۷۳) فلا عن امثلة مرتب علی عه ۱

و انچه ثلاثه است ۴ د حضرت سعید بن مسیب اثر دی - هغه فرمائی چه ((د فساد اربعه صبی (اربع) (ذکره نیرمندی البایب - هم د روایت عام صحابی ^{عنه} د حضرت بن عمر ^{رضی الله عنهما} به سواد حضرت عماره بن عباس ^{رضی الله عنهما} از آنکه به نقل کریں دی) د حضرت عبید بن جریج ^{رضی الله عنه} روایت دومی - اما مرخرج دی - بن به - ی حالت محصور دی چه کله د فساد سه به دی شوی ^{عنه} سو در بیان هغه بول روایتی به چه هغه امام برمندی ^{رحمه الله} بگوید اگر کریں دی مودتی پسری ذکر دی هغه هم به دی محصول دی ددی به سو ^{عنه} بن عباس ^{رضی الله عنهما} دینجسور خو و ^{عنه} روایت د حضرت بن عمر ^{رضی الله عنهما} یه سو بی ذکر مشرق روایت مبره هم موبه ^{عنه} دی و ش سجده اعظم

باب ۷ ما جاء فی النطوع فی السکر

علامه بیوی ^{رحمه الله} به شرح مبسوط ^{عنه} کسی لیکنی دی چه ((التعلیق العلماء علی استجاب الترافل نطقه فی السکر و ختمو فی استجاب الترافل فترکیه ایس عمر و احرون را المسجده بسافه راصحه و الجمهور)

د حضرت سعید بن مسیب ^{رضی الله عنه} یو نرد حدیثو دهمنک مطابق هم برری دی فرمائی چه ((اف قدمت بیده فاطمت حمله عمر یوم فاتم لصلوة قال النیوی بن رواه محمد بن حسن فی الخیج واصله صحیح آثار السنن رح ۱ ص ۲۱۷) باب من قال - انما یصر مقبلة بینه فاطمة تنسب عمر یوم ربه انما فی علی عنه)

۱ - کما فی مصب برایة رح ۲ ص ۱۸۳) باب من قال - انما یصر مقبلة بینه فاطمة تنسب عمر یوم ربه انما فی علی عنه)
۲ - باب من قال - انما یصر مقبلة بینه فاطمة تنسب عمر یوم ربه انما فی علی عنه)
۳ - باب من قال - انما یصر مقبلة بینه فاطمة تنسب عمر یوم ربه انما فی علی عنه)
۴ - باب من قال - انما یصر مقبلة بینه فاطمة تنسب عمر یوم ربه انما فی علی عنه)
۵ - باب من قال - انما یصر مقبلة بینه فاطمة تنسب عمر یوم ربه انما فی علی عنه)
۶ - باب من قال - انما یصر مقبلة بینه فاطمة تنسب عمر یوم ربه انما فی علی عنه)
۷ - باب من قال - انما یصر مقبلة بینه فاطمة تنسب عمر یوم ربه انما فی علی عنه)
۸ - باب من قال - انما یصر مقبلة بینه فاطمة تنسب عمر یوم ربه انما فی علی عنه)
۹ - باب من قال - انما یصر مقبلة بینه فاطمة تنسب عمر یوم ربه انما فی علی عنه)
۱۰ - باب من قال - انما یصر مقبلة بینه فاطمة تنسب عمر یوم ربه انما فی علی عنه)

مرتب علی عنه -
به تیره ثبوتی صححه خاسیه کنسی د بحاری شریف به حواله سیه چه داس علی ^{رضی الله عنه} کوم ده آیت ذکر شوی دی دهغی به ربی کنسی د یوحید و حدیث به صرف مر فوج حصه کنسی کبه پیشی حکه چه حضرت عبید الله ابن عباس ^{رضی الله عنهما} چه (در فتوح الاسلام السبعة عشر القضاة و رد القضاة او ویدنی بی دی چه دجل مسلك وص حکم سی و کرو چه ردوی به برد دیور لیسو و و خونه دیاب د قضیه دست شمار دی -
م مرتب علی عنه -

د حضرت عبید الله بن عباس ^{رضی الله عنهما} دجل تصریح به پس به دی بناید کنسی قوت به پسی کیروی ، مرتب علی عنه -

شرح باب ۱۱ مرتب علی عنه -
۱ - شرح باب ۱۱ مرتب علی عنه -
۲ - شرح باب ۱۱ مرتب علی عنه -
۳ - شرح باب ۱۱ مرتب علی عنه -
۴ - شرح باب ۱۱ مرتب علی عنه -
۵ - شرح باب ۱۱ مرتب علی عنه -
۶ - شرح باب ۱۱ مرتب علی عنه -
۷ - شرح باب ۱۱ مرتب علی عنه -
۸ - شرح باب ۱۱ مرتب علی عنه -
۹ - شرح باب ۱۱ مرتب علی عنه -
۱۰ - شرح باب ۱۱ مرتب علی عنه -

یعنی عدم توازن لکه اشراق خائب او پس تہجد و صیرہ و مسافر دہرہ پہ سفر کسی کرد
 دیولو پہ سرد بالابتق جائز دی۔ لہذا سفر ہو کہ چہ کومو تہ روا تب ہم و نیل کیسی دی
 مارہ کیسی اختلاف دی، یوہ ولہ چہ پہ معوی کیسی حضرت ابن عمر رضی اللہ عنہما ہم شامل دی دی
 دیگر قائل دی و امام شافعی رحمۃ اللہ علیہ او جمہور علماء کرام ددی کولس و
 استحباب قائل دی، دہم فو پہ سرد کہ و خب وی نو سن رو تہ اد کول افضل دی او پہ سرد
 نی ہم خہ بروا بشہ دی، خکہ چہ پہ حالت و سفر کیسی دسن روا تب گدیہ حتم شی
 لہست و دحر دی بہ مسی دی او سفر کیسی ہم ددی اکدیہ سانس پانی کیسی ددی
 و جب نہ د دانگی اہتمام کول یکار دی حضرت ابو ہریرہ رضی اللہ عنہ د حضور بی کریم صلی
 اللہ علیہ وسلم بہ ارشاد نقل کری دی چہ ((لا تعدوا فی ای رکعت الفجر)) و ان طردکم ظہر
(()) و پہ چہلہ حضور بی کریم صلی اللہ علیہ وسلم بہ پہ سفر کیسی د دحر سبت ان کول
 ثابت دی امام طحاوی رحمۃ اللہ علیہ چہ ((رکعت لیس فی السفر رکعت الفجر)) کہ
 پہ مسلم شریف (۱) کیسی حضرت ابو قتادہ یو طول حدیث مبارک مروی دی، ہعہ دسر
 دوران کیسی د حضور بی کریم صلی اللہ علیہ وسلم د دحر د مویح د قضاء کیسہ

۱ جو حافظ ابن حجر رحمۃ اللہ علیہ د علامہ بیوی رحمۃ اللہ علیہ پہ حوالہ مرد پہ دی مسئلہ د تفعل فی سفر کیسی حرب
 قواہ نقل کری دی،

① امع مطلقا

② اجواز مطلقا

③ الفرق بین الرواتب والصلوة وهو مذهب ابن عمر رضی اللہ عنہما دی بہ پس حافظ ابن حجر دواہ اقوالہ نور ہم
 نقل کری دی

④ الفرق بین الليل والنهار في المطلق

⑤ الفرق بین حاقبہ و ما بعد یعنی د روا تب قبلہ و حور اود بعدیدہ غالباً د عدم جوار، لان التصريح

لا نظر انہ علی لایہ نقل علیہ بالامامة وانتظار الامام غالباً و نحو ذلك بخلاف ما بعد ما فانه في الغالب بصل

قد ظن انہ د مساجد ایاری (ج ۲، ص ۲۷۶، باب من تطوع في السفر في غير دير بصورة

یو قول د علامہ ہندو نی رحمۃ اللہ علیہ ہم دی چہ کوم علامہ عیسیٰ رحمۃ اللہ علیہ نقل کری دی

⑥ العمل المصل في حال النوم والنزول في حال السفر او كورتی عمدة الداری (ج ۷، ص ۱۴۴) باب من

لم ينطرح في السفر دير انصلاوة وقبدها مرتب عفی عنہ۔

او كورتی اعلاء السنن (ج ۷، ص ۲۷۹، باب انطرح في السفر مرتب عفی عنہ)۔

سن بی داود (ج ۱، ص ۱۷۹، باب فی تحقیقہ ای رکعتی الفجر مرتب عفی عنہ

دلالة الحديث على تأكيد منه الفجر في السفر وسواء ظاهرة فان طرد الخيل اكثر ما يكون في السفر دون غير

كذلك قال صاحب اعلاء السنن (ج ۷، ص ۱۹۲) باب التطوع في السفر، حرب عفی عنہ۔

صحیح بخاری (ج ۱، ص ۱۴۹، باب من تطوع في سفر في غير دير انصلاوة وقبدها مرتب عفی

عہ۔

⑦ (ج ۱، ص ۲۳۹، باب قضاء الصلوة الفائتة واستحباب تصجيل قضاها، مرتب عفی عنہ)۔

کسی دم و کد کیدلو حیثیت باقی نه پسی کیری او در حسب به صورت کسی ادي کونوقصبت شه دي بونون روايات به چل چل محمل مطبق کیری ر مرتب علی عنه

باب واجب في صلاة الاستسقاء

((ان رسول الله ﷺ خرج بالناس يستسقي لئلا يفيهم ركنهم من جهر بالقرعة فيهم)) د استسقاء معنی ده طلب السقياء (۱) یعنی باران غوسل د معنوی دی چه به استسقاء کسی هخ بو مومح مسنون (۲) شسته دي ددي مطلب معروف صحيح به دي حیثیتی شوی به صل کسی دی بقصد د دي چه مد استسقاء صرف دمومح سره خاص به دي نکی دعا و سجع سر اعم د است اد کیری لقوله تعالی (۳) فَقُلْتُ لَا أَشْتَقِرُّوْا رِيَكُمْ اِنَّهٗ كَارِ عَقَارٌ (۴) يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا (۵)

و صرف به دعا و سجع سره سم استسقاء اد کیدی دایه مروان ساجی (۶) د استسقاء ثابت دی ((قال عمر حنا مع عمر بن الخطاب يستسقي فصار د علي الاستسقاء)) به دي وجه داسم

و طلب السقي وهو الا Rowe یعنی حراي و دسم یعني به اصطلاح کنبی ددي معنی به دي چه ط حسب لعیاده علی رجه مخصوص من الله تعالی لا لاراء الغیب شی العیاده و دفع الجذب (۷) لاحظ سان و اللفظ عربی اللاد کلا فی معانی السوری (۸) ج ۴ ص ۴۹۱ مرتب علی عنه
علاء الاستسقاء دا دام لطعام بط مع حاجه الیه ولا تنس فیها الجماعة عندی و حیة (۹) بل بصور و حد ن ان اجروا و الاستسقاء عنه دما هو والدعاء بالاستسقاء و قال الشيخ الاسلام یجوز ان یجوزوا یجوزوا نکی لیس به فیهه ایضا ان الجماعة لیها غو مکرره بخلاف الفل مطلق علیه مستحی المعروف بالکبری (ج ص ۴۶۷) عبوة الاستسقاء مرتب علی عنه -

تا حو دخیل پروردگار به دخیلو گه هوسو بحیثه غوارنی ستمکه معه دیر محسوب کنی او به نسو به دیو با ن او وروی بیان فقر و سوره یوح آیت معبر (۱۰) مرتب علی عنه -
معرف السان (ج ۴ ص ۴۹۴) بخونه عمدة القاری ، علامه عینی (کتاب د روایه دمصف اس السبیه (کتاب د حوله سره نقل کړي دي وگورس عمدة القاری (ج ۷ ص ۱۵) باب الاستسقاء خروج النبی ﷺ الخ ، حو دمصف اس شیهه (کتاب د حیدر آید دکن به مطلوبه سجا کبی (۱۱) لهاد علی الاستسقاء (به حاسی د ((فمرد علی الاستسقاء)) الماظر مروی دی وگورس (ج ۷ ص ۱۵) (۱۲) موز لایضی فی الاستسقاء ، اوس که قمار د علی الاستسقاء لفظ درست او گرجوئی شی نو پیا دي روايت به استدلال سی به ح کیدی

لیسه به مصف اس س شیهه (حوالا باده) کبی دحضرت شعبی (کتاب د مروی دیو چه ((ان عمر بن الخطاب خرج يستسقي لئلا يفيهم ركنهم من جهر بالقرعة فيهم)) د استسقاء غلکړ مذراراً (۱۳) ثم من لقال يا امير المؤمنين لو استسقيت لقال لقد طلبت بمجاديع السماء التي يستسقون بها

دي به هم د سام موحیقه (کتاب د مسند تاسد کیری مرتب علی عنه ، علی الاستسقاء (۱۴)

ارادام جسد ^{مقدس} به سرد دامام و مقتدی نور و دیاره مسوون دی و د جسد به سرد
د معصوم مالکیو به سرد ددی مسووس صرف دامام به خو کیسی دی هه د مسوون دی
د حضرت سعید بن اسید عروه اورد مسوون ثوری ^{مقدس} حجاب و نی چه به و یوسو کیسی
صرف د حضور سی کریم صلی الله علیه وسلم د جویل راد دکر راعمی دی و د برقیه
مدرک بنقیس عمل دی به دی وجه به چیل هو د سوری به معصوم روی و مقتدی نراه به
امام حسن کون به صحیح به وی

ص ۲۸۰، رقم ۱۹۳۲ (صوة الاستسقاء و الافعال) داس طرانی به صولاتو کیسی د حضرت سید ^{مقدس} به
حدیث مبارک کیسی ۱۰ الفاظ مروی دی چه ۱ ویکر قبل رد و لکی یقتب لفظ لی خصب، نصب نراه
(ج ۲، ص ۲۴۳، آخر باب الاستسقاء، رشید شرف عفی عنه)

خو د حضرت ریمسی ^{مقدس} به نصب ارایه (ج ۲، ص ۲۴۳، باب الاستسقاء، کیسی فرمائی چه د ر
ل غصب ^{مقدس} و لا نصب القور اردیته. لایسی ^{مقدس} م یمن عن اله امرهم بدائك مشکل لان عدم النقل من
دلیلای عدم الرجوع و ایضاً فالقوم قد حولوا بحضرة علیهم و هم یکرعونهم و تقرروا بشارع علیهم حکم که
رودی مذاحم (ج ۲، ص ۲۴۱، فی حدیث عباده بن ربیع انه علیه السلام حو رداه فله ظهر البطل
و حول الناس معه) گویا حدیث ریمسی ^{مقدس} به دی روت کیسی به نحو الدس معه حمی سره دجویل
راده به عمل کیسی د حضور سی کریم صلی الله علیه وسلم سره د حقو شرکت ناشی

خو علامه ظفر احمد عثمانی به علاء المس (ج ۸، ص ۱۵۱) باب الاستسقاء به دعاء و الصلوة
کیسی فرمائی چه حضرت عباده ابن عباس ^{مقدس} لایس معه (دامطلب به دی چه حقو هم د حضور سی
کریم صلی الله علیه وسلم سره دجویل رداء عمل کری و خکه چه تحو د جویل به معی کیسی به
دی ندکه د بصراف یعنی د و س کیدو به معی کیسی رخی به دی وجه حدیث کیسی د جویل رد
به عمل کیسی شرکت به دی بلکه قیسی ته موجه کیدو کیسی شرکت مراد دی خکه چه دعائو سی به
به رویب کیسی د الفاظ دی چه ((رأیت النبی ^{مقدس} حین استسقی لنا اطراف الدعاء راكثر من مرة قال ثم
لجونا الى القبلة و حول رداء فله ظهر البطل و تحول الناس))

حویه دی داسکاک کیدی شی چه حق خو د محکمی به قبلی به موجه و و یو چ کده حضور سی کریم
صلی الله علیه وسلم د معی به فارغ شوو جلیو به سی مع کرو او قبلی به موجه شو نو دغه وجه
بصراف الی القبلة کیسی د خلقو د حضور سی کریم صلی الله علیه وسلم سره شرکت خکه او کرو
د دی عتراص خو ب علامه عثمانی ^{مقدس} دا ورکری دی چه د خطی د اوریدو ویت کیسی خلق عی
امام به داسی موجه کری چه دی فیرو د قیسی به مع اړولی وی اوس په حدیث کیسی مراد دی چه
کله حضور سی کریم صلی الله علیه وسلم د خطی به فارغ شو او قیسی ته سی مع کرو نو دوی سره خلقو
هم به صحیح طریق سره قیسی ته مع کرو و الله علم
د رب بنقیس و گورسی علاء المس مرتب عفی عنه

۱، بیا دجویل رد، کیفیت علامه عثمانی ^{مقدس} به متبع نسلهم (ج ۲، ص ۲۴۱) کتاب الصلوة
لاستسقاء، کیسی (حیه) په خو به سره نقل کری دی چه ((رانا عمل یقتب الامام رداء الله مطلق صلی
مطلقه و الله کان مریداً حسن علاء امطه علاء و کان مدوراً حسن الامین علی الامیر و الامیر علی الامیر و الله
کان قیاماً کجلاً ابطاناً عارفاً و اظهراً داعیاً))

باب في ملوك الكوشيين

رکسوت شعري معنی ده تفسیر ، بیت عرف دا لفظ دسر دسر بیولہ سره حاضر سواو حشر -
 دسوزمی بندر بیوونه وای
 دانه خو حشرات بخت طلب دی

① ورنه د دې چنه بعضي متحدينو دا اعتراض کړې دې کسوف شمېس: د شان خسوف
قمر اڅه سر معصومي و قعه به ده بلکې يو د دې رالعه ده چنه دهمي مېنو برلاندې
پېد کړي لکه ظنرخ او غروب و د دې يو دهم حساب مقرر دې ، نه دې وجه به کومو
محکمې خوله سم و دې چنه په غلطي دهم به خسوف پېد کسوف کېږي په دې وجه دا
وجه خاړو دعات کړ حول و په دې وړېدل و موبخ راستنېدنه متوجه کېدل هم بعضي
لري ؟

ددي چوب دري چه اول جو کسوف و حوسود د ساو طبعو سر لاندې ان سو هغه د جان
بعالي دغه د کامل مظهر دي. په دې وجه د دود عظم و دخل دل معرف دې ره موخ
مفروح شوي دي. نايب به حلق کسي کس د ا حسوف دغه وخت سو غریبي سوه
سئي چه که به پول جرم فکته سي سو دسي په دې سب سوارا، نعبه صد کوره و عرب
دي په دې وجه به، اسې موقعوس، حوج سي له مناسب ده تالباد نه د طبعه به
پیر شوو' موهو چه حوسود غه موه اغلی. د دغی سرور دارو چه بعض دغی موهی گرده
چه کوم روزا به دطعی سب سو مابعت ظاهر یري هغه به دخل مف و اف حد به دې فککسي سو
سو دغه د شکل به حسب شریکه په قوم (د) و غیرا په دې سب د حوسود سی کریم صبی

د بچور د د وړوب تفصل د پاره و د دې د پوهو صورتو په پاره اړه وړوب عمده القوي ا ح ۶ ۷
د ۲۵ د اسماء و خور سې نکه هی الاستغافه

[illegible]

کثرت سر و آواز کی پروا اب نہ دے آسمان نہ دروازہ پر بیسی ہر تپ عقی عنہ ۶ موح ص ۱۰ و بہ قوم

صمد و گرجیون حضرت ددی چه مری په بخلق وایوسو رید عمل کروونکی یو حکم چه
 موسر دا سره موچه حضور سی کریم صلی الله علیه و سلم ۹۹۳۳ په رحایي رکوع کړی ورو
 حور واند رکوعات د حضور سی کریم صلی الله علیه و سلم په خصوص صاحب محسن او په
 خلاف دسوف مع چه نفوی در یصی و د جلو می و د پمحمی رکوع مکر دی و صرف و رو
 رکوع رو یوسه قبلون سره ددی چه ددری خورو پخو رکوع رو ایوسه منب د یسی دی
 و دسوف به سلطان ددی مع وچه مکر به دد

علامه بن سبیه رحمته الله دې ۱۰ یوسه سره دمعون گرجو کوشتی / گری دې حور واند
 چه دې کبې سی حری سبه دې و ددی رحانف دی ، په دې وچه دارد کور سلال و
 دی او اکابر محدثین د وایوسه صرف صحیح گرجو سی دن بلکه امام مسحاق بن رفویه
رحمته الله امام بن حریبه رحمته الله و معصوم و حصرانو مجتهدو په دې عمل کړی دې و دې
 خبری قس دی چه ددو و و حله بر پخو پورې هر عدد حار دې

① د بعد د رکوع پورې یوسه دعسی دی او د احادیثو استدلالونه قولی هم دی ، نقلی هم
 دی

② د حور په قریبه یوسو ریدایوسو کبې بطه کسری و دسوف واند قریل معصوم و یوسه
 پر یسود کبې کفا مین

③ که په کور کبې د بعد د رکوع حکم دی سو د به یو غیر معصومی حرا وی و
 ممکن به و چه حضور سی کریم صلی الله علیه و سلم ددی حکم واضح طور سره بیان کړی به
 وی حال د دې چه حضور سی کریم صلی الله علیه و سلم کسرت تاره کبې یو پور خطبه
 هم و کړی ده چه د حضور سی کریم صلی الله علیه و سلم په یو فور هم داسې مرون به دی
 چه هغې کبې بعد د رکوع بعین و کړی وی
 بعد رات رحمته الله کبې کسرت صرف یو وار خوبود

ب د صلوه کسوف په معارض رو یوسو کبې د بطسوق وړ کولو دبره معصی حصرانو ،
 نیلی دی چه دصلوه د کسوف عهد سری رحمته الله کبې یو حل شوی وو او هر حل ددی دکرو
 طریق مختلف وه

حدود عجم به دی حکم چه عهد رب ت کبې کسوف صرف یو خل ایف او د بدلت
 دې ، رومی خو حکم چه د کسوف تقریب په تونو روایوسو کبې دا تصریح ده چه حضور سی
 کریم صلی الله علیه و سلم چه دمربع به پس کومه حصه و کړی د به هغې کبې سر

کذا نقل ل لعارف ج ۵ ص ۸۰ ، مرتب علی عنه

۱. مهم مسحاق بن اهو به رحمته الله ، و بن حریبه رحمته الله ، و بن حریبه رحمته الله ، که حکم د یووی رحمته الله فی روح مسلم

ج ۱ ص ۲۹۵ ، کتاب الکسوف ، مرتب علی عنه

کذا فی رویه لریحه بن بخاری عبداللانی ج ۱ ص ۲۱۹ ، باب ثیف طلوع الکسوف فصلی (دقوی

طالعین نو فی الصرافه اجلاء الشمس فوجد الله وانی عنه ثم قال ان الشمس القمر یاتا من باب له راحة

لا یکنفاله حد ولا حیاته مرتب علی عنه

من باب كسر حروف عيشة في الرواية، ان الذي صمى صبرة يكسوف وجهه
(المرء فيها)

و که مقتدیو رنگدو ویردی نویه صلوة کسم ف کبکی هم جهر فیبی سی و نه سلم

باب مد جاء في صلاة الخوف

صدا مویاد بوسونه و امسی دمیور و به سر به غرو و دندلیم کپی سوی و چه کوم
 جمهور و دقول مطاس به ک و حیرمه هجری کپی شوی و بی جمهور و پدم و د
 مویح مسوح به دی بلکه و س هم جابر دی به ده نام بوجنه کپی به بوزایک و ده
 چه نامویح و حضور بی کریمه صلی الله علیه و سلم به محض و ص و ح که چه قر کریم
 کی دی چه و و و د کتب غیهم فاقیت هم الصبرة (۱) لفظ دی

في بوعيسى هذا حديث حسن صحيح ج ٩ ص ١٠٠ قال الشيخ الادب لكشموري رحمه الله جواب
ما عيشة طاهر قال روي في حور بداره كوي ، فرائده فريته انه قر موراة البقرة كما تجد في داره في
منه ج ٩ ص ١٠٦ باب المرأة في حبله الكسوف (سبب) فيه يد عنى ان حروت قرأته شكر بلاء
ولو كانت تعف لم تحتج في التغيير ثم لراوى السسط الجهر من غير ان يورع ابته با جبهة حرة او رعب
هو الجواب الذي ه تعف بعض الآيات كسهر يعطى الآيات في لصوة السريد كما ورد في رويه ويسمعت
لايه احبانا ، صحيح بخارى ج ٩ ص ١٠٥ باب الفرة في العصر الذي في معارفه (ج) ص ٣٠
بتغير يعنى ، ما تسمى على تبه ،

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١

ابو القاسم عرقب بن عيسى (رواه كنفه ليهم) فقد يلقبوه في يوسف عليه السلام في عهد الرومانيين عنه
 قال حافظ بن حجر رحمته الله واما قول (رواه كنفه ليهم) فقد يلقبوه في يوسف عليه السلام في عهد الرومانيين عنه
 روى عن ابي يوسف حواها مصنفك راجل هو قوله الاول فتح النخ (ج ١ ص ٤٤٦) باب صلوة الخوف
 وخمس بن زياد القوي من اجداده وامرهم بن عيسى وحكي عن اخي صاحب لندني فتح الباري ج ٢
 من ٣٥٧ باب صلوة الخوف عرقب بن عيسى عنه -
 ابن مزيل رحمه الله عنه عرقب بن عيسى عنه -

سورة البقرة - سورة البقرة

دری جواب دای چه منقلب د هم کندی سی چه سجده کمر سر در نه
 ب منقلب دای چه لم بکشد عید بهت جفا
 جافو اسید لال دهعه بول یتو به دی چه کومو کیسی صفا مرر بلی ده
 سج این همام بکشد فرم سی چه آیت دسجد تی ددری حالو به جایی به ای بیایه دی کیسی
 سجدی سر و دی به دی کیسی دکندو دسجدی به بکار دکرونی ای بیایه کرم
 سجدی هم حکایت دی و دامر معیل هم واجب وی کما ظاهر دکندو دسجدی به بکار دکرونی
 ورنه انیب کرم مو افسر هم

دری باید به گیری چه به رویی جمع کیسی حضرت عمر را روی ثلث بت دسجدی دملایوت بهیر
 را کور شو او سجده بی او کرده د روایت اندک دی د به قر المجده علی لیل لول لمجد به
 و به جمعه بی در دسجدی به بیس و فرماید چه د الله لم نکب عیب الا ان شاء الله گوی هموی دسجدی
 جوب به بلکه د وجوب عی سرر بکار کری در
 بوعلاوه سورن بکشد به معنی السج ح ۵ ص ۷۵ کیسی د حضرت کسمیری بکشد بول نقل کری
 دی چه د و م ری جوب شافیا بعماد عیب عی تر عید و بکشد لا یکنی لایم الی بوجوب بیس عی
 لغز لانه م بکشد بعارف ح ۵ ص ۷۳ علامه سورن بکشد بکشد د حضرت عمر را و بکشد
 دی اثر یو بل جوب د حضرت شده کسمیری بکشد به نقل کری دی د ب مری عمر فاروق بکشد
 سجده بخصوص م بکشد عینا وای بکشد بکشد و لایم الی بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 را کما عارح انصوة فی روایت ذکره صاحب الفاری الظیری و بکشد صاحب بدستار و کذا لک ذکره
 لامه الرری فی تفسیر بکشد لا کتفاء حدی حیدر مکرر حدی سجود سید لال بول لعلی دسجدی
 و بکشد بکشد بدستار انصوة غیر لازم

بر کومی چه به ایام سر دسجدی بکشد دی دری معنی تر به به مصف بی این شه ح ۴ ص
 ب د قر لرحل سجده و هر ما بیسی مایض کیسی کندی شمس بکشد را عی تر هم عی صاحب
 عید قه کانوا یقرؤن السجده و هم یتشوب فی سوا السجده
 حضرت شده کسمیری و فرماید چه د لم را ترس حد من اسلف فی قرأ ایه سجده فم سجده و م بکشد
 و م یوم بر آیه فاحاصل ب مری عمر فاروق بکشد ان السجده بکشد به لم نکب عیب
 حد ملخص مای معار بعض ح ۵ ص ۷۴ بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 فتح القدیر ح ۱ ص ۳۸۲ باب سجود لاوله فکان لایم الی سجده بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد
 به الامر بصریح به و لم بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد
 کل من لا یزال یحافظ بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد
 کما فی سورة لعلی «کَلَّا لَا تَتْلُوَ حَتَّىٰ تُقَرِّبَ» مرتب عی عی

کما فی سورة لایستادی «وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا یَسْمَعُونَ» مرتب عی عی
 کما فی سورة ص «وَقُلْ دَاوُدُ إِنَّمَا فُتِنْتُ فَاسْتَغْفِرُ رَبِّي» و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 «ثُمَّ وَابَّ لَهُ عَذَابُهُ لَمْ يَلْقَ وَجْهَ رَبِّهِ» ایب سر ۲۳ و ۲۵ پاره به ۲۳ مرتب عی
 به

۱. حاشی و شواله نه دی صفتی دی چه په پوره قرآن کې یې سجده دېلاوت ۲
 حورین دی لکه ددې په تعین کې یې حلال دی ۳ دسو قعو په سر دسوره ص کې
 سجده نشته دی ۴ ددې په حاشی سوره حج کې دوه ۵ سجده یې دد حاشی په سر په
 سوره ص کې سجده شپه دی ۶ او په سوره حج کې صرف یو سجده ده ۷
 مده شافعی رحمه الله علیه دسوره ص ساره کې ۴ سجده شپه شپه ده ۸
 درو په استدلال کړی فرمائی چه او طالب رايب رسول الله ﷺ یسجد فی عن فاب من عباس
 (تکونوا من غیرهم المجلود) ()

حکه چه هر رات کې کاسو سره دعوی د عصب سره دمث هېت کولو نه دی رخصی ده ۱
 لیرن ءامو لا تکتونوا کالین تکفروا ۲ الایه سر ۱۵۶ سوره آل عمران پاره نصر حضرت عبد بن
 مسعود مرتب علی عنه ۳

۴. ان دابیه کر مرود قدها حکم په قرآن پاک کې سې ۵ ی ۶ اونیك الدین هدی الله
 فهدیهم قدها قل لا اشدکم علیه احدا ۷ ۸ هو رلا ذکرى سلعیم ۹ ایت سر ۹ سوره
 ابرار ۱۰ هر حضرت عبد الله بن عمر فرمائی عه
 عه ی تفصیل داد ۱۱

۱۲. سوره اعراف ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰ ۱۰۰۱ ۱۰۰۲ ۱۰۰۳ ۱۰۰۴ ۱۰۰۵ ۱۰۰۶ ۱۰۰۷ ۱۰۰۸ ۱۰۰۹ ۱۰۱۰ ۱۰۱۱ ۱۰۱۲ ۱۰۱۳ ۱۰۱۴ ۱۰۱۵ ۱۰۱۶ ۱۰۱۷ ۱۰۱۸ ۱۰۱۹ ۱۰۲۰ ۱۰۲۱ ۱۰۲۲ ۱۰۲۳ ۱۰۲۴ ۱۰۲۵ ۱۰۲۶ ۱۰۲۷ ۱۰۲۸ ۱۰۲۹ ۱۰۳۰ ۱۰۳۱ ۱۰۳۲ ۱۰۳۳ ۱۰۳۴ ۱۰۳۵ ۱۰۳۶ ۱۰۳۷ ۱۰۳۸ ۱۰۳۹ ۱۰۴۰ ۱۰۴۱ ۱۰۴۲ ۱۰۴۳ ۱۰۴۴ ۱۰۴۵ ۱۰۴۶ ۱۰۴۷ ۱۰۴۸ ۱۰۴۹ ۱۰۵۰ ۱۰۵۱ ۱۰۵۲ ۱۰۵۳ ۱۰۵۴ ۱۰۵۵ ۱۰۵۶ ۱۰۵۷ ۱۰۵۸ ۱۰۵۹ ۱۰۶۰ ۱۰۶۱ ۱۰۶۲ ۱۰۶۳ ۱۰۶۴ ۱۰۶۵ ۱۰۶۶ ۱۰۶۷ ۱۰۶۸ ۱۰۶۹ ۱۰۷۰ ۱۰۷۱ ۱۰۷۲ ۱۰۷۳ ۱۰۷۴ ۱۰۷۵ ۱۰۷۶ ۱۰۷۷ ۱۰۷۸ ۱۰۷۹ ۱۰۸۰ ۱۰۸۱ ۱۰۸۲ ۱۰۸۳ ۱۰۸۴ ۱۰۸۵ ۱۰۸۶ ۱۰۸۷ ۱۰۸۸ ۱۰۸۹ ۱۰۹۰ ۱۰۹۱ ۱۰۹۲ ۱۰۹۳ ۱۰۹۴ ۱۰۹۵ ۱۰۹۶ ۱۰۹۷ ۱۰۹۸ ۱۰۹۹ ۱۱۰۰ ۱۱۰۱ ۱۱۰۲ ۱۱۰۳ ۱۱۰۴ ۱۱۰۵ ۱۱۰۶ ۱۱۰۷ ۱۱۰۸ ۱۱۰۹ ۱۱۱۰ ۱۱۱۱ ۱۱۱۲ ۱۱۱۳ ۱۱۱۴ ۱۱۱۵ ۱۱۱۶ ۱۱۱۷ ۱۱۱۸ ۱۱۱۹ ۱۱۲۰ ۱۱۲۱ ۱۱۲۲ ۱۱۲۳ ۱۱۲۴ ۱۱۲۵ ۱۱۲۶ ۱۱۲۷ ۱۱۲۸ ۱۱۲۹ ۱۱۳۰ ۱۱۳۱ ۱۱۳۲ ۱۱۳۳ ۱۱۳۴ ۱۱۳۵ ۱۱۳۶ ۱۱۳۷ ۱۱۳۸ ۱۱۳۹ ۱۱۴۰ ۱۱۴۱ ۱۱۴۲ ۱۱۴۳ ۱۱۴۴ ۱۱۴۵ ۱۱۴۶ ۱۱۴۷ ۱۱۴۸ ۱۱۴۹ ۱۱۵۰ ۱۱۵۱ ۱۱۵۲ ۱۱۵۳ ۱۱۵۴ ۱۱۵۵ ۱۱۵۶ ۱۱۵۷ ۱۱۵۸ ۱۱۵۹ ۱۱۶۰ ۱۱۶۱ ۱۱۶۲ ۱۱۶۳ ۱۱۶۴ ۱۱۶۵ ۱۱۶۶ ۱۱۶۷ ۱۱۶۸ ۱۱۶۹ ۱۱۷۰ ۱۱۷۱ ۱۱۷۲ ۱۱۷۳ ۱۱۷۴ ۱۱۷۵ ۱۱۷۶ ۱۱۷۷ ۱۱۷۸ ۱۱۷۹ ۱۱۸۰ ۱۱۸۱ ۱۱۸۲ ۱۱۸۳ ۱۱۸۴ ۱۱۸۵ ۱۱۸۶ ۱۱۸۷ ۱۱۸۸ ۱۱۸۹ ۱۱۹۰ ۱۱۹۱ ۱۱۹۲ ۱۱۹۳ ۱۱۹۴ ۱۱۹۵ ۱۱۹۶ ۱۱۹۷ ۱۱۹۸ ۱۱۹۹ ۱۲۰۰ ۱۲۰۱ ۱۲۰۲ ۱۲۰۳ ۱۲۰۴ ۱۲۰۵ ۱۲۰۶ ۱۲۰۷ ۱۲۰۸ ۱۲۰۹ ۱۲۱۰ ۱۲۱۱ ۱۲۱۲ ۱۲۱۳ ۱۲۱۴ ۱۲۱۵ ۱۲۱۶ ۱۲۱۷ ۱۲۱۸ ۱۲۱۹ ۱۲۲۰ ۱۲۲۱ ۱۲۲۲ ۱۲۲۳ ۱۲۲۴ ۱۲۲۵ ۱۲۲۶ ۱۲۲۷ ۱۲۲۸ ۱۲۲۹ ۱۲۳۰ ۱۲۳۱ ۱۲۳۲ ۱۲۳۳ ۱۲۳۴ ۱۲۳۵ ۱۲۳۶ ۱۲۳۷ ۱۲۳۸ ۱۲۳۹ ۱۲۴۰ ۱۲۴۱ ۱۲۴۲ ۱۲۴۳ ۱۲۴۴ ۱۲۴۵ ۱۲۴۶ ۱۲۴۷ ۱۲۴۸ ۱۲۴۹ ۱۲۵۰ ۱۲۵۱ ۱۲۵۲ ۱۲۵۳ ۱۲۵۴ ۱۲۵۵ ۱۲۵۶ ۱۲۵۷ ۱۲۵۸ ۱۲۵۹ ۱۲۶۰ ۱۲۶۱ ۱۲۶۲ ۱۲۶۳ ۱۲۶۴ ۱۲۶۵ ۱۲۶۶ ۱۲۶۷ ۱۲۶۸ ۱۲۶۹ ۱۲۷۰ ۱۲۷۱ ۱۲۷۲ ۱۲۷۳ ۱۲۷۴ ۱۲۷۵ ۱۲۷۶ ۱۲۷۷ ۱۲۷۸ ۱۲۷۹ ۱۲۸۰ ۱۲۸۱ ۱۲۸۲ ۱۲۸۳ ۱۲۸۴ ۱۲۸۵ ۱۲۸۶ ۱۲۸۷ ۱۲۸۸ ۱۲۸۹ ۱۲۹۰ ۱۲۹۱ ۱۲۹۲ ۱۲۹۳ ۱۲۹۴ ۱۲۹۵ ۱۲۹۶ ۱۲۹۷ ۱۲۹۸ ۱۲۹۹ ۱۳۰۰ ۱۳۰۱ ۱۳۰۲ ۱۳۰۳ ۱۳۰۴ ۱۳۰۵ ۱۳۰۶ ۱۳۰۷ ۱۳۰۸ ۱۳۰۹ ۱۳۱۰ ۱۳۱۱ ۱۳۱۲ ۱۳۱۳ ۱۳۱۴ ۱۳۱۵ ۱۳۱۶ ۱۳۱۷ ۱۳۱۸ ۱۳۱۹ ۱۳۲۰ ۱۳۲۱ ۱۳۲۲ ۱۳۲۳ ۱۳۲۴ ۱۳۲۵ ۱۳۲۶ ۱۳۲۷ ۱۳۲۸ ۱۳۲۹ ۱۳۳۰ ۱۳۳۱ ۱۳۳۲ ۱۳۳۳ ۱۳۳۴ ۱۳۳۵ ۱۳۳۶ ۱۳۳۷ ۱۳۳۸ ۱۳۳۹ ۱۳۴۰ ۱۳۴۱ ۱۳۴۲ ۱۳۴۳ ۱۳۴۴ ۱۳۴۵ ۱۳۴۶ ۱۳۴۷ ۱۳۴۸ ۱۳۴۹ ۱۳۵۰ ۱۳۵۱ ۱۳۵۲ ۱۳۵۳ ۱۳۵۴ ۱۳۵۵ ۱۳۵۶ ۱۳۵۷ ۱۳۵۸ ۱۳۵۹ ۱۳۶۰ ۱۳۶۱ ۱۳۶۲ ۱۳۶۳ ۱۳۶۴ ۱۳۶۵ ۱۳۶۶ ۱۳۶۷ ۱۳۶۸ ۱۳۶۹ ۱۳۷۰ ۱۳۷۱ ۱۳۷۲ ۱۳۷۳ ۱۳۷۴ ۱۳۷۵ ۱۳۷۶ ۱۳۷۷ ۱۳۷۸ ۱۳۷۹ ۱۳۸۰ ۱۳۸۱ ۱۳۸۲ ۱۳۸۳ ۱۳۸۴ ۱۳۸۵ ۱۳۸۶ ۱۳۸۷ ۱۳۸۸ ۱۳۸۹ ۱۳۹۰ ۱۳۹۱ ۱۳۹۲ ۱۳۹۳ ۱۳۹۴ ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰ ۱۴۰۱ ۱۴۰۲ ۱۴۰۳ ۱۴۰۴ ۱۴۰۵ ۱۴۰۶ ۱۴۰۷ ۱۴۰۸ ۱۴۰۹ ۱۴۱۰ ۱۴۱۱ ۱۴۱۲ ۱۴۱۳ ۱۴۱۴ ۱۴۱۵ ۱۴۱۶ ۱۴۱۷ ۱۴۱۸ ۱۴۱۹ ۱۴۲۰ ۱۴۲۱ ۱۴۲۲ ۱۴۲۳ ۱۴۲۴ ۱۴۲۵ ۱۴۲۶ ۱۴۲۷ ۱۴۲۸ ۱۴۲۹ ۱۴۳۰ ۱۴۳۱ ۱۴۳۲ ۱۴۳۳ ۱۴۳۴ ۱۴۳۵ ۱۴۳۶ ۱۴۳۷ ۱۴۳۸ ۱۴۳۹ ۱۴۴۰ ۱۴۴۱ ۱۴۴۲ ۱۴۴۳ ۱۴۴۴ ۱۴۴۵ ۱۴۴۶ ۱۴۴۷ ۱۴۴۸ ۱۴۴۹ ۱۴۵۰ ۱۴۵۱ ۱۴۵۲ ۱۴۵۳ ۱۴۵۴ ۱۴۵۵ ۱۴۵۶ ۱۴۵۷ ۱۴۵۸ ۱۴۵۹ ۱۴۶۰ ۱۴۶۱ ۱۴۶۲ ۱۴۶۳ ۱۴۶۴ ۱۴۶۵ ۱۴۶۶ ۱۴۶۷ ۱۴۶۸ ۱۴۶۹ ۱۴۷۰ ۱۴۷۱ ۱۴۷۲ ۱۴۷۳ ۱۴۷۴ ۱۴۷۵ ۱۴۷۶ ۱۴۷۷ ۱۴۷۸ ۱۴۷۹ ۱۴۸۰ ۱۴۸۱ ۱۴۸۲ ۱۴۸۳ ۱۴۸۴ ۱۴۸۵ ۱۴۸۶ ۱۴۸۷ ۱۴۸۸ ۱۴۸۹ ۱۴۹۰ ۱۴۹۱ ۱۴۹۲ ۱۴۹۳ ۱۴۹۴ ۱۴۹۵ ۱۴۹۶ ۱۴۹۷ ۱۴۹۸ ۱۴۹۹ ۱۵۰۰ ۱۵۰۱ ۱۵۰۲ ۱۵۰۳ ۱۵۰۴ ۱۵۰۵ ۱۵۰۶ ۱۵۰۷ ۱۵۰۸ ۱۵۰۹ ۱۵۱۰ ۱۵۱۱ ۱۵۱۲ ۱۵۱۳ ۱۵۱۴ ۱۵۱۵ ۱۵۱۶ ۱۵۱۷ ۱۵۱۸ ۱۵۱۹ ۱۵۲۰ ۱۵۲۱ ۱۵۲۲ ۱۵۲۳ ۱۵۲۴ ۱۵۲۵ ۱۵۲۶ ۱۵۲۷ ۱۵۲۸ ۱۵۲۹ ۱۵۳۰ ۱۵۳۱ ۱۵۳۲ ۱۵۳۳ ۱۵۳۴ ۱۵۳۵ ۱۵۳۶ ۱۵۳۷ ۱۵۳۸ ۱۵۳۹ ۱۵۴۰ ۱۵۴۱ ۱۵۴۲ ۱۵۴۳ ۱۵۴۴ ۱۵۴۵ ۱۵۴۶ ۱۵۴۷ ۱

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

۱- در روزی که در آنجا بود که حضور حاکم فیاض را به مجلس خود ۱ شهریور ۱۲۸۳ هجری قمری دعوت کرد
 ۲- در آن روز که در آنجا بود که حضور حاکم فیاض را به مجلس خود ۱ شهریور ۱۲۸۳ هجری قمری دعوت کرد
 ۳- در آن روز که در آنجا بود که حضور حاکم فیاض را به مجلس خود ۱ شهریور ۱۲۸۳ هجری قمری دعوت کرد
 ۴- در آن روز که در آنجا بود که حضور حاکم فیاض را به مجلس خود ۱ شهریور ۱۲۸۳ هجری قمری دعوت کرد
 ۵- در آن روز که در آنجا بود که حضور حاکم فیاض را به مجلس خود ۱ شهریور ۱۲۸۳ هجری قمری دعوت کرد

[illegible]

حضور و درین و لا ریب در پی

۱- رعن بی هریر - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب
 ۲- حضور بی کریم صلی الله علیه و سلم ساری حد - ^{مؤلف} امام بی حد و حد
 ۳- حضور بی کریم - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب امام بی حد
 ۴- رعن بی هریر - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب امام بی حد

۵- رعن بی هریر - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب امام بی حد
 ۶- رعن بی هریر - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب امام بی حد
 ۷- رعن بی هریر - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب امام بی حد
 ۸- رعن بی هریر - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب امام بی حد

۹- رعن بی هریر - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب امام بی حد
 ۱۰- رعن بی هریر - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب امام بی حد
 ۱۱- رعن بی هریر - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب امام بی حد
 ۱۲- رعن بی هریر - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب امام بی حد

۱۳- رعن بی هریر - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب امام بی حد
 ۱۴- رعن بی هریر - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب امام بی حد
 ۱۵- رعن بی هریر - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب امام بی حد

۱۶- رعن بی هریر - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب امام بی حد
 ۱۷- رعن بی هریر - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب امام بی حد
 ۱۸- رعن بی هریر - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب امام بی حد
 ۱۹- رعن بی هریر - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب امام بی حد
 ۲۰- رعن بی هریر - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب امام بی حد

۲۱- رعن بی هریر - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب امام بی حد
 ۲۲- رعن بی هریر - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب امام بی حد
 ۲۳- رعن بی هریر - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب امام بی حد
 ۲۴- رعن بی هریر - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب امام بی حد

۲۵- رعن بی هریر - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب امام بی حد
 ۲۶- رعن بی هریر - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب امام بی حد
 ۲۷- رعن بی هریر - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب امام بی حد
 ۲۸- رعن بی هریر - ^{مؤلف} کتاب در مذهب امام خاص و در مذهب امام بی حد

بی کریم صلی الله علیه وسلم دیر سو به پس به حیل قوم نمود ددی به سب به به سره
عشاء دصوبح و وجه گیرو

دریم اسکنال د کیری چه به یه وایت کبسی د حضور معادین حیل ^{بنا} و کبسی حرری دی
حیل ^{بنا} به د حضور بی کریم صلی الله علیه وسلم سره سلوا عشاء کوسو الی الله
به صوبح قوم نه و گولو

ددی حیل دادی چه حضور شاه صاحب ^{بنا} و رکری ^{بنا} شای دی چه ددو عام معسر
خود هب سگ وو او دهی به پس به حیل خو چربه به یه ورخ به هغه دعت موح کرپ ور
او تکی به وو سو به حدیم مبارک کبسی ددغه یه ورخی و فیه یه سوی به با دغه یه
ورخی به کبسی دی اتصاله کیری

① یه د چه به به دغه ورج دوی حیل قوم به صوبح به ور کرپ و د و تکی هم تکی
به دا مطلب وی چه به به ورج بی ددی مویح دوی امت او کرو

② دوی به د چه به دغه ورج بی حیل قوم به بی مویح و رکری حضور بی کریم صلی الله
علیه وسلم به سب دغه شرک کرپ وو او د قوم سره به ست و هر صو

③ دریم داچه ددی بر عکس می کرپ دی
یعنی حضور بی کریم صلی الله علیه وسلم سره بی به یه د فرسو شرک کرپ و قوم
سره به سب دغلو و به دد بر حیل به کبسی به یه د فرسو شرک کرپ وی دی دو به
صورتی و کبسی به د ددوی حیل جهاد وی چه به دی د حضور بی کریم صلی الله علیه
وسلم تهریر شای به دی

حضر فرمای چه د حضور سب صاحب خوب وقت محیل نظر دی حاکه چه ^{بنا} دصمیم
شریف دره دکر شوی روایت دینای الفاظ ^{بنا} چه شر حیل ^{بنا} معادین حیل
کمال یعنی مع رسول الله ^{بنا} (ع، الاخرة ثم يرجع) دی کبسی دکان ^{بنا} صبیحه به دی حرا
دولت کوی چه ^{بنا} دیوخی و حی، فیه به ده ^{بنا} لکه د حضور معادین حیل ^{بنا} عام

لما حیره فان الله يارسو الله ^{بنا} بطن نكث عندك ثم يرجع فطرون عينا ^{بنا} عمده القاري رج ۱ ص

① (باب الفراق في العشاء مريب عفي عنه) ۱۸۶ ص ۱۸۷ باب الفراق في العشاء مريب عفي عنه

② (ح ۱ ص ۱۸۷ باب الفراق في العشاء مريب عفي عنه) ۱۸۷ ص ۱۸۸ باب الفراق في العشاء مريب عفي عنه

③ (ح ۱ ص ۱۸۷ باب الفراق في العشاء مريب عفي عنه) ۱۸۷ ص ۱۸۸ باب الفراق في العشاء مريب عفي عنه

④ (ح ۱ ص ۱۸۷ باب الفراق في العشاء مريب عفي عنه) ۱۸۷ ص ۱۸۸ باب الفراق في العشاء مريب عفي عنه

⑤ (ح ۱ ص ۱۸۷ باب الفراق في العشاء مريب عفي عنه) ۱۸۷ ص ۱۸۸ باب الفراق في العشاء مريب عفي عنه

معصوم و چه دعوت مروج شد می خصصه می کرد به صلی علیه و سلم سره گویو ر حیر
 نوم بد به پس کند
 گم چه د به دی ساره کیبی و بیکی کبری چه لغو دگر جایی و اسیر ر معنی و بد به
 و گوی حاشی طور سره و بیو کیبی و کتاب حلقه بنوری فی غیر موضوع می شرح می نسیم
 حضرت مسیح بهد بنیاد حضرت معاد بن جبل علیه السلام و شعله به سویی صریقی سره حد ب
 و کپی ر بی حد طعه حد حد فتح بهدیم موجه کپی ده و بنی کوی می ده
 در حدیث که جعل الامام یام به و شد علی بن الامام لا بعد اما ان و لفظ انقضی حدیث
 بصورتی که بد حال فی صورتی به عبود الامام فیکو صلاة الامام معصیته بطلوه طریقی
 و یکم بنقدی و بعدا بعدا رید غیر مختلف علیه است قد لا یجوز و لا یجوز لا یجوز علیه فانه شمر
 الاختلاف علیه فی الامام الباطن که یسئل اختلاف حبه فی الامام ظاهره کما یسئل فی
 السامعی یؤثر و لا یثبت ان من برعی الباطل و الظاهر مع اکس من برعی حدیث و صاهر بن لغزش
 لا یکنه ر حور فی عبودیه امام یسئل به عیالته فلا یجوز بطل حدیثه من بعد الامام و الباطن
 هم ی ضرر مع کدی قریا لا یجوز ناسی تصحیف انشاء القرض باسئل فی حقیقه الانتقام رعی
 لمقتضی علی الاختلاف علی امامهم و لا یکنی علی مقتضی مقتضی انتقام فی حقیقه الانتقام رعی
 انهم بالامام اند کلمت شلی بعد مدح باب و کال الامامیه و القدره فی الاوائل من بعد
 می من الاجتماع حکمی بن الامام و امام من ع یقتضی اقتضای یافعه و علی عس حالهم و علیه جعل
 حالهم راجعه حی اما می قدر و حد قران امام و عباسون رعی من معظم ترکیال الصلوة و حد
 تدبریح فی حکم الانتقام فذل علیه حدیث ابن بنی علیه السلام و حدیث داود بن احمد صاحب
 و کتاب برحق و کی مسوی و حدیث بنان لیخیر ما یسئل من حدیثه و حدیث صاحب مع رسول لا یجوز
 من بن ثالث و ر کع ر فاده و مصر مع رسول لا یجوز فحدیث معاد فاسر الیه لقا بن معاد لا ارا علی
 حد الاکت علیه قال فدر می بنی لا یجوز معاد فذل من لکم سله کدایت فادعرو و بعد عرج
 فی نهاده فاموم بالامام علی کمل عبادت بنو بقیه مروج الانتقام لم یکن فی مبدع محرقة
 سرع بعد و حد و لیکنی ان یعمل کل ما جاء فی الاحادیث فاما فی مقتضی حد الانتقام و حد
 تاریک کما رعی فی حدیث معاد فی الباب علی قال ان امر الانتقام و سواهی لا یجوز علی امام
 حی لرد ذین صریح علی انه کال بعد احکام امر الانتقام و نهاده

فتح مسهم (ج ۲ ص ۸۳) باب بقره فی العبد مسند بصیر من حدیث المسند عربی علی عه
 صحیح البخاری (ج ۱ ص ۱۵۱) باب حشوة القاعد برأب تقصیری الصلوة عربی علی عه
 کذا فی صحیح البخاری (ج ۱ ص ۱۰۰) کتاب الادان باب قامة القصص عن قامة الصلوة فی حدیث
 انی هريرة عن النبی صلى الله عليه وسلم قال من جعل الامام يومه فلا یخضعو علیه الخ و کذا فی صحیح مسلم ج ۱
 ص ۱۶۷ باب اسماء ذنوب بالامام فرب علی عه
 ج ۱ ص ۷۴ باب کیف لا ین و حدیث هذا حدیث فی نفس فی داود بعد حدیث شعیب علیه حدیث
 عربی علی عه

بسیار حجرت هم ددی ساره کسبی^۱ سر ددی^۲ و بر کومی چه د حضرت اسوه^۳ و شاکه^۴ معنی
دی بر هجرت به خور ویتوسه دجهو و دمسلمه معنی هم یفل دی بکمه^۵ - هر چه مام
و لک کسبی ددوی به ضروری دی چه^۶ (من درک الوکله ای لم کع) فقد ادرک المسجده ای
(الركعة)

د شان هم دوی به به صحیح^۷ - بی حریه کسبی^۸ بیت دی چه^۹ من ادرک رکعة من الصلوة
فقد ادرکها قبل ان یقسم الاصله صلیه^{۱۰} انسان د دوی به به^{۱۱} ابرو و کسبی هر چه رو بسادی
چه^{۱۲} (ان حین الی القعدة و غیر مأمور فاسجد و لا یعدوه ای یسک مسجده) مسافر ای ادر
بر کما (ای او کوح) فقد ادرک الصلوة ای تلك ترکعة

بنا که یو سړي امام براء به سجده کسبی و ویسی ب دالره سجده به ده عبود سطر کور به
دی بکار بلکه به سجده کسبی شریکین بکار دی دسی صورت کسبی گر چه دی مدرک
د رکعة به دی حوسا هه داسرکب جایی سوانه به دی بکمه چه د مام ترمیدی بکما سگی به
(عبدالله من مدرک به یسجد مع الامام و ذکر عن بعضهم فقال) لعله لا یسر فح ربه مرئس
المسجدة حتی یعرف به) موبه سگی غنه

باب ۵ کراهية ان ينظر الناس الیهم وهم یصلون

ر د فیت الصلوة فلا تقوس حتی تروى حرجه^۱ د حدیث پدی دال دی چه د جعی به
و حجت کسبی چه امام دمسجد به بهر اوجی بو تر خب چه هغه مسجد ته د حل شوی به دی بو
مقتدی بو لره او دریدل مکرور ای و وجه ظاهر د ده چه کلام صویخ داو کوسو دیاره دی
و صویخ دا کول بعیر د امه به ممکن به دی په دی وجه بعیر د مام به قیام هغه به دی
ب چه کسه مام مسجد کسبی داخل شوی بو مقتدی بو تمام شوی کسبی د جعفر د تفصیل
دی چه که دمحرب به به یوه دروآر دی درو میی صفر مخی به خبی بو چه کله مسدیان امام
بره و ویسی بو عه و خب دی او دریدی او که مام درو سوسو صغوبو به راجی بو چه به کوم صف
بسی ییری همد صه دی و لری^۲

او که مام د محکمی به مسجد کسبی وی^۳ مسمی صورت کسبی مقتدی بو بر کوم و حجت
و دریدل بکار دی^۴ بیه دی به کسبی دفتنه کر مر مختلف اقوال و چه ده مسمی تفصیل
د دی د^۵ مام مسمی رحمة به عه او دیو لسی داسی به سرد - قامت دحمیدو به بیس

۱. قال شیخ البوری و تردد فی خالف فی تشخیص رجال ان فی محییین مائة یا ثلثمائة کذا فی معارف

(ج ۳ ص ۲۸۰) موبه غفی غنه -

(ج ۷ ص ۷) باب من ادرک رکعة من الصلوة مرتب غفی غنه -

الشیخ الخیر (ج ۲ ص ۵۹) تحت رقم ۵۹۵، صلاة جماعة مرتب غفی غنه -

(ج ۱ ص ۱۲۹) باب لو جل یلک الإمام ما جلد کیف یضع امرت غفی غنه -

اسرح باب امرت -

کما فی بدائع الصنائع (ج ۱ ص ۲۰۰ و ۲۰۱) فصل فی من الصلوة مرتب غفی غنه -

کما فی شرح التووی^۱ غفی صحیح مسلم (ج ۱ ص ۲۲۱) باب من یقوم الناس بصلوة امرت

غفی غنه

دی نه شس په یوه مخله کې د دوه مسجدونو په داسې نه ر خورون چه بل مسجد ته پری
نصار وی خاثر نه دی

بهر حال د حدیث د ب نه چه جنگه د عقیق مسجد نصیب معلوم پری دغسې د مسجد
د تطهر و سطیف او د تطیب هم اهد معلوم پری ودا خاثر پری

د تطهر مطلب د چه مسجد د محس خیر سو نه پیا وستی شې لکه دیوون مری فی
المسجد واقع کې حضور می کریم صلی الله علیه وسلم د تطهر د مسجد د اهدام
د پیاوړتیا مصرح دی او هم د دې وحی نه د حضور می کریم صلی الله علیه وسلم ویت دی
چه د خیر مصادک (محمد سیکم) د حدیث په خر کې رشاد دی چه د واقعوا علی
پا اهد ظاهر و خرو و اجمع و د دحس لیت فی مسجد ذکر هب و چه همدار

د تعریف مصاد د ی چه گت او د خیر و په طبع اسلام د دې دند بگیدو د خرو و نه
مسجد بک ساسی بکه نو کتاری معصم سیکم او د خرو و غرو نه حضور می کریم صلی
الله علیه وسلم او صحابه کرم رضی الله عنهم د مسجد د تطیف د اهدام کوو په محوری شریف
کې د حضرت انس بن مالك رضی الله عنه د روایت په چه ((ان النبی ﷺ رای کاه ای نبقم
فی القبه فسمو ذلک علیه حتی ردی لی و حقه لقیم فحکه بیده)) او د بخاری شریف په یوین
حدیث مبارک کې د حدیث ران رسول الله ﷺ رای کاه ای مسجد فتاوی حضاة فحها خ
و حضرت عبدالله بن عباس رضی الله عنه روایت په چه د ان امره کاتب للقط القدی من
مسجد لقریب هم یوین انبی ﷺ مدتها فقال النبی ﷺ ان مات بکم میب ف دیو و عقی علیها
وق ای رابها فی اینه لقط القدی من مسجد هم د تطیف د مسجد و نصیب معلوم پری
د تطیب مطلب د دې چه په مسجد کې د خوسو بیره اهدام کول او دیو پری کول لکه
صعکې هم د حدیث مبارک سر لاندې د حضور می کریم صلی الله علیه وسلم ارشاد بر

او دریدن موسی خراعی نه روایت دې چه قال لاس مود الله ﷺ اذا اقبه مسجد هتاه فاجعله عن
بخی جبل یقال له صس

د دواړه روایت علامه هیسی رحمه الله د معجم طرای کیر او د معجم طبری اوسط نه حواله
نقل کړی دی وگورئ صحیح بروند ج ۲ ص ۱۲ باب من مسجد المساجد

او د غرو بن الریبه نه مروی دی چه (د عن من حلقه ان اصحاب رسول الله ﷺ قال کان رسول الله ﷺ
بأمره ان یصنع المساجد فی دورا و ان یصنع صفتها و تطهرها رواه احمد و اسناد صحیح مجمع الزوائد ج ۲

ص ۱۱ باب انشاء المساجد فی الدور و ابساتین مریب علی عه
مسیر مریبی ج ۱ ص ۴ و ۴۱ باب عاده فی بیوت یصنع الا بئس و اوگودنی صحیح لواء

ج ۲ ص ۱ و ۱۱ باب تطهر المساجد مریب علی عه
مسیر مریبی ج ۲ ص ۴۳ باب ما یکره فی مسجد مریب علی عه

ج ۲ ص ۵۸ باب حدیثی یأخذ من مسجد کتاب صفوة مریب علی عه
ج ۱ ص ۵۸ و ۵۹ باب حدیثی یأخذ من مسجد مریب علی عه

د رواه الطبرانی د لکبر نظر و رواه نهیسی ج ۲ ص ۶۱ باب تطهر المساجد مریب علی عه

در بیان ترمذی چه در هر دو کتابی که در این کتاب است و در هر دو کتابی که در این کتاب است و در هر دو کتابی که در این کتاب است

باب فی کراهة الصلوة فی احوال النساء

کتاب رسول الله ﷺ لا یصلی ل غلبه النساء ، بحکم در این کتاب است و در هر دو کتابی که در این کتاب است و در هر دو کتابی که در این کتاب است

پس در این کتاب است و در هر دو کتابی که در این کتاب است و در هر دو کتابی که در این کتاب است و در هر دو کتابی که در این کتاب است

باب فی سجود فی النسی و لفعل فی صلوة التطوع

در این کتاب است و در هر دو کتابی که در این کتاب است و در هر دو کتابی که در این کتاب است و در هر دو کتابی که در این کتاب است

در این کتاب است و در هر دو کتابی که در این کتاب است و در هر دو کتابی که در این کتاب است و در هر دو کتابی که در این کتاب است

در این کتاب است و در هر دو کتابی که در این کتاب است و در هر دو کتابی که در این کتاب است و در هر دو کتابی که در این کتاب است

در این کتاب است و در هر دو کتابی که در این کتاب است و در هر دو کتابی که در این کتاب است و در هر دو کتابی که در این کتاب است

در این کتاب است و در هر دو کتابی که در این کتاب است و در هر دو کتابی که در این کتاب است و در هر دو کتابی که در این کتاب است

در این کتاب است و در هر دو کتابی که در این کتاب است و در هر دو کتابی که در این کتاب است و در هر دو کتابی که در این کتاب است

دې او چه كوم غسل عمن وگړی هغه تېښل دي يعنې وايي چه دکتوبوگړو درسي
عتمار دي بهر حال چه کومه مشي کړو پکې يې خپله فصلی مشي کښو او گړی هغه د غسل
کشر وچه هغه د صلوته ده يې يعنې وايي چه د مشي کشر بخښد ديو صفت به رباب په
يو ځل په سره کړي دي ()

د حديث مبارک د باب د د حضور سې کریم صلی الله عليه وسلم په هريج کېي مشي
د بېړی خو غسل کښو په اتفاق سره هغه د صلوته دي په دي وچه هر هغه سره به په دي
کسو رسول کړو دي چه د حضور سې کریم صلی الله عليه وسلم سې پر به سې به وو چه د دي
د د دي به کښو چه د حضور عايشه صديقه (رضي الله عنها) حجره ور دوه او دي کېي پر به پسي
تلل ممکن به وو حکه چه ظاهراً د ده چه حضور سې کریم صلی الله عليه وسلم به يوقدم سم
پلي دي د در د به سې (م) سره کړي وي و ب به نه شي حل خدای تدر عی وي او د و سره
مشي مشي د صلوته سره به ده ، والله اعلم

(و در صفت لیسوه ارباب) () (البته) د دي حسی ظاهري مطلب دادي چه در د به د هلي به
ظرف وده خو په دي کسي اسکان کښو چه علاقه سمهوي (دکله په) (و لاء بولاء) کېي
يعنې کړي ده چه حجره د عايشه صديقه (رضي الله عنها) د مسجد سړي (م) په نرقي جانب وده چه

کف في المعارف رح ۵ ، ص ۱۳۶ و قبل نو کاب بخال لوراه اسان من بعد يعني انه ليس في الشصوة
فهم كثير وان كان يثبت انه فيها ارم يثبت انه فيها فقيس وهو اختيار العامة كذا في فتح القدير (ج ۱ ص
۲۸۶) و ما بعد الصلوة وما يكره فيها مراتب على عنه ()

کما في الحجة ج ۱ ، ص ۱۳۰ فصل فيما يفسد الصلوة وبعض استباح لاله في رجل راني فوجه في النصف
التي لمشي بها لا تعد نو متي في النصف لانت تفسد مراتب على عنه ()

د دي حجرې مقدمه طول و عرض و بر ل و په دي وچه چه کله د سيد فاروي اعظم ساز کړي شوه
د د پو د پاره سې په دېرال کېي کښو سره جوړه کړه تاريخ المدينة المنورة لمحمد بن عبد الوه
ج ۱ ص ۲۵۵ مراتب على عنه

کيدېسې چه هم د وچه د چه اهم سې (م) د روي په باب لعنې هام نعمة خطه يسمير به
تر حقه کېي ذکر کړي دي واضح دي وي چه د مراتب يعنې وده حکه چه د ساني په روي کېي د
تصريح ده د يعنې بطور (اوگي نه ج ۱ ، ص ۱۶۸) کتاب السهو باب يمسح الح مراتب على
عنه ()

او د سې په روي د (و لاء على القبلة) لعظ هم مروی دی و د سې سې د و د در و په
هم معلومېږي (ج ۱ ص ۱۲۳) باب لعن من الصلوة مراتب على عنه ()

کما فعل الشيخ لسه و تقری و د لوفاء و لوفاء و وقف عند باب عائشة فاذا هو محبب المغرب وهو صريح
في انه باب كان في جهه المغرب و قال بوجه فانظر في مسجد سيد الاوين و لا غروب في ذکر حجره عائشة
و باب يته كا في المغرب كذا في الهدى (ج ۲ ص ۹۴) باب لعن من الصلوة يتغير من مراتب مراتب على عنه

باب (۱) مذکور فی قراءۃ سورتین فی رکعت

پہ رکعت کبھی دودہ سورتونو فرماتل پہ اتفاق بلاکراہتہ جائز دی البتہ پہ سور رکعت کبھی دودہ سورتونو داسی جمع کول چہ دودی پہ مینخ کبھی سو یا داسی سورتونہ پربتسولہ فی سنی مکروہ دی کذا فی المعارف (ج ۵، ص ۱۳۸)

((سال (۲) رجل عبد الله عن الحرف غیری اسن و یاسن)) او پہ (۲) مسلم کبھی دا الفاظ مروی دی چہ ((یا ابا عبد الرحمن کف لقرا هذا الحرف لحدہ ام یا)) (۲) من ماء غیر اسن از ماء غیر یاسن ((گویا مسائل د سوال دودہ د قرأت سرہ (۵) متعلق دی

((قال کسل القرآن قرات غیر ہذہ)) حضرت عبد اللہ ابن مسعود رضی اللہ عنہ داکمان دو چہ سائل لا تراوسہ تعلیم دقرآن کریم مکمل کری نہ دی او د عوامر عبادت مطابق فی سوال براتی سوال مقصود دی حکم چہ دوی پہ طور د نصیحت اولر مانیل چہ ((کسل القرآن قرات غیر ہذہ)) مقصود دا ووجہ سری دپارہ پہ تحصیل دعلم دیں کبھی دترتیب لحاظ ساتل پکار دی او دا لام فلاحم اختیارول پکار دی بیا پہ تعلیم دقرآن کریم کبھی دودہ خبرو نہ خاص طور سرہ توجه ورکول پکار دی یو دا چہ دقرآن کریم دکلماتو ادات او مخارج صحیح وی بل دقرآن پاک پہ حقائقو او پہ معارفو کبھی د تدبیر اود غور او فکر خصوصی اہتمام وی تر کومی چہ د اختلاف د قرأت تحلیق تعلق دی ہفہ پہ خیل خانی اہم دی خود اول الذکر دودہ خبرو پہ مقابلہ کبھی ددی حیثیت ثانوی دی ولا یحتاج الیہ کثیر

((قال نعم)) سائل جواب ورکرو چہ آر ما تعلیم دقرآن پاک مکمل کری دی د (۲) مسلم پہ روایت کبھی دا جواب پہ دی الفاظو کبھی اختصار دی حضرت عبد اللہ ابن مسعود رضی اللہ عنہ

حضرت سہارنپوری رحمۃ اللہ علیہ ددغی اعتراض یو بل جواب ورکری دی چہ پہ بدل الجمہود (ج ۲، ص ۹۴) کبھی فی کتلی شی مرتب عفی عنہ

(۱) شرح باب از مرتب

(۲) وهو ملک بن سنان البجلي يفتح النون وکسر السين معارف السن (ج ۵، ص ۱۳۸) مرتب عفی عنہ

(۳) (ج ۱، ص ۲۷۳) باب ترتیل القراءۃ واجتناب الہذ وهو الا لراط فی السرعۃ الخ مرتب عفی عنہ

(۴) یعنی (فیہا افار من ماء غیر اسن ددی پہ مینخ کبھی نہروند دی چہ خراب نہ دی سورۃ محمد ایت نمبر

۱۵ رکوع نمبر ۶ پارہ نمبر ۲۶ مرتب عفی عنہ)

(۵) حضرت شیخ الحدیث پہ حاشیہ کوکب (ج ۱، ص ۲۲۸) کبھی فرمائی چہ ((ثم فی اسن لک قال

سبعان بالذوالقصر واما بالقیام فلیست فی القراءۃ المعروفة)) قال المرتب (وقرین من بالماء کما فی روح المعانی

(ج ۲۶ ص ۴۸) مرتب عفی عنہ)

(ج ۱، ص ۲۹۳) باب ترتیل القراءۃ الخ مرتب عفی عنہ

المرئى كلام ددي جملې سره متعلق دي. ((قال ان قرما يفرزه يترويه شر)) الفصل لا يحاور
ترالهم

الشر المرى متفرقا فاحواره واره ویشل.

المرى بفتح: روى الصرة ويايه اى: يكاره اوحي كهجولي.

المرى جمع المرفوه وهى عظمة مشرفة بين بقرة البحر والعاق يعنى دمرتى هلوگى.

مطلب دادې چه څنگه سري خراسي كهجوري زر زر تيسروي اود خو كهجورو په شان تي په
خوند خوند نه خوړي نو داسان بعضي خلق كلام الله لره دمخارجو اوجويد درعايت نه بعض
واتى او دقران پاك په تلاوت خوند نه اخلي دحقولو او ادابو رعايت نه كړنكي دي دداسي
خلقو دخلق نه قران نه اوړي يعنى ددوى تلاوت دخلق نه لاندې نه كوزيږي اوبه زړه
باندې اثر نه كوي. ((لا يحاورو قبه)) همدا مطلب دي يا دا مطلب دي چه ددوى دخلق نه نه
اوړي او دالله جل سره شرف د قبرايت نه حاصلوي گويان حضرت ابن مسعود رضي الله عنه مقصود د
نهيك بن سنان ته تنبيه كول وو. چه تا چه كوم صرف يو ركعت كسي دوه قران كريم اوويل
معلومير وچه ستا قرأت هم ددغه ذكر شوي په شان دي چه هغوى په تلاوت دقران پاك كسي
دا طريقه ده ((بشرويه شر الدقل))

رد ان لا عرف السور المظان التي كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يقرأ بها فقال فامروا عظمته فانه فقال

عشرون سورة من ((الفصل كان النبي صلى الله عليه وسلم يقرأ بين كل سورتين في كل ركعة))

المظان جمع مظرة وهى السورة التي يشبه بعضها بعضا في الطول والمصر.

يعنى زه دغه سور متقاربه پيژنم چه كوم حضور نبى كريم صلى الله عليه وسلم په خپل مبلغ
كسي بوځاني كول. يعنى دهغي نه په نې دوه دوه سورتونه حضور نبى كريم صلى الله عليه
وسلم به په يو ركعت كسي وويل.

بياد سور نظمان نه مراد د صاحب تلويح په نزد هغه سورتونه دي چه كوم په طور او قصر كسي

ديويل سره مماثل وي. ((كما ذكره البدر المني في ((العدة واختاره))

اود حافظ ابن حجر رحمه الله په ((نزد ددي نه هغه سورتونه مراد دي چه كوم معنوه مثلا
موعظت حكماو په قصص وغيره كسي ديويل سره مماثل وي. حافظ د مماثلت قى عدد

(او ابوداود كسي روايت دي چه ((اهلنا اكلوا الشعر وقرأوا اكثر الدقل)) ج ١ / ص ١٩٨) باب تحريم

القرآن والمدا سرعة القراءة والمدا هاب عليه ذلك لانه اذا أسرع القراءة ولم يرتلها فانه فهم القرآن وادرك معانيه
كذلك معالم السنن للخطابي في ذيل مختصر متن ابى دارد للمطري (ج ٦ / ص ١١٥ / رقم ١٣٥٠) باب

تحريم القرآن مرتب على عنه

(وسمي مفضلات لقصر سورة وقوب الفصل بعضهن من بعض كما شرح في صحيح مسلم للنوى (ج ١ /

ص ٢٧٤) باب ترتيب القراءة الخ مرتب على عنه

((ج ٦ / ص ٤٤) باب الجمع بين السورتين في الركعة والقراءة بالخرالهم وسورة وبأول سورة مرتب على

عنه

(كما في الفتح البازي (ج ٢ / ص ٢٦٥) باب الجمع بين السورتين الخ مرتب على عنه

الآیات بقول تردید کری دی او دموجب طبری قرآن کریم دی ((کتب الخس ان الحس انما

مستویة فی العدد (ای و العدد) حتی اعتبرها علم فیها شیئا متساویا)) .

خو علامہ عسکری رحمۃ اللہ علیہ حافظ تردید کری دی او بہ خیل نائید کنی نی د (طحاوی دروایت

نه استدلال کری دی (۱) فلیراجع

یسا دغه شل سور مفصل جه هغی کنی بہ دوه دوه حضور نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم بہ

یو رکعت کنی جمع کول . ددی تفصیل دا (۲) ابوداؤد بہ یو روایت کنی شته دی ، حضرت

عبد اللہ ابن مسعود رضی اللہ عنہ فرمائی جه ((أهذا اکثر المعتبر اکثر الدقل لكن النبی ﷺ کان یقرأ

البقرة السورتین فی رکعة النحر والرحمان فی رکعة رقتیست والحاقة فی رکعة والطور والذاریات فی

رکعة ، اذا وقفت ون فی رکعة ، رساقی سألوا الذاریات فی رکعة وروی للعتقین وعمر فی رکعة

والنحر والرحمن فی رکعة وهل فی ولا اقسم یوم الیام فی رکعة . وعمر بنسائونہ وقرمسات فی

رکعة والدحا واذ الشمس کورت فی رکعة

والقر بعض التفصیل فی (۳) العدة للعقی (۴) والفتح للحافظ و(۵) الکرب للشیخ التتکرمی (۶)

والعارف للعلامة النورانی رحمۃ اللہ علیہ (۷) از مرتب عفا الله عنه

باب ۱۰ فی الاشتغال عند ما یسلم الرجل

((وعن فیس بن عاصم انه سئل فامرہ النبی ﷺ ان یغسل ین یغسل عاء سدر (۱) داخداؤ

اودشواقر بہ دی اتفاق دی جه بعد الاسلام غسل واجب دی . بہ دی شرط ددی جه دی نوی

مسلمان تہ بہ حالت کفر کنی دموچیانو دغسل نہ یو موجب نہ وی پیچ شری یا کہ

محکمی داسلام نہ یو موجب واجب دی کہ عقد روستو یعنی بعد موجب الفل اوقبل

الاسلام غسل کری وی نو اوس بعد الاسلام بہ غسل واجب نہ وی بلکه مستحب بہ وی ((

واخمل ان اغتسل الکافر حال کفره معبوة عندا دون الشافعية)) .

یسا دمالکیہ او حنابلہ او ابوشر او دابن العتازیہ نزد عند الاسلام مطلقا غسل واجب دی

دقاتلیو دوجوب استدلال دحدیث دباب شد اصر دی او دا امر احناف او شوافعو بہ استحباب

بانہی محمول کوی اوقاتلین داستحباب دا ہم واتی جه ((ان العدة الکبر والحکم الفجر المسلمو

فلوا امر کان من اسلم بالغسل لنقل نقلا مستقیضاً من الروا (۲) والله اعلم

(۱) (ج/ ۱ ، ص/ ۱۷۰) باب الجمع بین السورتین الخ مرتب علی حد .

(۲) عمدة القاری (ج/ ۶ ، ص/ ۴۵) باب الجمع بین السورتین مرتب علی حد .

(۳) (ج/ ۱ ، ص/ ۱۹۸) باب تخریجه القرآن مرتب علی حد .

(۴) (ج/ ۶ ، ص/ ۴۴ ، ۴۵) باب الجمع بین السورتین مرتب علی حد .

(۵) (ج/ ۲ ، ص/ ۲۶۶ تا ۲۶۷) باب الجمع بین السورتین مرتب علی حد .

(۶) (ج/ ۱ ، ص/ ۲۲۷ ، ۲۲۸) باب ما ذکر فی قراءة سورتن فی رکعة مرتب علی حد .

(۷) (ج/ ۵ ، ص/ ۱۳۸ تا ۱۴۰) مرتب علی حد .

(۸) شرح باب از مرتب .

(المرتب)

هذه خاتمة اجازات الصلوة فالحمد لله حمد كثيرا ونسأل الله سبحانه وتعالى التماس بقية التشرح على هذا
تعال وما قاله على الله يعزى والصلوة والسلام على النبي محمد المكي الماشي السهام مسفوة الخلق
حاتم الانبياء وعلى الله واصحابه المهادين المهديين الى يوم الدين وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين
قد فرغ من تصويد هذه الاوراق ير الاجاء الثاني من شهر شعبان المعظم سنة اثنين واربع مائة بعد
الثلاث ١٤٠٧ من الهجرة النبوية على صاحبها الرف الصلوات والصلوات وسعدا في شرح اسرار
الزكاة ان شاء الله تعالى وهو الموفق والمعين (مرتب على عدد)

(كل في المعارف ج ٥ ، ص ١٤٣) قال الشيخ الهروي رحمه الله وكذا يستحب حلق شعره وغسل لحيته و
محاله ان كان يكثر عليه بطنه ويطلقه ولا يجوز كشف صورتها لقولنا ان يكتنر وحاز ذلك عن من قال بوجوبه
مرتب على عدد